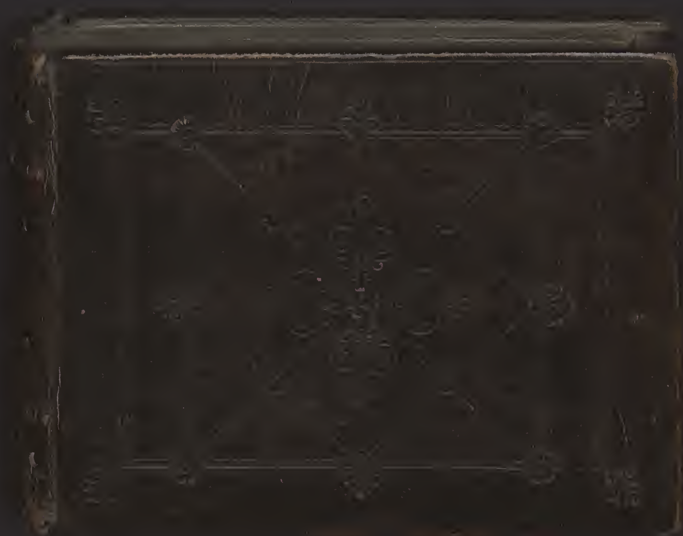

Pjetur Jónasson

[illegible]

GRADUALE.

EJN ALMENNELEG

Messusaungs Bok,

Innihalldandi þann

Saung og Ceremoniur,

Sem i Kirkiuñi eiga ad sijngiast og halldast hier i Landi eptir goodri og Christilegri Sidveniu, sem og vors Allra-Nædugasta Arfa-Kongs og Herra, Kyrkiu Ritual.

EDITIO. XIIX.

Selst Almennt Innbundinn 30. Fiskum.

Þrickt at Hoolum i Hialltadal, Af Jooni Olafs Syni,
ANNO DOMINI M. DCC. LXXIII.

Til Lesarans.

Ar þess hefi var ordid, ad nockur Ekla taki til ad verda á so kolludum Grollurun eda Messu-Saungs Bookum, þa læt eg þennann Grallara nu i Herranns Nafn á Prent wtgánga, vidlijka innrettadann og undanfarandi nærstu Editiones Þeir Noterudu Tonar eru Nákvæmlega samañborner og leidriettir eptir bádum Hr. Gudbrands Psalma Bookum, af 1589. og 1619. Einnig eptir Grollurunum, sem hanns Tijd (einkum af 1619) Hr. Þorlaks og Sona hanns Hr. Gisla og Þordar, wtge ingnir eru, lijka þeim, hier á Hoolum var þricktur 1711. Þvi þær sijdari Editiones mun reynast i þessum Poste minus emendatæ: Enn hvar Editiones hafa varierad, hafa Me fylgt Edit. 4. Þvi henni ber nær þvi i ollu samann vid þær firri: It. Ed. 7. og 8. Þvi þæ færa med sier temmelega nærgiætna Revision Correctorum: Hier ad auki hefi eg med Athyg li látid revidera þetta Upplag, og er þad sett Bak vid Bookina, sem i hennar Þrickingu hef ur i þessu (sem odru) yfirsiest, so Loginn þar eptir Lagfærast kynni fram i Bookinni, af þein Vit hafa á: Þo finnast ei oll þau uppteiknudu Errata Saungsins, nema i sumum Exempl þessarar Edit. Hvar med minn Tilgángur verid hefur ad þiena þeim, Saung-Lystina fram vegis ydka vilia, og ad Saungurinn gánga mætti, sem Laglegast, innann Kyrkiu sem utann Þa gomlu Hymna (med fleyru odru), sem finnast i Grallarans Þridia Parte, hefi e látid medfylgia, þo ei almennt brwkist, þar, auk þeirrar Andlegu Nytsemdar af þeim ma hafa, kunna Menn þær noterudu Melodias, nema, sem finnast vid adra Psalma þrickta enn þo hellst gamla og Oþrickta, og þar hiá hafa i Hondum pia Veteris & nostræ Eccle siæ Reformatorum monumenta, þar flestaller þessir Psalmar eru i fyrstu giordir añad hvert i Latinu af Ambrosio, Prudentio, Fortunato, Sedulio, Gregorio, et Edur i Þijdsku af Luthero og odrum Guds Monnum, um hanns Tijma og nockru sijda

hvørse

hverier þar eftir af Londum vorum, fyrir Tilhlutan þeirra fyrstu Evangelisku Biskupa hier a Landi, wtlagdir eru a vort Maal, og sijdar ei allfaair revideradar og lagadar af Sr. Olafi Gudmundssyni, Presti a Saudanesi, fyrir Tilhlutan Hr. Gudbrands; So sem hañ greinilega fraaskijrer i sijnum Formaala, fyrir sinni fyrri Psalma Book. Þa Psalma, sem brwkadir hafa verid a þeim, i Konunglegri Tilskipan af 26. Oct. 1770. Allranaadugast afteknu Haatijdis og Helgi-Dogum, hefi eg laatid a sijnum tilheyrilegum Stodum kirra vera, þeim til Gudrækilegrar Idkunar, er sijna Andagt brwka vilia i Heima-Hwsum, a hveriu vona, einginn med rettu steiti sig, enn sijdur nockur ætli slijka rettskickada Idkun til Saaluhiaalplegrar Uppbyggingar, striida i hinu minsta, mooti Konunglegrar Haatignar Allranaadugasta Tilgaangi.

Enn hvad Messu-Giordina ahrærir og Saunginn

i Kyrkiuñi, þa eiga Prestarnir ad rietta sig eptir Kongl. Majest. Ritual, og strax eptir þad samhrijngt er, laata lesa i Korrdyrum a Helgum Dogum, þessa Bæn, og Fadir Vor a eftir:

DROTTinn, eg er innkomiñ i þetta þitt Heilaga Hws, ad heyra hvad þu, Gud Fadir, miñ Skapari, þu Drottinn JEsu, minn Frelsari, þu verdugi Heilagi Andi, minn Huggari, i Lijfi og Dauda villt vid mig tala. DRottinn, opna nu so fyrir þinn Heilaga Anda, fyrir JEsu Christi Skulld, mitt Hiarta, ad eg kuñi af Prediku ninni ad læra, ad bera Angur fyrir mijnar Syndir, og i Lijfi og Dauda ad trwa a Jesum, og Dags Daglega betra mig i einu Heilogu Lijferne og Frañferdi; Þad heyri og Bænheyri Gud fyrir JEsum Christum, Amen. Fadir Vor, etc.

Þa strax eptir byriast Saungurinn, sem hverium Degi tilhlijdir, og þa Kyrie er wtswngid, byriar Presturinn sialfur. Alleinasta Gudi i Himnarijki, sie Lof og Dijrd fyrir sijnar Naader,
Edur annad Gloria; Enn ad þvi endudu, snijr hann sier til Foolksins, segiandi:

 Drottiñ

Diaknninn og Foolkid ansar.

DRottiñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

Þa snijr Presturinn sier til Altarisins, og sijngur Collectuna, þa sem til er giord.

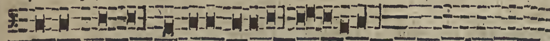

Lꝏtum oss bidia. Heyr Herra Gud og Himneske Fadir.

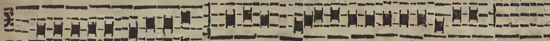
Eptir Collectuna, snijr Presturinn sier til Foolksins, og syngur Pistilinn sem til er giordur, skijrt og langsamlega, so Foolkid megi skilia hvad þar talast, uppbyriandi med þessum Hætti.

Þennañ Pistil skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic. Til Corinthios.

Kiærir Brædur. Comma, (Strik) Periodus. (Punctur og Klausa)

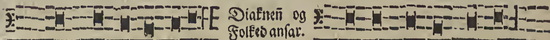

Qvæstio? (Spurning) Finale. (Þader Nidurlag.)

N. B.

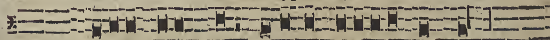
N. B. Þegar Lectian̄ erſkrifud an̄arſtadar, en̄ i Piſtlum Poſtulanna, þa hagar Preſturin̄ ſier þar eptir, ſo ſegiandi: Þeſſi heilaga Lectia ſkrifaſt i N. N. Spaamans-Bok, Poſtulan̄a Giorningum, Opin̄beringar Bookin̄i, etc. N. N. Capitula. Nær eptir ſomu Nootum ſem ſtrax var um̄gietid.

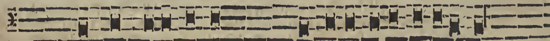
Halelnja, Item Seqventian, ſijngiſt af Grallaranum, ſo ſem til er giort, og Tijmanum hæfir. Sijdan̄ ſnijr Preſturin̄ ſier fram̄, og ſijngur Gudſpiallid, uppbyriandi a þen̄an̄ Hatt:

Diaknin̄ og Foolkid anſar.

Eptir Gudspiallid byrjar Presturin̄ Credo. Vier trwum aller a eirn Gud.

Predikunin̄ skal jafnan̄ uppbyriast med Aminingu til Fooltsins, og ad þad bidie Gud um̄ Heilags Anda Raad, til ad heyra og vardveita han̄s Ord, hønum til Lofs, en̄ þeim til Lærdooms og Undirvijsunar Saalarinnar vegna, sem þad heyrá.

Adur en̄ Presturin̄ les Gudspiallid, sijngist Eitt edur Tvø Vers, sem uppa þad hlijdir, og feirna segir. Ad endadri Predikun, aminnir Presturin̄ og so Foolkid i an̄ad Sin̄, ad giøra almen̄ilega Bæn til Guds Fødurs, i han̄s Sonar JEsu Christi Nafni, um̄ alla Naudsynlega Hluti, andlega og lijkamlega.

Eptir Predikun skal almen̄ilega sijngia a Sun̄udøgum, Heidrum Gud Fødur Himnum a. En̄ a ødrum tilteknum Tijmum Arsins, sijngist eptir Grallaranum, utan̄ þa stoor Naudsyn er a Ferdum, Land-Plaaga eda Hardinde, þa sie sungin̄ Litanian med sijnum Bænum.

Strax þar eptir, eigi Børn ad skijra, þa handtieri Presturin̄ þad Embætti eptir Ritualnum og Handbookin̄i. En̄ nær Confirmatio skiedur, sijngist Kom Skapari Heilagi Andi.

Veri nu so vid, ad Opin̄ber Aflausn skuli framfara a sama Degi, þa byriest undan̄ hen̄i Psalmurin̄: Konung David sem kiendi. Og sijngist af hønum so mikid sem þarf, nema sie ecki Børn ad skijra, þa byriest sa Psalmur strax af Predikunarstoolnum i Stad þess tilgiørda Vers. Eptir Opin̄bera Aflausn, sijngist þetta eina Vers: Þo mørg og stoor sie Man̄leg Synd. Sijdan̄ giøre Presturin̄ Amin̄ing til þeirra, sem til Guds Bords ganga, so sem eptirfylgir.

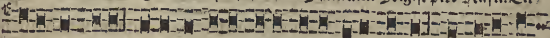
SAkir þess minnir kiærustu Christi Vinir, ad þier riettileg a og maklega mættud medtaka þad hæleita Sacramentum Kvølldmaaltijdar vors DRottins, þa ber ydur fierdeilis þessa tvo Hluti ad vita og skilia, sem er, hvad þier skulud trwa og giora, þvi ad þeßum Ordum, sem Christur sagdi (þad er min̄ Lijkami, sem fyrir ydur verdur giefinn, Item, þad er mitt Blood, sem fyrir ydur wthellist, til Fyrirgiefningar Syndan̄a) skulud þier

fullkomlega trwa, ad so i Sanleika er, þvad JEsus Christus er þar sannarlega sialfur hiaa, med sijnum Lijkama og Bloodi i Sacramentinu eptir Ordanna Hloodan. Þar næst skulud þier og so trwa Christi Ordum, til Syndanna Fyrirgiefningar, þad, ad JEsus Christur skeinkti ydur og gaf siñ Lijkama og Blood, til eins Innsiglis og Stadfestingar uppaa allra ydar Synda Fyrirgiefning. Ad sijdurstu skulud þier fyllilega giora Christi Befalning og Skipan, þar hañ so bijdur ydur segiandi: Medtakid og etid. Item, drecked hier af allir. Item, giørid þad i mijna Minning, þvi hann hefur giefid oss sinn Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrirgiefningar Syndaña, og þar med ad minnast hañs heilaga Dauda og Pijnu. Þar fyrir, þegar þier so trwid þessum Christi Ordum, og giørid eptir hañs Skipan og Befalningu, þa erud þier riett proofadir og reyndir, sem Paulus segir, og meigid so maklega eta Christi Lijkama og drecka hanns Blood, til Fyrirgiefningar Syndanna. Þar til giefi ydur Gud Himneskur Fadir sijns H. Anda Naad, fyrir þañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar um vilium vier allir Gud bidia af Hiarta, og segia.

Eptir Aminñinguna, snijr Presturiñ sier til Altarisins, og uppbyrlar Fadir vor, skijrt og lanngsamlega, med Hiarta og Muñi, segiande

Laatum oss bidia. Fadir vor þu sem ert a Himnum. Helgist þitt Nafn. Til-

komi þitt Rijki. Verdi þiñ Vilie, so a Jordu sem a Himne. Gief oss i Dag

vort

vort daglegt Brand. Og fyrigief oss vorar Skulldir, so sem vier og fyrirgiefum

vorum Skulldunautum. Og eigi leid þu oss i Freistni. Helldur frelsa oss fra

Diakninn og Foolkid ansar.

Illu. Amen.

Sijdañ skal Presturiñ taka Patinuna med Braudinu sier i Hendur, og halda þar a, a medañ hañ siñgur Innsetningar Ordiñ, sem eptirfylgir, af Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Vor HErra JEsus Christus, a þeirri Naatt, sem hañ forraadiñ var,

took hañ Braudid, giørdi Packir og braut þad, og gaf sijnum Lærisveinum

og sagdi. Takid og etid, þad er miñ Lijkami, sem fyrir ydur, verdur giefiñ

Giøred þad i mijna Miñing.

Hier næst take Presturen Kaleikeñ sier i Hendur, fyrer utan Papiska Elevationem edur Upphafning, og siinge Testamentis Ordeñ, sem epterfylger. Eñ á medañ Presturen wtdeiler Sacramented, talar hañ ecke añad til Foolksins, eñ þesse Ord: Petta er Sañur JEsu Lijkame, þetta er Sañarlegt JEsu Blood.

Somuleidis epter Kvølldmaaltijdena, took hañ Kaleikeñ, giørde Packer, gaf þeim hañ og sagde, drecked aller hier af. Pad er Kaleikur hins Nija Testamentis i mijnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndaña. Giøred þetta so opt sem þier (þad) drecked, i mijna Miñing.

A medañ Sacramented wtdeilest, þá siingur Diakneñ og Samkundañ, nockra af þessum Psalmum sem til eru giørder, Eirn eda Tvo, sem eru einkum þesser.

Pier

Þier sie Lof og Dyrd JEsu Christ, etc. JEsus Christus er vor Frelsare, etc.
O Guds Lamb Saklausa, etc. JEsu þijn Miñing miog sæt er, etc.
Gud vere lofadur, og so blessadur, etc. Christe vier aller þóckum þier, etc.
Heyr þu Guds Lamb, etc. Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Skal ecke syngia leinge fram̃ yfer þad, ad Foolked er buid ad medtaka Sacramentum. Prestarner ættu og ad amiña Foolked, og siaa til, ad þad gange til þess Heilaga Sacramentis med Gudhrædslu og goodre Sidseme, fallande aa Knie, Kallmeñ til hægre Handar, eñ Kvifur til Vinstre. Þar er og aftakande sa liootr gamall Vane, sem sumer Prestar lidid hafa, ad Foolked med Ys og Þis (nalega) leitar hver ad sijnum Naunga, og goodum Vin, ad minnst vid hañ, so þal fyrer hindrast Gudleg Þiodnustugiörd. Sie nockur vansaattur vid añañ, þa forlijkest fyrer Embætted, eñ hinum ödrum Kossagange dyriar med ollu afteknum ad [illegible].

Strax þa wte er Sacramented, þa snijr Presturen sier fram̃ og seiger:

DRotteñ sie med ydur. Diakneñ og Almugeñ svarar. **Og med þijnum Anda.**

Þar epter snijr hañ ad Altarenu, og syngur þessa Bæn og Þackargiörd:

VJer þöckum þier DRotteñ Almaattugur Eilijfur Gud, ad þu med þessare Heilnsamlegre Giof hefur oss alla nært, vier bidium þijna Myskunseme, ad þu laater nu þessa þijna Gaafu koma oss til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sañrar Trwarstyrkingari þier, og til eins breñanda Kiærleika og Elsku aa medal vor Jñbyrdis. Fyrer Saker Nafns þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, vors DRottens og HErra.

Foolked svarar: AMEN.

Nær eingeñ er til Altaris, synge Presturen þessa Bæn: Laatum oss alla bidia.

O HErra Gud Himneske Fader, Vier þockum þier fyrer þeña þiñ Fodurlegañ Velgiorning, ad þu af þiñe stooru Naad og Myskunseme, hefur giefed oss þitt Heilaga og Saaluhiaalplega Ord, med hvoriu þu og so hier hiaa oss safnar þiñe Christelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiukelega, gief oss þiñ Heilaga Anda, ad vier med þacklaatu

Hiarta

Hiarta, hiartum tara vid þvi, og stick a oss þar epter, og alltijd og ydugl ega fara vaxande i Christelegre Trw og Kiærleikanum, og so Lokſens Saaluhoolpner verda, fyrer þiñ Elſkulegañ Son JEſum Chriſtum vorn DRotteñ, ſem med þier lifer og Ríkier i Einingu Heilags Anda, eirn ſañur Gud, frai Eilijfd til Eilijfdar. Foolked ſvarar: Amen.

Eñ uñ alla Lꝛanga-Foſtu, ſkal pronuncera þeſſa Eptirfylgiande Bæn, a Suñu-og Hænadøgum, eñ ecke fleire.

VJer þockum þier Gud Fader, ad þu hefur giefed oſs þiñ Eingieteñ Son JEſum Chriſtum, uppa þad, ad aller þeir ſem a hañ trwa, ecke fyrerfareſt, helldur hafe eilijft Lijf. Vier þockum þier JEſu Chriſte, ad þu hefur bored vorar Synder a þijnum Lykama, og med þijnu Bloode afmaad vorar Yfertrodſlur. Vier þockum þier þu Verduge Heilage Ande, ad þu hefur giefed oſs þa Trw i vor Hiortu, ad vier eckert vitum añad til Saaluhialpar, eñ þañ Kroſsfeſta JEſum Chriſtum. Gief oſs, O Gud, þijna Naad, ad vier fullkomlega trwum, ad allar vorar Synder ſieu fyrer JEſu Pijnu og Dauda Krapt oſs fyrergiefnar. Upplijs oſs med þijnum Heilaga Anda, ad vier fyrer JEſu Dauda, Daglega afleggium Syndena, og alldrei ſleppum JEſu wr vorum Hiortum, þangad til vier ſiaum hañ berlega i Eilijfu Lijfe. Þeſſa bidium vier þig aller i Nafne Jeſu Chriſti vors Herra, Amen.

Pa ſnijr Preſtureñ ſier fram aptur, Og ſeiger:

DRotteñ ſie med ydur. Diakneñ ſvarar. Og med þijnum Anda.

Hier epter Bleſſar hañ yfer Foolked, med þeſſum Ordum, ſem Gud ſiaalfur baud ad Bleſſa ſitt Foolk med i Numer. 6. Capitula, med ſoddañ Nidurlage.

Og giefe þier Frid. (vel ſic,) Og giefe þier Frid.

DROTTEn blesse þig og vardveite þig, DROTTEn láte sijna Asioonu lijsa yfer þig, og sie þier Naadugur, DROTTEñ upplypte sijnu Auglite yfer þig, og giefe þier Frid. Søfnuduren svarar: AMEN.

Eñ þegar Confirmation framfer, lijser ecke Presturen Blessan yfer Søfnudenum, fyrr eñ hun er a Enda. Og ad Sidustu sijngest Exitus sem til er giørdur, og Lofsens endest Messañ, þa Catechisationeñ er wte, med þessare litlu Bæn, og Fader Vor.

DRotteñ, eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta, ad þu hefur nu kieñt mier, hvad þu villt, ad eg skule giora. Hiaalpa mier nu, miñ Gud, med þijnum Heilaga Anda, fyrer Saker JEsu Christi, ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta, og þar af styrkiast i Trwñe, og i einu Heilogu Framferde forbetrast, og mig þar vid i Lijfe og Dauda hugga AMEN. Fader Vor, etc.

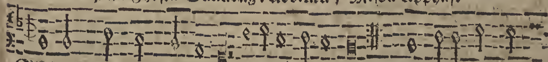
Eg Oska af Hiarta, ad þetta Verk meige þiena Þrij=Einum Gude til Dijrdar, og hañs Dijrkeyptum Søfnudum til Andlegrar og Lijkamlegrar Blessunar og Farsælldar Viliande fiñast allra sañra Guds Elskenda einlægur Reidubwen Þienare

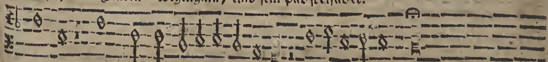
Hoolum i Hialltadal,
D. 25. Martii. 1773.

Gisle Magnusßon.
Superint. Hoola St.

Þañ

Þañ Fyrsta Suñudag i Adventu, Messu Upphaf.

Hañ fæddist oss eiñ Madur, a efstu Heim sins Tijd, hanns Heilogustu Moodur, hiellt Gud sinn Meydoom vid, hann fieck Dioful hertekid, Himnarijki upplokid, og fært oss eilijfann Frid.

Alls Heims Skaparinn ædsti, og Fodurs Tigninn skiær, eilijfur Herra hædsti, hvors Walld ei Enda fær, forda oss vel vid Syndum, veit oss ad þig æ astundum, so fraa þier ei follum vær.

Laat oss i Astsemd þinni, og Kynning vaxa hier, ad Trwiñ aukast kynni, i Anda þioonum þier, so ad þinn Sætleik hreina, Saal vor mætte vel reyna, og til þijn veidum þyrster.

Hirt oss sem Hiartans Fadir, hiaalpa og veit oss Lid, og gamla Adam deydir, so gieti nijr lifnad vid, sem hier med Huga hreinum, hafa vill i þier einum, Ord sijn, Verk og allann Sid.

Kyrie

KYRIE.

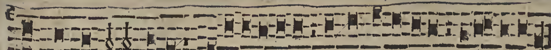
Kyrie Gud Fadir hærsta Traust, Þu ert vor Gledi og Lyst, byrin oss aumum

vernda oss fra Syndum, myskuna þu oss. Christe, þu ert vor Vegur,

og þad sanna Lioos, Lijfsins Ports Dyr, Kiærleikans Speigill, allra Christena Lijf

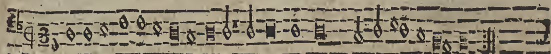
og Raad, þu varst oss til Saaluhiaalpar giefinn, myskuna þu oss.

Kyrie Heilagur Andi, Gud Eilijfur, verta hiaa oss Myskunsamlegur, svo ad vier

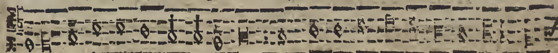

mættum Syndirnar graata, laat oss ecki tapast, helldur a þig vona, myskuna þu oss.

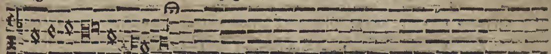
GLORIA in Excelsis.

Alleinasta Gudi i Himnarijki, sie Lof og Dijrd fyrir sijnar Naadir,
Sem hañ hefur giordt a Jardrijke, a þessum Nadugiegum Dogum.

A Jord er kominn stoor Gledi og Frid, svo Manneskiañ maa vel glediast vid, Guds

Elsku og goodann Vilia,

Vier losum og dijrkum, vier heidrum þig, vier þockum þier fyrir þijna Elsku. O Drottinn Gud Fadir i Himnarijki, þu hefur oss synt stoorann Kiærleika, alla Hluti hefur þu

i þinni

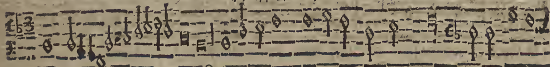
i þinni Magt, hvad þu villt hafa i framtí fær einginn sagt, Gott skedur þa er þig Ottast.

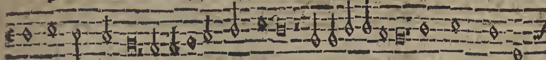
O JEsus Christus Guds einka Son, sem hiá Gudi Fodur situr, þu hefur frelsad allt Mannkyn, og oss vid Gud forlijkad; Fyrir þitt Blood og bitrann Deyd, hefur þu oss leyst af Syndum og Neyd, gef oss Naad i Trwnni ad bliifa.

Þu ert alleina vor Hiaalpar Mann, sem oss vill Himnarijki giefa, þu ert Guds Fodurs saklausa Lamb, sem fyrir oss villdir Daudann lijda; Þu ert alleina vort Hiaalpar-Raad, fyrir þijna Skulld þa faaum vier Naad, Allsmegtugasti JEsu Christe.

O þu helgi Andi vor Huggari, sem oss villt Sannleikan kenna, hiaalpa oss ad hallda þinn Lærdoom, Gudi Fodur, Syni og Þier til Æru; Vernda oss fra Diofulsins falskri Lyst, hiaalpa oss ad trwa a JEsum Christ, nu og Æfinnlega, Amen.

HALELUIA sem syngiast skal um Jola-Fostu Tijmann. Philippenses 4.

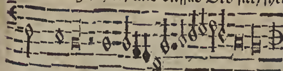

nu

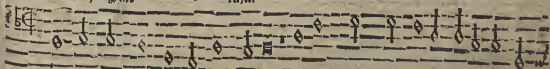

nu nælægur hier, med bleſſad Ord ſitt, fyrir hvad verdur kvitt, Aundinn vor af oll-

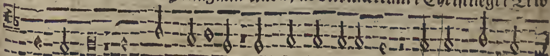

SEQVENTIAN.

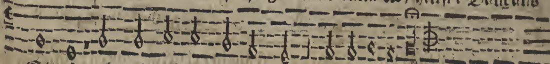
um Boda, Hale - - luja.

Nu bidium vier Heilagann Anda, ad viermættum i Chriſtilegri Trw

riett ſtanda, eñ Gud ad elſka, og hañ ad kalla a, hellſt i Dautans

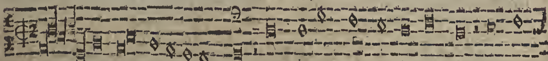
Stundu, þa vier Heimt ferim ⟨?⟩ hiea, Kyrieeleiſon.

Þu verduga Lioos, gief oss Þitt Skyn; Lær oss ad kieña JEsum Christum alleina, og hiaa honum ad vera, vorum Hiaalpar Mañ, sem oss vill iñleida, i vorn rietta Fodurs Rañ, Kyrie-eleison.

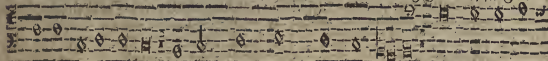
Þu sæte Ande, send oss Þijna Naad, læt oss faa ad hallda Þijn elskuleg Raad, so vier mættum af Hiarta, hvor añañ Elska, i einum Huga vera, og i Fride Christs ad blijfa, Kyrie-eleison.

Þu hærsti Styrkur i allri Neyd, hiaalp so vier hrædunst hverki Skam nie Deyd, og i voru Sinni, sieum oruggvir Þa, nær Diofull vill aa oss strijda, og Saalinn skilst Lijkama fraa, Kyrie-eleison.

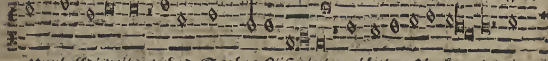
CREDO.

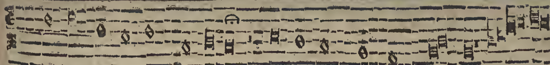
Vier trwum allir a eiñ Gud, Skapara Himins og Jardar, sa Fodur

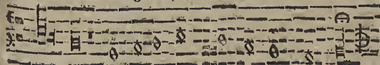
ur hefur sig giefed, so vier hans Børn skylldum verda, hañ vill oss vort

Uppehelldi veita, vel ad Sæl og Lijfi giæta, el lætur Olucku rata, eing=

vnm Boda meigum þvi mæta, Forſioon og Vernd og Heill vor, er hañ

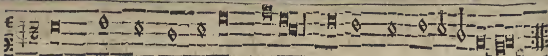

æ vallt, þviad i hañs Valldi ſtendur allt.

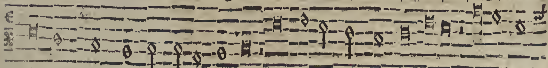
Vier trwum og a JEſum Chriſt, Eingietiñ Son hañs vorn Herra, hvors Mæctur, Dijrd og Eylijfd viiſt, ei kañ nockurn Tijma þverra, Gietiñ af heilogum Anda, og af Mey fæddur æn Synda; J ſijnum Manndoomi ſoñum, til Lyknar oſs topudum Moñum, æ Kroſſinum leid Dauda, og yfirvañ; Af Guds Krapti upp aptur reys hann.

Vier trwum a Anda heilagañ; Eirn Gud med Fodur og Syni, Voladra Styrkur heitir hañ, hærſtu Gæfur a þeim ſtijner, allri Chriſtni hier i Heimi, helldur, ſo Sam, lyndi geymi, Aflauſn trwum allra Synda, af Jordu ſkal Holld vort uppſtanda, eptir Utlegd þeſſa, oll Guds Born fæ, æfiñlegt Lijfid honum i hiæ, Amen.

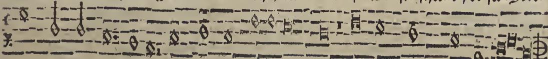
Eptir Predikun ſkal ſijngia þetta Vers.

Heidrum Gud Fødur Himnum aa, sem hvørskins hefur ad Raada,
So uñ hañs Son ad segiast maa, Saa hefur oss frelst af Voda.

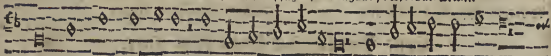

Og heidrum Heilagañ Anda med, hañ veitir oss Giafir sijnar, er su Heid=

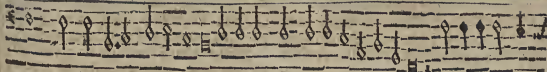
ran fra Eilijfd skied, alldrei hiedañ af dvijnar, uñ øss Gud Naadir þijnar.

Her strax eptirfylgir Aminñing til þeirra sem gaanga til Altaris. Enn aa medañ Sacramentum wtskiptist, skal sijngia þetta Agnus, i Moodur=Maali.

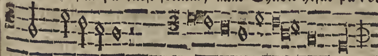

O Guds Lamb Saklausa, aa Krossinum Lijflaatid, Fødurnum varstu hlydinn,

hvernin

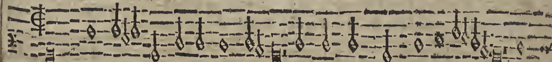

hvorniñ sem þu varst forlitiñ, allar Syndir hefur þu i burttekid, Ellegar værum

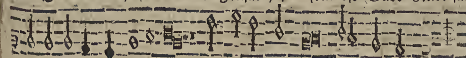

vier Fortapader. Myskuna þu oss O! JESU.
Myskuna þu oss O! JESU.
Gief oss þiñ Frid O! JESU.

Þa margt Foolk geingur til Guds Bords, þa skal syngia so mikid af þessum Psalmi sem vill.

JESUs Christus er vor Frelsari, sem fraa oss Guds Reidi sne = ri, med

siñi Pijnu og saarri Neyd, svipti hañ oss fraa Eilijfum Deyd.

Ad þvi skylldum alldrei gleyma, oss baud ad eta siñ Lykama, þad helga Braud hanns Holldid er, hanns Blood i Wijni dreckum vier.

Hvor sem vill þa Maaltijd þigg'a, þeim ber vel ad sier ad hyggia, sa Omaklegur medtekur þad, mun Daudañ f.a i Lijffins Stad.

Heidra Gud Himneskañ Fodur, hvor af Naad þig so vel fedur, og so þu leistist Syndum af, Son siñ fyrir þig i D.udañ gaf.

Trw þu riett so ecki efist, Ostyrkvum sw Fæda giefist, hverra Samvitsku Syndinn lijr, Sorg og Mæda i Hiarta bijr.

Soddañ Naad og miwka Miñdi, mædd-ur Hugur siña villdi; Ef saklaus ert, þa siert þar fraa, so stærri Hefnd ei hliootir ad faa.

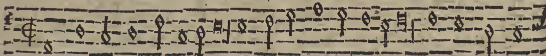
JEsus til sijn Aumum bijdur, eg vil Mysk-un veita ydur, Heilir gyrnast ei Grædarañ, Gagnlaus lijst þeim su Ment hann kann.

Ef þier Lausn wtvega kyñir, ei væri Þorf a Pijnu miñi; Hvad skal þier mijn Maaltijd þa, megnir þu sialfur Hiaalp þier ad faa?

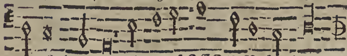
Ef þu trwir af Huga hreinum, og jaatar med Muñi þijnum, Velskickadur þa verdur þu; Vijst nærir Saal þijna Fæda sw.

Avoxt þeñann attu ad sijna, elska skalltu Naaunga þijna, og þeim giarnañ Adstod siert, eins sem ad Christur hefur þier giort.

Iubilum S. Bernhardi, IESU dulcis memoria.

JESU þijn Miñing miog sæt er, og miwka Hiartans Gledi lier, umfram Hunang

og allt hvad er, ylmar af JESU Nafni hier.

Siijngiast

Siijngiast eckert Sætara maa, nie seigiast Gledelegra fraa, Hnxun er eingeñ hærre ad faa, eñ HErrañ JESUM miñast aa.

JESUS er Von þeim Ydrast kañ, øllum Milldur sem bidia hañ, þeim er hañs leita Liwsur añ, med Rijku vill græda sierhvørn Mañ.

JESUS Sætleike Hiartans hiir, Hugarens Lioos og Bruñur Nyr, øll Heimsins Glede er þa rijr, ef Lanngun Hiartans til þijn snijr.

Tunga þad eingeñ tala maa, nie Tygn wtskijra nockur þa, Oreinder trwad einger faa, hvad Elsku er JESU gott ad naa.

JESUM i Hvijlu hura eg, Hiartans i læstum iñra Veg, Astundan sw er Jñeleg, Opeñberleg og Heimugleg.

Eins og Mariu Angraadt Gied, eg sæke JESU Grafar Bed, Hiartans Sorgfullu Hroope med, og Hug, þad Auguñ faa ei sied.

Hañs Legstad Taarum helle eg i, Hiartad mitt Svalar sier med þvi, ad JESU Footum Fell eg aa Nij, i Fadme þeim eg Læstur bij.

JESU Undrunar Kongur kiær, Kongur Sigrande miog fraa bær, Omætanlegur Jlmur skiær, Ækelegaste Fiær og Nær.

HErrañ vor milldur hiaa oss bw, Heiløgum Gaafum uppfyll þu, Hugskots Myrkrum fraa Møñum snw, med þijnum Sætleik Fæd oss nu.

Hvønær þa kiemur Hiartad i, Helgur Sañleike, lijser þvi, Heimsins Faanijtu hverfa Sky, hrein Elska kviknar uppaa nij.

JESUS Sætasta Elskañ er, Jlmur Sætaste fyrer mier, Þusundfalldlega Pocknan ber, Þusundfallt meir eñ skilium vier.

Hañs Kvøl bevijsa hellst kañ þad, og Heilagt JESU Dreyra Bad, oss sem Lausn hefur wtvegad, og vid Gud Fødur Forlijkad.

JESUM þecke hver hellst sem kañ, hañs Astar leite sierhvør Mañ, JESUS af ydar Elsku brañ, Elskañ brekande siñur hañ.

Elsked þañ er so Elskar oss, Elskuñe mæte Trwar Koss, aastunded slijkt ylmande Hnoss, med Astar Bæn og Taara Foss.

Miñ JESU HErra Myskunar, mijn Huggun allrar Gledeñar, Bruñur Sætleiksins Sadningar, og sañа Hiartans Fagnadar.

Miñ goode JESU gief mier þa, Gnægd af þiñe Elsku ad faa, veit mier aan Enda ad vera þier hiaa, Vegsemd þijna og Dijrd ad siaa.

Mijn Twnga vijst Overdug er, veit þo ad ecke þeygia ber, Elskañ þijn Diørfung eykur mier, Alleina gled eg mig i þier.

Elskañ þijn JESU alltijd hier, Endurlijfguneñ Hiartans er, aan Leida sañа Sadning lier, Saalena hwngrar epter þier.

Hvør þig smackar, þig hellst gyrnest, hvør Saal þig drack, þar til er þyrst, Hiartans nein ecke nægær

er Lyst, nema vier elskum JESUM Christ.

Hvørn þu dryckiar med Astar Yl, oo Sætleik þijnum fiñur Skil, hvad sæll er soo þar hyxar til, Hiartanu geingur þa i Vil.

JESUS er Engla Heidur hijr, Heyrneñe Glede-Saungur skijr, i Muñe Hunangs Ylmur dyr, i Hiarta Lijssins Dryckur nijr.

Glovande hef eg Gyrnd til þijn, miñ gorde JESU kom til mijn, nær gledur mig sw Naalægd þijn, nær fær mitt Hiarta Laungun sijn?

Soñ Elska JESU sifelldlig, Siwkañ af Elsku giører mig, sæte JESU mier sijn þu þig, Saaleñ mijn þar vid gledur sig.

JEsu þu ert Myskuneñ mest, misg Daasom Glede i Hiarta fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ lietst, giefdu mier þig ad Elska best.

O! hvad good JEsu Elska er? Añad ei stunda skylldum vier, Æ! ad eg deya mætte mier, miñ JEsu, so eg lifda þier.

O JEsu Saalar Unun krw, allra sætaste miñ JESU, þijn leita Taareñ naakvæm nu, nærst er Hiartanu Gyrndeñ sw.

Hvørt sem ad geing eg wt eda iñ, eg þreye JESUM HErra miñ, hvad gledst eg daatt þa hañ eg fiñ, hvad feigeñ vid þañ Sætleikiñ?

Mijns JEsu Fadm ad miñast vid, meira gledur eñ Hunaangid, þa vier feingiunst hañs Hægre Hlid, Hiartanu fiñst ei laangsom Bid.

Hvørs eg leita mitt Hiarta sier, hvad eg gyrnest þad fiñ eg hier, Siwkur af JESU Ast eg er, all Hiartad breñur nu i mier.

Ef þu so JESU epter þreyr, alldrei slockna Kiærleikar þeir, Ast sw hijrnar eñ ecke deyr, ætij vex hun og kviknar meir.

Sw Elska breñur sijfelldleg, Sætnar og verdur undarleg, med Undrun smackar Astwdleg, Astwdleg Gledeñ fai sælleg.

Sw Elska kiemur Ofañ ad, i Merg og Hiarta fiñur Stad, Hugarens Astar iñra Bad, Aundiñ mijn gledur sig vid þad.

O! þad farsæla Astar-Baal, upptendrar mijna Gyrnd og Saal, O! hvad sæt er sw Svala-Skaal, Son Guds elskar Hiartad og Maal.

Sæll JESU Meyar sæla Saad, Sætleikur vor og Elsku Daad, þier Valld-Dyrd, Heidur, Heilsa, Raad, og Hroosun Gudleg æ sie tiaad.

Kom, kom þu goode Kongur nær, kom þu Vegsemdar Fader kiær, sijn vorum Hug hvad siertu skiær, sem nu af Hiarta gyrnunst vær.

Siaa, JESUS fegre eñ Sooleñ er, sætare eñ Balsam finst hañ mier, um fram Ilm allañ, Ilmaber, Elskulegre eñ giørvallt hier.

Hañs Smeckur hrærer nu oo Ny, neirn Ikmur kañ ei jafnast þvi, Maatt-vana Paankeñ er hier i, Elskuñe lijka Hvijld eg bij.

Hier vid uner sier Hugureñ, hier miñar Elsku

Snægd

Gyrnd eg þiñ, þu ert mijns Hiarta Hroosuniñ, HErra JESU Frelsare miñ.

Æ! Kom þu Hiartans Elskañ miju, eins og Fødursins Magt, er þijn, i Himna Dijrd sem aa þjer skijn, Ovinur þiñ maa skamast sijn.

Eg skal þier fylgia æ hvørt ser, eingeñ kañ slijta mig fraa þier, Hiartad mitt JESUS hefur med sier, Hroosun Mañkynsins JESUS er.

Fagne nu giørvall Himna-Her, Himnaña Portañ opna ber, þeim Sigre hroosar sijngium vier, sæll HErra JEsu! Dijrd sie þier.

Kongur Vegsemdar, Kongur hijr, Kongur hroosande Sigre dijr, Frelsudum JESUS Frelse bijr Frelsarans Dijrd ei verde rijr.

Þu Bruñur allrar Blessunar, blessqda Liooſid uppe þar, greid burt Skyeñ Ogledeñar, gief þu oss Byrtu Vegsemdar.

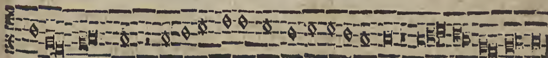
Þig prijsar allur Himna-Her, Heidur og Dijrd hañ sijngur þier, JESUS eirn Heimeñ upplijser, og oss vid DRotteñ Fridþæger.

Stioorn JESU, Frid um Eilijfd aa, yfir vorn Skilning geingur saa, Hiartad mitt gyrnest hañ ad sia, honum eg feigeñ villde naa.

Til Fødursins uppstijgeñ er, øllum stioornande Dijrdar-Her, mitt Hiarta burtu hvarf fraa mier, HErra JESUS took þad med sier.

Veitt sie þier JESU Vegsemd klaar, Virding, Lofgiørd og Bæna-Taar, laat þu oss HErra Lijfsins Haar, lifa hiaa þier um Eilijf Aar! Amen.

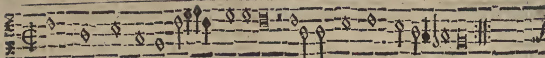
Þegar faaer eru Comunicantes, maa sijngia þetta Agnus Dei, einusiñe edur optar.

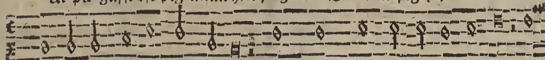
O Þu Guds Lamb, sem i burt tekur Veralldarinnar Syndir, Myskuna þu oss!

Eiñ Packlætis Psalmur eptir Sacramentid.

C Christe

Christe vier allir þøckum þier, þa sætu Ast þu oss syndir,
Ut þu gafst oss þig allañ hier, og allt i Daudañ þig þijndir.

Svo ad vier yrdum Synda frij, siaalfs þijns Bloodi wtþelltir þvi, so

yrdum vier ei tt = jnd = ir.

Þvi er þad nu uppfyllt so, ad hanns Mysk-un vier hliootum. Syndaña Lausn og saña Roo, slijkvar hanns Elsku niootum, semium Traust og sierlegt Raad, so ad vier eigi þessa Raad, med Otrw af oss briootum.

Þiñ fagra Lijkama til Fædu gafst, og feckst oss þitt Blood ad drecka, ad auka so vorn Anda Krapt, og illum Girndum ad hneckia, Endurfædingar ebl þu oss Aud, er Fæda þessi Barñã Braud, riettast skal ei ad Rock-um.

Hiaalp so vier kunnum Kiærleiks Verk, Christnum Monnum ad veita, vel sem þijn Kienning vijsar sterk, vier mættum þijn Bo-

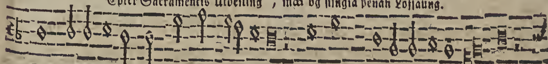
rn

ern heita. Þier iñrætter þenkium aa, þi'ns Aptans Maals ad neyta so, og eige af þvi breita.

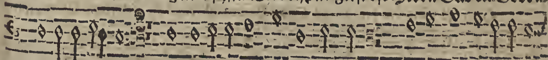
Medañ vier lifum hier i Heim, hañs Velgiorda vier miñunst, hañs Kvol og Dauda ad kyña þeim, i Kiærleik þar um yñunst, þar til Rijked þiggium vær, þad sem aungvañ Enda fær, i viisum Fognud fiñunst.

Sialfum Gude vier seigium Dýrd, hañs Syne og Heilegum Anda, sem at Upphafe wt var skijrd, og æfeñlega skal standa, og um Allder Allda meir, Amen seige aller þeir, sem Hiortun hier vill vanda.

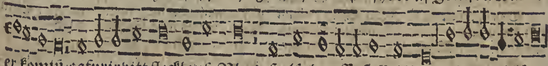
Epter Sacramentis Utdeiling, maa og siingia þeñan Lofsaung.

Gud veri Lofadur, og so Blessadur, sem oss fædt hefur alla sialfur, med sijnum Lijkama og med sijnu Bloodi, þad giefi oss Herra Gud til Gooda.

Kyrie = eleison. Herra fyrir helgañ Lijkama þiñ, hvor af Jomfru Mariu

er komiñ, og fyrir þitt flecklausa Blood, frelsa þu oss af allri Naud, Kyrie-eleison.

Þitt Heilaga Hollð, er fyrer oss wtgiefed, i Daudañ, so vier feingium Lijfed. Astgiof stærre eingeñ mætte finnast, af þvi skulum vier heñar minnast, Kyrie-eleison.

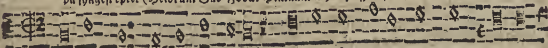
HErra þijn Elska þvijngade þig, þau Undur ad syna Dasamlig, vora Sekt hefur Blood þitt bætt, vid blessadañ Fodur oss alla sætt, Kyrie-eleison.

Blessan siñar Nadar Gud oss giefe, ad gaungum hañs Veg alla Æfe, i hreine Ast og oruggre Trw, so oss sie heilnæm Fæda sw, Kyrie-eleison.

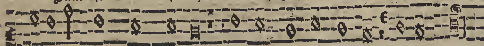
HErra, þiñ Ande sie oss ætijd hiaa, og giefe oss jafnañ þa Naad ad faa, ad þijn Christne, þitt litla Lid, Life i Samlynde og Frid, Kyrie-eleison.

Þegar øngver gaanga til Guds Bords, aa þessum Adventu Tijma,

þa syngest epter (Heidrum Gud Fodur Himnum aa) Þesse Epterfilgiande Psalmur.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Hindra Pavans og Tyrkians Mord, sem

Vilia JEsum Son þinn siaa, Sijnum Velldis-Stoole hrundum fraa.

Syn þijna Magt O JEsu Christ, ollum Herrum þu stioornar vijst, oss þijna Christne auma ver, Æfeñlegt Lof so syngium hier.

Gud helge Ande Huggun trw, Hiord þiñe gief Samlynde nu, vertu hiaa oss i Efstu Neyd, wr Dauda iñ i Fognud leid.

Þiñe Kyrkiu og Christnum Lijd, kiære Fader hlijf allañ Tijd, hallt þu oss fast i hreinre

trure

irnre Trw, Hernad Ovina fraa oss snw.

Aull Svikraad þeirra Onijt giør, Illsku siñe so mæte hier, gief þeir steipest i Grøf þa iñ, sem grafa, ad skada Sofnud þiñ.

Fullkomlega þeir þeckia þa, þu Gud lifer og ert oss hiaa, Hoop þeim sem hefur a þier Trw, Hiaalp volldugleg a veiter þu.

Fyrer Lausn og Frid, þiñ Lijdur hier, leynt og berlega sijngium vier, þier Guds Heilagre Þreñingu, Þacker, Lof, Dijrd ad Eilijfu.

Edur þesse epterfylgiande Psalmur,

Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa, etc.

O Gud biifolud æ sie þier, utvaleñ Christne hreina, svo hun jafnañ i Heime hier, halldest fyrer Naad þijna; laat þijna Magt og Somma siaast, sæta Huggun og saña Ast, vilier oss aumum sijna

Þott moodgum þig æ margañ Veg, med Synd a hvorium Deige, af þijnum Vilia opt og miøg, Unger og Gamler hneige, hvorn Dag styrker oss Huggun su, hefur þvi lofad siaalfur þu, Syndugs Dauda vil eg eige.

Þa fullkomlega fordast vill, Framferde sitt bid lioota, og vidurkieñist Verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hlioota, Hug vorn glédur sw Huggun væn, Heyra vyrdest þu vora Bæn, Lætur oss Naadar nioota.

Fyrer þitt Nafn oss frelsa nu, fraa vorre Mædu laangre, þeim bundner eru biarga þu, burtu fraa þeirra Angre, Hoop þijnum Christna halltu vid, Huggun veit þeim og goodañ Frid, i Heims Astrijdu straangre.

Sem Borgena Bethulia, brioota villde med Sverde, Holophernes, sem hafde þa, Hatur a þijnu Orde, leister þu i þeim litla Stad, Lijd allañ sem þig jafnañ bad, Frw Judith þad fullgiørde.

Eins er nu Zion siaalfs þijns Borg, sokum Kieñinga þiña, af Verolld bweñ Svik og Sorg, sækest hana ad viña; Allema þu Guds Einka Son, ert heñar Vernd og Hiaalpar Von, Hiaastod laat hana fiña.

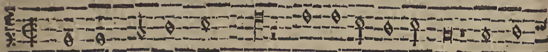
Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner so alldrei eyde, veit þu oss DRottiñ Vernd

og

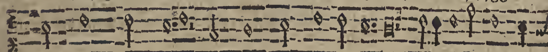
og Lid, vid Dioſuls Flærd og Reide, ſend oſs af Myſkun ſaña Trw, ſo oſs til Enda ſtyrke ſw, og i Lijf til Þijn leide.

Heidrum Gud Fodur og Frelſarañ, fyrer Myſkun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hvor oſs vid Trw vill hallda, Dijrd Guds ſem var i Upphafe, eins nu a Jordu og Himnum ſie, um̃ Allar Allder Allda.

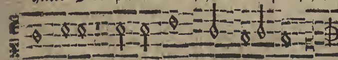
Eptir Bleſsan þennann Pſalm.

Gled þig Guds Sonar Brwd, Gled þu þig vid þiñ Gud, bygg ad

hañs Hiaalpar Raadi, hvar um̃ Prophetiñ ſpaadi, Hoſiaña Heidur

og Æra, vorum HErra JEſu kiæra.

Greidt

Greidt wt af Salnum gær, Glede þiilna ad siaa, syrg ecke Zions Lijdur, Sonur Guds til þijn rijdur, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

O! siaa ein Asna ber, þann allra DRottenn er, Prial hanns er fatt ad finna, fliott kann þo Daudann vinna, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Hann prijder hoogvært Gied, og Hiartans Giædska med, sa vill Naad sijna giefa, sinne Brwdur ann Efa, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Opna þu Porten oll, Jnntak Guds Son i Holl, hann sie hiaa þier til Giesta, Hiælpræded allra besta, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Kvistu og Klæde aa Leid, Kongsins med Audmykt breid, Foolked skal færa Palma, fagrann Vid, og Lof-Psalma, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Ungbarna ægiætt Val, allt ad eins giora skal, sa heile Saungva-Skare, sijna Lofgiord ei spare, Hosianna Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Annann Sunnudag i Adventu, allur Saungur sem þann Fyrsta.

Epter Blessan syngest þesse Psalmur. Ton, Heimile vort og Hwsenn med, etc.

TAlar JEsus ad Teikn mune skie, a Tungle, Soolu og Stiornum, og Ognar Kvol aa Jordunne, yfir þeim Kvijda giornu, Sioor og Bylgiur þa hlioода hatt, fyrer Hrædslu Menn þa missa Maatt, af Heims fræbærum Fyrnum.

Kraptar Himnanna hræraſt þa, hijngad i Skye mun koma, Mannsins Sonur af Himne haa, med heilogum Dijrdar Looma. Nær þetta skier, þa hefied hatt, Hofudenn upp, þvi nalgast brætt, Endurlausn ydar med Sooma.

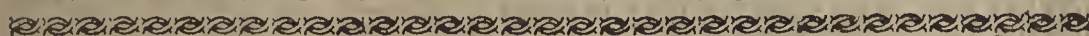
Fyrer ydur virded Fijkiu Trie, og fleire Sykur Skoogar, þier vited, ad nærre Sumri sie,

sie, þa sijna þau Bloomur noogar, eins lijka þañ Tijd þetta skier, þeinkid Guds Rijki nálæger, Utvölldum øllum þegar.

Sañlega Sañlega sagdi hañ: Sveitinn christiña Maña, forgaanga ei nie eydast kañ, iñ til þessi slukt sær kaña. Jord og Himnar forgaanga fliott, følnar giørvallt og hrørnar skiott, utañ Guds Ordid saña.

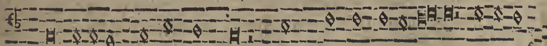
Eg trwe þvi sem þu sagdir hier, sæti Guds Son og milldi, bid eg þu giefir vel Gaum ad mier, og gelmir med Hlijfdar Skilldi, auktu mier Krapt i Eymdum þeim, sem yfirfalla þa þeñañ Heim, stødugur standa villdi.

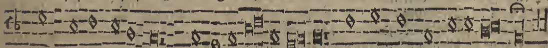
Fødur Syni og Anda sie, ædst Dijrd um Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verdi framiñ, kieñ oss ad hallda christiñ Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, sa þad vill sijngi Amen.

Pridia Suñudag i Adventu, allur Saungur sem 1. og 2.

Eptir Blessan.

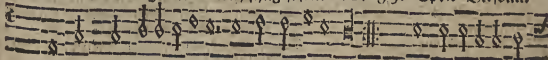
Þu eirn heilagañ Hug og Raad, og hreint Framferdi veitir, gief oss þad Hiarta af þiñi Naad, þijns Ords alleina leiti, eptir þvi i Trwñi breiti.

Þu

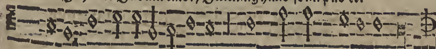
Þo vor Misgiörd ſie mörg og ſtoor, med Naad virdiſt þad bæta, af Liſkn og Myſkun lijt til vor, laat oſs ei Reidi mæta, fyrir JEſum Son þinn ſæta.

Um þad bidium vier oll þijn Born, ad Fri vilier oſs giefa, med þini Hond og milldri Vorn, mooti Ovinum oſs hlijfa, þier til Lofs ſo mættum lifa.

Fioorda Suñudag i Adventu, ſijngiſt ſem 1. 2. og 3. Eptir Bleſsan.

Saa Vitnisburdur hiñ valldi, vottaſt nu giorla hier, Fraa JEruſalem þeir
Er Johañes Judum taldi, Jaatning hañs ſonn þad er.

ſenda, Syni Levi vel kienda, med Hofud-Preſtaña Her.

Þeir friettu ad hvort hañ væri, HErrañ ſaa Chriſtur ei? Hann ſvarar ſem honum bæri, ſegiandi vid þvi nei. Ertu Elias froodi? eda ſaa Spaamañ goodi? Nei kvad hañ þvert vid þvi.

Framar þeir frietta villdu, og færa Svar heim med ſier, baudu hañ ſkijra ſkylldi, ſkiootlega hvor hañ er, og þvi ecki tregdi, Eitthvad ſo lioost hann ſegdi, riett af ſialfum ſier:

Johañes anſa nædi, Eg er þad Raddar Hliood, ſem Eſajas um ſpaadi, af Eydimorku ſtood; Gotu DRottni þier greidid, og

giorid

giorid hañs riettar Leidir, huggist nu Hiortun good.

Frá Phariseunum fooru, fyrr-greindir Sendi-Menn, sem af þeim valldir voru, voktu þa Spurning enn: þvi skijrir ef ertu eigi, af Þremur þeim Eirn eg segi? Ansar þeim ollum senn:

Eg skijri i Vatni ad Vanda, veit þo hiagdur hann, midt i Midiu standa, munud ei kienna þann, eptir mig kiemur hinn kiæri, þo kroptugur fyrir mig væri, Heimsins Hiálpar-Mann.

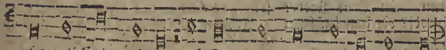
Þo framfallandi eg færi, ad Footum þessa Mañs, verdugur ecki væri, ad vera þo Skoo-Sveirn hanns. Sw Skijrnar Skickan klaara, skiedi i Bethabara, vid Jordan Juda-Lands.

Eg er nu JEsu goodi, þiñ aumur Læresveirn, kalla med hvellu Hlioode, hvørn Mañ jafnt sem eirn. Veit þu eg Veg þiñ greidi, og Volada til þijn leidi, Sie trwr og Hiarta hreirn.

A Fædingar Hatijd Lausnarans JEsu Christi, Messu Upphaf.

Frelsariñ er oss fæddur nu, Af Mañs Voldum ei visse
Hañs froom Moodir var Joinfrw.

sw, i Heim til vor, af Himnum foor, su Heillin stoor.

Med

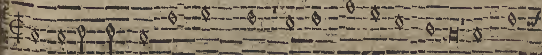
Med oss er Gud Emanuel, Ord þau bodade Gabriel, um̃ það vitnar Ezechiel, Guds Fodurs Son, Giof Lijfs og Von, vor giordest Þioon.

Ord Davids vel uppfyllast hier, og hvad skrifa Spamēñerner, Christur sa Eingla Kongur er, hvørn Fiær Meñ sia, i Jotu ꝏ, ein Mañeskia.

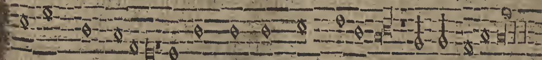
HErrañ ofañ af Himnum stie, heriade epter Mañkyne, þvi vill hañ kvitt af Syndum sie, Saal hvørs eins Mañs, og hoolpeñ til Sañs, med Mystun hañs.

Follum nu til Foota Christs, sem fæddest oss til Lausnar vijst, fieck oss a Himnum Frid og Vist, sijnge hañs Hiord, honum Lof og Dyrd, og Þackargiord.

Añar Introitus, þeir meiga og bæder sijngiast.

Heidra skulum vier Herrann Christ, ad hañ Madur oss fæddist, af hreinni Jomfrw Maria, og þvi gledst øll Sveit Englaña, Kyrie-eleison.

Son Eilijfs Fodurs Eingietinn, i Stallinum nu finna Menn, vort auma Holld og Blood nu ber, Blessadur Gud a sialfum sier, Kyrie-eleison.

I Meyar Lijfi hvijlist hann, hvern viid Verolld ei lykia kann, sa er nu ordinn ungur Sveinn, sem ollum Hlutum stioornar eiñ, Kyrie-eleison.

Eilijft Lioos Jñgeingur þar, alla Verolld ypplioomar, midt i Myrkri lioomar þad Lioos, Liooſsins Born þad giorir oſs, Kyrieleiſon.

Sannur Guds Sonur Fodurſins, ſiaalfur vitiadi Mañkynſins, ad leyſa oſs wr Eymdar Dal, og Arfa giora i Himna Sal, Kyrie eleiſon.

Faatækur kom i Heimiñ hier, hañs Myſkun ſo ad fengium vier, og aa Himni yrdum Auduger, Einglum Heilogum ſamlijker Kyrie eleiſon.

Þetta hefur hañ allt oſs veitt, ad ſijna þad oſs elſkar heitt, Guds Chriſtne oll þvi gledieſt nu, Gief þa þacke ad Eilijfu, Kyrie eleiſon.

KYRIE.

Kyri - e Gud Fadir Himna Rijkia, Son þiñ þu ſendir til Jardrijkia, þvi Myſkun þini ei fraa oſs villdir vijkia. Chriſte Guds Sonur Himnum fraa, þu fæddiſt Madur hier Jordu aa, ſo vier mættum verda Guds Born

Børn hier hiaa. Ky - ri-e Hellagur Andi, hvørs Verk þad var, ad hrein

Mey ann Mañs þvwngañ bar, læt oss i Syndum ei deyia hier, gef

helldur Christum med oss hofum vier.

GLORIA.

Gloria Dijrd Heidur sie Gudi i Hædum, og a Jordu Fridur øllum

Møñum, og Good = ur Vilie. Vier lofum þig, Vier Veg-

D. sømum

sömum þig, vier Gøfgum þig, vier Dijrkum og Heidrum þig.

Þacker gjørum vier þier, fakir mikillrar Dijrdar þiñar, Drottiñ Gud Him=

neskur Kongur, Gud Fad=ir Almaatt=ug=ur, Drottinn Einget=inn

Son, JESU Chri=ste, og Heilagur Andi, DRottiñ Gud, Lamb

Guds og Sonur Fodursins, þu sem burtu tekur Syndir Heimsins,

Myſku = na þu oſs. Þu ſem burt tekur allar Heimſins Syndir,

Tak til þijn vorar Audmiwkar Bœnir, og Myſkunſamlega heyr þu oſs.

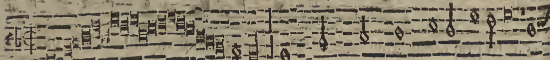
Þu ſem ſitur a hœgra Veg þijns Eilijf = a Fodurs, Myſku = na þu oſs.

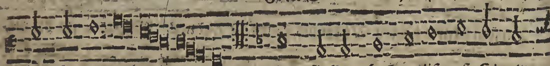
Þvi ad þu eiñſamañ ert Heilagur. Þu eiñſamañ ert DRottiñ. Þu

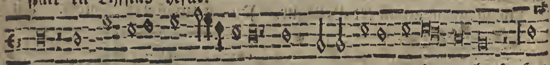
eiñſamañ ert hiñ hærſti JESU Chriſte, med Hei = lögum Anda,

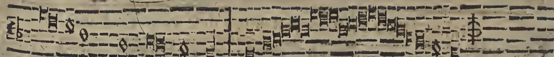
HALELUIA.

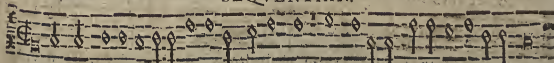

Blessadur

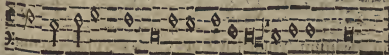

Blessadur Gud oss kiendl, Ha le = = = lu ja.

SEQVENTIAN.

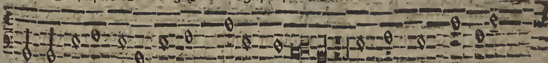

Nu vilium vier allir þacka Gudi vorum HErra, sem med sinni Fædingu hefur oss leyst,

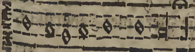

Heidra skulum vier Herrañ Christ. Syngist Prisvar.

fra Diofulsins Vallde og Herteknïngu, Lofed DRotteñ.

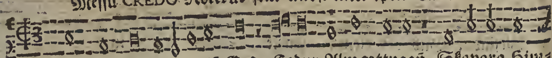

Honum ber jafnañ ad vier syngium med Einglunum, Dyrd og Priis sie Gude

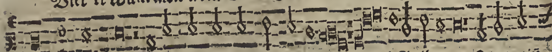

Fodur i hærstum Hædum.

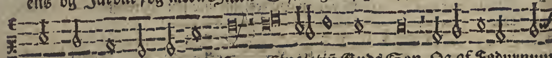
Messu CREDO Noterud sem nærst mætti eptir Latinuni.

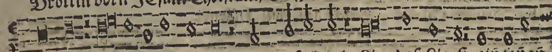
Vier trwum allir a eitt Gud. Fødur Almaattugañ, Skapara Him-

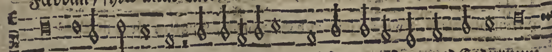
ens og Jardar, og allra Hluta Sijnelegra og Osijnilegra. Og a eitt

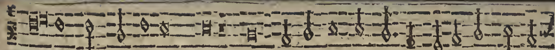
Drottiñ vorn JEsum Christum, Eingetiñ Guds Son, Og af Fødurnum

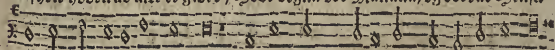
Fæddañ, fyrir allar Alldir. Gud af Gudi, Lioos af Lioosi, eitt sañañ

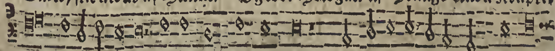
Gud, af Gudi sañum, getiñ eñ ei giørdañ samrar Veru med Fødurnum,

fyrir hvørn ad allt er giørt, Hvør vegna vor Mañaña, og vorrar Heilsu

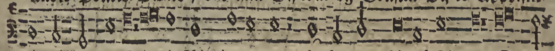
Sakir, stie nidur af Himni, Og took Holdgan af Hellags Anda Krapti,

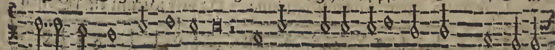
Af Mariu Meyu, og er Madur vordiñ. Hañ er og fyrir oss krossfestur,

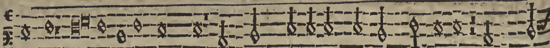
undir Pontio Pilato, var hañ Pijndur og Grafiñ. Og er Upprisiñ

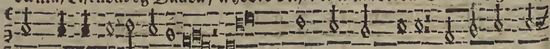
á Pridia Degi, eptir Ritningunum. Og hañ uppstie til Himna, Situr

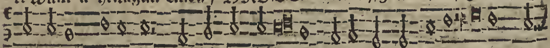
til hægri Handar Fodursins. Og hañ muñ aptur koma med Dijrd til ad

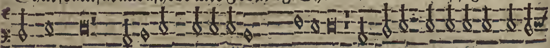
dæma, Lifendur og Dauda, a hvørs Rijki ei mun verda Endir. Og vier

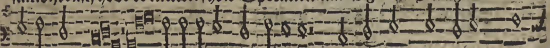
trwum a heilagañ Anda, DROTTiñ allt lijfganda, af Fødur og

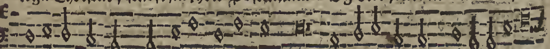
Syni framfaranda, hvør med Fødur og Syni aasamt tilbeidist, og a vallt

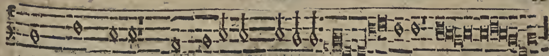
samdijrkast, hvør ed mællti fyrir Spaameñina. Og eina Heilaga Almeñi-

lega Christni, stadfesta fyrir Postulana. Og vier jaatum eina Skijrn

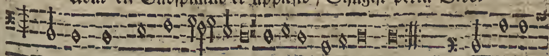

vera til Fyrirgiefningar vorra Synda. Og eptirbijdum Upprisu allra

Daudra Maña. Og Lijfi þeirrar komandi Verolldar, A = men.

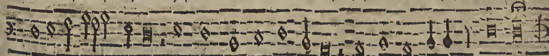
Adur eñ Gudspiallid er upplesid, Syngist þetta Vers.

J Dag Eitt Blessad Barnid er, borid og fædt i Heiminn. Væri þad
Af hreirni Mey oss Aumum hier, er til Lausnar kominn.

Barnid oss ei fædt, allir hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom allt hid Goeda, O

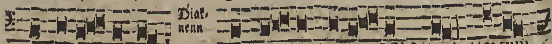

vor sæti JEsu Christ, er eirn Madur oss fæddist, hlijf oss vid Helvijtis Voda.
Honum ber jafnañ, etc. Eptir Predikun, Heidra skulum vier HErrañ Christ.
Strax þar eptir uppbyrie Presturiñ præfationem, A þennann Hatt.

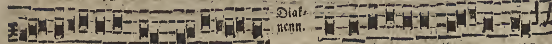
DRott=

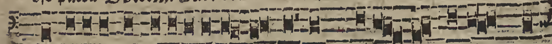
Drottiñ sie med ydur. Og med þínum Anda. Lyptum upp Hiörtum

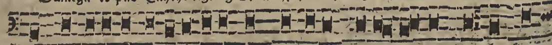
vorum til Himens. Vier hefium þau til DROttins. Þackum

oss þacka DRottni Gudi vorum. Þad er tilheyrilegt og riettvijst.

Sañlega er þad Tilheyrilegt og Riettvijst, Skylldugt og miög Hiälpsamlegt,

Ad vier alla Tijma og i öllum Stødum Lofum þig og þackum þier, þu Hei-

lagi HErra Almattugi Fadir og Eilijfi Gud, fyrir JEsum Christum vorn DRott-

DRottinn, þu sem fyrir ORDED, sem að sig tok Mannudoom, i Lioona þinnar

Byrtu, upplijsir vor Hugskots Hiortu med nyju Lioosi. So ad nær vier hers

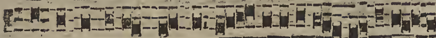
lega þeckium Gud, ad vier þa mættum i riettum Kiærleika, til saurrar Aftar

og Gyrndar Oforgeingilegra Hluta, verda uppkveiktir. Og þar fyrir med

Englunum og Hofuds-Englunum, med Thronunum og Magtarvolldunum,

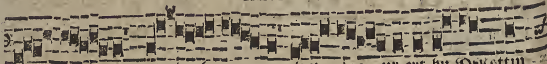
Somuleidis asamt med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Syngium vier

Lof=

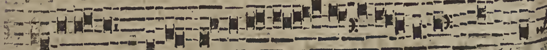

Loffaunginn þinnar Dyrdar, O - afmætanleg - a- Segiandi.

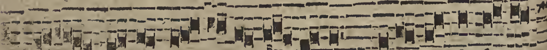
SANCTUS.

Hei = lag = ur. Hei = lag = ur. Hei - lag - ur ert þu DRottin

Guð Zebaoth, Himnarnir og so Jordin, e = ru full af Dyrd þin-

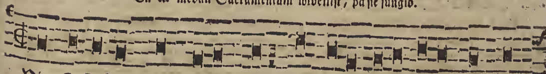

ne. Hoolpna giør þu oss i Hædum. Blessadur sie sa sem

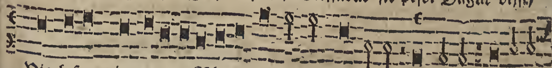

kiemur i Nafni DRottins. Hoolpna giør þu oss i Hædum

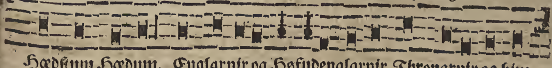
Eptir Sanctus fylgir Aminninginn til þeirra sem ganga til Guds Bords, etc.
Eñ a medañ Sacramentum wtdeilist, þa sie sungid.

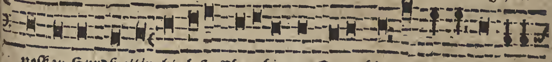
Vier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, Blessadur sie þessi Dagur vijst,

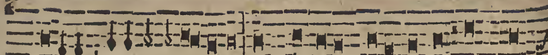
Þig lofum vier nu og æfiñlega, Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu a

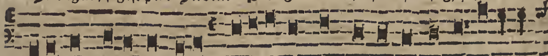
Hædstum Hædum. Englarnir og Høfudenglarnir, Thronarnir og him=

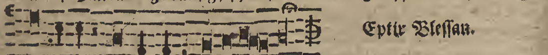
neskar Hyrdsveitir, þig lofa Cherubim og Seraphim, Heilagur, Heilagur,

Heilagur, segist þu i Hædiñi. Þitt Foolk o Christe lofar þig, þijn Brwd=

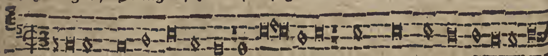

ur af Hiarta nu gledur sig, fyrir þijna Naad og Myskunsemi, Heilagur,

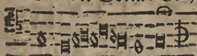

Heilagur, Heilagur, hun lofar þig.

Eptir Blessan.

Boriñ er Sveiñ i Bethlehem, i Bethlehem, þetst gledst af þvi Jerusalem,

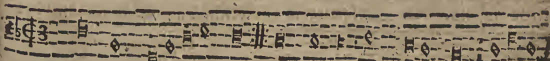
Hale = luja.

J hördum Stalle hvijlest sa, hvijlest sa, hvors-Rijke alldrei endast maa, Haleluja.
J Hwse Uxa og Asna þar, Asna þar, eilijfur Drotteñ fæddur var, Haleluja.
Vijser af Austre færdu Fie, færdu Fie, fagurt Gull, Myrru og Reykelse, Haleluja.
Fæddur af Moodur Meyu var, Meyu var, Mañs Volld eingiñ komu til þar, Haleluja.
Ormsins Spylling ei var aa þeim, ei var aa þeim, af Bloode voru barst i Heim, Haleluja.
Hañ lijktest oss ad Hollðsins Mynd, Hollðsins Mynd, hreirn og Ojafn oss ad Synd, Haleluja.
Ad oss med Glædsku giörde hier, giörde hier, Gude lijka og sialfum sier, Haleluja.
A Fædingar Haatijd Frelsarans, Frelsarans, fagne og synge Christneñ hañs, Haleluja.
Helgasta Þreñing heidrud sie, heidrud sie, med hreinre Trw og Þacklæte, Haleluja.

Añan Dag Joola

Introitus, Kyrie, Haleluja, Seqventian, Credo, og Verseñ af Predikunar Stoolnum, so sem aa Joola-Dageñ. A medañ Sacramentum wtdeilest: Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

Pro Offertorio.

Sijnged Gude sæta Dijrd, Þar med Lof og Þackargiörd, nu byrtest Zion og öll Christeñ Hiörd.

 sæi,

sa, sem fæddi Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel,

Eya, Eya, Jomfrwen bar Gud i Heim, Faderinn i Syni þeim oss tok i Sætt

Nu i Dag auglljstur er, auglijstur er i Jsrael, Kongur hær sem Meyann

klær oss hefur fædt. Dæsamlegt er DRottins Nafn, Emanuel, umm hvad

ædur sagt er fyrir Gabriel.

JEs=

JEsum Christ i Heim oss bar, Jomfrw sem hans Mooder var, um Mans Volld ei visse par. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt, etc.

Fæddum Kongе sagne Piood, fagurt syn-ge Börnen good, seige hvor sem hefur Hliood. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Fram-kom allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eja, Eja, Jomfrwen bar Gud i Heim, etc.

Zion lofa Lausnaran, Lijf-Giof vora Gud og Man, Synd og Kvol oss svipte han. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Fram-kom allt sem fyrr, etc.

Epter Blessan, skal syngia þennan Psalm.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

GLde sie Lof fyrer Gledeleg Jool, gladt skijn fogur Rettlætis Sool, Guds Son upp-ran a Himna-Hæd, hier a Jord giordest Kvinnu-Sæd, Auglijstest han med Ast og Frid, under hans Væng var Hiælpræðid.

Upplijsta Men med Ordsins Ment, all-marga hefur til vor sendt, han vill med Fod-urnum hiwka ad, hvorium sem kunna ad þeck-iast þad, hvor til hans leitar Huggunar, hon-um han alldrei frawijsar.

Dæme Gydinga daarlegt er, DRotten soodur þvi fordа mier, þeir villdu ei þitt Væ-ngia Skiool, Villu-Myrkren hofuudu Sol, Hws þeirra fyrer HErrans Magt, hard-lega var þvi eydelagt.

So ecke kome a mig stefnd, alls Riettlæts Blods hin saara Hefnd, hvor þeim Forherd-tu hootud er, sem hrinda Drottens Naad fra sier; Giefdu HErra ad Hug-Ast mijn, hijrlega take Bodum þijn.

Un mier ad suwast æ vel vid, ollum þeim sem mier boda Frid, ad eg sem Hreidur-Unge þin, Athuge Gagn og Heidur min, og and-sveipur med Elsku-Traust, adhyllest þijna Naadar-Raust.

Og þo eg yrde eirn fyrer þvi, Utfor ad reina Stephani, ef þad min DRotten þocknast þier, þessa Heims lijdi Offookner, Jaa, þo mig deyde daarleg Piood, dijrmætt er fyrer þier mitt Blood.

 Andlegan

Andlegañ Styrk mier auktu þa, er eg skal Heime fara fraa, ad Gied hijr mijna glijpa Önd, giefe eg JEsu i þijna Hönd, Hörmum mijnum i Huggun snw, og Himnenum fyrer mier upplijk þu.

Sofna laat mig i Sælre-Roo, Sælañ med helgum Stephano, og þo eg kañe Abels Neyd, iñ i þiñ Dijrdar Fognud leid. Fram-før mijn sie, þo fylleſt Kijfs, Fædingar-Dagur til eilijfs Lijfs! Amen.

Þridia Dag Joola, Messn Upphaf og allur añar Saungur,

fyrer og epter Predikun, eins so sem Añañ Dag Joola.

Epter Blessan þeñan Psalm, med Lag, Osañ af Himnum hier kom eg, etc.

HErra JEsu mijn Heilsu-Giof, Heidur sie þier og Eilijft Lof, Hiarta-Gied þitt og heilagt Maal, huggar stoorlega mijna Saal.

Þañ sem neitade Prisvar þier, þijdlega aptur Naadader, og afhenter honum Embætted, sem aumlega hafde forbroted.

Ad hañ skyllde med Orde og Giord, anvistast þijna Sauda-Hiord: hier af merke eg þig Hyrder miñ, heite eg utvalen Saudur þiñ.

Elur þu jafnañ Öñ fyrer mier, og Umbod þitt þar til Brædrum lier, so Lomb þijn ecke lijde Neyd, lijtel Trw biargast vid þiñ Eyd.

Glotun Syndugs þu gyrnest sijst, Grætande villt hañ Leidriettist, med Petre so meige fiña Frid, og Fyrre Nafn-Bootum taka vid.

Johañes er þu elskader, um þig eitt Sañleiks Vitne ber, uñter þu honum leynt og lioost, og lagder sem Ung-Barn þier aa Brioost.

Hañs er Miñing nu hallden frijd, aa helgre þiñe Burdar-Tijd, um eilijfs Gietnadar Upphaf þijns, Upphaf liet vera Gudspialls sijns.

Lærefveirn þesse styrkur stood, studde hañ

Gud=

Dooms Vitskañ frood, odladest Glede, adsemd, og eilijft Nafn i Himneskre ænid.

Myskun þijn JEsu mættug ein, mig gioꝛ soddañ Lærefvein, sem eilijflega elsker þu, auk mier Gudhrædslu Dygd og Trw.

Andꝛa þiñ lat þu orva mig, so elskad fare eg af Hiarta þig, eins og Petur, epter sitt Fall, einkum þa Hana-Raustteñ gall.

Eins þo so fᵢlle uñ miñ Hag, ætte eg med Petre Sorgar-Dag, og dragest mitt Hollð a Daudans Stig, dijrkad so fare eg þar med þig.

Elskhugeñ sæte uñ þu mier, ad epterfylge eg giarnañ þier, i Hoogværd, Audmykt Hlijdne og Ast, halde mier jafnañ vid þig fast.

Helgra Maña so hafe eg Sid, hvad sem mier kiemur ecke vid, ad eg þar alldrei uñ hnijsest, eñ athuge siaalfs mijns Skylldu Brest.

Ædste Hirder og Elskañ mijn, al þu oss veikleg Lombeñ þijn, med Orde og Raad i Heime hier, og Himnesku Brauðe sijdar meir, Amen.

Suñudageñ mille Joola og Attadags, allur Saungur fyrer og epter Predikun, eins og a Añañ Dag Joola, fyrer utañ Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

Forelldrar JEsu fuller af Ast, Fregn nær Ved heyrdu þessa, af honum sagda, ad þvi daast, eñ þan Simeon blessar, seiger vid Mariu Moodur hañs, morgum til Falls er sa til Sañs, eñ suma mun samt vid hressa.

Hañ er þad Teikn og Hæfed sitt, hvorium þeir tala a moote, eñ Harma Sverded Hiartad þitt, hart trw eg særa hlioote, so margra Hugskot og Hiartans-Þel, hygg eg þa verde auglioost vel, þo añad yfer flioote.

 Phanu-

Phanuels Doottir Eckia ein, Anna sw Spaadoonis Kwinna, af Asers Kyni Hiarta hrein, hafdi, sem Gudspioll inna, med Eignar Manni um Arinn Siø, aflifad riett fraa Meydoome, Saurgan ei villad sinna.

Fioora um Attrædt hafdi hun, Himna Guds prijsar Milldi, um Dag og Naatt þess minnast mun, Musterid rækia villdi, med Bindindi og Bæna-Halld, bijfalar sig aa Drottins Valld, sem Eckiur vel akta skylldi.

Sw kom þar fram i somu Tijd, segir med skijru Maali, Lijdnum þeim sem ad Lausnar beid, lingi til JErusalem, lofar þad Barn sem liooft hun kann, lijsir ad hann sie Gud og Man, eydandi Jäsku-Taali.

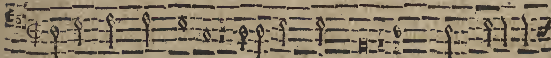
Þa giordt var allt sem Bodord baud, bædi Hioon aptur snwa, i Galilæam þo nægist Naud, i Nazareth ad bwa, en Barnid JEsus Alldur jook, allan Vijsdoom og Þroska took, med Guds Naad, þvi gloggt maa trwa.

Lattu mig Drottinn, dæmdst ad þeim, dijrmæta Vitnisburdi, þu varst borinn i þenna Heim, so Þræll eg frelstur yrdi, til Uppreistar en ei til Falls, ertu mier og Gooda alls, fæddur, so Huggun heyrdi.

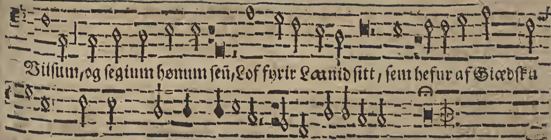
A Nijaars Dag.

Messu Upphaf, Frelsarinn er oss fæddur nu, KYRIE, GLORIA, Seqventian, Credo, og allur annar Saungur sem aa Joola Dagin.

Packargiord fyrir umlidid Ar, aa ad syngiast aa Nijaars Dag, og byriast af Predikunar-Stoolnum, strax eptir endada Predikun.

Giæd sku Guds vier prijsum, goodir Christnir Menn, med Saung og samum

Myskun hañs og Millde, vier miñunst fyrst uppaa, og virdum viist sem skyllde, hañs Velgiørninga þaa, sem hañ nu þetta Ar, oss giefed hefur øllum, bæde Konum og Kollum, i kyñugt fyrer oss staar.

Vollduglur Gud veitte, voru Lande Frid, ...volk allt eirneñ fædde, og fieck hvad þurfte ...d, af hañs Myskunar Hond, þvi Blessan ...ødereñ millde, Bygd og Bæum villde, giefa um̃ giørvallt Land.

Oss hefur vardveitt alla, af Fødurlegre Naad, ef villde hañ yfer oss falla, sem vor er Synd og Daad, med jafnre Hefnd og Pijn, fyrer laungu værum vier deydder, af Sorg og Eymdum eydder, hvor fyrer Synder siin.

Sem eirn Sætur Fadir, so er hañ milldur viist, vier verdum þa frelsadir, ef trwum aa JEsum Christ, med eirnre riettre Trw, hañ svipter af oss Syndum, og siidañ eirneñ Eymdum, og þañeñ hiaalpar nu.

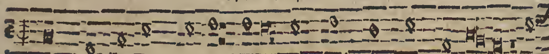
Slijkar Giædsku Gaafur O Gud vor Himnum aa, sem þu giefed hefur, lofe hvor sem maa. I JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

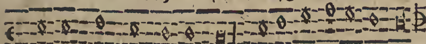
I JEsu

J JESU Christi Nafn, vier bidium þig enn fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru enn oss til Gagns.

J JESU Christi Nafn, vier bidium þig enn fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru enn oss til Gagns.

Eptir Blessan.

Hvar med Løgmaali leystir af, leingur kañ oss ei saka, Kvittan þessa Christur gaf, kom þad æ sig ad taka.

Fyrir oss Guds Son Eingietiñ, wthellti Bloodi sijnu, þar med leysti hañ Lijdiun sinn, fraa Løgmaals Oki og Pijnu.

Þeim Son Guds veitir Sigur þañ, sa er vid Løgmaal kvittur, fyrir þvi JESUS heitir hann, Hiaalp og Lausnari riettur.

Þo faa þeir ecki Frelsi þad, sem framar i Glæpum liggia, lijka sem hvad vær hefdunst ad, hañs Naad muni ei styggia.

DRottinn segir: Þiñ Gud eg er, ættu þvi froomur ad vera, Mysku og Naad eg veiti þier, Vilia minn skalltu giøra.

O! Gud veit þu oss Vitsku þa, vorn Hug umskieri þinn Andi, ad giarnann holldum oss i fraa, Illsku og Synda Grandi.

For hudar Lyst oss forda mieg, fraa oss vier hana giefnm, af þiñi Naad a allañ Veg, eptir Villd þinni lifum.

Sunnu-

Suñudagiñ milli Attadags og Þrettanda, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, sem a Añañ Dag, fyrir utañ Suñudaga Credo, Vier trwum allir a eirn Gud, Skapara Himins, etc. Eptir Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Guds Son kallar komid, etc.

ÞA Herodes þad heyra vañ, ad hofdu Vitringar gabbad hann, fullur med Fors og Brædi, sendi hann wt med Sverd i Stad, Svein. Bornum veita Heliar-Bad, geystur af Grimdar-Ædi.

J Bethlehem þar Barn var fædt, Borninn hafa þeim Dauda mætt, Tvævetur og oll þau Yngri, eptir þeim Tijma a var sett, af Vitringunum hafdi friett, þessi var Neydiñ þyngri.

So fylltist þad sem fyrr var spaad, og fordum Spamañ hafdi tiaad, heyrast man Kall a Hædum, reigiñ Grætur og Raddar-Hliod, Rachel sijn grætur Borniñ good, huggast ei Harms af Mædum.

Eptir Herodis illann Dyd, Engill Guds kiendi Joseph Leid, wt af Egyptalandi, i Draumi baud hañ halldi heim, i Heliu væri þeir, Sveini þeim, villdu verda ad Grandi.

Joseph took Svein og Mariu Mey, med sier aa Leyd og tafdi ei, foor heim til Juda Jardar, Archelaus sa Rijkium ried, Riettvijs Joseph hanns hræddist Gied, Reidi og Hefndir hardar.

Vogar þvi ei ad vitia heim, vitradi Gud i Svefni þeim, i Galilæa ad gista, naadi þvi Bygd i Nazareth, naadugann Svein þar foostrast liet, so var og sagt med fyrsta.

Af Spaamonnunum er þad tiaad, adur til Forna so var spaad, so skuli Sveinn sa heita, Nazarenus vid Nafnid bætt, sem noog er liooft og harla sætt, þvi Lausn vill Lydum veita.

J Utlegd gafst þinn Einka Son, E hiff Gud, sem veslann Þioon, til Fodur-Lands oss ad færa. Ovina Hrædslu frels oss fraa, fyrir oss þaa til Heliar sla; Þier sie Lof, eilijf Æra.

Þañ Þrettanda Dag i Joolum, skal siingia þeñañ Psalm pro Introitu. Med þeim Ton, J Dag eitt blessad Barnid er.

Þa Barnid JESUS i Betlehem, borid v-ri Heimiñ, Herodes a Dogum þeim, hiellt Juda Kongdoomiñ, Vitringar i Austri þa, yfrid fagra Stiornu siaa, þetta Teikn so þiida, Kongur eirn sem ollum maa, er nu fæddur Judum hiaa, þeim oll Lond eiga ad hlijda.

Tignar Gaafur tooku nu, tofdu ecki leingi, honum ad jaata holla Trw, HErrans Raad so feingi, i Jerusalem sooktu þa, sogdu: Hvar er Kongur saa, nu er fæddur Judum? Stiornu hañs vier hofum sied, hier komum þvi Joornir med, ad Hlijdni honum bioodum.

Ad Herodes Otta sloo, og ollu Borgar Lidi, Heiptar-Raad i Brioosti bioo, Barn ad svipta Fridi, Kyrkiu Raad og Kieñimeñ, kallar til siin alla senn, so med Svikum spurdi, þa Christur fædist hier i Heim, sem heitinn er til Lausnar þeim, i hverri Borg þad yrdi?

Aller svara aa eina Lund, i Bethlehem Juda, seigia honum i samre Stund, so Spaadoomeñ hlioda: Bethlehem þu Juda Jerd, best ert þu af Borgum verd, a Gydinga Lande, eirn sa HErra af þier skal, wtkoma, sem Jsrael, riett verdur raadandi.

Vitringa i Leyni liet, lijka til siin koma, af þeim nam sem gloggvast gat, Gang og Stiornu Tijma, baud þeim: farid i Bethlehem, bijdid ei, ad Sveini þeim, med allri Lyst ad leita, þa Barn þad fiñid, byrtid mier, braadlega so komum vier, Virding þvi ad veita.

Ferdast so sem sagt var þeim, soñum Kongi ad þiena, Stiarna su i Austur Heim, aadur hofdu siena, a þeim Veigi undañ foor, allmiog var su Gledi stoor, þa kom þeim i Siñi, so gaf Stadar Stiarnañ biort, stood yfir þvi Hwsi þvert, sem blessad Barn var inni.

J þvi Hwsi ungañ Svein, og hañs Mooður fiña, þeirra Trw var helg og hrein, Heims

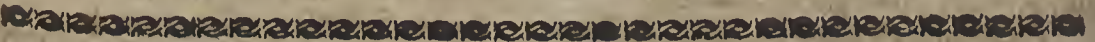
ins Fatækt ei siña, frañ fyrer Barned fiellu þar, Foorna Gaafur Veglegar, Gull, Myrru, Reykelse, Medalgaangara Mañ og Gud, Miwkt baadu ad Heidnum Lijd, veitte Frid og Frelse.

J Draume var þeim Andsvarad, añañ Veg heim snwa, Herodes þa heyrde þad, Her, Meñ liet wt-bwa, um̃ alla Borgena Bethlehem, og Bygd fylgiande Stadnum þeim, saklaus Svein-Born deydde, Tvævetur og yngre oll, epter Tijd, sem Synda-Þræll, af Vitringunum veidde.

Joseph veitteſt Vitran trw, veik þvi fyrer wr Lande, med JEsum og Mariu Frw, mætte ongvu Grande, hiaa Egyptiskum um̃ Areñ sat, allt til þess Herodes doo, dvelst af Drottens Raadum, añad Siñ aviissa liet, aptur foor i Nazareth, og bigggu þar i Naadum.

O JEsu þitt er Orded oss, Andleg Leidar-Stiarna, Christne þiina þetta Lioos, þyggia lættu giarna, so ad hun til þijn snwe sier, sig med Hiarta giefe þier, Ovinum ei hlijde, Aftverk þijn ad eignunst vier, og i þa Dyrd sem eilijf er, forum vier i Fride.

Kyrie, Gloria, Seqventian, og allur Saungur, so sem a Jooladageñ, fyrer utañ præfatiuna, sem Akeinasta er a siaalfre Stoor-Haatijdeñe.

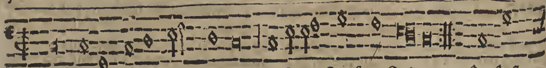

Fyrsta Suñudag epter Prettanda, Messu Upphaf,

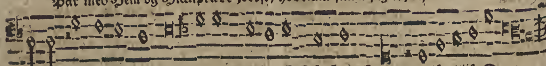
Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens, etc. Fyrer og epter Predikun, a medañ Sacramentum wtskiptest, allt so sem Añañ Dag

Eñ hvar ecke eru Communicantes, þa siungest þesse Psalmur.

Millde JEsu sem Mañdoom tockst, i Mariu Jomfrwr Kvide, Þu sæst
Þar med Heill og Hiælpræde jockst, hvorium sem a þig tryde,

vora Eymd og Andar Tioon, ollum var bwen̄ Skom̄ og Smaan, og sa eilijfe Daude.

Yfir oss virdtest aumka þig, ei kuñer þad leingur lijda, ad Diofull kiæme oss under sig, eirn villder fyrer oss strijda. Af Himnum komst i Heim til vor, hoosst oss þvi Lausn og Fridur stoor, fyrer þiñ dijrstañ Dauda.

Og þu hefur oss ollum sagt, ad þig skylldum vier treysta, Offur þitt, Hlijdne, Ast og Magt, af Syndum hefur oss leysta. Eflaust þvi setium ad þig Trw, allt þad fyrer oss lofader þu, alldrei kañ oss ad bresta.

Vor Brooder kiær þu orden̄ ert, ætijd villt hiaa oss byggia, Vernd og Adstod oss veiter bert, vier vilium Hiælp þijna þyggia. Þad er oss Gagn og Glede stoor, Guds Son orden̄ er Brooder vor, hvad maa oss sijdañ hryggia.

Heidrum og lofum HErra vorn, hañ eirn oss endurleyste, vier erum med þier blessud Born, Brooder vor JEsu Christe. Gledie oss jafnañ Gaafa sw, Gude þockum hañs Ast og Trw, Lijknsamañ sig auglijste.

Epter Blessan. Synged Gude sæta Dijrd, ut supra.

Aññañ Suñudag epter Prettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun, so sem fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum, Epter Blessan,

med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

HEidrad sie JEsu haaleitt Verk, og honum Lofstijr tiedur, sem giørde liooſañ siñ Guddooms Styrk, Gudlegum Taaknum medur, uppbyriande þad i Cana, Almætte sitt ad laata siaa, sijna Sveina og Moodur.

Hugsvolun stoor, er hryggre Lund, Happ sem i Cana skiede, HErrans þa kiemur Hiar- ipär-Stund, Hörmungeñ snijst i Glede, hia þeim sem hafa Gud fyrer Giest, Giæfusamleg Umbreiting sieſt, til Þocknunar þeirra Giede.

Hier af lære eg' ad Hioona-Stiett, Heidurleg er af Gude, Moñum til Heilags Sooma sett, i Syndlausum Fognude, ad ektast og byggia Brwdkaups-Bod, Blessunar eru Dæmeñ good, leyfd er oss grandvar Glede.

Sætlega fagnar Saaleñ mijn, i sijnum Hiartans Uñusta, hvort sem hun dreckur Vatn eda Vijn, vil eg þar Trw a festa, fyrst hun Guds Syne fostnud er, til Farsælldar allt mun snu[?]st mier, i þijna Naad laat mig þyrsta.

Vill JESUS ei, sem Veralldar-Meñ, Vijned i fyrstu giefa, steiper helldur aa Stein-Kiereñ, Stwr og Vatnenu daufa, Hiortum kolldum til Hreinsunar, hvort ed umsnijst til Velferdar, þeim sem Þolgooder lifa.

Satan giefur þad sæta Vijn, sijnum Bornum med fyrsta, eñ epter aa kiemur eilijf Pijn, Angur og Bøl med Sijdsta, eñ DRottens Foolk sem Sorg hier saup, sijdar medtekur Glede-Staup, og Atlæted allra besta.

Þvi eg Brotleg Brwdur er, Bodum þijnum reis moote, audfeingeñ eru Andsvor mier, i Eymdum þo Fulltings leite, sæte JEsu ei seig vid mig, Syndare, hvad hef eg med þig? Hiarlþ þijn mier Huggun veite.

Bæte miñ Hag þijn blessud Naad, Brwdgumeñ JEsu Christe, so Mariu þiñar Moodur-Raad, mier sie skrifud i Brioeste, ad ætijd giøre eg, Þienare þiñ, þad sem þu skipar Drotteñ miñ, og yfir allt þier treyste.

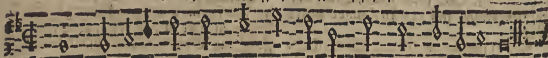
Snw mijnu DROtteñ Vatne i Vijn, Vondskuñe i Riettlæte, i Himneska Heilsu Holldsins Pijn, Hrygd i Gudlega Kiæte, epter Stundlega Tymd og Pras, uñ þu ofs þijna Dijrd ad sia, i blessudu Brwdkaups Sæte.

Pridia Suñudag epter Þrettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun sem fyrerfaranda Suñudag, fyrer utañ Exitum.

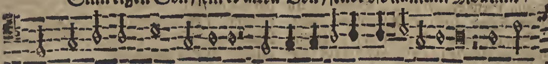
Epter Blessan Sijnged Gude sæta Dijrd, etc.

Og med þessum Hætte, skal singia sijdañ, allt til Kyndel Messu.

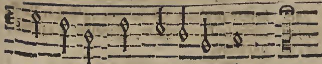
A Kyndel-Messu, Messu Upphäf.

Med Hiarta og Tungu, hvør Mañ sijnge, hæatt Lof Gude søñum, Sinn eigeñ Son, sem er allra Von, sende ofs aumum Møñum.

Fognud þeñañ, Foolk liet kieña, Frelsareñ Lijda, ei villde bijda, hañ liet

ſier ſooma, hier ad koma, vor Gud.

Flockur Englanna, Fognud ſannann, foor bodandi aa Jordu; Chriſts af Burdi, kaatir urdu; Kyni Manna Velgiørder, frekar tied-uſt, Fridur og Gledi, fagur Soomi, af Dr-ottni kominn, þeim er ſier valdi, og Vini tal-di, vor Gud.

Gyrntuſt ſkijrir Guds Menn dijrir, þann Gledi-Dag ad ſiaa, ad Son þiñ kiæri, Chriſt-ur væri, kominn hier Jordu aa, Spaamanna allra, Ord ad fylla, ſem þeirra fyrir, Munn þu mæltir, þad þu vildir, vera oſs Milldur, vor Gud.

J Moodur-Kvidi, Johannes gaadi, iafn-ſkiott nærri vera, Lifandi Maña, Lauſnar-ann ſanna, þiñ liwfa Son vorn HErra, hæd-ſtu Naad, og hier med Gledi, hafa allir, ſem þig aakalla, þa þeir heyra, med Hugſkots Ey-ra, vorn Gud.

O! þa Gledi, þier Gud tiedi, þu hin gooda Eliſabeth, af þijnum Burdi, þa þu ſpurdir, þad Gud hafdi aaſett. Simeon gladdiſt, i Gudi og ſaddiſt, af Saalar-Kiæti, ſaa Mad-urinn mæti, hoof ad prijſa, med helgri Wijſu, vorn Gud.

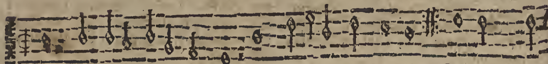
Laat nu Pioon þinn, liwfi HErra minn, hiedann i Fridi fara, eptir Ordi þijnu, med Augum mijnum, eg leit þann Frelſara, ſem heſur ad ſonnu, Hiaalp øllum Moñum, fyrir-bwid, fraa Dauda ſnwid, Lioos Heidingia, Heidur Gydinga, vor Gud.

Spaakona Anna, ein ſieck ſannañ, Andar-Fognud og Gledi, af Naadarſomu, Son-arins Komu, og Sælu þeirri oſs tiedi, þa Holdi klæddiſt, og hijngad fæddiſt, HErrañ ſanni, Hiaalparinn Manna, Soninn hreina, ſagdi þig eina, vors Guds.

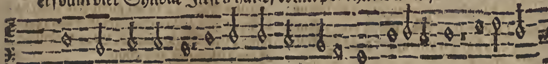
Gudi ædstum, a Himni hædstum, hon- um sie Lof og Æra, fyrir sijna Milldi, sem hañ villdi, siaalfur ofs til færa, fyrir sitt Ord, af hvorju er giord, Velferd oll, og Andar Heill, hann er sem huggar, Hiortun gloggvast, vor Gud.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, fyrir og eptir Predikun, Sub Communione, allt samann so sem Añañ Dag Joola.

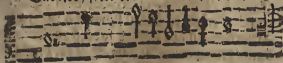
Eñ sieu ecki Communicantes, þa sijngist þessi Psalmur.

Nætturañ oll og Edli Mañs, er spillt i Adams Falli, An Hiaalpar erfdum vier Syndar Illsku hañs, erum þvi tijndir allir,

Christs, sem Auma vlist, af þessum Voda keypti, þar i Adam, ofs ollum

kom, Guds Reidi yfir ofs steypti.

 Orimurliß

Ormuriñ hefur Evu giñt, af Guds Vegi ad falla, Ordam Guds hefur hun ei siñt, hier af kom yfir oss alla, eilijfur Deyd, so noog var Neyd, Raad Guds ad senda villdi, þa Lyknar Von, sinn sæta Son, sem Lyf oss ve-ita skylldi.

Sem nu annarleg Adams Volld, alla Fordæmda giora, so komunst vier fyrir Chr-isti Skulld, i Kiærleik Guds vors HErra, og sem oll Mañkynd, i Adams Synd, erfdi eilijfañ Dauda, so hefur Gud, fyrir Christi Deyd, frelsad oss fraa þeim Voda.

Vor Gud gaf Son sinn ollum oss, þa yfir oss var hañs Brædi, hann er daainn og hieck aa Kross, hafiñ i Himna Hædir, fyrir þad til sijn, fraa Daudans Pijn, frelsar oss ef vier trwum, aa Frelsarann, þeim Fadirinñ añ, fraa Daudans Ogn oss snwum.

Hann er vor Vegur, Hlid og Lioos, hreinn Sannleikur og Lijfid, Guds Raad og Ord sem ollum oss, af Fodurnum er giefid, og aa þad Traust, efunarlaust, allir meigum vier voga, oss helldur hann, so einginn kann, wr hanns Hondum ad draga.

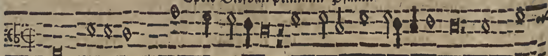
Saa Mann fraa Gudi fallinn er, finur ei Heill nie Gledi, af Moñum Traust sem ætlar sier, eñ ei af sialfum Gudi, hvor adra Von, eñ a Guds Son, hefur i sijnum Huga, Satan mun þañ, hiñ sama Mañ, sigra og yfirbuga.

Hvor aa Gud trwir og vonar vijst, verdur stodugur standa, Bygd hefur saa aa Biargi reyst, þo beri honum til Handa, Mæda og Neyd, Menn hafa þad sied, mun saa þo alldrei falla, sem hefur Traust, aa HErranum Christ, hann frelsar Trwada alla.

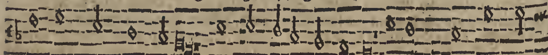
Hier bid eg nu af Hiartans Gruñ, HErrann ei fraa mier taki, sitt liwfa Ord af mijnum Muñ, ad mig ei Syndinn saki, sem blijr i mier, þest treysti eg þier, bregdst þu i aungum Voda, hvor sem vid þig, kann hallda sig, hrædast þarf saa ei Dauda.

Þitt klaara Ord oss kiennir riett, kunnum þvi ei villt fara, hvor sem þad sær i Hiartad sett, blijfur strax auglioost vera, med Giædsku Haatt, sig byrtir braatt, blessud sw Guds Gaafa, Guds Andi klær, er ollum nær, sem aa honum Von hafa.

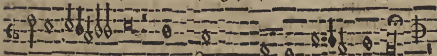
Eptir Bleſsan þennann Pſalm.

Hiedañ i burt med Fridi eg fer, feigiñ og gladur i Gudi, huggad

nu vel mitt Hiartad er, og horfiñ allur Kvijdi, ſo ſem Gud ſiœlfur

fyrir·hiet mier, Hvijldar Svefn miñ er Daudi.

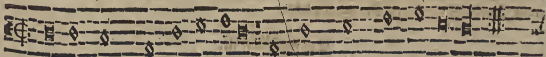
Guds Son JESUS eirn giorir þad, Grædarinn goodi og trauſti, hvorn nu mijn Augu hafa ſied, Hug minn hann vel upplijſti, ſo ad eg veiti i Dauda og allri Neyd, er hann mijn Heill, Lijf og Hreyſti.

Hann hefur oſs fyrirſett, þijn Naad og Myſkun gooda, og til hanns Rijkis allri Heimis Stiett, HErra þu lætur biooda, fyrir ſæt Ord þijn ſem nu liooſt og riett, ſo vijda um Heiminn hliooda.

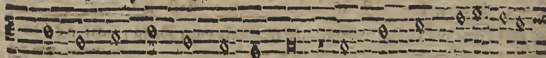
Hann er bleſsad Lioos, Heill og Skiool, Heidinna allra Manna, upplijſandi þaa, ſo læri vel, Lijfſins Veiginn ad kanna, af þeſſum fær allt Foolkid Iſrael, Fognud, Prijs og Sælu ſanna.

Alt.

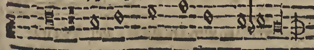
Allt fraa Kyndilmessu, og til Nijuvikna Føstu, Messu Upphaf, Naatturañ øll og Edli Manns. Kyrie, Gloria, Haleluja, Credo, Eptir Predikun, sem Dominica prima Adventus. Enn sieu ecki Communicantes, þa skal i Stadinn fyrir Offertorium, Syngia þennann Psalm.

Aller Guds Pioonar athuged, ad hañs Hws vel forstanded,
Stjngid Guds Lof og prediked, og hañs Pioonustu vandid.

Med Dygd og Trw uñ Dag og Naatt, DRottinns Ord vel at allañ

Haatt, byrtid, breidid uñ Landid.

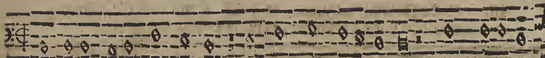
I Helgidoom, Hiarta og Sioon, og Hendur skulud upprietta, akallid Gud i ydar Been, uñ Velferd allra Stietta, Offur JEsu og Afsverk med Endurlausn og Naad prediked,

dik d, so allt Foolk þacki þetta.

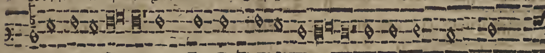
Bodid Guds Sofnud Blessan þa, Boot Synda og Riettlæti, Liif eilijft Gud þig laati faa, Lausnarann JEsus sæti, fyrir sijns Gudspialls Sannleiks Ord, saa sem skapadi Himin og Jörd, Mein þitt og Mootgang bæti.

Fodur Syni og Anda sie ædst Dijrd nu Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafi, æn Enda verdi framinn. Kieñ oss ad hallda Christiñ Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, saa þad vill, syngi Amen.

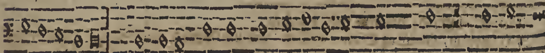
Eptir Blessan.

Myskuna oss O Herra Gud! gief Frid uñ vora Daga, Laat oss lifa

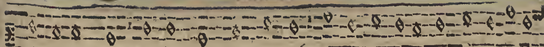

eptir Ordi þijnu, svipt fraa oss Hallæris Pijnu, þvi þu ert vor Vernd-

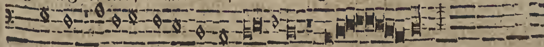

ari alleina. Gud giefi vorum Kongi og allri Valldstioorn, Frid og

gooda

goodа Farsælld, ad vier med þeim øllum, goodañ og rooleganñ Lifnad lifa

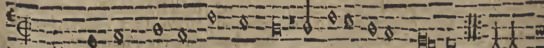
mætrum, i allri Gudrækni og Sidsemi, A = men.

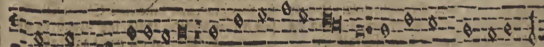
Fyrsta og añañ Suñudag i Niijuvikna Føstu sem fyrr segir frа Kyndil-Messu.

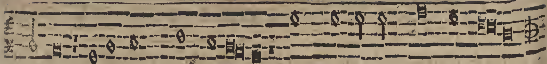
Suñudagiñ i Føstu Jñgang, Messu Upphaf.

JESus Christur ad Jordan kom, af Joh-ñe ad skijrast. Eina
Af Villa Guds og vijsum Doom, Verk þad framkvæmdt dijrast.

Hiaalpar Laug iñsetti þa, ad afmaa vorar Syndir, og Andar Kvol ad frelsa

ois fraa, fyrir sitt Blood og Undir, nijtt Lijf hofum vier þar fundid.

Heyri allir og hugse vel, hvad sialfur Gud Skijrn kallar, og hvad einn Christinn trwa skal, ad fordast Villur allar. Gud vill og bijdur Vatn sie þad, Vatn skal þo eitt ei vera, Guds Ord teingiast þar einnig ad, og Andans Gaafann dijra, so vill hann sialfur skijra.

Þad hefur Gud oss auglioost giordt, i Myndum og so Ordum, Fodursins Raust þar opinberr, allir vid Jordan heyrdu, sagdi, minn kiæri Son þad er, sem mitt Hiarta wtkiori, þann vil eg allir heidri hier, og honum giarnann heyri, og eptir hanns Vilia giori.

Son Guds i sonnum Mañdoome, sialfur var þar og staddur, Heilagur Andi ofañ stie, i Dwfu Lijking klæddur, so alldrei skuli efast neinn, ad nær vier skijrdir yrdum, Þriaar Guds Personur gaafu Skijrn, giarnañ og hier aa Jordu, Heimili hiaa oss giordu.

Goodur Postulum Guds Son baud, gaangid Helms Þiood ad fræda, ad hun sie oll i Syndum daud, sig skuli med Ydran græda, hver sem trwir og tekur Skijrn, Tignar eilijfrar nijtur, saa Mann nefnist Guds nijfædt Barn, Naad hanns þeim alldrei þrijtur, Arf Himnarijkis hlijtur.

Hver sem ei trwir soddann Naad, saa deyr i Syndum sijnum, og fellur i fordæmdra Stad, fær þar eilijfa Pijnu, oll Helgi hanns og eiginn Verk, saa ei hiaalpad Saalunni, Arf-Syndinn þessum er offterk, alinn var hun þar inni, hun leysir ei Lausn hann finni.

Einsamallt Vatnid Augunn siaa, eins og þa Meñ þvi ausa, Trwinn i Anda þeckir þa, þañ Krapt Bloodsins flecklausa, þvi lijtst heñi sio Lauginn raud litud med Christi Bloodi, sem Andar Skada af Adams Naud, og allt vort Synda Edi, af oss þvær og grædir. Halleluja.

HALELUIA um̃ Lǽnga Føstu.

Ha le lu ja. DRottiñ Gud, gior ei vid oss eptir Syndum

vo = rum, og ei gialld þu oss ep · tir Illskum vor = um,

DRottiñ Gud vor, minstu e = cke a Illskur vorar gam · lar, helldur

aptur hverfi snarlega til vor, Myskunsemdir þijn = ar, þviad vier er·

um miog Fátækir og Aumir. Hialpa þu oss Gud Fadir og Lausn·

ari.

na = ri vor, og Sakir Dijrdar þijns Nafns, Drottin̄ frel = si oss,

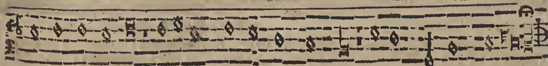
og Lijknsamur siertu yfir Syndum vor = um, Sak = er Nafns

þi = = ns. Ha le lu ja.

Sieu eckj Communicantes, þa sie strax eptir, Heidrum Gud Fødur, etc. Sungin̄ eptirfylgiandi Psalmur, hvør og sijngiast man um̄ Føstu-Tijmann, edur og stundum pro Exitu.

Glørvoll Christnin̄ skal glediast nu, og Gudi Lofsaung fœra, Ad siaalfur
So ad i Ast og saüri Trw, sijngia kynnum og lœra.

Gud

Gud oss sijnde hier, sætustu Naad og Daa semder, gaf til þess Gialldeð dijra.

J Diofuls Fiotrum eg fangeñ laa, Faar Daudans vijst eg skillde, Dag og Natt mig særde Syndeñ þa, sw miñe Fæding fylgde, Æ! jafnañ vex mijn Synda Sekt, Sigrade Lifnad miñ so frekt, til allrar Jllsku tælde.

Ogylld voru mijn Verkeñ froom, vanst þeim ei mier að stoda, Sialfrædeð flijr Guds dijrañ Doom, daudlaust til alls hins Gooda. Hugvijls fieck mier sw Hrelling sloot, hiaa mier var Daude eñ eingeñ Boot, og vijs Helvijtis Vode.

Eilijfañ Gud aangrade þa, Eymdeñ mijn morg wr mæta, hañ miñtest sijna Myskuñaa, mier villde hiaalpa læta, sitt Fodurlegt mier byrte Briooft, með blijdre Naad eñ ongvum Piooft, hañ kostade dijrt miñ Bata.

Mællte vid kiæra Soneñ siñ, sie eg Maal Naad að giefa, far nu til Sonur mæte miñ, Mañkyne aumu að hlijfa, leys það af særre Synda Kvol, sialfañ Daudañ þu slaa i Hel, laat þa so með þier lifa.

Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia sijns Foðurs fyllde, fæddeʃt hañ Meya Mooðer klaar, miñ Brooðer verda villde, gieck hier með aumañ Holldsins Hætt, og hulde mieg siñ Guddooms Mætt, að Satan sigra skyllde.

Mier sagde hañ, þier hallt vid mig, heite eg þier goodum Vilia, og gief mig sialfañ fram fyrer þig, til Frelsis þier læt mig kvelia, þvi eg er þiñ, og hvert miñ, og þar eg er, skallt vera með mier, Diofull skal oss ei skilia.

Mijnu Bloode wtheller hañ, hier með Lijfe mig svipter, þier til hiñs besta eg þetta vañ þijn Trw hyre þar epter, sialfur Daudeñ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleise bar, so

so ad Andar-Hoisld þu hrepter.

A Himna aptur til Fødursins fer, fraa þessa Lijfsins Hætte, ad eg Myskun vtveige þier, og Anda hañ senda mætte, sem hugge þig i hvørskins Kool, so i hreinnre Trw mig þecker vel, og a: Leid Sañleiks þijn giæte.

Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, i Breitne og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dijrd ad efter hier, og auker so Christne mijna, Setningum Maña siaa þu vid, sem saurga þeñañ Hiaalpar-Sid, þeim Skilmaala skallt ei tijna.

A medañ Sacramentum utdelleſt, ſijngeſt ſo ſem Fyrſta Suñudag i Adventu.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

SO Elskade Gud aumañ Heim, ad Einka Son siñ gaf hañ þeim, ad aller sem trwa aa hañ eirn, eilijft Lijf hafe, ei tapest neirn.

JEsus Christur vor HErra kiær, kom Heimenum til Myskunar, sijnum Postulum siaalfur hañ, sagde Hiaalprædis Lærdoom þañ.

Nema hvør eirn endursædist, af Vatne og Guds Anda vijst, i Guds Rijke kañ ecke faa, iñ ad gaanga, og þad ad siaa.

Holldlegt er allt af Hollde fædt, Hiaalplaust, Bolvad, ef ei er bætt, hvad Andeñ fæder, Andlegt er, Endurnijung sw Riettlæter.

Þvi fared wt um allañ Heim, til allra Þiooda, kieñed þeim, Fridar-Lærdoom og Fognud þañ, Fullnadar Lausn eg ollum vañ.

Hvørier sem þyggia þesse Raad, þeim skulud veita Skijrnar-Raad, i Nafne Fødurs og Sonar, og Anda Guds sem allt helgar.

Eins sem eg hefe ydur sett, allt kieñed þeim ad hallda riett, i Trw, Kiærleika og Christnum Sid, Kyol og Hormung ei skielfest vid.

Hoolpeñ skal vera hvør og eirn, sem hefur Trw og helga Skijrn, hvør ei hefur rietta Trw og Traust, tapadur verdur endalaust.

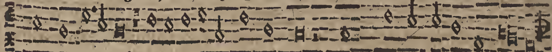
Siaa, eg vil ydur vera hiaa, Voda og Dioste frelsa fraa, allt þar til Verolld endast

aa, Eilijft Lijf ſkulud þier þa faa.
Vor HErra JEſu vardveit þu, veika Chriſtni i riettri Trw, leys oſs fraa allri Andar-Neyd, i Himna Frid og Fognud leid.

Fyrſta Sunnudag i Føſtu, og alla Sunnudaga um Føſtu, Meſſu Upphaf.

Af diwpri Hrygd aakalla eg þig, O Gud hlijd Roddu minni, Ef Syndir Þijn naadug Eyru opni ſig, ad eg bænheyraſt kynni.

og Athæfi illt, aalijta og tilreikna villt, hvør ſtendſt fyrir Reidi þinni.

Aſt og Naad dugir ein hiaa þier, ad forlaata Syndina, ei gylldir par hvad giorum vier, Goodverk þo kynnum ſijna, hiaa þier einginn ſier hrooſa kann, hrædaſt verdur þig ſierhvør Mann, og Myſkun þyggia þijna.

A Gud alleina eg vona vil, Verdleik mijnum fraa ſnwa, mitt Hiarta DRottinn hyllaſt ſkal, hanns Naad og Giædſku trwa, hvad heilog Ord hanns hietu mier, Heill mijn og Bleſſan þad eflauſt er, ad þeirri Von vil eg bwa.

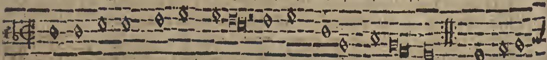
Þo Dvøl ſu færiſt framm aa Naatt, fra þvi til Morguns ſijdann, mitt Hiarta a Guds Aſt og Maatt, efaſt ſkal ei nie kvijda, ſo ſannur Iſrael ſo giører, ſem af Andanum fæddur er, ſijns Guds vill giarnann bijda.

Þo morg og ſtoor ſie Mannleg Synd, mykſu ſtærri er Naadinn, Endalaus er Guds Hiaalpar

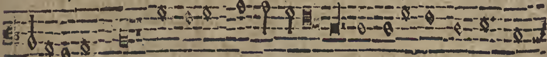
ælpar-Hond, hvorſu ſtoor ſem er Skadinn, ſa Hyrdir eirn afleyſir vei, af ollum Syndum Iſrael, þad er oll Chriſtna Þioodinn.

Fodur Syni og Anda ſfe, ædſt Dijrd um Jord og Himin, eins ſem hun var ad Upphafe, an End a verdi framieñ, kienn oſs ad hallda chriſtinn Sid, kvittaſt og ſkiliaſt Synder vid, ſa þad vill, ſijngi Amen.

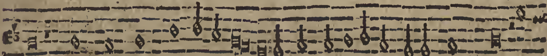
Allur Saungur fyrir og eptir Predikun, ſem Suñudagiñ i Foſtu-Jñgang, A medann Sacramentum er vtdeilldt, ſkal ſijngia, O Guds Lamb, etc. Edur JEſus Chriſtur er vor Frelſari, Eptir Blrſsan þeñañ Pſalm.

JEſu Chriſte vier þockum þier, þu frelſtir oſs fra Pijnu. Þvi þu elſkBurdina vora barſtu hier, og Bloodi vthelltir þijnu.

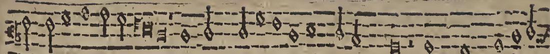

ader oſs ſo kiært, ſæll er ſa þvi kañ ad trwa, ſvo oſs til Lijfſins fengir

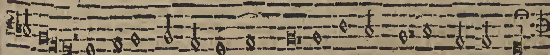

fært, foorſt ſialfur Vegiñ ad bwa, hefdir þu ecki vtgiefid þitt Blood, og

fyrir

fyrir oſs betalad alla, vier hefdum allir i Helvijtis Glood, Hiaalplauſir ordid

ad falla. JEſu Chriſte, vier þockum þier, vier lofum þig, vier heidrum þig.

Einginn finnſt meiri Aſt enn ſw, af Gudi hofum vier feingid, Syndir þær oſs æ angranu, af Bodum hanns hofum geingid, æ avallt oſs þad Ogna ſkal, ad bærum hanns Reidi þwnga, eilijf þvi hlaut ad koma Kvol, yfir gamla Menn og unga. Enn Guds var Aſt og Goodvilld ſtoor, giordi oſs Myſkun veita. Sinn Son hijngad ſendi til vor, ad Saalum vorum ad leita. JEſu Chriſte, vier þockum þier, vier lofum þig, vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oſs, og æ avallt ſkulum Gud loſa, annars gyrniſt hañ ei eñ þeſs. fyrir allt ſitt Laun ad hafa, ſijdann fordunſt Syndir vier, Son Guds þvi liet ſig pijna, gudlegt Lijferni holdum hier, hvor odrum Elſku ad ſijna, þeim oſs moodga, giorum þeim gott, Gud vid oſs þann Veg giordi, ef kallaſt vilum vier chriſtid Foolk, Kiærleikurinn halldinn verdi. JEſu Chriſte, vier þockum þier, vier lofum þig, vier heidrum þig.

Añañ Suñudag i Foſtu, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, ſem fyrirfarandi Sunnudag, fyrir utann Exitum.

Eptir Bleſsan maa ſijngia þeñañ Pſalm, Ton, O! þu ægiæta, Edla Nafnid JEſus.

EIn Canverkf Kvinna, kom þar sem var JESUS, særd Sorgar Lina, so mæler, O! JESU, myskuna mier þu, Mogur Davids JESU, Doottir mijn kvad dygg Frw, er Diofulsetinn JESU, sijndu ockur Naad nu, Naud-Hialparinn JESU, ad hratt verdi heil sw, hugga mig so JESU.

Hæglega heyrdi, hvad hun kallar JESUS, enn aungvu Ordi, ansar henni JESUS, hanns Sveinar svara: Siaa til hennar JESU, lattu Fliood fara, fyrst hun kallar JESU, til Israels Skara, er eg sendur, kvad JESUS, vid Vondu vara, og vera þeirra JESUS.

Neyd Konu knwdi, hun komst aa Fund vid JESUM, tilbad og trwdi, og talar so vid JESUM: O! HErra heyr mig, hiaalpa þu mier JESU, biarga þu, eg bid þig, Barni mijnu JESU, Ohijrann liet siaa sig, vid fagda Kvinnu JESUS, og Affsvor þanninn aumlig, aptur greiddi JESUS.

Hæfir ei Hundum, heilagt sagdi JESUS, Braud fraa Barn-Kyndum, bijtt sie þeim kvad JESUS. Vijst segir, vel satt Vijst er þad minn JESU; þo tijna þeir hrat, þad veitstu minn JESU, Mola þann af Dwk datt, Drottna þeirra JESU, allt er þetta eins satt, ockar aa milli, JESU.

O! Doottir mæt mijn, mælti þa so JESUS, Trw mieg so merk þijn, mikil er, kvad JESUS, verdi þvi Vijs þier, sem villtu, sagdi JESUS, undir eins þad Ord tier, almaattugur JESUS, hennar Doottir heil er, hiaalpa nam so JESUS, hann sem ollum Lykn lier, losadur sie JESUS.

Sw Doottir Saal mijn, siwk er lijka JESU, þvi hef eg Þorf þijn, og þinnar Lijknar JESU, O! HErra hiaalp mier, Hundi þynum JESU, þo illa hafi eg þient þier, þad forlaat þu JESU, verdugur þess ei er, ad ansir þu mier JESU, wtskwfa þo ei mier, fraa Augsyn þinni JESU.

Brot veit eg mijn morg, mooti þier O! JESU, Hund-Tijk þvi er org, i Augsyn þinni JESU, þo mig giori þu slaa, þad er

er makleg O! JESU, eñ Þogn þijn er þung þa, Þrauter ſtaanga JESU, liggiande laangt fraa, hvdra eg til þijn JESU, ſañlega munt mier tiaa, Myſkun þijna, JESU.

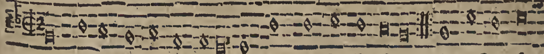
Myſkunar Mergd þijn, mig tilhvetur JESU, og ſo lijka Eymd mijn, ad aakalla þig JESU, viiſt er þo veik Trw, i Bidlogunum JESU, utañ veite Afl ſw, ædſta Hetiañ JESUS, Af Svor og Þogn þu, þreyt ei leinge JESU, verde þier ſem vilt þu, vid mig ſeigdu JESU.

Jeg þraae þaangad, þu ſem ert miñ JESU, ſo feinge eg ſaangad, Fulltijng þitt O! JESU, þu læknar Liif Mañs, Lijfſins Brauded JESU, Myſkunar Molans, mier uñ þu, O! JESU, ſem fellur burt af Bords Krans, Barna þiña JESU, nu ſem ſæ eg neytt hañs, næger mier þad JESU.

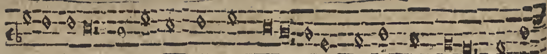
Þa eg ſæ þig ſiaa, i þijnu Hwſe JESU, Mola ecke þarf þa, þar ad tijna JESU, eilijf og øll Hægd, er hia þier miñ JESU, og Sadningar noog Nægd, af Nawiſt þiñs JESU, Synd kvitt og Sorg lægd, ſæll er eg þa JESU, þitt Lof og þijn Frægd, þverre alldrei JESU.

Pañ 3. 4. 5 Suñudag i Føſtu, allur Saungur fyrer og epter Predikun. ſem Fyrſta Suñudag i Føſtu.

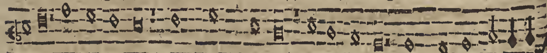
A Bodunar Dag Mariæ, Meſſu Uppḣaf.

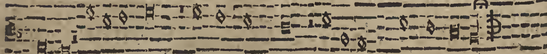
Gud þañ Eingel ſiñ Gabriel, af Himnum ſiaalfur ſende, eitnre Jomfrw J Nazareth, ſo Borgeñ ħet, aa Galilea Lande.

jaa,tud var sű, Joseph Davids Ættmañe, sű Meyañ helg med Sañe, hiet Ma-

ria, af Millde haa, Guds Bod skap bar, ad bæpeñ var, Blessun Mañkyne a

Jordu, være syo Naad, ei Verolld tiaad, aller Fordæmder yrdu.

Til heñar iñ, gieck Eingilliñ, og Naadar Kvediu lyste, heil Maria, af Milldehaa, med þier er HErrañ hædste, þu Jomfrw hrein, ber Blessan ein, øllum Kveñmoñum meire; hrædest þa Ord þau heyrer, og huxade hvør Kvedia sie. Eingilliñ saa, ansade þa, ad hun ei skielfast skillde, fraa Gude eg þier, med Fognud fer, fanst þu hañs Naad og Millde.

Siaa, Avoxt þier, i Lijfe ber, eirn Son aattu ad fæda, JESUS nefnest, þad Barned best, Bølvan Mañkyns mun græda; Dyrstur hañ er, i Heime hier, Hædsta Guds Son skal heita, honum vill DRotteñ veita, Dyrd Kongs Rijkes, og Davids Sess, allt Jacobs Kyn, eirn HErra siñ, hañ skal um Eilijfd hallda, hañs Tignar Stooll og Stioorneñ øll, stendur um Allder Allda.

Mey

Mey Maria, a usadi þa, aungvañ Kallmann eg kienni, hvernig mun þad, mier koma ad? Engill so svarar henni: Heilagur Andi, er komandi, og yfir þier mun byggia, a þig mun einninn skyggia, Guds Kraptur klaar, af Himni haar, Manns-Vit ei kann, um Atburd þann, annars, nie lengra leita. Sa þu fæder, Sannhelgur er, Son hærsta Guds skal heita.

Guds Milldi merk, og Volldug Verk, vid þau attu þier hallda, þess eins eg get, Elizabeth, Ast-Kvinna þier m eg skylda, olid rud er hun, enn þo gat Son, er nu a Manud Siotta, olijkt þo þætti þetta, Guds Ord hægt allt, þu hyggia skallt. Mey Maria, so mællti þa: sia! DRottinns Ambaatt eina, Verdi mier nu, sem sagdir þu. So skilst Engill vid hana.

Kyrie, Gloria, so sem fyrsta Sunnudag i Adventu. Eptir Blessan, Milldi JEsu sem Mañdoom toockst, sem Fyrsta Suñudag eptir Þrettanda.

Suñudagiñ Palmarum, Messu Upphaf, Af diwpri Hrygd a kalla eg þig, ut supra. Haleluja og allur Saungur so sem fyrirfarandi Sunnudag, nema eptir Blessan þeña Psalm, med þeim Ton, Halldt oss Gud vid þitt hreina Ord, ma og songia under þessum Mootum

Þa JEsus til Jerusalem, a einum Asna rijdur heim, med og moot honum

Foolkid fer; fram a Leid Klædi og Blooma ber.

Hosaña

Hosanna gladir syngia hærst, Syni Davids sie Virding stærst, Sigur og Blessan sie heim stoor, sem i Guds Nafni kemur til vor.

J Hæðum Dijrd og Himnum-Frid, hrópadi þetta Fylgdar-Lid, i hanns Komu bisædist Borg, byrtist Kienning og Tæknenn morg.

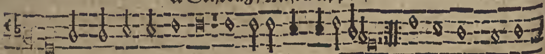
Sitt Hws byrti hann Bæna-Stad, Byrgi Ræningia ordid kvad, Kaupmenn og Vöru wr Kyrkiu sloo, kreppta og blinda læknar þo.

Sveina og Barna Saung um̃ hann, sãa Phariseum Oþeckann, þeim ansar: Ef ad þegdud þier, þa mundu hroopa Steinarner.

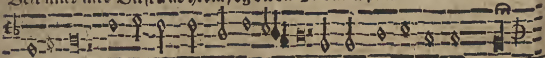
A þennann Dag allt þetta bar, þad segia lioost oss Ritningar, Zions Doottir a Oskusar, audmiwkann Kong sinn koma þa.

Eptir Fögnud og Hesdar Hatt, hoofst þijn Læging og Pijna brædt, Kongur sigrandi Kvol og allt, Christnum til Lofs þier jafnann hallt.

A Skijrdag, Messu Upphaf.

Oss laat þin Anda styrkia, þu Edla Skapari min̄, Fagnandi mier þad Veit mier med Vitsku ad yrkia, og virda Heidurin̄ þin̄.

byria ber, um̃ blessud Ord þijn ad syngia, Herra þar til hiaalpa mier!

Eilijfsen

Eilijfleg Ord þijn bliifa, Esaias so, i sinni Book skijrt nied skrifa, skal Verolld þriioota þo, og oll Skepna af Gudi giord, eydast og um-breitt verda, Gud bregdur ei sijn Ord.

Jardum a Jordu sendann, Jesum Guds Fodurs Ord, med stoorum Dasemdum syndann, seldann fyrir lijtid Verd, af Juda sinum eiginn Svein, og i Dauda forradid, Lamb Guds med Lijtl ei nein.

Paaska-Lamb aatu þar iñi, eins sem Guds Logmaal baud, ad hefdu þeir hann i Minni, i Hendur took sier Braud, mællte: Lijkami minn þad er, mun sa fyrir ydur gefast, fraa Synd so ad frelsist hier.

Baud þeim sijnu Bloodi rauda, ad bergia Vijni i, og minnast so sijns Dauda, Sancte Paall lijsir þvi, sa verdugur þiggur þetta Braud, og þenna Kaleik Drottins, alldrei sier Andar Naud.

Hann þvodi þeirra Fætur, þeirri Noott somu aa, sa Lærdoomur var sætur, sialfur þeim kiendi þa, elskid hver añann allañ Tijd, og mijnir Lærisveinar, þeckist af þessum Sid.

I Grasgarde sijdann, Guds Son þris-var bad, Juda vill Brædi bijda, bundu hann i þeim Stad. Fyrir Doomarann fluttur var, fleingdur og krijndur Þyrni, til Dauda dæmdur þar.

Helgastann hatt uppfesta, Hofdingia Lijfs a Kross. Hann sagdi sig miog þyrsta, sannlega eptir oss, ad bæta allt vort Andar-Tioon. Af morgum miog var hæddur, Eilijfur sialfs Guds Son.

Nidur sitt Hofud hneigdi, hann siñ Anda uppgaf, sem Johannes þad sagdi, svo var Krossi tekinn af, i Grof hafa hanns Lijkama lagt, uppreis aa þridia Degi, sem hafdi hann fyrirsagt.

Um Tuttugu Dagana twenna, taladi Christur þeim, Ord sijn og baud ad kienna, ollum Þioodum um Heim. Hver Trw og Skijrn hier tekid fær, Tign Eilijfs Lijfs kalersa. Þad veiti Christur kiær.

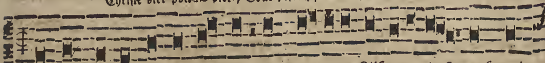
Lucas i Letur setti, Lausnarans Himna-Ferd, er þo med Ordi og Almætti, ætid hiaa sinni Hiord, lijka sem oss lofadi hann,

Holld, Heimur og Helvijti, hindra þad ecki kann.

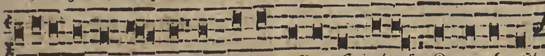
Huggarann hann oss sendi, Heilagann Anda sinn, Sannleikann sem oss kendi, Sælum gaf Fognudinn, allir skulum akalla hañ, oss mun sæ sijst forlæta, alldrei þad bregdast kann.

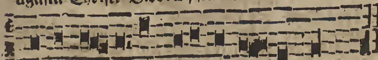
Fyrir Yfirvalldi eigum, allir ad bidia Gud, af þvi þo þiggia meigum, Þynast og Raunzindi n v, ad Gud unni þeim Mysk nar, fyrir JEsum Christ vorn Herra, nu og til Eilijfdar.

A medann Sacramentum vtdeilist, JEsu þijn Minning miög etc. Pro Exitu. JEsu Christe vier þockum þier, Edur þessi Psalmur eptir Ritualnum.

Tunga mijn af Hiarta Mioodi, uñ helgasta Lijkama þañ, og kropugasta Christi Bloodid, sem Kvittun öllum Heimi vañ, Kongur hærsti

Lijdinn leysti, Lijfs Avoxtur giordist hann.

Oss

Ofs var giefeñ, ofs var fæddur, af hreinustu Jomfrw sæ, medañ i Heime hier var staddur, Hiælpar-Veigeñ leidde æ, Æfe stijna, so liet dvijna, sierhvor Skiepna undrast mæ.

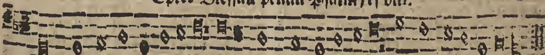
Noott seinustu sat ad Borde, siælfur Christur Brædrum med, mynduga þa Mæltijd giorde, ad mætte fylla Logmæled, med Hondum hreinum, Læresveinum, sig til Fædu giefa ried.

Halld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, þo þad ei fyrer Skilning skijne, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Trw alleina, Hiartad hreina, hier nooglega stadfest fær.

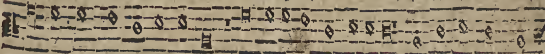
Helgedoom so hæfañ aller, heidra skulum allañ Tijd, Gamlar Logmæls Foorner falle, fylgium DRottens niium Sid. Trweñ mæta, best mun bæta, Mañvits Skort hiaa Christnum Lijd.

Soñum Gude Son gietanda, og Syne gietnum fyrer Upphaf, og Huggaranum helgum Anda, hvor þeim bædum kiemur af, æ skal sijngia, sierhvor Tunga, saña Dijrd, Heidur og Lof.

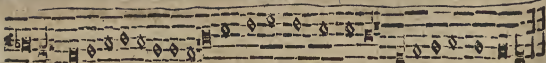
Epter Blessan þeñañ Psalm, ef vill.

Vor HErra JEsus visse þad, var þa hañs Tijma komed ad, vid Verolld skilia skyllde
Til Bords hia Læresveinum sat, med sijnum Pæska Lambed at, a þvi sijdarsta Kvollde

Sagde þeim mig nu langar miog, med ydur þess ad neyti eg, ydr eñ Pijst at mig

take, upp fraa þessu ei eta vil, af Paaska Lambe þaangad til, ad komed er Guds Ryke.

A þeirre Naatt sem svikeñ var, Son Guds fyrer þeim Huxan bar, fraa Trw ad fielle eige, eitt Testament þeim iñsette, i Hond took sier Braud, þackade, braut þad, gaf þeim og seiger: Taked, eted, þad er mitt Holld, aa Krossens Trie fyrer ydar Giolld, wtgiefed aa ad vera, aller sem trwed ad eg er, ydar Lausnare, þad skulud þier, i mijna Myñing giora.

Eins þa Kvølldmaaltijd endud var, ostyrkum þeim til Hugguṅar, sitt Sacrament fullgiorde, ad honum alldrei hverfe fraa, hañ twok Kaleik og þackar þa, gaf þeim hañ og so sagde: Drecked af þessum aller þier, nijtt Testament mijns Bloods þad er, sem wthellist fyrer ydur, til Syndalausnar og Saattar Heim, so opt þier drecked af Kaleik þeim, miñest þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud a eirnre Naatt, ollum Frumburd i hvorre Att, um Ægyptaland eydde, Forsugum Konge Pharao, fleygde nidur i rauda Sioo, og allt hañs Her Lid deydde. Hañ sette Paaska Haatijd þa, hañs Stoormerke ad miñast aa, oll Þiood ad þacka kiñe, af Prældooms-Hwse hefur leidt, HErra, þeim Lausn wr Voda veitt, aa þurrum Siaafar-Gruñe.

So hefur Christur fyrer sitt Blood, i Skirneñe af siñe Þiood, Dreckt ollum Andar-Voda, Handskrift Samvitsku særande, med sier festi aa Krossens Trie, vañ Synd, Vijte og Dauda, so æ miñunst þad aller vier, ad Paaska Lamb vort hañ orden er. Eitt Sacrament iñsette, hvar oss i Braude Holld sitt fær, hañs Blood i Vijne dreckum vær, af DRottens Orda Almætte.

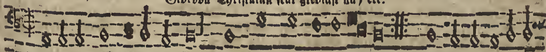
Hvor þad Braud etur sem hañ gaf, og HErr-

HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kunngiøra, ad JEsus Guds Son galdt a Kross, og giørdi noog til Lausnar oss, ä sier bætti Synd vora, so Gud er oss naadugur nu, nær vier høfum a þessu Trw, og vid Skyrn vora bliifum, elskuleg Guds Born erum þa, Arf Himnarijkis eigum fa, med Frijdi og Fegnud eilijfum.

Hvør Mann proofi sig sialfur vel, Sacramentum þa þiggia skal, svo hann sitt Hiarta þecki, hvort hann Trw rietta hafi vijst, og hreina Elsku, so hann sijdst, Osatt og Vantrw flecki, svo Dooms Afelli ei eti sier, af þvi hann ecki adgreiner, Ei kama sijns Lausnara. Allra Synda þvi ydrast a, og alvarlega hverfa fra, sijdann Guds Vilia giøra.

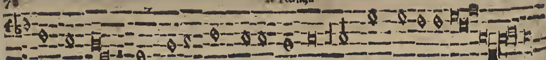
Hier med skulum sem bliidinn Born, himneskann Gud og Fødur vorn, af ollum Hug akalla, fyrir JEsum Christum Soninn sinn, sem a Krossi er lijflatinn, leid noog fyrir oss alla. Med heilags Anda Hialp og Raad, hann styrkir vora Trw, so ad, lifum eptir hanns Ordi, i Elsku, Samlyndi og Sid, sijdann giefi oss eilijfann Frid, vid Andar-Voda oss fordi.

A Føstudaginn Langa, tekst undann allur Fyrri Partur Messunnar, og þar i Stadinn skal syngia þennann Psalm, hvørn og syngia ma med þeim Nootum, Giørvøll Christninn skal glediast nu, etc.

Eilijfur Gud og Fadir kiær, ann Upphafs alls og Enda. Ad hafir þu fyrir A þig gleina trwum vær, sem heilog Skrift oss kiendi.

 þinn

Þiñ hærsta Krapt, Himin og Jørd af aungu skapt, og Skiepnur allra Hand = a.

Eg trwi og so at JEsum Christ, hann er Guds Son alleina, af heilogum gietinn Anda vijst, i Jomfrwr Lijfi hreina, Maria hiet sw Meyan kloor, Milldur af hvorre fæddur var, Sa mæte Lækner Meina.

J Bethlehem fæddi sinn blijda Son, hañs Blessud Maria Mooder, sw er vor hædsta Hiaalpar-Von, þad hañ vor ordiñ er Brooder. Þar fyrir trwi nu hver fyrir Sann, ad JEsus sie bædi Gud og Mann, sw Trw til Lijfsins leidir.

J Gydinga Landi hann gieck um̃ kriing, Guds Fødurs Vilia ad kienna, med Jardteikn, Ord og Aminning, eilijfann Gud sig sannar. Laufnarinn adur enn leid hañ Pijn, Lazarum vakti af Dauda sijn. Svar ried Svik Judas finna.

Þegar nu Guds hinn sanni Son, sig gaf i Pijnuna saru, giordi hann sijna Blessadur Bæn, med bloodugum Sveita-Taarum. J Aldingardi var eptir þad, af Gydingum gripinn þegar i Stad. Postular fraa honum fooru.

Fyrir vora Skulld (vier trwum þvi), villdi hann reyrast med Bondum, so vier yrdum af Syndum frij, og saarum Ovina Hondum, af eilijfum Dauda og Andar-Pijn, sem Adams fyrir Synda-Mein, yfir oss alla dundi.

Fyrst var hañ leiddur fyrir Annam Prest, og fieck þar margt ad lijda. Fyrir Caipham hann kom þvi nærst, Kvalarar ei villdu bijda, med Hogg og allskins Haad og Spott, hrakiñ og dreginn þa alla Noott. Svart-neytar Petur sijdañ.

Aftundan Juda aarla Dags, ein var sw fyrir ollu, JEsum þeir leida allir strax, inn i Pilati Hollu. Fals-Vitni morg og færdu

lioot,

lioot, færdu Judar honum at moot, þeir kvadu hañ Kong sig kalla.

Aform þeirra vel undirstood, og þeckti Doomsins Herra, hañ sa þa þyrstei saklaust Blood, saar Ofund kunni ei þverra. Draps Sok engva Doomarinn fañ, þo dæmdi samt til Hydlaats hann, Christ, so ei yrdi af Verra.

Þioonar Pilati þessu nærst, þeir komu samann ad Bragdi, Coronu af Þyrnum Kynia fast, þeir keyrdu ad JEsu Hofde, med Hæadskum, Slogum og hverskyns Spie, hædardi hann, og fiellu a Knie, slijttum Kongs-Nafn til-logdu.

Yfir Beniar hanns og bloodugt Holld, þeir breiddu Purpurann rauda, særdañ miog fyrir vor Synda-Giolld, so liet Pilatus wtleida, til Gydinga, enn þeir giordu braatt, med grimum Hlioodum ad hroopa haatt, hvel hann med Krossins Dauda.

Aptur a moot þeim ansar hann, eg kañ ei annad ad finna, eñ JEsus sie einn Saklaus Mann, þvi skylldi eg hann þa pijna? Kolludu Judar af Kappi sijn, Keysarans ertu ecki Vin, ef lætur þu honum i lina.

Þegar hann heyrdi þessi Ord, þad Keysarans Radi feingi, Dooms Riettlætid datt fyrir Bord, so dugdi Vidvorun einginñ, fyrir Keysarans Radi hann Kvijdann bar, um Christum ei hugsadi par, sem vijda hefur tilgeingid.

Hendur i Vatni hreinsar hann, hvar med sitt Sakleysi tiadi, enn dæmdi ei sijdur til Dauda þann, sem Dygdarlausir umbadu, og kvadst Saklaus i Dreyra hanns. Þeir æptu a moot: Þess sama Manns, sieum vier sekir i Bloodi.

Þeir hofdu hann wt a Hausa-Stad, hañ hlaut sinn Kross ad bera, margt af Foolkenu flyckist þar ad, og fieck Medaumkañ saara. Þu Zions Doottir syrg ei mig, Sonu helldur þijna og þig, fyrir Tilkomanda Faari.

J Kvalastadiñ þa kominn var, a Krossiñ Jesum festu, millum Tveggia Mordingia þar, Meinlausañ hann upphreystu. O! Fadir þeim nu

nu forlaat þad, fyrir Ovinum so aa Krossi bad, Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fullir af Gabbi fiellu aa Knie, flaaraadir aa allar Lundir, þa beysku Pynu og þungleg Spie, Priear heilar leid hañ Stundir. Sijdann Fodur signudum gaf, Saalina Lijkamanum af, og so doo fyrir vorar Syndir.

Haatt aa Krossi Herrann hieck, Heiptar-Menn þeita skoda, hañs Sijdu Spioot i giegnum gieck, so grim̃ var Juda Brædi, Falurinn hvass i Hiarta stood, hier wtrann med Vatni Blood, þad giorvoll Mein vor grædir

Joseph Yfirbodaran bad, beint mætti JEsum jarda, Nicodemus kom og þar ad, og dijrmæt Smyrsl ei spardi, Christum tooku þeir Krossi af, og komu honum i nija Grof, i Josephs Jurta-Gardi.

HErann foor aa Heliar Laut, Helvijti og Diofui ad viña, mardi hañs Hofud og i Mola braut, hanns Magt og Valldid stiña, og hefur med sijnum harda Deyd, fraa Helvijti frelst og allri Neyd, þa honum af Hiarta uña.

Þañ Pridia Dag um̃ Ottu-Stund, uppreis Christur fraa Daudum, med sætum Sigri aa alla Lund, siaulfur oss leysti af Naudum, Lausnarinn driwgum liet sig siaa, af Lærisveinum sem eptir aa, wtsendast med hanns Bodum.

HErrañ Christur til Himna foor, þa hofdu þeir Dagar Enda, og so hijngad ofann til vor, wtsendi þañ helga Anda, svo er nu JEsus Gud og Mann, jafnann fyrir oss bidur hann, til Fodursins hægri Handar.

J Annad Siñ er hañs aptur Von, ad dæma þaa Lijfs og Daudu, Goodum bestu giefur hann Laun, ad glediast i Himna Fridi. O-milldir munu hañ eirninn siaa, og eilijflega honum skiliast fraa, hraktir i Helvijtis Voda.

A Heilagann Anda er og mijn Trw, einn virdist hann mier ad raada, hann mun mitt Hiartad hreinsa nu, og hiaulpsamlegana naada, so ad eg Ottist DRottinn Gud, og alvarlega hanns ræki Bod, mijnum Naunga til Gooda.

Añad Gagn eirniñ giorir oss hier, sa goodi Heilagi

Heilage Ande, i hvørskins Neyd sem ad Hondum ber, hañ trwe eg hiaa oss stande, hañ hiaalpar ad sönuog huggar þaa, sem hañ af Hiarta kalla aa, i allskins Neyd og Vanda.

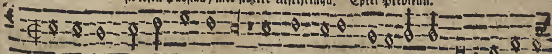
Heilaga Christne hier trwe eg, i Heime jafnañ vera, og sañra Guds Barna Samfielag, sem Krossen med Christo bera, oll hafa þau eina Trw og Von, a Jesum Christ Guds kiæra Son, hañ er þeirra Gud og HErra.

Eg veit og Trwe vijst fyrer Sañ, ad vor Himneskur Fader, Synderna oss uppgiefur hañ, af Giædsku sine og Naadum, alleina fyrer Christi Pijnu og Deyd, oss frelsar hañ fraa Helvijtis Neyd, þvi kañ oss eckert skada.

Eg mun Daudanum eflaust fraa, aa efsta Dege rijsa, og Oforgeingelegur verda þa, Ord Guds sem glögt auglysa. Fyrer Guds hiñ mykla Maatt þad skier, ad Meñ aller i Heime hier, endurlifna ad vijsu.

Þad er mijn Von og Tal-laus Trw, til Christs mijns kiæra Broodur, ad mier giefe hañ andlega Roo, og eilijft Saalar Foodur, Glede um Allder Allda og Frid, epter þeñañ Stundlega Deyd, veiter oss Guds Son Goodur.

Sijdañ, Nu bidium vier heilagañ Anda, etc. Ad honum endudum sie lesen Passian, med stuttre Utskijringu. Epter Predikun.

Fyrsta synet hans sæta Nad, siñ Fodur kroptugleza bad, um̃ Heill Ovina siña: Miñ Fader fyrergief þeim þad, þeir vita ei hvad þeir viña.

Añad hans mikla Myskun er, miñast þad jafnañ skylldum vier, Ræningia so ried svara: An Efa skalltu i Dag med mier, i mijnu Rijke vera.

Þridia Merker hans milldu Trw, Munadarlausre seiger nu: Sia þar er Son þiñ Kviña: Johañes, Mooder þijn er sw, heñe skallt Umsion iña.

Fiorda sijner hier Synda Mætt, Son Guds kallar a Krosse hætt: Gud, þvi villtu mig Forlæta? Hardlega kvelst allt Holldet mitt, yfred miog wr Mæta.

Fimta Ord hans skallt festa i Hug, Frelsareñ dijrt ad keypte þig, þvi sagde hañ sig Þyrsta, hañ gyrnatest Heill Mañkynsins miog, Holld hans sært Naglar nijsta.

Siotta Ord Christs er einka sætt, alla Synduga fær þad kiætt, hvorium i Hug þad kiæme: Uppfyllt er allt og oll Synd bætt, med miñe Kvol i Heime.

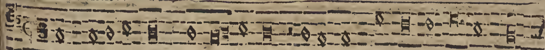
Seinasta, þier Fader fel eg i Hond, framstijgande nu mijna Aund. Eg bid þig miñ Lausnara, Heilags Anda mier Huggun send, þa hlijt eg af Heime ad fara.

Hvor sem Christs Pijnu Heidrar a Jord, og hugar opt þau Sio JEsu Ord, honum vill Drotteñ hlijfa, hier med Frid, eñ i Himna Dyrd, an Enda lætur lifa.

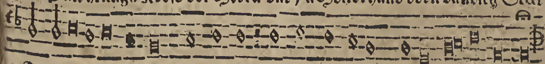
Strax þar epter fylger Amiñingeñ til þeirra sem til Guds Bords gæanga, og allt añad, so sem a Skijrdag. A medañ Sacramentum wtdeillist, skal syngia,
O Guds Lamb Saklausa, a Krossenum Lijflæted.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Dast

Þañ hellaga Kross vor Herra bar, a Holldi hañs vorn daudleg Saar

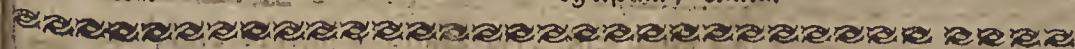
Fyrir oss alla hañ Fullnad giørdi, vier urdum ei keyptir med odru Verdi.

Christi Moodir Maria, og Meñ helgir eru Gude hiaa. Pad er ei skied fyrir adra Forþienan, enn fyrir Christi Dauda alleina.

Þvi hlijdid kiæru Christnir Menn, hvad kiennir oss øllum Ritningenn, þeir sem Vist a Himni vilia hlioota, HErrans Pijnu þeir verda ad nioota.

Þañ helga Anda hærstañ Twik, hier bid eg frææda Christid Foolk, vijsi hañ oss aa Veginn saña, fraa Villu Lærdoomi vondra Manna.

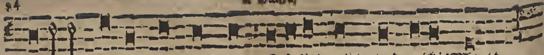
Einasta Gudi sie Æra og Dijrd, er sinn Son sendi hingad aa Jord, hann stijri og stiorni oss ollum samann, so vier hann ottunst og elskum; Amen.

A Paaska Daginn skal fyrst syngia þeñañ Hymna, undir þessum Nootum.

Allfagurt Loos oss byrtist braatt, Bygd Himnaña Lof sijngur kaatt, af

Fognudi gladdist Heimur haatt, Helvijti griet, þad misti Matt.

Blessada Kongs Almaattur ad, Afl Daudans braut og eyddi þad, frægur Helvijti Foctum trad, frelsadi Lyd wr Kvala Stad.

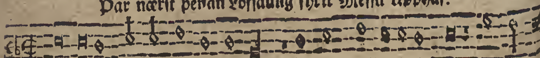
Christur i Stein-Þroo lagdur laa, Lid Hermanna þur vakti hiaa, þann Sigur dijrstann segia maa, Son Mariu reis Dauda fraa.

Daudans Harmur er horfinn vijst, hin mesta Hriggd i Gledi snuist, kijnandi Engill fram-bar fyrst, fraa Daudum upprisinn Jesum Christ.

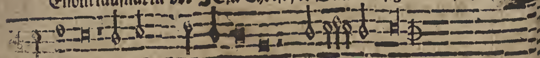
Einum Meistara unni betst, Ast-Menn hanns Dauda Harma mest, grimmir Heidingiar giorðu vest, Guds Son hofdu a Krossinn fest.

Nu dijrkum allir Drottinn þann, af Dauda reis og Sigurinn vann, med Fodur og Anda helgum hann, hefur þad Walld, ei endast kann.

Þar nærst þennann Lofsaung fyrir Messu Upphaf.

Endurlausnarinn vor JEsu Christ, er Daudann sigradi vijst, uppreis

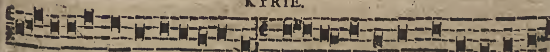
af Dauda, ei maa Synd oss skada, Hale lu ja.

Saa

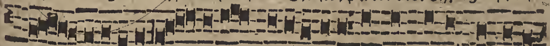
Sem er ein Synda fæddur var, fyrir ofs Guds Reidi bar, Frid hefur ofs fengid, og Fodurs Naad umgengid, Haleluja.

Synd, Dauda, Diofул, Lijf og Naad lagdi Gud allt a hanns Raad, hann frelsar alla þa sem hann aakalla, Haleluja.

KYRIE.

Kyrie Gud Fadir myskuna þu ofs. Christe, þu ert vort Lijf og Uppprisa,

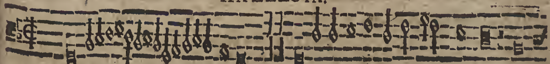
Mysk una þu ofs. Kyri e Heilagur Andi, hiaalpa ofs vor Huggari;

Myskuna þu ofs.

GLORIA Dijrd Heidur sie Gudi. Svo sem a Jola Daginn

HALELUIA.

Hale e e luja. Haleluja, sætlega synglum vier, med

 skiært

sañri Ast svo sem Riettchristnum ber, til Guds trwadir Hiertuñ hefied

h'er, hvar af Nꝛad og Giædsku sinni oss vardveiter, af Mystun og mikillri

Millidt, Mañkyn fra Daudanum leysa villdt, til Gledi og Huggunar,

er hañ oss upprisinn, Hale . . luja.

SEQVENTIAN.

Christur reis upp fra etc.

Pꝛaska Lamb vier heilagt hofum, Herrañ hañ vier Christnir lofum

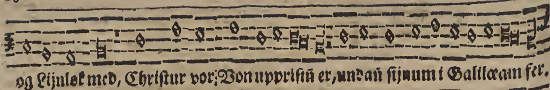
Lamb Guds Saudum Sigur vañ, sakláus Christur Frid oss fañ, sættande

Syndugt Lyd, siñ Fodur vid. Undarlegt þad Einvijg var, sem ætti Lijf

og Daude þar, sialfur Liifs Drotteñ do, dijrstur lifer þo. Christur reis upp fra, etc. Upp sel

oss Maria, allt hvad a Leid fieckst ad siaa. Lifanda Jesu eg Legstad fañ, leit

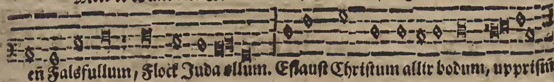
eg i Dijrd upprisen Lausnarañ. Einglana befeg heyrt og sied, Hefudt dukt hans

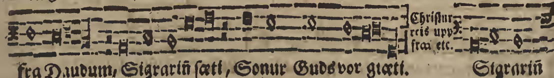
og Lijnløk med, Christur vor; Von upprisin er, undan sijnum i Galilæam fer.

Christur reis upp fra etc.

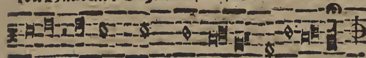
Meir trwum vier Mariu eirni , Meinlausri og hreirni , helldur

en Falsfullum , Flock Juda øllum. Eskaust Christum allir bodum, upprisin

fra Daudum, Sigrarin sæti , Sonur Guds vor glæti. Sigrarin

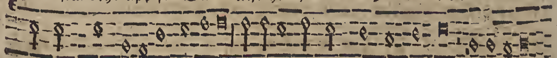

sæti, , Sonur Guds vor glæti , Haleluja.

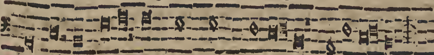
CREDO Vier truum aller a eirn Gud, Fodur Almattugann, so sem a Jooladaginn. Fyrir og epter Predikun sie sungid Prisoar: Christur reys upp fra Daudum, etc.

Christur reys upp fra Daudum, leysti hann allann Heiminn af Naudum, hvt

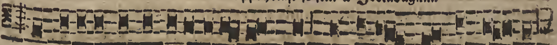

skulum vier aller gladir vera, lofa og dyrka vorn Lausnara, Halleluja.

Sigrarinn sæti, Sonur Guds vor giæti, Halleluja.

PRÆFATIAN uppbyriast so sem a Jooladaginn.

Sannlega er pad tilheyrilegt og Riettvijst, skylldugt og miog hialpsamlegt.

Ad vier Drottiñ alla Tijma, hœaleitlega heidrum og lofum þig, eñ þo einkañ-
lega a þessum Degi, a hvorium vort Paaska Lamb Christur er fyrir oss
fornfœrdur. Þvi hañ er þad sañarlega Paaska Lamb, sem burt tok allar
Heimsins Syndir. Sa sem fyrir siñ Dauda hefur vorn Dauda sigrad, og
Lijfid fyrir sijna Upprisu endurnijad. Og þar fyrir med Englunum og Hofud
Englunum, med Thronunum og Magtarvœldunum, samuleidis og samt
med

med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Siungium vier Lofsaunginn

þiñar Dijrdar, O aflaatañl e ga, Segiandi:

SANCTUS, Heilagur, Heilagur. Sem a Jooladaginn.

Eptir Blessan skal siungia þeñañ Psalm.

J Dag er Christur upprisen, Haleluja, Haleluja, af þvi glediest nu

Christnir Meñ, Haleluja, Hale luja.

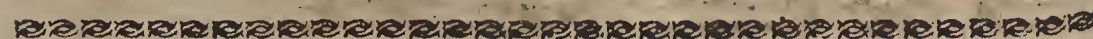
Saa Fyrra Dag leid saara Pijn, Haleluja, Haleluja, Saklaus fyrir allt Mañkyn, Haleluja, Haleluja.

Þier hræddu Kvinnur farid fram, Halelula, Haleluja, fliootlega i Galilæam, Haleluja, Haleluja.

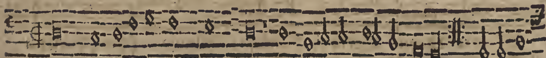
Lærisveinum það segi þier, Haleluja, Haleluja, sæ Kongur Dijrdar Upprisin er, Haleluja, Haleluja.

A Pæska Gledi sætt Lof sie, Haleluja, Haleluja, sungid DRottni af Christninne, Haleluja, Haleluja.

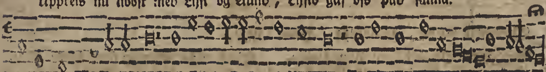
Heilagri Þrenning hærstu Dijrd, Haleluja, Haleluja, af Hiarta segium og Þackargiord, Haleluja, Haleluja.

A Añañ Dag i Pæskum, allur Saungur Fyrir og Eptir Predikun sem at Pæska Daginn, enn æ medann Foolkid geingur til Guds Bords, skal syngia, Þier sie Lof og Dijrd, sem Annann Dag Joola, enn sieu eckt Communicantes, þa skal syngia fyrir Offertorium, þennañ Psalm.

Guds Son i grimu Daudans Bond, giefinn fyrir Syndir Manna, Fyrir það
Uppreis nu lioost med Lijfi og Aund, Lijfid gaf oss það sanna.

skulum vier Fedurinñ nu, fagnandi lofa af Ast og Trw, og syngia Haleluja, Haleluja,

Daudañ

Daudañ gat eingeñ sigrad faa, er siaalfur var Loftum bundeñ, af Sonum Maña fatt skal tiaa, Syndlaus vard eingeñ fundeñ, þvi kom sw dapra Daudans Pijn, deydde allt med Krapte sijn, i Her-Fiotrum so hiellt oss þa, Haleluja.

Eingieteñ Guds Son JESU Christ, i vorn Stad er nu geingeñ, Syndena vañ hañ so med List, Sigur er aa Daudanum feingeñ, hañs Grimleik allañ burtu bar, so Born Guds skadar nu ecke par, hægur Svefnhofge heita maa, Haleluja.

Eitt Strijded var miog Undarlegt, þad attu Lijfog Daude, Lijfed svipte hañ siñe Makt, og sigrade hañs beysku Nauder, JEsu Daude eydde hier, þeim eilijfa Deyd, sem Skrifteñ tier; eitt Gabb af Daudanum giordest þa, Haleluja.

Vort Pæska Lamb miog prijdelegt, vlogum vier JEsum ad kalla, af Kiærleiks Hita aa Krosse steykt, i Kvoleñe fyrer oss alla, hvørs Blood er dreift uñ Hiartans Root, þvi helldur Trweñ Daudanum moot, oss kañ ei skada Kvalareñ sa, Haleluja.

Þessa Hatijd so hølldum vær, med Hiartans Glede og Ynde, þvi siaalfur JEsus Son Guds kiær, Sigur-Veg Lijfs oss kiende, hañ uppvekur Hiartans Þel, huggande oss af Sorgum vel, Syndaña Myrkrum svipter fraa, Haleluja.

Saalena skulum vier sedia fyrst, med soñu Paaska Braude, af Hiarta elskum HErrañ Christ, þvi Hwngur er burt og Daude, þad Gamla Swrdeig er horfed hier, hañs Orded klaart sw Fædañ er, sem lifande Trwna lijfga maa, Haleluja.

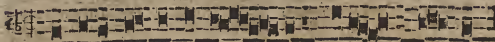
Leyste hañ oss fraa laangre Neyd, liootum Syndum og Dauda, med siñe Pijnu og saara um Deyd, so vier ei kiendum Nauda, hvøs rijsum nu upp af Synda Sid, og Saurgun alla skiliunst vid, so hliootum vier Fognud Himnum aa, Haleluja.

Pharaonis sw freka Makt, forreydd er nu med ollu, hefur Christur hañ under lagt, og hrunded Faangelse illu, sem i Egypto aattum vier, eñ Christur sañur Moyses er, Israels

Saal-

Saalum Frelse ad faa, Haleluja.
O Rootteñ riettur David ertu, Dijrdar Kongur O Christe, Sigur hofum ad sönu nu, siñ Krapt Goliath miste. Pharao, Goliath Formeñ Tveir, Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hiaalp ad Christur kallast aa, Haleluja:

Epter Blessan, Dyrdlege Kongur O Christe, fyrer utañ Verseñ, þau meiga syngiast i Aptan Saung, þar ed vill, eñ þegar þesse Psalmur er sungeñ aan Versaña, þa aa ad athugast þesse Tala, I. II. III. IV. V.

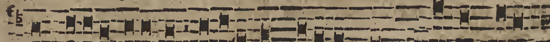

I. Vers

1. Dijrdlege Kongur O Chri = ste, Hale = lu = ja.

O Gud vor Fader i Hi = me = rijke, fyrer þiñ Son, heyr vora Boon, hañ er

Oss fæddur og giefeñ vijst, til allrar Hiaalpar og so Traustz. Vert oss milldur

Kiære Fader, Ha = le = lu = ja. II. Su sem var pijndur og deyddur og

fyr = ir oss giefin, Hale = luja. II. Vers O Christe Kongur ad =

Ei = lijfu, þig bidium vier, þyrm oss nu hier, þu sem Daudann hefur fordæmt,

Og Saluhialpina forþient, Vænheyr oss vor Drottinn, Hale = luja.

III. Vers.

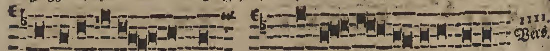
III. Hañ er upprisiñ, sem hañ sagdi, Lof = id DRottiñ.

Heilagur Andi, vor Boon er til þijn, O Gud vor Hialpari, Samvirkuñar

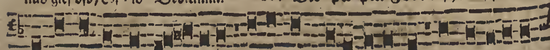
Hugg=

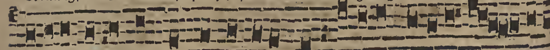
Huggari, Hiartans Gledi og Lyst, afmaa þu allann Hugar-Brest, Frid og Fogn

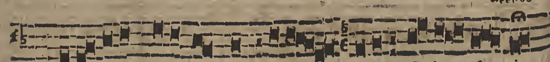
nud gief oß, Lif-id Drottinn. IV. Bid þu þiñ Fodur fyrir oß. IIII. Vers.

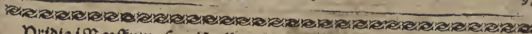
Konungsins Doottir Christni þijn, kiæra Brwdur sig nu gledur, þvi hun i Anda

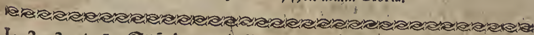
nu hefur þañ, a hvorn hun treystir Gud og Mañ, hañ er sem hañ sagdi, Upprisinn. Uppstijgiñ.

V Hale luja, lofid DRottiñ, Hale e luja, Hale lu ja.

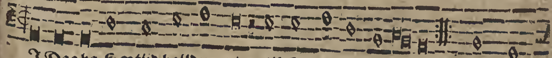
Pridia i Paaskum, syngist allur sami Saungur, sem Aňaň Dag, bædi fyrir og eptir Predikun, fyrir utann Gloria.

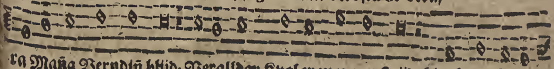
1. 2. 3. 4 5. Suňudag eptir Paaska, allur Saungur sem a Pridia i Paaskum. Enn a medann Sacramentum wtdeilist, maa syngia, JEsu þijn Miňing miøg sæt er, etc.

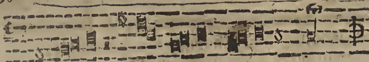
A Uppstigningar Dag, Messu Upphafid.

J Dag þa Haatijd holldum vier, til Himna stie vor Herra. Vor aum-
Eilijfi Gud vier þockum þier, þig bidium virdstu ad vera,

ra Maňa Verndiň blijd, Veralldar Kvol er mørg og strijd, hiaalp oss hana-

ad bera, Hale = luja, Ha le lu ja.

Lof ſie Gudi vor Lauſn er giørd, Liifs-Veg oſs bwinn ſoñum, Chriſtur upplauk oſs Himna Hurd, hver byrgd var øllum Mønnum, hver ſem trwir fær Fognud þañ, fyrir þad ſig tilbwa kann, eptir ad ſylgia honum, Haleluja, Haleluja.

Þeir leita ecki Lauſnarans, ſem liggia i Gyrndum Synda, lukter þvi Himnariiki hanns, Holldi og Bloodi blinda Trwinn a Gud ſie ſønn og hrein, ſo muni Liifid i hverri Grein, til hanns a Himna ſtunda. Haleluja, Haleluja.

Guds Børn hier jafnañ bwa ſig, Burtu til Himna-Ferda, Holldſins Gyrndum og Heimſins Sid, Heilaglega ſier forda, Med Trw og Aſt ſtaa uppi Hæd, eñ Gud ofañ med ſiñe Nad, Fram til þeſs Funder verda, Haleluja, Haleluja.

Vid Tignar Dag þa tøkum fyrſt, Til ſiin lætur Gud oſs koma, ſamlyka giører ſiaalfum Chriſt, J Sælu Dyrd og Lioma, þa hliotum Fognud, Frid og Hlif, Fulla Sælu og Eiliift Liif, Gud giefe oſs þañ Sooma. Haleluja, Haleluja.

Kyrie, Gloria, Seqventian, allt ſo ſem Aññ Dag Paaſka. Fyrer og Epter Predikun Petta Vers Priſvar, Med Ton, Chriſtur reis upp fraa Daudum.

Chriſtur til Himna uppfoor, Sitiandi haatt yfir Eingla-Koor, og giefur oſs Glafir a alla Lund, Honum ſie Heidur a hvørre Stund, Haleluja.

Eptir Bleſſan þeñañ Pſalm, Med Lag, Allfagurt Lioos oſs byrtiſt braatt, etc.

Aller Christner nu kæter sie, Christur med Dyrd til Himna stie, Lofsynged þier, Lof syngeð þier, Lof syngium honum aller vier.

Allur Eingla Her Himnum a, Heidur Gudlegañ Christo tiaa, Hæðst Lof og Dyrd siw Fylking froom, fagurt syngur með sætañ Room.

Ad Guds Son sialfur JEsu Christ, sañur Madur er orðeñ viist. Einglar Guds fagna af þvi mest, uña oss þeirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbiod Samastad, soñ Hvijld vor æfeñleg er þad, Lof syngeð þeim, Lof syngeð þeim, Lof syngeð honum um allañ Heim.

Arfi Guds Rijke eigum vier, Einglum i Sælu samlijker, með Fognude þeir þetta siaa, þacka með oss Guds Millde þaa.

Ottast þursum nu ongva Kvol, Andskota, Dauda, Synd nie Hel, Son Guds og Mariu Sigureñ vañ, Sæmd þeirre ætijd helldur hañ.

Heilagañ Anda hier ofañ gaf, Hiartans Fridur þar kiemur af, hrepster oss fyrer sitt heilagt Orð, Haaskalaust giorer Diofuls Morð.

J Frið og Fognuð eilijfañ, frooma Christne oss tilbijr hañ, aller sem trwa a Guds Son, erfa þa Heill og Naadar Von.

Hlyðne, Von, Trweñ hrein og styrk, Heilags Anda er i oss Verk, upplyser Hug og Horku fær, i Hrygð og Kvol oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign a helgum Kross, hefur wtvegað fyrer oss, þvi wtskipter Guds Andi sia, af þvi Frædare nefnast maa.

Son siñ hefur Gud hijngad sendt, hañ fær odruvijs eingeñ kient, nema Guds Ande giefe þa Ment, giore sialfur vart Hiartað hreint.

Sa Helge Ande af Hæð oss fær, HErrans Gaafur, sem odlunst vær, fraa Ovinum hlijfer oss allt um kring, orkar þess Christi Uppstigning.

Hvor Mañ DRottieñ af Hug og Sæl, heidra lofa og dyrka skal, með Eosnum

Eingla sijngium Dijrd, so hun verde i Himna heyrd.

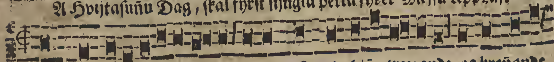
O Gud vor Fader eilijfe, æfenlega i Christnañe, Hædst Lof, Pöck, Dyrd og Heidur þier, af Hiarta aller sijngium vier.

O JEsu Guds Son eilijfe, alls Mañkyns Endurlausnare, oll þijn Christne með Þackargiörd, þier sijngie jafnañ Lof og Dyrd.

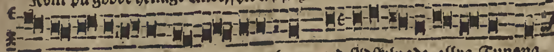
Heilage Ande HErra Gud, Huggare vor i allre Naud, æfenlega vier þockum þier, þig lofum og dyrkum aller vier!

Siotta Suñudag epter Pæsta, allur Saungur so sem a Uppstigningar-Dag.

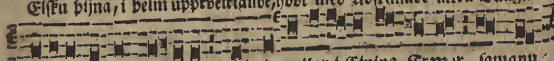
A Hvijtasuñu Dag, skal fyrst sijngia þetta fyrer Messu Upphaf.

Kom þu goode heilage Ande, fyll u pp Hiortu þiña trwande, og breñande

Elsku þijna, i þeim uppkveikiande, hvor med Adskilnade allra Tungna

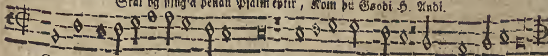

fagurlega varst kallande, Þiooder allar i Eining Trwar, samann

safnandi, Halelu ja. Halelu ja.

Skal og sijng'a þeñañ Psalm eptir, Kom þu Good H. Andi.

Kom Andi Heilagi, i þijnum Gaafum, veit oss þa Vitsmuni, vorn Gud vier losum.

Uppfyll þu þeirra Brioost, þier sem riett trwa, so ad þvi leynt og lioost, læri vel bwa.

Elld þinnar Astar nu, i þeim upptendra, so halldi helga Trw, hafni Leid Synda.

Eilijfi Andi Gud, ædst Lof þier sijngium, ad þu i eirn Sofnud, af ollum Twngum,

Til Trwar Einingar, tookst heidnar Þiood-ir, med Lærdoom Myskunar, miog vel þær frædir.

Lof Dijrd og Þock sie þier, þu helgi Andi, ad Kienning hreirni hier, helldur i Landi.

O Gud laat Anda þiñ, wtsendann vera, ad nye allt þad Kyn, Avoxt kann bera.

HErra sem hefur frædt, Hiortun Trw-fastra, og i Upplijsing rætt, Andans helgasta.

Gief oss i Anda þeim, um̃ þig vorn Herra, og Foorn Christs fyrir Heim, fræddum ad vera.

Og ad hañs Huggun af helst Fognud tæk-ium, i Arf-Von oss sem gaf, at Himna sæk-ium.

So Guds og Sonar hans, Saatt at oss komiñ, fyrir Hialp Helgarand, halldist oss, Amen.

Lijka eirnin þeñañ Hymna, med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

UMlidid færdi oss Arid hier, aptur þann Fögnud sem mestur er, þa Huggunar And' med helgri Grein, HErrans Postula yfir stein.

Logandi Elldur lioomar þa, Lijking Twngna þeim byrtist aa, ad Ordfæri þeim aukid sie, og so Kiærleikur brennande.

Toludu allra Twngna Hliood, took þad ad undrast heidinn Þiood, Öl druckna sumir ætla þa, sem Andi Heilagur bygdi hiaa.

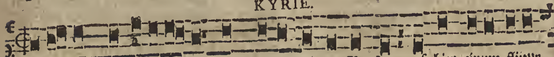
Framkom þetta Fyrirheit þar, fra Paaskunum þa lidinn var, Heilagra Daga Talã riett, sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

Audmiwklegana allir hier, eilijfi Gud þig bidium vier, himneska Giof heilags Anda, i Hiortu vor þu virdist senda.

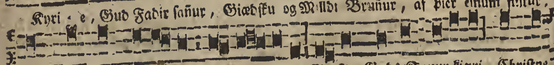
Hiortu Trwadra helgud nu, himneskri Gaafu saddir þu, vorum Syndum oss frelsa fraa, Frid þinn laat þu oss halldast hiaa.

Hædst Lof og Heidur Eilijfe, Heilagre Þrenning sungin sie, oss bidium Soninn ad senda, Afsendar Giof Heilags Anda.

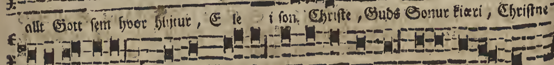
KYRIE.

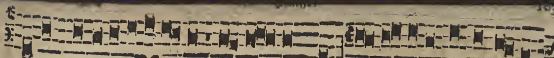
Kyri - e, Gud Fadir hañur, Giædsku og Milldi Bruñur, af þier einum flijtur,

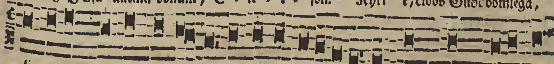
allt Gott sem hvor hlijtur, E le - i son. Christe, Guds Sonur kiæri, Christne

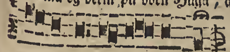
Lijdna bænheyri, þeim af Hug hreinum, hier a Jord truum, jatum og kioosum,

ꝏ þig JEsu alleina vonum, E = le = i = son. Kyri e, Lioos Guddoomlega,

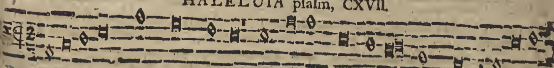
lioома og verm þu vorn Huga, ad þier Heilagi Andi, oll Guds Born Lof jafnann

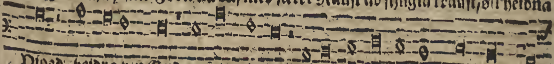
best vandi, E = le = i = son.

GLORIA, Diird Heldur sie Gudi, etc. So sem a Jooladaginn.

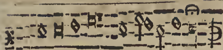
HALELUIA psalm, CXVII.

Haleluja, allt Foolk nu ꝏ, med sætri Raust ad siingia traust, oll heidna

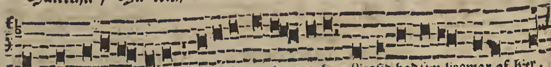

Piood, heidra þin Gud, nu Londin oll, sætin nu kieña siin klaar Gudspioll

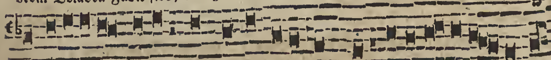

SEQVENTIAN.

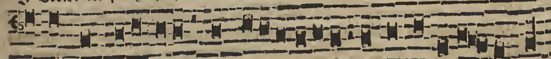
Halleluja, Ha leluja.

Kom Gud Helgi-Andi hier, og af Himne hyngad ber, Lioosid þad sem lioomar af þier,
Kom Voladra Fadir sws, kom greidandi Gaafur oss, kom helgasta Hiartnanna Lioos.

Huggariñ sem hiaalpar best, Heill fær Saaliñ af þeim Giest, Endurnæring miwk og mest.
J Erviki ert þu Hvijld, i Of-Hita Stilling milld, i Harminum Huggun gill.

Blessad Lioos þig bidium nu, Brioostid iñra fyllir þu, hiaa þeim sem þier hallda Trw,
Sie oss þitt Fulltingi fraa, siñst eckert Gott Moñum hiaa, ei maa nockud Saklaust faa.

Lauga

Lauga þad sem Saurugt sier, vokva þad sem visnad er, lækna þad sem Lemstur ber.
Mik þu stirnad miog og spillt, verm þad sem er Froste fyllt, greid þess Veg sem geingur villt

Veit þeim sem þier vel trwa, Von allre til þijn sinna, signada Giof Siofalld da.
Gief Dygdana gledeleg Not, gief hiælpsamleg Æfe Þrot, gief Fognud um Allder Alda.

CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud Fodur, etc. Eins og a Jooladagen. Versed a Predikunar-Stoolnum Nu bidium vier Heilagan Anda. Maa og syngia þetta Vers i Staden hins, Prisvarsinum, fyrer og epter Predikun, med Ton, Christur reis upp fra Daudum.

Christur sitt Anda sende, sa oss Lijfs Veigen kiende, og huggar vora hrellda Lund, hellst þegar kiemur Dauda-Stund, Halleluja.

PRÆFATIAN Byriast svo sem a Jooladagen.

Sannlega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og heilsusamlegt, ad

vier

vier Drottinn alla Tijma, hæleitlega heidrum og lofum þig, fyrir JEsum Christum vorn Drottinn, hvør upp er farinn yfir alla Himna, sitiandi til þinnar hægri Handar, og hefur sijnum Utvølldum Børnum gefid þann fyrirheitna Heilaga Anda, hvar fyrir allur Heimurinn storlega sig gledur, med Hiartans hærsta Føgnude Lijka einninn þeir Himnesku Kraptarnir, og Englanna Maktarvølldinn, samt med þeim sijngium vier einninn Lof þinni Guddomlegri Maje=

Majestatis Dijrd og Æru, fyrir utan Enda, Oaflaatanlega segiandi:

SANCTUS so sem a Joola=Daginn. Eptir Blessan.

Kom Skapari Heilagi Andi, i Hug og Hiortu trwadra nu, Himneskri

Naad uppfyllandi, Hiortun þau sem ad skapadir þu.

Einn Huggari sem alldrei brast, ertu og Guds Fødurs Gafa hærst, lifandi Brunnur, Elldur, Ast, Andleg Smurning allrar Naadar stærst.

Siøfolld er oss þijn Ast=Giof kend, einn Fijngur ertu a Guds hægri Hond, kroptug Losun af Christo send, kenandi Twngum al um oll Lond.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Ast semd þijn ætijd sie i oss rijk, eydandi Holldsins Ostyrkleik, Ast veiti oss ollum Gafa slijk.

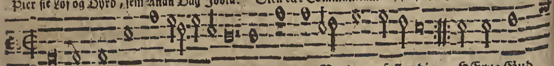
Rek fra oss Satans Svik og Raad, send þu oss nu þinn Blessada Frid, leidi oss so þijn eilijf Naad, ad allann Voda vel skiliunst vid.

Siaalfann Fødur og Son hanns nu, so þeck=

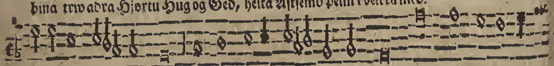
þeckium, veit oss Vitsmuni, og beggia þeirra Andi þu, ætijd gef ad vor Trw stodug sie.

Sonnum Fodur og Syni mest, sie Lof, Dijrd, Heidur, Velldi Traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um Alldir verdi Endalaust.

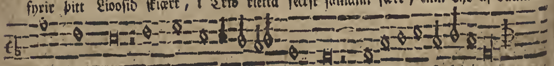
Annan Dag Hvijtasunnu og hinn Pridia, allur Saun gur fyrer og epter Predikun sem a sialfa Hvijtasunnu, enn præfatian mæ undanntakast. Medann Sacramentum wtdeilist, Pier sie Lof og Dyrd, sem Annan Dag Joola. Sieu ecke Communicantes, þa sie sungenn þesse Psalmur.

Kom HErra Gud Heilagi Andi, med hærstri Naad uppfyllandi. HErra Gud þina trw adra Hjortu Hug og Ged, heita Astsemd þeim kveiktu med.

fyrir þitt Lioosid skiært, i Trw rietta feckst samann sært, einn Lijd af ollum

Heims Tungum, ad þier Gudi til Lofs syngium, Halelnja, Haleluja. Bless=

Blessada Lioos og betsta Saad, byrtast laat oss þijn Lijffins Raad, kienn þu oss riett ad þeckia Gud vorn, þess Fodurs oss ad jaata Born, Herra Gud vernda oss Villu fraa, so Vitsku adra ei gyrnunst aa, enn trwa riett aa Guds Son, af Hiarta ollu til hans hafa Von, Haleluja, Haleluja.

Heilagi Elldur Huggarinn sæti, Hialpi þijn jafnann ad oss giæti, fram ad hallda Þiononustu þinni, Þrautir eingvar ad oss lini, HErra Gud fyrir þijn hærsta Matt, Hollds Veikleika vorn styrk þu þraatt, Riddaralega so reyndir hier, Rijki þitt sydar fenglum vier, Haleluja, Haleluja.

Eptir Blessan, Kom Skapari Heilagi Andi, etc. ut Supra.

A Trinitatis Haatijd, Messu Upphaf.

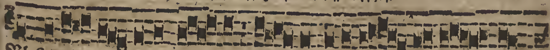
Naar þui med Ton, JEsu Christe vier þockum þier.

GUd vor Fadir vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, leystu oss ollum Lostum fraa, laat vel af Heimi fara, moot Diofli siert vor Hiaalp og Hlijf, hallt oss vid Trwna fasta, til þijn laat þu oss þyrsta, þier af Hug ollum treysta. A oss Eign þijna ætijd siaa, og allar Christnar Þiooder. Fraa Satans Svikum leidir, sonnum Guds Vopnum skrijdir. Amen, Amen, þad sie Jaa, samsyngium Haleluja.

JEsu Christe vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, etc.

Heilagur Andi vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, etc.

Hier nærst skal siingia þetta Messu Upphaf.

Blessud siert þu heilog Þrenning, og svo Offipte s lag Ein s ing.

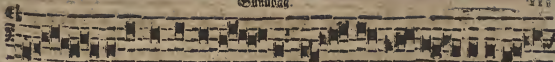
Vier

Vier lofum og dijrkum ha = na, hvad hun framt vid oss Mys=
kun se = mi sij = na. Vier lofum og dijrkum Gud Fodur og Son,
og Heilagann Anda. Dijrd sie Fodur og Syni og heilogum Anda, So
sem hun var ad Upphafi, og er enn nu og jafnan, og um Allder Allda, Amen,

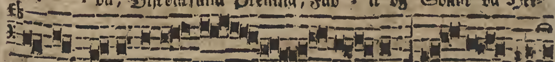
Kyrie, Gloria, Credo, sem at Hvijtasunnu.

HALELUIA.

Ha = le = luja. Heyr þu hin Sæla, Blessa = = =

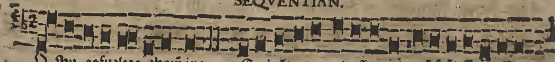

- da, Dijrdarfulla Preñing, Fad - ir og Sonur oa Hel-

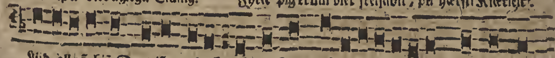

lag ur Andi, Myskuna þu oss. Ha - le luja.

SEQVENTIAN.

O Þu gofuglega Þreñ ing. Fyrir þig erum vier skapadir, eñ sañ: Einuuiki.
O Þu virduglega Eiuing. Fyrir þig erum vier frelsadir, þri hærsti Kiærleiki.

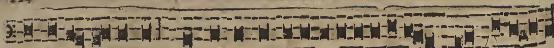
Lijd allañ þiñ Drottiñ vernda þu, hoolpiñ gior, frelsa og af ollum Syndum hreinsa.
þig Almattugañ þa gofgum vier, þier syngium vier, Lof og Dijrd og giorum Packir.
Um O - endann - legar Alldir Allda, Amen.

Eptir Predikun, Heldrum Gud Fodur, etc. Hvort Vers syngia skal jafnlega allt til Adventu, Præfatian byriast so sem a Jooladaginn.

Sañ

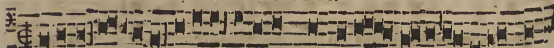
Sannlega er þad tilheyrilegt og riettvijst, skylldugt og Heilsusamlegt, ad vier alla Tijma og i ollum Stødum, lofum þig og þackum þier, þu heilagi Herra, Almattugi Fadir og Eilijfi Gud, fyrir JEsum Christum vorn Drottinn. Þu sem med þijnum Eingetna Syni og heilogum Anda, ert einn Gud og einn HErra. Ecki i Einingu Personunnar, helldur i Þrenningu einnrar Undirstodu. Þviad allt þad sem vier truum fyrir þijna Opinberan,

umm þijna Guddoomlega Dijrd, þad sama trwum vier umm þinn Eingetinn
Son, þad sama og eirnin̄ um̄ Heilagon̄ Anda, fyrir utan̄ allan̄ Mismun
nockurs Adskilnadar. So ad i eirni sañri og eilijfri Guddoomsins Vidur-
kieñingu, tilbedin̄ verdi Sundurgreining Personaña, og Eining Veruñar,
med jafnri Majestatis Dijrd og Heidri. Hveria Majestatis Dijrd ad lofa
Englarnir og Hofudenglarnir, Himnarnir og allir Himnaña kraptar, Cheru-
bim

bim og so Seraphim, med samhlioodandi Oaflaatanlegri Roddu seglandi:

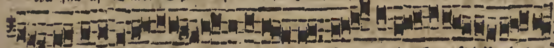
SANCTUS.

Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu DRottiñ Gud Allsheriar, Himin og Jord

eru full af Balldi Dyrdar þinnar, Hoolpna gior þu oss i Upphædum,

Bless ad ur sie saa sñ kiemur i Nafni DRottins, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

A medañ Sacramentum wtdelliſt, skal syngia so sem aa Jooladagiñ.

Eptir Blessan þennann Psalm, med Ton, Hallt oss Gud vid þitt; etc.

SAmheilagt Lioos, samiofn Þrenning, i Almaatt og Styrk.
sialfri Veru Gudleg Eining, þu giordir Himin og Jord og Hafid vijdt, hermir
þinn oss Guddooms Verk, gloggt sijnandi þiñ oss Krapt og Velldid þitt, Dyrir og Fi-
oll

øll þvi dylia sijst, DRottinn ertu yfir øllum vijst.

Soolinn um̄geingur sierhvørn Dag, so Twngl þu hafi annad Lag, Stiornur i Hlijdni hallda sig, HErra eilijfan þær sanna þig.

Dijr og Fuglar um̄ Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum hefur Ferd, med Kost og Edli kienna ad siaa, þad Kraptur og Vitska þijn sie haa.

Þu hefur Himin wtþanid vijdt, þakid med Vatni Efra hitt, um̄ Jord geingur hañ allt um̄ krijng, Okyrrann setur þennann Hrijng.

Þu stidur, prijdir, stioornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so dasamlega, ad eingiñ Mann, wtskijra þad nie skoda kann.

Hvorsu meigum þa veikir vier, Vitsku þijna ransaka hier, um̄ Skiepnur þær vier skodum þraatt, ef skynia kunnum harla faatt?

Vier siaaum hun er skopud Skijr, Skilviis, hrein, mørg, þørf og dijr, O! hvad Dyrdlegri þu DRottinn ert, Dyrd hennar hefur þu alla giørt.

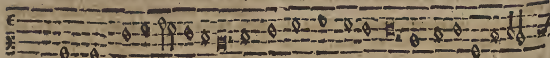
J þinni Hendi er Himin og Jord, hver kann wtsegia þijna Dijrd? Mieg dasamleg er øll þijn Stioorn, eilijfann jaatum þig HErra voorn.

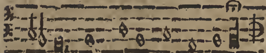
Fadir Sonur og Andi hreirn, eilijfur Gud i Þrenning eirn, af Hiarta løfum allir þig, Amen sijngi nu hvør um̄ sig.

Pañ 1. 2. og 3. Suñudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf, Gud vor Fadir vertu oss hiaa. Kyrie og Gloria sem Fyrsta Sunnudag i Adventu. Haleluja, Heyr þu hin sæla. Seqventian, O þu Gøfuglega Preñing. CREDO, Vier trwum allir aa eirn Gud, Skapara Himins og Jardar, etc. Eptir Predikun, Heidrum Gud Fødur Himnum aa. Medañ Sacramentum er meddeilt, O Guds Lamb saklausa, Edur aññar goodur Psalmur, sem til er giordur, Grallaranum, og Tijmanum hentar, Vide supra Dominica 1. Adventus. Sieu ecki Communicantes, þa maa sijngia, Allir Guds Pioonar athuged, sem 4. Suñudag, eptir Prettandþ. Og so skal sijngia allt til 10. Suñudags, fyrir utañ Introitus og Exitus.

Eptir Blessan.

Firsta Bodord einkum ætt, af øllum Hug ad merkia, Hiær Gudi aungva þu hafa maatt, hann eirn skallt elska og dirka.

Annad. Þu skallt ad Oniitu, alldrei med Guds Nafn fara, helldur bidia af Alvoru, heidra og Þackir giora.

Þridia hañs Bod hugleida skallt, Hvijldar Daginn ad helga, Guds Ord heyr þu og giarnann hallt, Gyrnd Heimsins skallt ei fylgia.

Fioorda. Heidra med fullri Ast, Fodur og Hijna Moodur. Vid Yfir-Menn skalltu alldrei stæst, Ohlijdinn, stoor nie [illegible]dur.

Fimta. Ei skal med Heipt i Hel, Hollð Manna skallt ei meida, helldur forda og frelsa vel, fra Voda hvorn Mañ leida.

Siotta vid Hoordoom varast skallt, Vilia Holldsins ei giora, Hiwskap eda Hreinlijfi hallt, Hoof laat hier þeckast vera.

Siounda. Einkis ættu Fe, okra, stela nie ræna, helldur styrkia ad halldid sie, hiaalpa, giefa og læna.

Attunda Bod, Ei mæla maatt, Mein-Vitni, Roog nie Lijgi, Naaunga þinn þu afsaka aatt, ad Heidri hallda neigi.

Nijunda. Ei skallt ágyrnast, añars Mañs

his Hws nie Þionna, hiaalp so hañ mege vidhalldast, med hvørskins Eigu sijna.

Tijunda hreirn i Hug vertu, hañs Kviñu girnstu alldrei, helldur offa ad Ast og Trw, vid eigeñ-Mañ siñ hallde.

Gud Fader Son og Ande hreirn, oss virdest Raad ad senda, ad þesse Bod hañs hvor og eirn, hallde til Lijfsins Enda, Amen

---

Þañ 4. 5. 6. Suñudag epter Trinitatis, Introitus.

Lifande Gud þu lijt þar a, og laattu þig þad mæda. Þijn Gudleg Ord Þijna heilaga vter fiñum faa, flester oss auma hræda. ei gillda nu, gior sloken er nær heilog Trw, hiaa Bornum allra Þiooda.

Fram bera jafnañ falska Lyst, sem fiña sier til Sooma. Briooft þeirra eru samlynd sijst, Sañleik Guds ei vid koma. Eirn velur þetta, añar hitt, vr Meata villa Foolked þitt, allt mtog þo utañ liooma.

Hepte Villur og Hræsnis-Meñ, HErrañ med sijnum Anda. Eydest sw Tunga sieꝏ hæleñ, seigia: hvor maa moot standa? Vier einer hofum Valld og Rett, verdur halldast hvad hofum sett, hvor skal vid oss umvanda?

Þvi seiger Gud: Eg vakna verd, Volad er of þrongt bera, af Þiaaning stynia þrongt aa Jord,

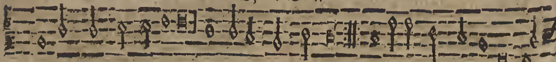
Jord, þeirra Kvein hlijt og heyra. Blessad Ord mitt því hyrtast skal, berlega þeim þad byggia vel, og aumra Uppreisn veita.

Siøsinnum bered Silfur i Elld, sañast skiir ara sijdañ, eins skal Mañ vid Guds Ordeñ milld, ætijd stødugur bijda. Þad vill med Krosse verda reint, vottar þa Krapt siñ Orded hreint, lioomar um̃ Landed vijda.

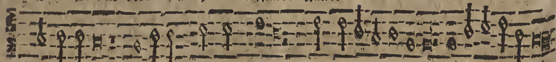
Vor Gud og HErra vilier nu, vardveita Ord þitt hreina, og æfeñlega hyrmer þu, vid þeim sem oss þad meina, því Gudlaust Foolk i allañ Stad, enkst nær þeir hafa Yfer-Raad, sem kiefia oss Christne þijna.

Fodur Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himeñ, eins sem hun var ad Upphafe, aaf Enda verde frameñ, kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, kvittast og skiliast Synd er vid, sa þad vill, sijnge Amen.

Epter Blessan.

Hædste Gud Herra millde, Huggun og Naad oss send. Bode nu Verølld nædt, Villa Sem Madur verda villde, vora leysande Aund.

er heñe kiær, eitrud af Ormsins Raade, Eymdar siñar ei gaade, er þo ei endud nær. DRottens Lærdoomur dijre, daglega lioomar nu, epter þeim aller giøre, af Ast og

sañ=

suñre Trw, kongd er ad Heims Enda, epter vors HErra Spaa, Gud virdest Naad oss senda, so til hañs kyñum venda, Millde og Myskun faa.

Fridur er ei aa Jordu, Almeñt þad gengur lioost, Heims Plood i Orde og Giordum, er full af Heipt og Proost, Otrwir og Illraader, einzeñ er Ast i þeim, hædste HErra þad narde, Krakter eru og finnader, aumer i ollum Heim.

Siaa þu, Syndugi Madur, Sok þijn er mørg og brong, milldur Gud er moodgadur, muñst þess hañs Hefnd er straung, hvad siaalfur Christur seiger, muñ Sani Ploon Ounilldañ, hañs Kvol aa Hefndar Deige, hörd kom, so liñte eige, þvi Naad Guds gleymde hañ.

Gledst eg af þeim Guds Ordum, greiner oss Abraham, til Lijffsins leidder verdum, Lazarus so foor fram. Kom Gud med Millde þiñe, miñstu þaa riettu Tijd, so Hiord þijn Hiaastod siñe, Hugguner Ondu miñe, Ersd i eilijfum Frid.

Uñs volada i Andaa, allt þetta skiña skallt, HErrañ vill hiaa þeim standa, hindrar þaa eckert Valld: Hvad Christur hefur heited, hañs Fader veita vill, vel ad Guds Vilia leited, vorunst Ovinar Eitred, sigrum hañs Sviken ill.

Þeñañ Lofsaung nu laatum, liña, þo miñ-mist eitt, Aur-Eigum Adstod veitum, alldrei skal oss þad leidt, Huggum þa Hool ei lijte, Hræsnis Sid leggium af, Heilræde þaug hvor mijte, Honden Vinstre ei vite, hvad sv hiñ Hægre gaf.

A Jons Messu Baptistæ, Messu Upphaf, Lifande Gud þu lijt þar aa,

Og allur añar Saungur fyrer og epter Predikun, sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum utdeilest, Þier sie Lof og Dyrd, etc.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, med Lag, Allfagurt Lioos, etc.

Eillijf=

Eilijfum Fødur oll hañs Hiord, af Hiarta synge Þackargiord, med siñar Nadar sætu Ord, sende Johañem oss a Jord.

Hañ baud ollum ad hafna Synd, hrædde Dramblaatra Maña Lund, hædsta Doomarans feinge Fund, fram til þess være lijtel Stund.

Hier med þa Lydur hræddur var, Hiaalpar Veg fañañ predikar, sialfst Lamb med Fingre syner þar, sem Mañkyn vid Gud forlijkar.

Stødugur þeñañ Bodskap ber, byri Christs Komu fylgia sier, eins sem Dag Stiarnañ undañ fer, Uppgaungu Soolar kuñgiorer.

Pharisearner frooman Mañ, feingu ei beigt, nie Anda þañ, Elias añañ holldum hañ, Hræsne diarflega straffa kañ.

O! Fader þig aakollum vier, ad þu vor Hiortu uppvekier, svo eflaust trwum aller þier, eins sem Johañes Vitne ber, Amen.

A Vitiunar=Dag Mariæ, Messu Upphaf. Med Hiarta og Tungu, hvor Mañ synge, etc. Eins og a Kyndel-Messu. Allur añar Saungur, sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum wtdeilest: Þier sie Lof og Dyrd, etc. Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, med Hymna Lag.

Fagnadar Bodskap byrte þa, burt foor laangt af Galilæa, Frænd-Konu sijna kom at sia, og kvadde Jomfrw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var, heilagrar Elisabetar, þa Andeñ heñe auvijsar, ad Moy [illegible] Guds Son bar.

Frelsarañ, sem sitt Fødur vid, forlijka skylde Mañkynid, sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafde styggt, og broted vid.

Fedur ofkudu aadur þess, ad kiæme Heime til Hiaalpradees, þañ fyrstur Maña medkiendest, i Moodur-Lijfe Johañes.

Zacharias

Zacharias ei seigia kañ, sokum Maalleysis Fognud hañ, a sier ho Merke synde hañ, skaalfañ Gud vera naalægañ.

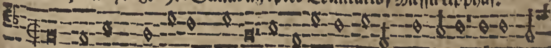
Nyrrar Guds Christnæ heilog Hiord, Hws-Korn hetta var fyrst a Jord, sem Kvl-ñu Sædis sætu Ord, sañar, og lijser stodug Giord.

Herodes med Mañdrapum ha, Makt sijna villde stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom fra, liet Guds Kieñemeñ Dauda fa.

So er nu Christneñ siineleg, særd og hvijngud a allañ Veg, Strijd, Villur og Vtjgymisleg, vekur nu grime Satan miog.

Ad Heimsins Styrk og Hollðsins Mætt, Himlparlaus er hun Dag og Nætt, Christe veit heñe Hlijf og Saatt, Heidur hiñ so hun sijnge hætt, Amen.

Pañ 7. 8. 9. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Mitt Hiarta hvar til bryggest hu, i Harme og Trega velkest nu, fyrer vall-tañ Veralldar Aud, set hijna Tru a sañañ Gud, sa allt skapade fyrer sitt Bod

Ofergiefa hig ei vill nie kañ, alla horf hiina hecker hañ, hañs er Himen og Jord. Miñ sæte Fader og sañe Gud, hu send mier Hiaalp i allre Naud.

Hu ert miñ Gud og Fader kiær, hitt Barn alldrei forlaated fær, Aſthijn er miwk og milld, eñ ho mig mæde Symdeñ hord, eckert hef eg Traustid a Jord.

Rijkur af Gotze gledur sig, Gud miñ i þier eg hugga mig, þo hier forliteñ sie, þad er mijn Trw og eflaus Von, Adstod veiter þijnum Pioon.

Hialpare Gud Helia var, þa Himen luktest so ei rignde par, i þeirre Dÿrs Tijd, að Sidons Lande Eckia ein, allvel fædde Drottens Svein.

Þig mætte eingeñ mæda Kvol, med þvi Gude þioonader vel, og honum hlijdeñ varst, Hrafnar komu med Kiot og Braud, Kvolld og Morgna ad svipta þig Naud.

Einerber Trie satstu under þa, Eingell Guds kom og liet sig sia, bar þier Vatn og Braud, til Orebs Fialls þar epter giekst, aungva Neyd að Veigenum fiekst.

Egyptskum Joseph felldur var, saklaus sat i Fangelse þar, Gud leit med Giæd sku hañ, med Herra Nafne hefur hañ giædt, til Heidurs allre siñe Ætt.

A Daniel miñtest Gud so glogt, i Grof Leona þa var honum sockt, siñ Eingel sende vel, Fædu liet honum færa þar iñ, fyrer Habacuch Pienara siñ.

Sañur Gud byrte þa sitt Valld, Sveinum Premur var fleygt i Elld, siñ Eingel sende þeim, Baaled þa ecke breña mæ, burt vor Voda frelsade þa.

Hiastod Guds Jonæ hlijfde þar, i Hvalfiskenum byrgdur var, Prïa Daga og Nætur Priar, eñ fyrer Guds eilijft Raad, aptur hefur hañ Landenu naad.

Þitt Rijke Drotteñ þrijtur sijdst, þitt Valld er stodugt jafnañ vijst, að þier er allt mitt Traust, eilijft Gotz hefur eckert Taal, augda med þvi mijna Saal.

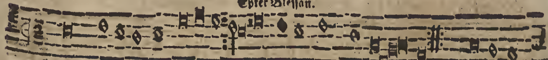
Stundlegañ Heidur eg hugsa ei að, Himnesskañ villde eg giarnañ sia, hvorn þu hefur keypt, med þijnum Dauda og dijrre Pijn, Drotteñ bid eg heyrdu til mijn!

Allt þad Verolldeñ er af full, Eigner, Gotz, Silfur eda Gull, Stundlegt Skraut og Skart, lijteñ Tijma þad laanad var, Lijknar ecke Saaluñe par

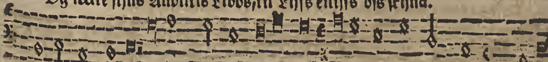
JEsu Guds Son eg þacka þier, þessa Virsku þu sijnder mier, fyrer þitt Gudlegt Ord,

Ord. Veit mier støduga Von og Trw, væ-nst er Sælu Huggun sw! Lof, og Heidur æ hvørre Stund, Hædste Gud, sie þier a alla Lund. Þig Fader þess eg bid, eilijfañ gief oss Andar-Frid, og Arf Himens þa skiliunst hier vid!

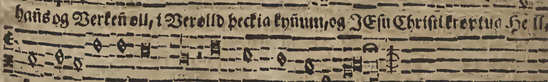
Epter Blessan.

Gud Myskune nu ollum oss, og giefe Blessan sijna. So Villia
Og laate sijns Andlitis Lioos, til Lijfs eilijfs oss skijna.

hañs og Verkeñ oll, i Verolld þeckia kyñum, og JEsu Christi krøptug Heil,

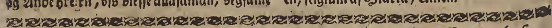

kuñug sie ollum Moñum, ad giarnañ hlijde honum.

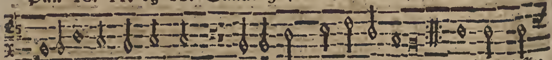
Þier Gude Lof og Þackargiord, þeir Heidnu jafnañ laate, og fagne allskyns Foolk æ Jord, Fagrañ Saung heyrast laate, ad þu Doomarœtt æ Jord, Illsku lijdur þvi eige, Vernd og Upphellde er þitt Ord, allt Foolk styrker, svo meige, ganga a riettum Veige.

Þacke þier Gud og lofe þig, þitt Foolk fyrer þa Millde, Avoxt ber Jord og audgar sig,

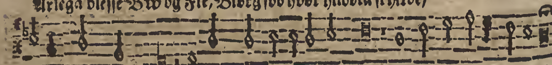
Ord þitt er vort Upphellde. Gud Fader Son og Ande hreirn, oss blesse allasaman, vegsame han og ottest eirn, allt Mankyned um Heimen; seigium af Hiarta, Amen.

Þan 10. 11. og 12. Sunudag epter Trinitatis, Messu-Upphaf.

Heimile vort og Hwsen med, nema Herran byggia villde, Af Giædsku
Arlega blesse Bw og Fie, Biorg svo hver hliota skyllde,

hns og Guddoms Naad, sin giarnan efter allra Raad, anars vor Idia ei gilldir

Nema Gud sialfur styrke Stad, og stiorne Borg og Lande, blijfe og giæte ollu ad, so ongvu stofnest Vande, giefe og sialfur goodan Frid, gagnlaust er þo vake Lid, fær ongvu fordad Grande.

Vera upp ærla veiter ei Þorf, nie Vokur længar ad hafa, Ahyggiu Vijl og ærin Stoef, Audlegd þad kan ei giefa, hugsiuker eta Harma Braud, en hollare Fædu giefur Gud, sier tiwsum, þa þeir sofa.

Lijted Avoxt og ydar Born, af Gude þau hafed þeiged, Hallkvæma sæ þau Hialp og Vorn, hans Gæfur soddan seiged: Forsioon vill han þeim veita vel, vijs þeirra Fæda hun ævallt er, sialfer þad sana meiged.

Eins sem Piilur ecke fær, ofluguir hefur i

Hendi, þangad sem hugdi hann sier til Fiær, sierhvörri frä sier rendi, Mœtt Guds og Vilia, merkir þad, Mann og Kvinnu vr ymsum Stad, til Samvista hañ sendi.

Sæll er sä Mann, þeim giefur Gud, goodann Fiollda Barna, Ovinum kvijdir ecki vid, þeir ysa hañ ei gratnañ, i Borgar-Hlidi nær yrdast -a, örugga Hiästod hefur sä' Svivirdu sier ad varna.

Fødur, Syni og Anda sie, æd st Dijrd uñ Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafe, aa Enda verdi framinn, kienn oss ad hallda christinn Sid, kvitt. st og skiliast Syndir vid, sä þad vill, sijngi Amen.

Sieu ecki Communicantes, þa skal fra þessum Suñudegi allt til Adventu

singast þessi eptirfilgiandi Psalmur, Ton, Ovißañleg Borg er vor Gud.

VErolldinni villdi Gud, Vinattu slijka veita, ecki sparadi eilijf Nad, Eingietiñ Son sinn sæta, helldur vtgaf hann, Hiælparann Gud og Mann. Trwa hvor Christo kann, kvittur vid eilijft Bann, Himna-Vist hlijtur mæta.

Ei sendi Gud sinn einka Son, ad Heiminn dæma skylldi, helldur ad feingi Hiælparvon, hvor æ hann trwa villdi. Hvör sem honum hverfur fra, hardann Doom mun sä, þvi trwa vill ei æ, Eingietiñ Guds Son sä, ollum baud ædstu Millde.

Atkvædi Doomsins er so vart; J Heim kom Lioos þad eina, Menn elskudu so Myrkrid svart, meir enn þad Lioosid hreina, valldæ þvi Verkinn lioot, Villd Guds sæ giorir moot, af Hatri og Heiptar Root, hafnar ad vinna æ Boot, ætlar so Illsku ad leyna.

Hun er Sannleika fylgir fast, feilar sier ecki i Lioosi, þvi Athøfn hanns eilijdur Last, Lani Drottins þo hroosi, Goodverk þau greini eg hier, Guds Nad sem vann med þier, riett Trw þa auglijst er, Avøxt ef goodañ ber, hvørn Christi Born sier kioosi.

Eptir Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Vor HErra JEsus vissi þad, etc.

SÆlir eru þeir allir nu, æu Flecks lifa i riettri Trw, i Guds Logmaali gaanga, vel er þeim sem hanns Vitnisburd, vilugir geyma hier aa Jord, af Hug þar eptir laangar, þvi hvorier giarnañ aa Guds Veg, gaanga jafnann þeir varast miog, Misgiord og Synd margfallda, HErra sem Almættugur ert, ollum hefur þu bodid bert, heilog Ord þijn ad hallda.

O Gud, veit mier ad Ordid þitt, alvarlegana Lijfid mitt, af Hiarta hallded gieti, nær sem eg blessud Bodord þijn, berlega set fyrir Augu mijn, Ogn og Smaan eingri mæti, af riettum Hug eg þacka þier, þu hefur kiemit og sijndir mier, dijrann Riett Dooma þinna, þijn heilog Bod eg hallda vil, HErra, medann eg lifi til, laat mig þitt Filgi finna.

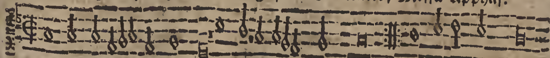
Hvorninn sinn Veg einn Ingis-Mann, Ostraffannlega gaanga kañ? Ef sier vid Ord þijn helldur: Eg leita þijn af heilum Hug', hiaalp, so med eingu verdi eg, fraa þinni Kienning felldur. J Hiarta mijnu hef eg fest, heilog Ord þijn so fordadest, mooti þier Grand ad giöri. Lofadur siertu sanni Gud, Samtleikann þinn og heilog Bod, gief þu eg giarnann læri.

Med Vorum mijnum eg vijda skal, vitna um þinna Dooma Tal; sem er þijns Muñs Adkvædi, af þinna Vitnisburda Veg, verd eg gladur og feginn miog, eins sem af allskins Audi, optast Ræda og Ordinn mijn, eru um heilog Bodord þijn, og Veg þinn vel umskoda, þijnu Riettlæti ætijd ann, Ordum þijnum ei gleyma kann, i Sælu, Sorg og Voda.

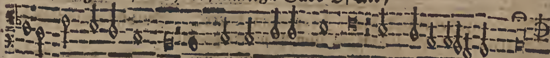
Heidur, Lof, Dijrd med hreinni Trw, himneskum Gudi Fodur nu, sætlega skulum sijngia, hanns einka Syni JEsu Christ, sem oss hefur med Dauda leyst, kiennt Leid til Lijfs ad gaanga, heilogum Anda sem jafn er þeim, upplijsir oss i þessum Heim, og eykur Christ' inndoominn, fyrir Guds Ord og Frelsarañ, finnum, elskum og eignumst hañ, saa þad vill, sijngi Amen.

Pal

Pan̄ 13. 14. 15. Sun̄udag eptir Trinitatis, Messu Upphaf.

Konung David sem kiendi, klaga eg min̄ Vanmaatt, reyni eg pad praatt, merki eg i mijnu Lyndi, maklega Guds Osaatt,

giora pad GlæpaSyndir, sin̄ Gud min̄ allar stundir, styggia a margan̄ Haatt.

Minn Gud, eg þier jaata, jafnan̄ eg Syndir vann, so eg i eingann Maata, Aff þijna med mier fann, helldur meir ødru ann, Holld rwi eg hvørn Dag naudi, Heims ad safna Audi, sem mig þo svijkia kann.

Myskun virdstu mier veita, min̄ DRottin̄, þess eg bid, Syndir mier Svika leita, sie eg þeim ecki vid, jafnann mig fyrra Frid. Vid Fiandans Flærdar Skeyti, Frelsarinn mijn gieti, a þessari Naudar Tijd.

Syndir mier so ei kiæmi, sæla ad missa Von, þijn Ord þo Illverk dæmi, Andar þau bæta Tioon, vor Gud mier veit þa Boon, ad stødugur standa kynni, so Flærd eingin̄ mig ginni, fraa þinni Sannleiks Sioon.

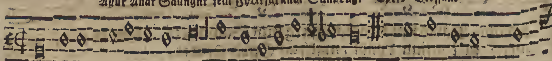
Christe, þu ert alleina, eirn Gud og Hiaalpar-Raad, hefur þu Guds Ordid hreina. Heims Syndir eirn afmaad, þeir sem þa þyggia Daad, lætur þa Heidur hliota, og Himna Arfs vel niota, med Gledi og goode

re

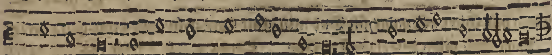
ri Naad.

Hædsti Heilagi Andi, hafandi Guddóms Mekt, sem Sannleik Christnum kiendir, og Kiærleik eftir frekt, med þinni Naad og Spekt. Medann lifi eg hier i Heimi, i hreinni Trw mig geymi, fraa allri Synda Sekt.

Allur Annar Saungur sem Fyrirfarandi Sunnudag. Epter Blessan.

Væri nu Gud oss ecki hiaa, Israel segia maatti. Þvi vier erum Hiord
Væri nu Gud oss ecki hiaa, oll Von oss þrotinn hætti.

aum og smaa, sem allskins Þiodir setiast aa, aangra med ollum Hætti.

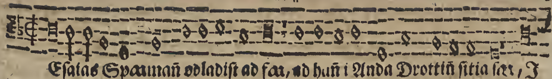
Heipt þeirra er so aa oss strijd, ef Gud veitti þeim Leyfi, uppsvelgdu oss aa eirni Tijd, alla med Saal og Lijfi, sem Botn sockti og eyddu oss, yfir Saal vora geingi Foss, mikill og haar wr Hoofi.

Þock sie Gudi sem þad ei gaf, þeirra Tennur oss myrdi, so sem Fugl Snoru svijptur af, Saal vor þar fraaleyst yrdi, brast Snarann og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Adstod er, sem Heiminn og Himna giordi.

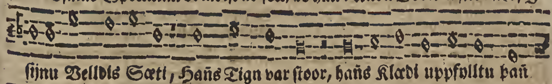

A Michaelis Messu, Messu Upphaf.

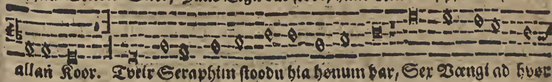
Esajas

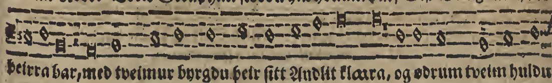
Esaias Spaamañ ødladist ad saa, ad huñ i Anda Drottiñ sitia saa, J

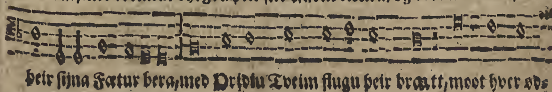
sijnu Velldis Sæti, Hañs Tign var stoor, hañs Klædi uppfylltu þañ

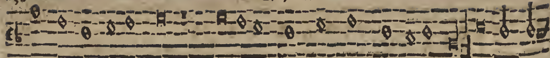
allañ Koor. Tveir Seraphim stoodu hia honum þar, Sex Vængi ad hver

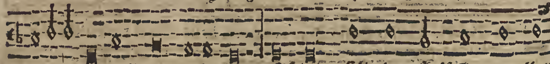
þeirra bar, med tveimur byrgdu þeir sitt Andlit klaara, og ødrum tveim huldu

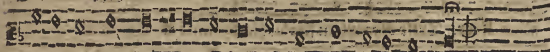
þeir sijna Fætur bera, med Pridiu Tveim flugu þeir braatt, moot hver ød-

rum hroopandi so hætt. Heilagur Gud vor HErra Zebaoth. Sem hefur
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.
Heilagur Gud vor Herra Zebaoth.

Jørdina uppfyllt med mikid Gott. Af þeim Hlioodum skalf Grundvøllur

og stoortir Stoolpar, og Hwsid fullt med Reik og Poku vard.

Maa og syngia þessi Ord undir sømu Nootum.

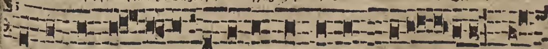
Esajas Spaamañ i Anda saa, eilijfañ Gud hærsta Stooli sitia aa, i lioomandi Tign, Makt og 'Heidri haa; hañs Klæda-Falldur fyllti upp Kyrkiu þa. Tveir Seraphim stoodu þar honum hiaa, hvør hafdi Vængi Tvenna Þriaa. Tveimur hver um sitt fagra Andlit bræ. Adrir tveir Hulning þeirra Footum faa. Med Þridiu tveimur flaug hvør mest sem maa, milli sijn hroopandi hætt, og þetta tiaa: Heilagur Gud vor Herra alls Valld aa, Heilagur Gud vor Herra alls Valld aa, Heilagur Gud vor HErra alls Valld aa,

aa, hanns Dyrd uppfyllir øll Lond stoor og Hliood þau hæ, Hwsid vard fullt af Reik og
smaa. Stoolpar og Grundvollur skalf vid Þoku þa.

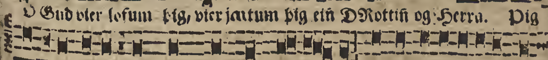
Allur añar Saungur, sem fyrirfarandi Suñudag. Credo,

Vier trwum aller a eiñ Gud, Fødur Almaattugañ, etc.

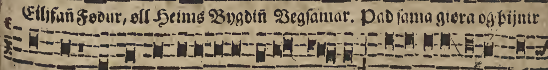
Eptir Predikun i Stadiñ almeñilegrar Þackargiordar, ad Gud hañ vardveitir oss, fyrir sina H. Engla, þa skal syngiast þetta, Te Deum Laudamus, i Islendsku.

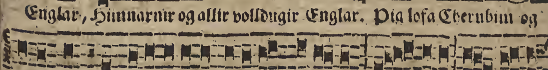
O Gud vier lofum þig, vier jatum þig eiñ Drottiñ og Herra. Þig

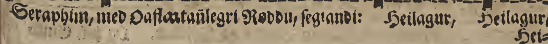

Eilijfañ Fødur, øll Heims Bygdiñ Vegsamar. Þad sama giøra og þijnir

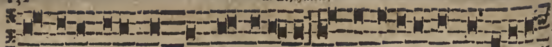

Englar, Himnarnir og allir volldugir Englar. Þig lofa Cherubim og

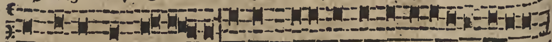

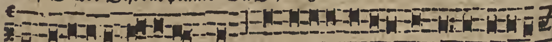
Seraphim, med Oaflaatañlegri Røddu, segiandi: Heilagur, Heilagur, Hei=

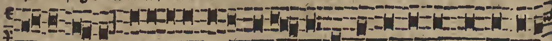
Heilagur ert þu O Drottiñ Gud Zebaoth. Himnarnir og so Jørdiñ, erū full

af Valldi Dijrdar þiñar. Sa Dijrdlegi Søfnudur allra þiña Postula

jæta þig vera eirn samañ Gud. Þad sama giørir alla Tijma, Lofleg Tala

Spaamañaña. Þig lofa allir Pijslarvottar, med fullkomlegum Vitnisburdi

þiñar Dijrdar, Aller Gudhræddir og Utvalldir, jæta þig uñ alla Heims

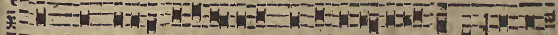

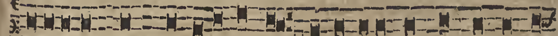
Bygdina, eiñ Fodur hiñs hærsta Vallds og Dijrdar. Og þiñ Einka

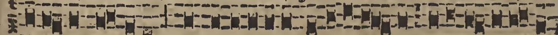

Son JEsum Christ, hallda þeir med þier eiñ samañ Gud: Þar til hiñ

Helga Anda eiñ samañ Huggara. O Herra Christe, þu ert Kongur Dyrd=

ariñar. Þu ert eilijfur Sonur þijns Fødurs. Þu forsmaadir ecki Jung=

frwr Holld yfir þig ad taka, til Lausnar allra Utvalldra Maña. Þu sem

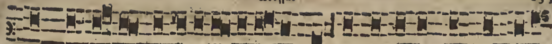

halldid hefur Strijd hiñs bitra Dauda, og øllum Utvølldum Møñum upplok

id Rijki Himnaña. Þar fyrir situr þu nu a hægra Veg, i Dyrdinni Fødur=

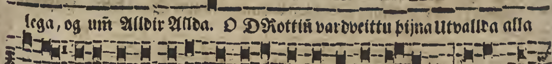

 fins

sins. Og hier eptir muntu verda komandi eiñ strangur og Rettlatur Domari. O Drottiñ vier bidium þig, ad þu vildir þijnum trulyndum Þionum verda hialpandi. Hveria þu hefur leyst med þijnu dijrmæta Blodi. Gief þijnum Þionum ad verda hluttakandi þiñar Dyrdar. O Drottiñ hialpa þijnu Utvalldu Folki, og blessa þa sem hier eru til Erfdar aefnir. Og þu sialfur þeirra stioorna, og kieñ þeim þiñ æsinlegañ Vilia ad giora. Vier lofum og

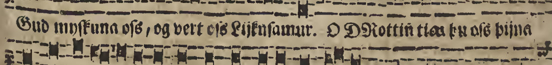

dijrdkum sañañ Gud, alla Daga og Tijma. Og vier lofum þitt Nafn æfin=

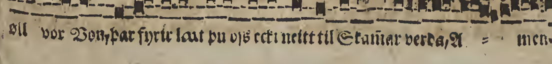
lega, og um̃ Alldir Allda. O DRottiñ vardveittu þijna Utvallda alla

Tijma, so ad þeir megi alldrei æ mooti þijnum Vilia giora. O Drott=iñ

Gud myskuna oss, og vert oss Lijknsamur. O DRottiñ tiær þu oss þijna

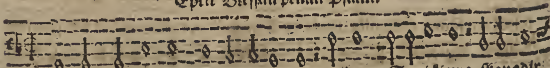
Myskunsemi, eptir þvi ad vier setium vora Von i þier. J þier DRottiñ er

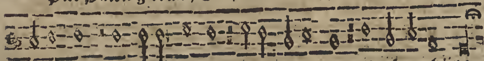
øll vor Von, þar fyrir laat þu oss ecki neitt til Skamar verda, A = men.

Medañ Foolk er til Sacramentis, Þier sie Lof og Dyrd JEsu Christ, etc.

Eptir Blessan þeñañ Psalm.

Þier Patrir giorum, Skapara vorum, þijnum Syni kiæra, skapadir

þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Englana þijna.

Af Lioosi þijnu, liooma þeir einu, i Dijrd-ar Sæti, sem þeir þitt Augliti, og Ord þijn hœyra, Vitsku þvi dijra, vita og skijra.

Ei villt þeir væri, Ydiulaus Skari, nie Raadlauslega, um Loptid slioga, nie medal Vinda, utann Parfinda, a Skemtan stunda.

Helldur hiaa Christe, villt þeir sig viste, Ondu og Lijfe, Utvalldra ad hlijfe, sem Ord þijn muna, af Hiarta uña; efla sem kunna.

Þvi þinu Lidi, med Heipt og Strijdi, forn Dreki stundar, Faar Lijfs og Andar, sa Heim Heill sneiddi, Synd fyrst innleiddi, svo Mannkynd deyddi.

Hvor Landi, Bygdum, Logmaali, Trigdum, Stioorn', Frelsi, Fridnum, Stiett, Heilsu, Sidnum, ollu vill illa, og Kyrkiu mest spilla, og Kienning villa.

Oss fordar þeirri, Astrijdu stoorri, Christur vor kiæri, og hanns Engla Skari, sem miog mootstanda, oss aasækianda, Ohreina Anda.

Loth af Sodooma, Englar utkoma, af Hernadar-Boda, Elisæo gooda, kom eing-

imn

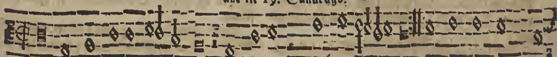
inn Kvijdi, frials var med Fridi, i Engla Eidi.

Dijr Guds Spamadur, Daniel sat glad-ur, midt milli Leona, meigum vier so vena, þessa Þienara, ætijd forvara, oss og Eign vo-ra.

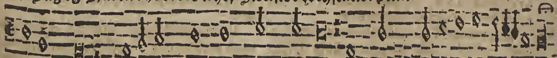
Þessa Giof þijna heidrum nu hreina, chr-istnir Menn kautir, og Englanna Sveitir, med Hug og Vorum, Þackir vier giorum, Skapara vorum.

Af ollum Huga, Oskum mier klega, chr-istinndoom sonnum, Sonar þijns Moñum, sem Ord hañs stunda, æ vilier senda, þa Vardhallds Anda.

Dañ 16. 17. 18. Suñudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf, allt til 19. Suñudags.

Til þijn heilagi Herra Gud, hef eg lypt Saalu miñi, Laattu mig alldrei
Af Hug og Hiarta i hverri Neyd, Hiaastod treystandi þiñi.

lijda Smaan, Olucku, Bryrl nie Saalartioon, so Fiandmeñ ei fagna kuñi.

Oskamadir verda allir þeir, eptir þier hvor-ia laangar, eñ sviivirdast munu meir og meir, so margir sem afvega gaanga, hafnandi þiñi Hiaalp og Naad, eñ hyllast Diofulsins Kien-

 dar

ar Naad, og elska ei utann þid ranga.

Volldugur HErra vijsa mier, a Veg og Gotu þijna, vid Sannleik þinn mier halltu hier, og hrwngrada Saalu mijna, med Vijsdooms Anda uppfylltu, og Ordi þijnu blessudu, þvi a þig trwi eg alleina.

Minnstu a þijna miklu Naad, og Myskun Þusundfallda, og þad himneska Hiaalpar Naad, sem hugdir fyrir Alldir Allda, fyrir Giædsku þijna minnstu mijn, og mier þitt Fodurlegt Hiarta sijn, hreinni Trw laat mig hallda.

Minn Ungdooms Brest og Afbrot leid, aa lijt ei HErrann kiæri, þeinktu helldur a þinn Eid, og Obrygdanlegt Særi, O Herra Gud af Hiarta eg bid, Harmaþrwngnum þu mier veitir Lid, so sem eg saklaus væri.

Goodur og Riettvijs Gud vor er, sem giarnann medtekur alla, þa sem ad Lijfs Braut leita sier, og lætur þa til sijn kalla, hughreystir Skielfda og hiaalpar vid, so hafi þeir Gledi og Andar Frid, og ei megi fraa honum falla.

Ord Guds og Vegir allir hanns, eru Myskun og Sannleiki, Naadar Brunnur og Næring Manns, naakvæmust, hvad sem veiki, þeir sem Hug og Hiarta mest, hafa a hanns Ordi fest, af Trwnni so alldrei skeiki.

Naadugi Gud fyrir Nafnid þitt, og Nægd Myskunar þinnar, gief ad mijn Synd sie klaar og kvitt, kienni eg daglega hennar, hun særir bædi Saal og Lijf, nema sendir þu mier Styrk og Hlijf, Samviskann so Frid megi finna.

Hvor sem Ottast og elskar Gud, skal eilijfa Myskun hlioota, Gud kiennir honum sijn heilog Bod, og lætur ei Blessan þrioota, Afkvæmi hanns mun Audlegd faa, og bloomgast allvel Jordu a, Gudhræddir Naadar nioota.

Upp til DRottins Augunum, aavallt giort eg ad renna, þvi alleinasta hiaa honum, Huggun trw eg mig finna, Synda Fiotur af Footum mier, færa mun hann til Dijrdar sier, so megi eg hanns Krapt medkienna.

Sioo til mijn og hiaalpa mier, til Hiarta

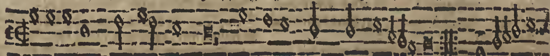
laat

laat þier gaanga, ad eg so þiaadur i Eymdum er, og Offsookn bijd eg laanga, ætijd margfalldast Anaud sw, fraa Oki þvi mig frelsa þu, og fyrirgief Glæpi raanga.

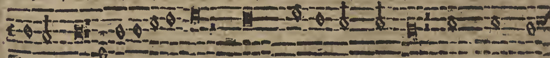
Geym mijna Saal og svipt mier fraa, Saurgun Ohreinnra Anda, heilagt Meinlepsi laat mig faa, til Lykta stødugann standa, þvi mijn orugg Von er øll i þier, Jsráel virdstu ad frelsa hier, vor Haaska og hveriumm Vanda.

Dijrd Gudi Fødur og Syni sie, sunginn um Alldir Allda, eins sem hun var ad Upphafe, ædsta Lof skulum gialda, heilogum Anda med Huga og Raust, hliooti hann Lofgiørd Endalaust, fyrir Blessan margfallda.

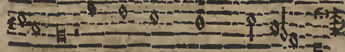
Allur añar Saungur, sem fyrirfarandi Suñudag. Eptir Blessan.

Oviñañleg Borg er vor Gud, ágiæta Skiølldur og Veria, Sæ ille hañ frelsar oss af allri Naud, sem æ oss kann ad herta.

Ovin forn, er nu ákafagiarn, mørg Svik og Vølldiñ vest, Vijg-Viel hañs

eru mest, of-stoer vid Heims Makt hveria.

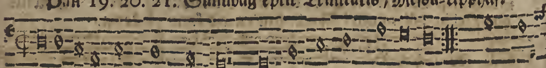
Vor eiginn Mattur eckert kann, oll vor Von strax er farinn, fyrir oss striidir ædsti Mann, af sialfum Gudi kiorinn; ef spyr þu hanns Heiti ad, HErrann JEsus er þad, DRottinn Allsheriar eirn, ei er Gud annar neirn, sa er jafnann Sigrarinn.

Være af Diofium Verolld full, og villdi oss svelgia alla, vel tækist þo vor Efni oll, eckert skal oss þvi hrella. Þessa Heims Hofdinge, hrædilegur þo sie, a oss ei orka kann, adur er dæmdur hann, eitt Guds Ord kann hann fella.

Þeir skulu aungvar Þackir faa, þad Ord lata þo standa, sannur Gud er oss sialfur hia, med sijnum Gafum og Anda, taki þeir Lijf af oss, Sæmd, Kvinnu, Born og Gotz, allt þad umlijdum vier, Abati ei neirn þeim er, Arfi Guds holldum an Enda.

Myskunar Fadirinn milldi Gud, mest sie þier Dijrd umm Heiminn, ad sendir oss aumum sæta Naad, Son þinn er til vor kominn, og Heilogum Anda med, sem oss fær Lykn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss a Himnum hiet, Heill svo halldist oss, Amen.

Psalm 19. 20. 21. Sunnudag eptir Trinitatis, Messu-Upphaf.

Sæll er eirn þeim sialfur Gud, Syndir af Naad tilgiefur, Sæll er og hvorra Brot og Breyskleik med, Blood JEsu hulid hefur.

sa Mann, þeim Gud þess ann, umm Lost aungvann ætlur, af Hug ydrast, og

Synd fiijr fast, sialfs Guds Myskun sig felur.

So leinge sem mig Samvitskan, Synder hiet ecke jaata, Mañdaad og Hugbod mijnka fañ, maatte eg þvi jafnañ graata: Um Dag og Naatt, eg fañ þiñ Maatt, ofþrongañ Mañkynd aumre, Megned mitt þa, mier droost so fraa, sem allt þornar aa Sumre.

Þvi jaata eg þier oll mijn Brot, aan Fegurdar og Varnar, hyl ei, ad syndgast hef þier moot, Hollds Villd fylgiande giarnaan. Sagde eg med mier: Miñ Gud vil þier, mijna Slæpe medkieña: Aflausn og Saatt, af þier fieck braatt, allra Misgiorda miña.

Um þa Kvittun aa riettre Tijd, aller helger þig bidia, hvonær sem kiemur Hormung strijd, hier fyrer villt þaa stidia. Þvert mitt Skiool i allre Kvol. Vid Hauska villt mier hlijfa. Vardveit þu mig, so vite eg þig, um Lausn gladur ad lofa.

Þu hiest Vitsku ad veita mier, vel fara Leid ad boda, Forsioon vera og Fylgd mijn hier, forda vid ollum Voda. Verod ei meir, sem vitlaus Dijr, barg hlioota Beytsl ad lijda, utañ Ognar, og Naudungar, ei vilied Gude hlijda.

Jll fyrer rata Eymd og Tioon; Okior þrong og Hefnd marga, hvorier aa DRottne hafa Von, hañs Myskun vill þeim biarga. Um þad gledieft, i Gude mest, af Naad og Trw riettlaater, hvorier af Hug, hañs ræked Bod, hroosed Guds Adstod kaater.

Dijrd, Gude Fodur og Syne sie, sungeñ og heiloguin Anda, eins sem hun var ad Upphafe, ofs veite Naad ad standa; vel aa hañs Veg, eñ varast miog, Synd, Dioful, Hollds og Heimeñ. Gud giefe þad, hañs holldum Naad, syngium þvi aller, Amen.

Epter Blessan skal sijngia þeñañ Psalm, med Ton, Helmile vort og Hwseñ med, ut supra, etc.

SÆll er saa Mañ sem hafna kañ, hreckvijs-fra Maña Raade, og syndugra Veige alldrei añ, ei sat hiaa skiemdar Haade, helldur med Vilia, Hug og Maatt, hreinferduglega Dag og Naatt, ad Guds Løgmaale gaade.

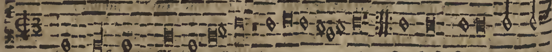
Saa Madur eins og Eyk sw er, uppvex hiaa Vatna Straume, aa sijnum Tijma Allden ber, ei fellur Lauf nie Bloome. Allt gott sem hañ vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsællega framkome.

Þeir Glæpa Veige gaanga aa, Guds Raadum ecke hlijda, Audnu þvilijkre alldrei naa, Afelle helldur lijda. Eins sem þa Fis aa flatre Jord, feykia Stoorm-Vidre hvoss og hørd, um ymsar Alfur vijda.

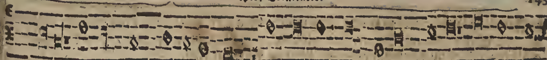
Illgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doome hlioota, sañra Guds Vina Sofnude i, Synduger Kiørs ei nioota. Eñ goodra Maña greider Veg, Guds Naad og Myskun æfeñleg, Raanglaatra Leid mun þrioota.

Fødur Syne og Anda sie, ædst Dijrd um Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ. Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, kvittast og skiliast Synder vid, saa þad vill, sijnge Amen.

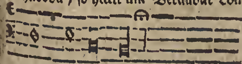
A Allra Heilagra Messu, skal vera Messu Upphaf, og allur añar Saungur, sem næst fyrerfarande Suñudag, nema Haatijda CREDO. J Stadeñ fyrer Versed, Heidrum Gud Fødur Himnum aa, etc. Skal sijngia þeñañ Psalm, epter Predikun, epter Ritualnum.

Kiært Lof Guds Christne alltijd, tvede, og være glod, Þvi hañs Ord nu muna hlioodа
Sem diktar Skaallded David, Dyrd Gude i hædstum Stad.

hliooda, so hætt um̃ Veralldar Lond, sem Christi Oiird kañ oss biooda, og kiær er

vor Hiælpar Hond.

Gud Fader af Giædsku siñe, gaf oss eirn Christeñ Mañ, siin Ord ad setia i Miñe, so og bevijsar hañ, ad vier sem kollunst Christner, kynstra miøg foorum villt, vorum til goods miøg visner, vor Kieñing var illa spillt.

Riett Braut til Rijkes Himna, er Raunar Guds Ord ospillt, hañ siælfur so vill kieña, sw Leid hun fer ei villt, vier hofum þad illa vaktad, vort Traust ei sett þar til, þvi hefur Gud oss ei aktad, æ Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt þad vier ættum ad giora, er eingvum nijtelegt, þvi Fiandeñ villde oss færa, fast moot Guds Ordum rijkt, med Fals Jardteiknum og Draumum, droo hañ sitt Net fyrer oss, Guds Orde vill hañ vier gleymum, og giefunst i Synda Foss.

Nu lætur hañ noog uppskrifa, ny Bod Guds Orde æ moot, og med Eyt re wtdrifa, alla Guds Orda Root, ad Meñ treyste æ añad, eñ JEsu Pijnu og Deyd, herlega Gud þad bañar, og bodar þeim Vijtis-Neyd.

Þa mættu so merkia og skilia, sem mestar Villur fæ, þeir hafa hvor siñ Vilia, og halda fast þar æ, salskar Fundingar Maña, þeir festa i siñ Lærdoom, Blessad Guds Ord þeir baña, þad beyskest i þeirra Goom.

Þeir hallda fram̃ Vana Maña, og marg-
ra

pa Forelldra so rijkt, meir eñ Guds Ordte saña, og eilijfs Guds Fodurs Skrift, sem ætijd og æ hefur vered, eñ nu þeir stigia þad nijtt, Guds Ord þeir hafa af-svared, og Andskotans Lærdoom hlijdt.

Þeir klæda Stocka og Steina, Stoor-Helgar þeim hallda i Vil, og þañ Veg Gude ad þiena, þeir ætla sier Himna til, eñ fatæk-ur fellur af Hwngre, i Frostum og stoorre Neyd, þeir akta slijkt ad aungvu, sem Almattugur Gud baud.

Æerna hefur sa Blindne, sem ei trwer Guде sijn, sem er þo eilijf Sañinde, og uppgiefur Synd og Pijn, ollum þeim Ordum hañs fylgia, allt hefur þad Christur forþient, a gofugum Krossens Gaalga, Gud hefur hañ þar til sendt.

Gud Fader siñ Son ofs sende, Sañlega ad hiaalpa ofs, sitt Saktmaal so ofs kiende, sem er eitt fullkomed Hnofs, hañ kañ þad hellst ad læra, er hvorium er nytsamlegt, Þijdingar vier þurfum ei fleyre, þitt Hiaalpræde er Christur rijkt.

Þvi laatum vier þessa fara, sem þeinkia ad siaalfs sijns Makt, vier vilium vid Guds Ord vera, vier trwum hvad Gud hefur sagt. Allt Sañinde i honum fiñast, aull Naad, og ollt Mystkun, sa Ord hañs ei vill kieñast, hrapar i Helvijtis Gruñ.

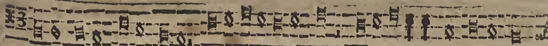
Sidvane kañ slijka ei naada, sem Doom ureñ halldast skal, og ei Forelldrar stoda, ædra er Christi Maal, frijd Ord hañs fram mun gaanga, fyrer þaa alla Meñ, sem klaara hañs Kieñing faanga, og komast i Himnarijki iñ.

Lof sie æ Gudeum Allder, sem ofs hefur Ord sitt sendt, hvort voru Hiaalpræde velld-ur, og hefur fraa Diofuлs sins Ment, þad kieñer ofs Christo alleina, klaarlega ad trwa best og Naunganum noog ad þiena. Nu uñe ofs DRotteñ mest.

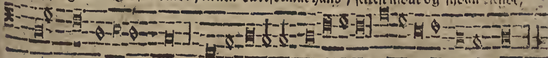
A medañ Sacramentum wtdeilist, skal sijngia, Þier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Uppa

Uppa Fialled JEsus vande, eirneñ Læresveinar hañs, settest nidur og sydañ kiende,

saa þar nærre Fiolda Mañs, Maale sætu af Muñe rende, mællte þesse Ord til Sañs.

Sæler eru vijst og verda, volader Meñ, ad JEsus tier, andlega sem alldrei skierda, Æru og Trygd i Heime hier, vid Lijknar Krosseñ Hug siñ herda, Himnarijked þeirra er.

Sæler eru þeir hier syrgia og graata, sañlega skulu þeir Huggun faa, og so þeir i Þridia Maata, er þijda Hoogværd stunda aa, Jordena vil eg þa erfa laata, og ollum Heilkum þar med naa.

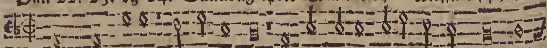
Sæler eru þeir sem Þorsta lijda, þar med Hullt fyrer Riettlæted, sañlega skulu þeir Sadning bijda, sæta Huggun faa þar med, og Myskunsamer ad missa Kvijda, þvi Myskun skal þeim verda tied.

Sæler eru med Hiarta hreinu, þvi Himna Guds þeir Auglit siaa, fridsamer so allt ad einu aller Guds Born kalla þaa, og þeir fyrer ORiett mæta Meinum, Munu Arf i Guds Rijke faa.

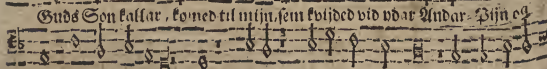
Sæler erud þier sem Ofsookn alla, af illum Moñum lijded hier, med A-Lygar þeir yfer falla, og aktast flest til Stygdar mier, fagned Launum Himna Hallar, hroktust so Spaamenerner.

Avort Trwar Ydran saña, JEsus giefe og Hoogværd mier, gagnhreint Þel til Guds og Maña, ad giæte Fridarens leitad hier, og Guds Barna Umbun kaña, erfa Lijf med sialfum þier.

Þañ 22. 23. og 24. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Guds Son kallar, komed til mijn, sem kvijded vid ydar Andar-Pijn og

Synder jafnañ særa, Meñ, Kviñur, Alldrader og Børn, ydur vil eg

vera Naadargiarn, og alla Endurnæra.

Ok mitt er sætt, og Byrde liett, epterfylg mier so munt þu riett, hiaa Helvijte sneida Hiaalpa skal þier mijn Hiaastod merk, hlioota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra Gæda.

Allt þad sem giørda eg ydur og leid, um Æfe mijna fyrr og sijd, at ydur vil eg skilia. Ahyggiu, Verk og ydart Maal, allt riett og gott þad vera skal, ef geingur Guds ad Vilia.

Hiaalpræde kijs og Heimur fær, hatar þo alla Mædu þa, sem Børn Guds hlioota ad bera, þad tekst þo ei aa añañ Haatt, aa þad vers þig sem mest þu maatt, vilier þu hoolpeñ vera.

Øll Skiepna vel þvi Vitne ber, um Børneñ, Lopt og Jørd sem er, vid Kvøl ei kañ sier forda. J Guds Nafne sa ei vill þad, med sijdasta mun i Kvala Stad, sitia med Hugraun harda.

Helll

Heill, Ungur, værn i Dag er Mañ, ꝍ Morgun firokur og Saar er hañ, Framlijdeñ flioott vier reynum. Lijka sem Bloome værn um Voll, Veralldar-Prijde þrijtur oll, og eydest i Svip einum.

Hollded kvijder vid Kvol og Deyd, þa komeñ er Mañ i sijdustu Neyd, þa fyrst byria froomer verda. Eirn stundar hitt, eñ añar þad, alla Lijf-Daga þaangad ad, um sijna Saal ei hyrda.

Þa Lijfed ecke leingur fæst, leynær sier ei Asokun stærst, þa vill sig Gude giefa. Hvort þa gudlega hitter Naad, sem hefur ovirdt og jä-fnañ smaad? Þad horfer hellst til Efa.

Rijkum Fiaarmagn ei forda kañ, frelsar ei Hreyste Yngismañ, fra sijnum Fognud þeir hnijga. Þo Verolld veittist einum oll, Audur heñar, Silfur og Gull, i Daudans Dans maa stijga.

Lærda verndar ei Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn. Aller hliootum ad deya. Saa Gude vill ei gaanga a Hond, þa giefed er Lijf og Andar-Stund, i eilijfre Eymd mun þreya.

Heired og merkid Borniñ blijd, sem bundud Trw vid sañañ Gud, ydur skal Kvol ei ergia, hreinum Guds Ordum hallded traust, hugga þau ydur Efalaust, æ vill Gud ydur biarga.

Alldreige launed illu illt, ydar Lijf sie saklaust og stillt, ei læted ydur upperta. Einstijg þañ gaanged hier um Heim, Hefnd og Dijrd alla giefed þeim, sem Verolld hardt mun hyrta.

Hefdud þier alla Holldsins Villd, Sælu, Virdingar, Gotz og Snylld, allskioott yrdud þo kallder. Hyrting sender þvi Herra Gud, Holld ydar typtar Krosse med, ad seinni Sælu hallded.

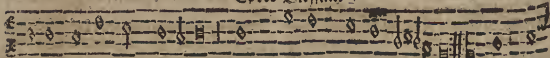
Þyke Heims Moodlæte þrongt og strangt, þeink Vijtis-Bæl mune heitt og laangt, hvort vitlaus Verolld reñur. Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, sem lijter hvorke nie er at Dvol, eñ þo alldrei upbreñur.

Þier munud epter þessa Tijd, þiggia med Gude Sælu og Frid, hvort jafnañ Huga snyded. Mañs Tunga eingeñ mæla kañ Matt,

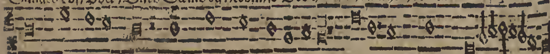
Maríe, Dírd og Fögnud eilífan, sem Gud hefur ydur bwed.

Hvad Gud milldaste HErra vor, hiet og i siinu Nafne Þor, oss Christnum ollum sam-an, aan Eja helldur oll siin Heit, oss hiaalpe hañ i Eingla Sveit, fyrer JEsum Christum, Amen.

Epter Blessan.

Lofed Gud i hañs Helgedoom, hañs Christnár Meñ a Jord u, Med Undrum Siingied Lof, Þock, Diird Sæmd og Room, so Ord hañs viidfrægd yrd u.

Þeim, uñ allañ Heim, hañs Makt og Heidre-liise, Haatign vors Guds Þeir priis e.

Ad Hiartans Son siñ HErrañ Christ, hefur fyrer oss giefed, Þar af feingum vier Fodurs Ast, fyrer hañs Dauda Liifed, Samvitskañ hrein, vid Synda-Mein, sig af Guds Ynde gledur, ABBA! O Fader! bidur.

Bodad er nu Þad blessad Ord, berlega ollum Mönnum, fra Upphafe, og ytst uñ Jord, odult Mañkyne soñu, hvad andad sær, Guds Gaafur Þær, gofge, Þacke mest leinge, og Halleluja siinge.

Gud Fodur og hañs einka Son, ætiid lofum og Þockum, helgañ Anda sem veiter Von, i Villu ad ei sockvum, fyrer Orded hreint, hañ lioost og leynt, helldur og hliifer Freistne, samt allre siñe Christne.

Þañ

Han̄ 25. 26. 27. Sun̄udag eptir Trinitatis, Messu Upphaf, Med Ton, Hærsti Gud HErra milldi, etc.

VAknid upp Christnir allir, og siaid Syndum vid, af Hiartans Root ækallid, tilijfann Fodur Gud, ellegar Hefnd hanns mætum, h. nn hverfur ofs i frea: Utan̄ Syndum aflaatum, ydrunst og Lifnad bætum, meftu Kvol munum siea.

Sitt Ord DRottinn ofs sendi, siw Naad var milldelig, þo er æ ofs siw Blindni, i Synd hvor eykur sig. Eingin̄ Um̄vondun batar, utann̄ Gud hefni hardt, han̄s Þioona Heimur hatar, heilagri Kienning glatar, eitthvad vill verda snart.

Oduld er allra Sioonum, Illska sem rijkir nu, hia Bændum, Þegnum, Þioonum, þeir þyggia ei Raadin̄n trw, hvad vardar ofs um̄ Klerka (ansa nu Sierlaater) þeir vekia Villu sterka, vora Þorf skulum verka, Kienni þeir sialfum sier.

Fra Heims Upphafi Herra, hatadi Syndir miog, grim̄ komu Giolldin̄ þeirra, geingur nu sama Veg. Ef Syndir so ei þraaum, sem sagt er Ninive frea, Heiptar Hyrting þa siaum, Hefnd og Straff vier faaum, sem þeir i Sodooma.

Gydinga Prioostku þiardi, þa forgiefins var kient, hofnudu HErrans Raadi, hvad Gud þeim hafdi sendt, fyrir Spamenn og Skrift Frooda, Johan̄em, JEsum mest, sidann hans Sveina gooda, San̄leiks Ord liet þeim biooda, Ætt Juda afmaad siest.

Undir Tyrkians Ogn vier stondum, ei veit nær komin̄ sie, Drepsoott i ollum Londum, Aurbyrgd og Hallære: Af hvorium Adstod þyggium, eilijfi Fadir kiær? utann þitt Lof uppbyggium, ydrunst og Synd afleggium, grim̄lega glotunst vær.

Eingin̄ i Blindleik bijdi, betri nu hvor sitt Raad, so Hyrting Guds hia lijdi, sem hofum for-

forþienad. Vel meigum Plaagur vita: Vond Guds sem geingur nu, ei villdum fyrr aakijta, Ast Guds nie giarnann nijta, þvi kom oss Þianing sw.

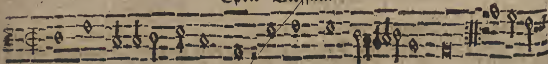
Raadleggia ydur laatid, Lostu ad skilia vid, af hvern Ydran graatid, ill Verk og vondañ Sid. Heilagri Umboot heitid, hyllist Gud hier i fraa, mest ad hanns Ordi leitid, eptir þvi giarnann breitid, hann vill oss vera hiaa.

Heill og Naad hann oss giefur, hlijdna ef ær oss fied, i eilijft Lijf oss upphefur, ollum Guds Bornum med. Þvi er skyllde til vor tæknum, Trygd Guds og Myskun hanns, þa Naad alldrei Orækiam, eptir henni hellst sækium, hvorum Syndir til Sanns.

JEsum Christ Son sinn blijda, sendi Gud ollum oss, liet hañ fyrir oss lijda, Last, Hejpt og Kvol aa Kross, so Naad oss ollum syndist, i Dauda Lijf sitt gaf, fyrir oss aumu pijndist, aan þess Mannkyn allt tijndist, hann hiaalpi oss Synndum af.

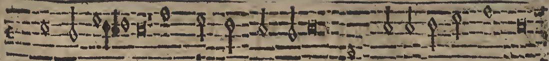
So annars Heims ei deyed, aakallid JEsum Christ, hanns Naad þier erfa eigid, eptir Veralldar-Vist. Lainga Mædu hier lijdid, leitid þvi DRottni ad, Ord hanns elskid og prijdid, ollum hanns Vilia hlijdid, Guds Naad oss giefi þad.

Eptir Blessan.

Christs er Koma fyrir Hondum, kuñum þess syn - ja sijst, Jnedrt Tæknum i ollum Londum, allvijda ver - dur lijst.

Lopt

Lopt mun lijda, Lwdrar haatt sijngia þa, med Engla Fylking frijda,

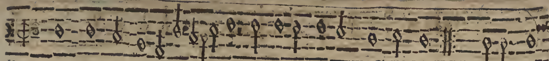
fegursta Sky = e aa.

Þa mun Raanglætum reynast, Reydi Guds þung og strijd, med helvitskum Loga launast, linnir ei Kvala Tijd, i eilyfann Elld þeir rata, alldrei þo Dau..dann faa, gnijsta Tonnum og græta, Grimd sa ei segiast maa.

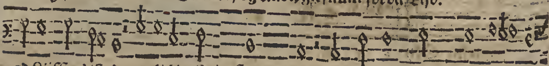
Guds einka Son wrvalldi, er sendur ad leysa oss, Fullnad fyrir mig þoldi, festur aa hardann Kross, aa þig eg skal mig reida, wtgafst fyrir mig þitt Blood, dyrkir þad mig vid Dauda, Diofuls og Heliar Glood.

Fagnadar Lioosid frijda, fridandi hriggva Lund, frels mig af Faari og Kvijda, fyrir þijns Sonar Und, þa vil eg gladur afgaanga, Guds Naad mier efli Trw, Arf þijnum mig eptir laangar, i þessum Heimi nu.

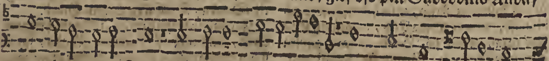
A Sunudogum allra sijdarst, eptir Exitum, þa Foolk fellur fram, maa sijngia þetta Vers, sem vanalegt allvijda i þessu Landi.

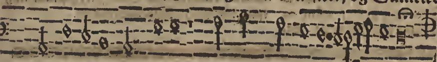
Frid veittu vörn Landi, volldugi Fadir fyrr og sijd. Pa lijdur
Yfirmönnum öllu Grandi, og Undirgiefnum fordä Lijd.

ad Lijfsins Enda, og liüir Heimsins Stund, gief oss þijn Guddooms Anda,

ad gledie vora Lund, Fadir og Sonurin sæti, og Sanleiks Andin best,

han geymi vor og giæti, þa gengur oss mooti mest.

Maa og sijngia þetta Psalm-Vers ef vill, Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Vors

Vors HErra JEsu Verndinn blijd, veri med oss a hverri Tijd, Gud huggi þaa sem Hrygdinn slær, hvert þeir eru fiær eda nær, Christnina efli og auki vid, Yfirvølldunum sendi Grid, hann gefi oss øllum Himna Frid.

Endir Sunn- og Hatijdis Daga Messu-Saungs.

* * * * * *

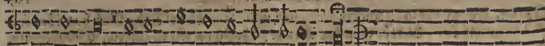
II. Saungur og Embættisgiørd a Bæna- og Samkomu-Døgum, þar þeir eru halldnir.

Messu Upphaf.

Nu bid eg Gud þu nædir mig, Nægd Myskunar eg beidi þig, afplaana øll mijn Illsku-Hoot, eg veit mijn Brot so mørg og lioot,

Illsku mijna þu af mier þvo, og allar Syndir lijk[illegible] vi eg medkeñi

mijna

mijna Synd, i mijnum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum i morgum Last, mig eg braut og syndgadist fast. Oll er þijn Ræda orugt Raad, so allir bidie þig um Naad. Þvi Sæi vort er allt i Synd, ellegar vært i Naud inn reynd. Þu sýgrar þa sem soddann Trw, setia eckt ei Hiartad nu.

Sia hier getinn i Synd eg var, sem mig Hingad mijn Moodir bar, allann Sannleika elskar þu, og Leynd þijn Raad mier synder nu, þu hefur sied hvorninn eg er, halldinn i Synda Syndum hier, ædur vissa eg ecki þad, fyrr enn þijn Vitska mier koin ad.

Dreif æ mig sialfur Drottinn min, þijrlegu Isoopi og Myskun þijn, strax kannt þu mig af Syndum þvo, so eg verdi hvijtari Snioo. Þetta Isoop er þijns Songar Blood, þad hreinsar oss af Synda Mood. Lattu mig heyra þijn lystug Ord, so gledjest þau Bein sem krigg voru giord.

Sia þu ecki til Synda mijn, sliett og afmaa Illsku og Pijn. Skapa mitt Hiarta skiært og hreint, med skirum Anda lioost og leynt. Utskwfa mier ei fra Asiaan þijn, enn Anda h. lg. gunt halldt til mijn, gef mier aptur Gledi og Naud, glædann Anda og stodugt Raad.

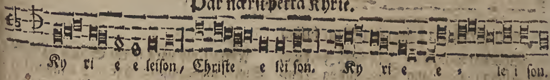
Vantrwudum eg vissa vil, a Veg-þinn þier ad snwast til. Frels mig Herra minn Hialpradis Gud, af hættri Blood-Skulld og allri Naud, mijnar Varir minn Gud uppláat, so Munnurinn lofi þig med Gaat, ef þu villdir vort Offur faa, eg skylldi þad framlaata þaa.

Audmiwka Aund aktar Gud mest, og aangrad Hiarta hañ lijdur best. Zion veit þu Gud Sæmd og Naad, so Jerusalem byggist med Daad, þad er þijn Christne kiær og hrein, kallandi þig ad bæta Mein, þessþaattar Foorn ad þu villt faa, a þijnu Alltari laata sia.

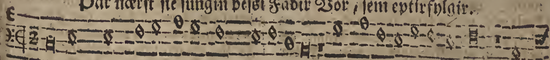
Heidur sie Gudi Himnum a, hann vill oss sijna Myskun tia. Þar fyrir ætijd þockum vær-

vær, ad þijn Glædska hun er oss nær. Guds lofum med Hiarta og Raust, Anda Heleg-Einka Son vort eilijft Traust, jafnann vier um ætijd med, uss allar Alldir Dijrd sie tied.

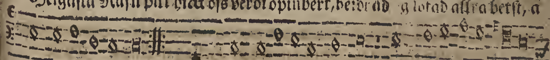
Par nærst þetta Kyrie.

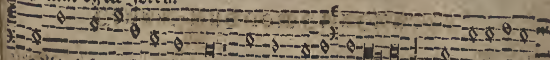
Par nærst sie sungiñ þessi Fadir Vor, sem eptirfylgir.

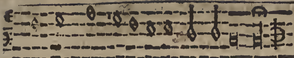
O Gud vor Fadir sem i Himnarijki ert, haatt ofir oss i Anda mest, villt Helgasta Nafn þitt hiaa oss verdi opinbert, beidi ad og lofad allra betst, a

þvi tilbediñ verda, Pitt Nadarijki kom hier, klen oss i þvi ad lifa, Himni og aa Jordu.

og hvad sem ecki þocknast þier, þar fra vilier oss hlijfa. Svo Æfinlega

ødlunſt vier, i þinu Rijki ad blijfa.

Volldugi Gud, þinn Vilie verdi Jordu a, vel jafnann og a allann Veg, eins og i Himnarijki. Þvi þar kann eingenn ſtandaſt eda koma mæ, utann þinn Vilia ydki mieg, og lifi ſo þier lijki. Vort Daglegt Braud oſs veit þu nu, vora Sæl med ad næra, Fridar Ord þitt er Fæda ſw, fegna læt oſs þad læra, hvar med þu oſs æ helga Triw og Hiælpar Veg villt færa.

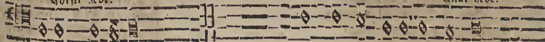
Forlæt oſs vora miklu Skulld og marga Synd, moodgum vier þar med jafnann þig, þær virdſtu af oſs ad taka. So ſem vier fyrirgefum þeim af goodri Lund, ſem giordu oſs moot og ſtygdu mieg, ei vilium þær æſaka. Jñ i Freiſtni oſs ecki leid, æ ræingann Veg ſo vijki. Helldur frels oſs af allri Neyd, Aund vora ſo ei ſvijki, upplijs og helga oſs þinn Lijd, ad erfum vier þitt Rijki.

Hier epter ſkal ſyngia, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Eptir Predikun ſkulu Tvo edur Þriw Ungmenni ſyngia Litaniuna, og ſkulu Preſtarnir halldu Foolkinu, ad ſvara þar til.

LITANIAN I MOODUR-MAALI.

Kyrie

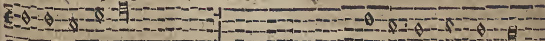
Fyrsti Kor. Aññar Kor.

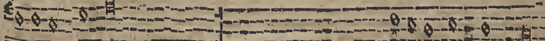
Kyrie eleison. Gud Fadir Myskuna þu oss.
Christe eleison. Christe Guds Son Myskuna þu oss.
Kyrie eleison. Gud Hellagur Andi M. þu oss.

Gud Fadir i Himerijke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds og Lausnari Heimsins. Myskuna þu oss.
Drottinn Gud Heilagur Andi sañur Huggari. Myskuna þu oss.

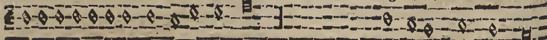

Vert oss Lijknsamur. Þyrm þu oss DRottinn Gud.
Vert oss Lijknsamur. Hiaalpa oss DRottinn Gud.

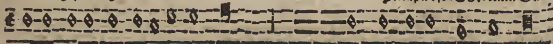

Af ollum Syndum. Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra allri Villu. Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra ollu Illu. Frelsa oss DRottinn Gud.

Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd. — Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Fiandans Flærd og Lystum. — Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Orustum og Bloods-Uthellingu. — Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Upphlaupum og Tvijdrægni. — Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Hagli og Ovedurattu. — Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Braadum og Ovijsum Dauda og Fordæmingu. — Frelsa oss DRottinn Gud.

Fyrer þijna helgu Holldgan og Hijngadburd. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
Fyrir þinn Blooduga Sveita. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
Fyrir þijna beisku Pijnu og Dauda. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
Fyrir þijna helgu Jardan. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
Fyrir þijna helgu Uppristu og Uppstigning. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
Fyrir Tilkomu Heilags Anda Huggarans. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
A vorum sijdarsta Tyma. — Hiaalpa oss DRottinn Gud.
A ytsta og strannga Doomi. — Hiaalpa oss DRottinn Gud

Vier Aumir og Syndugir bidium þig. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
Styr og Stioorna þinni Heilagri Almenilegri Christelegri Kyrkiu. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
Laat alla Biskupa, Soknar-Presta og

Gud

Guds Ords Þienara, halldast i helgum Lifnadi, og Hiaalpsamlegri Kieñingu. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Hept þu alla Vandræda Meñ, og hindra alla Villu. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Leid þa alla á rietta Gotu sem Viller fara. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Gief oss Makt ad Foot-troda Diofuliñ med þinni Kienningu. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Trwlynda Verkmenn send þu i þinn Vijngard. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Gef þeim ollum þiñ Anda og Krapt sem hlijda þinu Ordi. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Styrk þaa alla sem eru Ottaslegner. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Gief ollum Christnum Kongum og Hofdingium, Frid og Sambycki. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Gief Vorum Naaduga Herra og Kongi N. N. iafnann Frid og Farsællega Rijkisstioornan. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

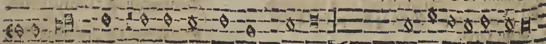
Gief ollu Kongsins Raadi i Danmork og Noregi, med Vorum Logmonnum hier a Landi, sem stijra eiga Veralldlegum Retti, þina Hlijfd og Blessan. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Gief ollum Almwganum Frid, Raad og Myskun, — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

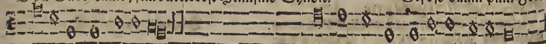
Hiaalpa ollum þeim sem eru i Naudum og Hæska staddir. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Haf Umhyggiu fyrir þeim sem eru Hiaalparlausir. — Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

Vertu Myskunsamur ollum Christnum Mońnum. Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
Fyrirgef ollum vorum Ovinum, og lat þa snwast fra ollu Vondu. Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
Gief Avert a Jordena og vardveit hana undir þini Blessan. Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
O HErra Gud Bænheyr þu oss Naadarsamlega. Bænheyr þu oss DRottinn Gud.
O JESUS Christus Guds Sonur. Bænheyr þu oss DRottinn Gud.

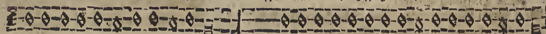

O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Syndir. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Syndir. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Syndir. Gef oss ollum þinn Frid.

Kyrie e - le i son. Gud Fadir Myskuna þu ollum oss.

Siidan fellur Presturin a Knie fyrir Alltarinn, og syngur þessi Vers.

Vier hofum syndgast med vorum Forfedrum. Diakninn og Foolkid Vier hofum haft oss Ranglega i ollum vorum Feamferdum.

O.

O DRottinn giør ei vid oss eptir vorum Syndum. svarar. Og ei giallð þu oss eptir vorum Misgiørdum.

O DRottinn heyr þu vora Bæn. Og lat vort Akall koma til þijn.

Þar eptir pronuncerar Presturinn þessar Collectur fyrir Altarinu,

Eina edur allar Priar, segiandi: Vier vilium bidia.

HEyr þu Almattugi Gud og eilijfe Fadir, sem jafnann ert Milldur og Myskunsamur, af þinni Guddoomlegri Natturu, til þess ad fyrirgiefa Syndirnar, vird þu til þiin ad taka, vorar audmiwkar Bænir, so ad vier Aumir og Fatækir, sem bundnir erum med margfølldum Synda Bøndum, mættum snarlega leysast af þeim, fierdeilis fyrir þijna Milldi og Myskunsemi, Amen.

Bæn fyrir Konginum og Radinu.

O Þu Allra Mektugasti og Eilijfi Gud, sem sannarlega stioornar og stijrir, veitir og giefur alla Hluti a Himni og Jørdu. Lijt þu myskunsamlega yfir vorn nadugasta Herra Konginn, Kong N. N. Med øllu hanns Rijkis Radi. Og alla þa, sem eiga ad stioorna og stijra Løndum og Rijkium, Borgum og Lands-Bygdum, og lat þa alla riettilega stijra sijnum Almwga hier i Heimi, so þeir megi eptir Daudann oðlast ad vera med þier i Himna-Rijki Eilijflega, Amen.

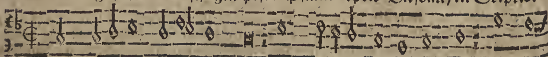
Bæn um Frid.

Almatt-

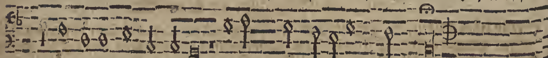
Almættugi Gud og Eilijfi Fadir, sem ad ert Brunnur og Uppspretta alls andlegs og tijmanlegs Fridar, og allrar Hiartans Hvijldar og Stillingar. Vier bidium þig audmiwklega, ad þu, fyrir þijna Giædsku, Goodgyrnd og Milldi, virdist ad giefa oss þann sañа Frid, hvorn Verolldinn mæ ei giefa. So vier mættum lifa eptir þijnum Bodum, i Sanleiksins Otta og Frelsi, fyrir allra vorra Ovina Skielfingu og Voda, fyrir þinn Elskulegann Son JEsum Christum vorn HErra, Amen.

Sijdañ snijr Presturiñ sier til Foolksins og sijngur Blessunar Ordiñ.

Um Langaføstu mæ sijngia þessa Psalma eptir Blessan, til Skiptis.

Miñstu O Madur a miñ Deyd, miñstu a mijna særu Neyd, miñstu

þad eg hefi eirn fyrir þig, i Daudañ giefid siælfañ mig.

Þad læ ttu þier nu vera kient, ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elsku hef eg þier allt þad veitt, enn ecki fyrir þitt Verkid neitt.

Þvi læ ttu þad uppvekia þig, ad þu komir fram fyrir mig, med Angri og Ydran Hiarta þijns, so ad þu niootir Dauda mijns.

Ad.

Ad Sæl þijn verdi af Syndum hrein, og saurugslegri Lasta Grein, fyrir þann Dreyra i dapri Pijn, sem dundi wt af Sarum mijn.

Enn hverju giegnir Heimskann sw, ad hugsa saer um þetta nu? Margur er sa Madurinn þar, um mijna Pinu ei hugsar par.

Hvornenn hann kunni hellst ad faa, Hialp Andar sinar og leysast fraa, eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reidi Guds fyrir Syndir sijn.

Eñ fagna og gledst mijn fatæk Hiörd, fyrir minn Dauda hoolpinn giørd, sem hefur allt þitt Traust a mier, ad vijsu vil eg hialpa þier.

Minnum Dauda er þitt Lijf, þijn Hialp, þitt Traust, þijn einka Hlijf, mitt hellagt Blood þier hialpar mest, og hreinsar þijnar Syndir best.

Lof og Heidur sie Lausnarinn þier, fyrir Lykn og Myskun, þu veittir mier, fyrir þinn Dauda og Dreyra Foss, O DRottinn hialpa ollum oss.

Annar Exitus, med sama Lag.

Syndugi Madur sia, þitt Raad, segir vors HErra JEsu Raad, giæt þess i Reidi Guds þu ert, glatadur sær þo ei vid þvi giørt.

Eg var liwfur ad leysa þig, Lyknargiarnañ þier stinda eg mig, kwñug var mier þijn Kvøl og Sekt, kostadi mig þijn Börgun frekt.

Eg var hlijdiñ til Dauda allt, Jllsku þiñar og Synda gallt, hugsa þvi vel ad hlijdir mier, HErra þinn alldrei afrækir.

Eg leid Mædu og Heimsins Haad, hefur mig þiña vegna þiaad, so feingir Raad og Fridar Giøf, Frelsara þijnum sijngir Lof.

Eg var fleigiñ og særdur mjøg, so heill þu yrdir fyrir mig, og allar Syndir varist vel, verdir kvittur vid Eymd og Kvøl.

Eg var Bølvadur byrtur hier, Blessan eilijf so veittist þier, og Ord mitt hefdi i þier Stad, alla Hluti sier helgar þad.

Eg var bundiñ og hraktur hier, hialpadi eg so wr Villu þier, ad a mier standi øll þijn Trw, Asiønu mijna so siaair þu.

Eg var hrakiñ og hwdstrijktur, med Haadung klæddur og krijndur, negldur a Krossiñ, nakiñ þo, og hryggilega a honum do.

Eg

Eg gaf þar wt mitt meinlaust Blood, med þvi veittist þier Kvittun good, so leysti eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd, Dauda eg yfirvañ.

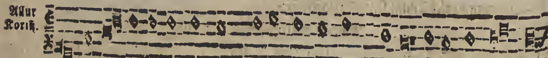
Svad, Daudi, Kval af Adam er, eñ Lijf og Nadiñ kom af mier, Eva gieck Leid sem giegndi verst, giørdi eg mijns Fødurs Vilia best.

Andskotanum Kwm Eva gaf, undañ-skildu Trie, at hun af, eg hieck wtþaniñ a Krossins Trie, Edik og Gall þar smackade.

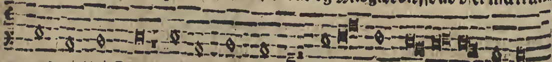
Sem Adam spilltur allur var, uñ allt mitt Lijf voru Undir og Sær, allar Syndir sem Adam braut, a mijnu Holldi eg borga hlaut.

Bæt þig Madur og ydrast nu, iñflij til mijn med hreinni Trw, so verdir þu kvittur Syndir vid, Saal þijn og eijlijfañ fær þa Frid.

J Stadiñ Litaniu maa og brwka þeñañ Saung, einkum a Ut-Kyrkium, þar lijtill Søfnudur er, hvor lika maa sijngiast Choraliter, af Tveimur Ung-Meñum i Kordyrum, edur fyrir Altaris Gradu.

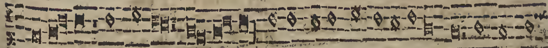
Tak fra oss sæti Herra Synd r vorar og Misgierdir, so ad v'er mættum

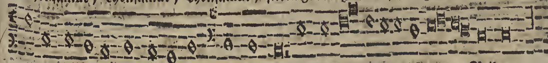
med riettri Trw, og hreinu Hiarta, fyrir þitt Aug liti koma.

Tvo Ungmeñi.

Lykn-

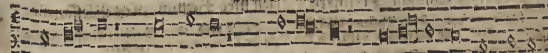

Lyknsamur, Lyknsamur, Lyknsamur, siertu goodi HErra þinu Foolki, sem þu med

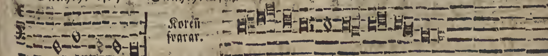

þinu dijrmæta Bloodi leystir. O Christe, og vert oss ecki Æfinnlega Reidur.

Ønur, Tvo Ungmeñi.

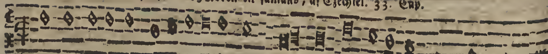

Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, O HErra Gud vor Fadir
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Christe
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Helgi

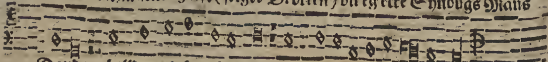

Myskunsamaste, Hiælpa oss, og vert oss Lijknsamur.
Heimsins Frelsare. Bid fyrer oss, þiñ kiæra Fodur.
Ande Huggare. Upplijs oss, og vert oss Lijknsamur.

Presturen og Koren til samans, af Ezechiel. 33. Cap.

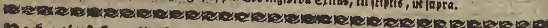

So sannarlega sem eg life (seiger Drottenn) vil eg ecke Syndugs Manns

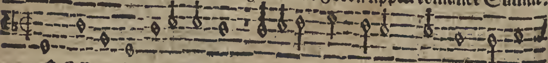

Dauda, helldur ad hann snwe sier, og Eilijflega life med mier.

Hier epter Sijngur Presturenn Versenn med Bænunum og Blessanenne, sem fyrr er sagt. Epter Blessan, Myskunna oss O HErra Gud, edur, Gief þinne Christne goodann Frid. Enn umm Langa-Fostu, þaa Tvo tilgiordu Exitus, til skiptis, ut supra.

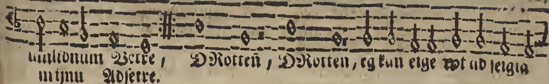

Þackargiord fyrer lidenn Vetur, og Bænar Foorn uppaa komande Sumar.

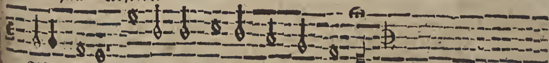

O HErra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og stioornad mier, aa nu Harska og Slijsum varnad vid, veitt Blessan og þitt Eingla Lid, mier og

umm-

milionum Verre, DRotteñ, DRotten, eg kan eige tot ad segia mijnu Adsetre.

Astar Anda, Myskunar þiñar mier til Handa.

Samt hef eg syndgad miked miog, moote þier Hatign Guddoomleg, miñ Gud miñstu þess eige, læt yfergnæfa Giædsku þijn, giordu eñ framar vel til mijn, hvad eg efa alldreige. DRotteñ, DRotteñ, mijn hefur giætt, og Meineñ bætt, þijn Myskun rijka, uñ mier hun fylge æ epter lijka.

Missered er nu umlided, eñ hid naalæga tekur vid, þvi bid eg HErra hijre, ad mig leide þijn Hiaalpar Hond, hættulaust yfer Mein og Grond, og Athøfn allre stijre. DRotteñ, DRotteñ, Ande þiñ, ad Aundu miñe alltijd giæte, eñ Lijkameñ Eingla Lidsemd mæte.

Iñgaang bæde og Utgaang miñ, Aform og Hegdan sierhvørt siñ, blessa þu Gud miñ goode, mier og miñe so stioorna Stiett, ad stunde eg hana vel og riett, i þiñar Forsiaar Floode. DRotteñ, DRotteñ, leid þu mig, um Lucku-Stig, fraa Lasta-Voda, virdstu mig alltijd i øllu stoda.

Allt hvad eg giøre og giøra læt, Gud miñ Blessadur ad þvi giæt, so farnist farsællega, Reisur mijnar og Raada-Hag, Rædu og Tilstand Noott og Dag, aññast þu alla Vega. DRotteñ, DRotteñ, læt ei granda, illañ Anda, Arfleifd þiñe. Sijndu mier Myskun og Saalu miñe.

Leid þu mig Gud þañ vissa Veg, sem vissa

Ord

Ord þijn Guddoomleg, um̃ alla Æfe mijna. Geim mijn i sañre Gudrækne, gief þu eg so iñ-læstur sie, i eilijfa Elsku þijna. DRotteñ, Drotteñ, leiddu mier, ad lifa hiaa þier, og lijka þetta, og eilijfa Lofgiörd um̃ Allder seigia, Amen.

Packargiörd fyrer lided Sumar, og Bænar Foorn uppaa komande Vetur, med sama Lag.

O Gud Heilagur Heilagur, Heilagur Gud og DRotteñ vor, Blessadur um̃ Allder Allda. Þier offra eg nu Packlæte, þier offra eg nu Bæneñe, þier vil eg gott Lof giallda. Gud miñ, Gud miñ, skilldt er mier, ad þacka þier, og þig ad prijsa. Upp upp mijn Harpa og Andleg Vijsa.

Lof sie þier Astar-Elskañ mijn, eilijfe Gud, fyrer Myskun þijn, og veitta Velgiörd alla, sem nu um̃lidna Sumar-Tijd, siint hefur þu mier, Heilleñ blijd, og letst mier allt-vel falla. Gud miñ, Gud miñ, mig hefur leidt, og Meinum eydt, þijn Milldeñ rijka, Bevarad mig og blessad lijka.

Þu upplaukst þijnum Astar-Bruñ, oped setter Naadar Afgruñ, miñ DRotteñ mier til Handa, þadañ kom mier öll Þörfeñ mijn, þvi prijsa eg nu Giædsku þijn, og vil þier Vegsemd vanda. Gud miñ, Gud miñ, allt hvad er i Aumum mier, þier einum uñe; Lof þitt sie jafnañ i mijnum Muñe.

Eñ hvad eg hefe opt og þraatt, æ reitad þig a margañ Haatt, med Syndum, Haatign hijra, hygg þu ei ad þvi Herra kiær, hylia lattu og afmaa þær, Naada Blood Drotteñs dijra. Gud miñ, Gud miñ, bid eg eñ, mig berer señ, aa Brioostum þijnum, hafande gaat aa Hegum mijnum.

Allañ mig DRotteñ offra eg þier, aa nu komande Vetre hier, og alla Æfe mijna, geym mijn vid Verkum Glæpugum, geym mijn vid öllum Oförum, geym mijn fyrer Giædsku þijna. Gud miñ, Gud miñ, hvar eg er, og hvört eg fer, og hvad eg giöre, skil alldrei vid mig Hirder hijre.

Allt þad sem ecke þocknast þier, þad virdstu

taka

taka i burt fra mier, Vilia þijns vel so giæte; Eñ þad sem þier er þægelegt, og þienar til þiñar Dijrdar frekt, gief mier þad Gud miñ sæte: Gud miñ, Gud miñ, oll mijn Verk og Vegnan sterk, sem Maal og Miñe, farsælest i þier wti og iñe.

O HErra tak þad allt fra mier, er mier kañ snwa burt fra þier, so ockur eingeñ skili, O Drotteñ gief mier aptur þad, er mier kañ þier ad snwa að, er þad mijn Osk og Vilie. Gud miñ, Gud miñ, tak mig mier, og mig gief þier, miñ HErra hijre; Eilijft Lof sie þier Drotteñ dijre, Amen.

Bænar Offur, og Packlætis Offur uppa Missera skipte.

Bænar Offar i Jñgaungu Sumars, Ton, A eirn Gud vil eg trwa.

NU skal eñ i Guds Trauste, Jñgaanga nyañ Arsins Hrijng, Lijfsins Hertogeñ hrauste, hafdu Gæt a oss allt um̃ krijng. Fersska Blessan, fersk Sumar, færa lattu oss nu, Satans Arææser aumar, allar forhindra þu, lat nya Nadar-Strauma, nijkomna fr oo siga Tijd, virdst oss vernda og geyma, vesælañ Islands Lijd.

Upphef þu Auguñ bæde, yfer þijn eigeñ Handa-Verk, giefdu oss Fot og Fæde, framleide oss þijn Hondeñ sterk, lat vel i voru Landi, Vijngard þinn blomgast hier, sannri Christni safnandi, sialfum til Dijrdar þier, klæd oss Kyrtle Riettlætis, krijn Ared Frioosseme, Utsossande Agiætis, yfer oss Nad þijn sie.

Gylline Frideñ gooda, giefdu oss eñ i Lande hier, af Jordu Gras og Grooda, Gagn Stafarens og Heilsu Kior, Blessan og Audlegd alla, Andar og Lijkamans, oss lattu eñ til falla, Abwum þessa Lands, sijdañ i Nadum nioota, Næringar Lijfs og Auds, þa skal ei Pockeñ brioota, Þægu vors Daglegs Brauds.

Kongsins Tign stodug stande, st d þu Drotteñ hañs Rijkis Raad, Frids og Frioofgunar Ande, Forsorge þetta Isa Land, Kyrkiu Valld Christeñdoomiñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fior, lifande Lijfsins Lioomeñ, lat þad stioornast i þier, Jñgang og Utgang Mañа, oll

Verk og Ferdalag, Brw og Bygder Manana, blessa þu Noott og Dag.

Alla Lands Yfer-Herra, innlæstu þinne stioor-nar Hond, Eign og Embætte þeirra, og allar Saaler um Christen Lond. Ey-Land þetta um-mwre, Almaattug Hond þijn sterk, oss so hier eingen giore, Ahlaup nie Skiemdar Verk, læt þitt Velldis-Bod vera, vorn Skiolld æ alla Hlid, þa mun alls eingen þora, oss spretta Fij-ngre vid.

J Stioorn og Umsiaa vorre, Ytre og Innre Fridur sie, ytre i Hondlun hvorre, h n i Samvitsku Rooseme, enn sa eilijfe Fridur, oss giefest Himnum æ, innlæster i hans Ydur, aller verdum vier þa, Heill vor, Vernd, Lijf og Velia, vertu i Lande hier, so skal Sumared byria, sannur DRottenn i þier, Amen.

Packlætis Offur, i Utgaungu Sumars, med sama Lag.

LOF sie þier DRottinn dijri, Daga og Alda Stioorninn trw, Hæ Sumar Tijminn hyri, hann er kliædur æ Enda nu; O hvad mørg Edla Giædi, oss veitti Nædinn þijn, einkum þad andlegt Sædi, Ordid þitt sem hreint skijn, klaar Trw med Kyrd og Fridi, Christinndooms Medol øll, Umsioon af Engla Lidi, enn einginn stoor Slisa Føll.

Med miøg margfølldum Gædum, Mykkun þijn krijndi Sumarid, Feitleiki af Himna Hædum, hefur Jordina ædropid, Land og Siøor Gagn og Grooda, gefid hefur oss nu, Ahlaupi illra Pioода, oss hefur fordad þu, ysir og undir Stiettir, æ sæ þiin millda Hand, i þijna Umsioon settir, almennilegt Tilstand.

Þier giorum Packir fæera, þijdi Fadir af Hug og Trw, Lof þitt eilift og Æra, vid allt þad sem oss veittir þu, enn hvad æ hverium Degi, hofum styggt Velldi þitt, minn Gud minnstu þess eigi, Misverkinn øll gef kvitt, læt oss ei Glæpa giallda, Giædsku streymandi Foss, helldur virdstu framhallda, Hiælp og Nææd samt vid oss.

Lof sie þier Fadirinn frijdi, fyrir þinn Son sem doo æ Kross, blessandi Lond og Lijdi, Læsing Atvinnu upplaukst oss, fyrir Lijf og

Luckü

Lucku alla, Laan, Heilsu, Vernd og Fie, er þu lietst oss til falla, Æfinnleg Dyrd þier sie. So skal Sumarid enda, syn oss þig Naad-ugann, og virdst oss Veturinn senda, vægann og farsælann.

Bænar Offur i Jñgaungu Vetrar, med sama Lag.

KOmiñ er kalldur Vetur, komdu til med oss Drottinn minn, Lijf vort Eign og Adsetur, Añ:stu Maña Skaparinñ, Ofride, Illum Dauda, Olucku Lopt-Fuglum, Ovina ollum Voda, Jñra Manns Sturlunum, Hwngri, Strijdi, Hallæri, Hardindum, dyrri-Tijd, forda oss Fadir kiæri, fylgi oss Naad þijn blijd.

Gefdu oss goodann Vetur, gefdu oss Hagstæd Vedrafoll, gefdu oss gott Adsetur, gefdu oss þarfa Medol oll, annastu Eckiur allar, annastu Fodurlausann, annast þaa er þig kalla, annastu vansærann, unn oss þitt Ord ad læra, unn oss ad fordast Last, unn oss i þijer ad vera, unn oss ad leidriettast.

Blessa þu Bygdir Manna, blessud Velferli laat oss faa, Blessada Braudid sanna, Blessun Guds Orda unn oss naa, Blessa vor Briost og Sinni, Blessa vor Verk og Maal, Blessa vor Bæa Kynni, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þinn Barna Skara, Blessadu Menn og Hws, Blessa oss og bevara, Blessadi Gud JEsus.

Herfveit af Tignar Trooni, trwlega laat þu giæta vor, sem oss ad ollu þiooni, so alldrei gaungum nein Silsa-Spor, innre og ytri Fridur, Eining i hverri Stiett, halldist oss einnig vidur, og allskonar Hondlan riett, geimi oss vid Glæpa Follum, Grandi, Farri og Neyd, sijdann wr Eymdum ollum, i ædijst Sumar innleid.

Packlætis Offur i Utgaungu Vetrar, med sama Lag.

Vetur er enn at Enda, eilijst Lof sie þier Fadir kiær, þu lietst ofs Luckv henda, og lagdir þad til sem þurftum vær, þu hefur allt vort Efni, annast vid Fatri og Naud, verndad i Voku og Svefni, veitandi Daglegt Brauþ, varnad Boda og Follum, Vedrum og Hrongurs Piin, afstijrt Stoor-Slisum ollum og stodad vel Borninn þijn.

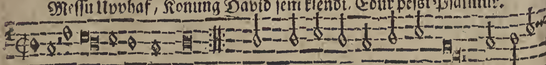
Einginn kann yfirvega, alla Blessan sem veittir þu, Andlega og Stundlega, a þessum lidna Vetri nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring, Andleg good Kior, Framfaras og Fridar Dagur, farsælldist ofs i þier, þu geimdir ofs vid Grandi, gafst ofs þitt Engla Lid, yfir ofs varst vakandi, og verndadir alla Hlid.

Þacklætis Offrid þijda, þiggdu nu af ofs aptur at moot, fyrir Ast og Astar blijda, oll Velferli og Naudar Hoot, einkum fyrir Son þinn sæta, sendann til Lausnar ofs, þu lietst hann borga og bæta, Brotin vor oll a Kross, i honum allt hid Gooda, ofs veittir DRottin þu, þier giorum þackir bioda, þad er vort Offur nu.

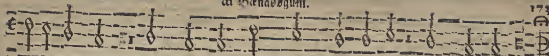
Hver kann ad tiea og tijna, Tegundir þinnar Velgiordar, eda med Ordum sýna, alla Gnoott þinnar Myskunar? Auga þitt ad ofs gaadi, Eyra þitt heyrdi ofs, Hondinn þijn hialpa nadi, Hiartad gaf Astar Koss. O þu vor Hialpar Hella, Hyrdir og Geimare, hier og um Eilijfd alla, ætinlegt Lof þier sie.

A þeim almennilega Føstu og Bæna Degi, sem eptir Kongl. Majest. Hastloflegu Skickun, halldast a Arlega, þann Fioorda Fostudag eptir Paask,

Messu Upphaf, Konung David sem klendi. Edur þessi Psalmur.

Avi, Avi, mig aumann Mann, Þann hærsta Gud i Himna Rann, hættlega Ad eg ei, þar vid Nei, segia kann.

mig og eg stygdi hañ, mijn hroopleg Synd nuer bratt i Bañ, mier bratt i Bañ.

O Gud minn, Gud minn, mig angrar þad, ad eg þijn Bod, og blessud Rad, heint yfirtrad, Heimsins Vilia hylltist ad, hvad er forþient nema Vijtis Bad? Eilijfur Drottiñ aumka þu þad, aumka þu þad.

Gef Nad, Gef til Nad, Grædari minn, so geti sig bætt og bradt vidriett, Þrælliñ þiñ, hell þu mier i Hiartad inn, Heilogum Anda i hvort eitt Sinn, Dijrdlegur heyr mig Drottinn minn, Drottinn minn.

Eja, Eja, eg þar mig gled, af þvi nu, ad mijn Trw, hun fær sied, fyrir Saal mijna er sett i Ved, Sonarins Pijna og Daudi med riettlega ber eg þvi roosamt Ged, roosamt Ged.

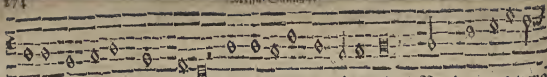
Eg finn, eg finn, i Heimi hier, Huggun þa, sem hondla ma, eingiñ af mier, Lijknar Brunnur og Lijffins Kier, leyst hefur mig til Handa sier, þijdi JEsu, þad þacka eg þier, þad þacka eg þier.

Laustnari minn, Laustnari minn, þu leidst a Trie, langa Neyd, og sarann Deyd, fyrir Synda Ve, Lof þitt alldrei ligge i Hlie, lati þad hver Tunga i Tie, uñ allar Alldir æ so sie, æ so sie.

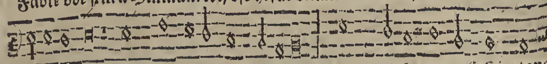
Par nærst Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Sijdann snijr Presturinn sier fram, Segiande: DRottinn sie med ydur, etc. Collectann eptir Gudspialla Bookinni, O Nadugi Gud, Myskunsami kiæri Fadir, etc. Pistillinn Esaiæ 55. Leitid Drottins medann hann er ad finna, etc. A milli Pistils og Gudspialls þennann Psalm.

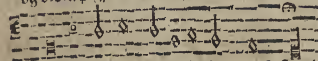
Fader

Fadir vor ſem a Himnum ert, oſs hefur ollum bodid hert, Brædrum ad vera

og bidia þig, Bærn vor þvi er þier þægilig. Hiaalp, ſo bidium af Hiartans

Root, Huglauſt et tali Twngañ ſlioot.

Helgiſt þitt Nafn, O Herra kiær, hrein Ord þijn gef ad høfum vær, og heilaglega lifum hier, lijka ſem þijnu Nafni ber, vid Falskienningu oſs vernda þu, vielúdu Foolki aptur ſnw.

Til vor komi nu Rijki þitt, og halldiſt ſijdánn Æfinnligt, ſaa helgi Aandi ſie oſs hiaa, ſijnar Gaafur laati oſs ſaa, brioot Diøfuls Walld og Heipt i Heim, hlijf þiñ Chriſtni fyrir þeim.

Verdi aa Jørdu Wille þinn, eins ſem aa Himni ſierhvert Sinn, hiaalp oſs i Neyd ad hafa Þol, hlijdnum ad vera i Sæld og Kvøl, Hollds og Bloods Girndir hept og brioot, hver þijnum Vilia giøra aa moot.

Gef oſs i Dag vort Daglegt Braud, Drottinn bæt alla Lijfſins Naud, hlijf oſs ætijd

vid

vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, so ad vier høfum vænañ Frid, Vijl og Agyrni skilunst vid.

Forlaat oss vora Søk og Synd, so hun ei hriggi vora Lund, sem giarnann þeim tilgefum vier, giordu oss moot og styggdu hier, laat oss vid alla liwfa siaast, lifa i Samlyndi og Ast.

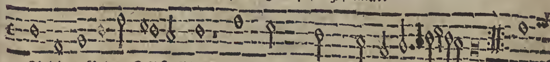
Ei leid þu oss i Freistni inn, þa oss aasækir Ovinurinn, aa vinstri og aa hægri Hlid, hañs Svik ad standast veit oss Lid, med heilags Anda Himstod mest, og hreirni Trw vidbwnir best.

Fraa øllu Illu oss frelsa þu, faarlegir Tijmar eru nu, leys þu oss fraa eilijfum Deyd, og hugga oss i sijdurstu Neyd, gief oss þa hæga Hvijldar Stund, Hond þijn taki vid vorri Aund.

Amen, so verdi, wtþijdest, ætijd styrk oss i Trwnni mest, so ad alldreie efum vier, uñ hvad nu høfum bedid hier. Uppaa þitt Nafn og Ordinn Trw, allir syngium vier Amen nu.

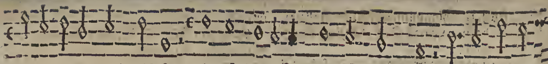
Þar eptir sie pronuncerad Gudspiallid, Matth. 3. Capitula, SVO GJØRJD NU VERDUGA AVØXTU YDRANJNNJ, etc. Sijdañ, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Ad þvi endudu geingur Presturiñ i Predikunarstooliñ, og wtleggur Pistiliñ, og strax þar eptir les hañ af Predikunarstoolnum þa Bæn, sem til er giørd, ad hvørri endadri, syngist Litaniañ øll. Þar eptir pronuncerar Presturiñ standandi aa Knieanum, fyrir Altarinu, Versen: Vier høfum syndgast med vorum Forfedrum, etc. Med Venjulegum Bænum og Collectum.

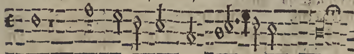
Sijdann sie sunginn þessi Psalmur.

A þig alleina JEsu Christ, er mijn Von hier i Heimi. Fraa
Hlijfd þijn giørir mig hoolpliñ vijst, Himstod añari eg gleymi. og

 Ønd

Mijn Synd'er þwng, og þo miøg' mørg, þreingir þad Hiarta mijnu, frelsa mig vid þad Faar og Sorg, fyrir þinn Dauda og Pijnu. Vid siaalfann Fødur mig Saattann giør, sem fyrir mig ei þyrmdi þier, vid Synda-Klif þvi Kvittur er, Christe hallt nu hier, lijkt sem þu virdtist lofa mier.

Gief þu mier JEsu Grædari minn, gloo-andi Trw og hreina, so ad eg Naad og Sæt-leik þinn, sannlega mætti reina, øllu framar ad elska þig, og Naungann sem siaalfañ mig, ad Framsør myn sie fridsamlig, forda mier Heliar Stig, laat Diøfla Gyrnd ei gledia sig.

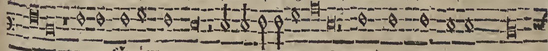
Heidur sie Gudi aa Himna Tron, hærst-um Fødur alls gooda, og JEsu Christ hañs sæta Son, sem leysti oss fraa Voda, helgum Anda med sama Sid, sem ætijd veitir Christ-num Lid, ad Ast og Trw oss auki vid, i þessa Heims Tijd, sijdar eilijfann eignunst Frid.

Hier eptir snijr Presturiñ sier fram og blessar yfir Søfnudiñ, med veniulegri Blessan.
Eptir Blessan maa syngia þennann Psalm.

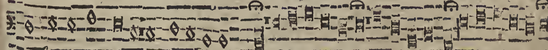
O

O vier Syndum setnir, med saarlegt Glæpa Striid, þar inni vier erum

gietnir, og fæddir hveria Tijd, leiddi yfir oss alla, þa Synd og stooru Neyd,

ad vier yrdum falla, i þann eilijfa Deyd. Kyrieeleison, Christeeleison, Kyrieeleison.

Ur þeim Daudans Drooma, dugdu'einginn Verk, oss aptur burt ad koma, um Of var Syndinn sterk, eñ þad vier keystir yrdum, og er þad Trwann mijn, Guds Son hlaut þa hordu, heliar lijda Pijn. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Ef kominn ei Christur væri, kiærstur i þeñann Heim, og ecki a sier bæri, Eymd i Mañdoom þeim, nie vegna vorra Synda, viliugur Lijfid mist', vier hefdum verid an Enda, æ fordæmdir vijst. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Soddañ mestu Milldi, og miwka Fodurs Naad, sem utañ alla Skylldu, oss hefur Gud tiaad, i Christo Syni sijnum, er sig liet negla a Kross, til hardrar Heliar Pijnu, eñ Hi-

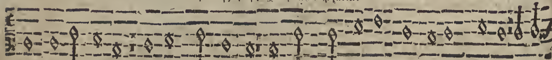
ælpar

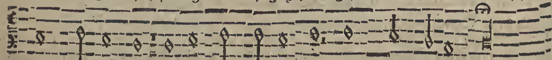
ꝛalpar øllum oss. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie eleison.

Þad skal oss hughreysta moot hverri Synd og Deyd, og Ottast eingan Neysta, af illri Vijtis Neyd, þvi Skom̄ og øllum Skada, skildir erum nu fra, fyrir Blood JEsu blessada, vors Brooðurs Himnum a. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þar fyrir þraatt skulu lofa, og þacka allir Menn, Fødur og Syni a ofann, og Anda helgum senn, og bidia hann vilie oss vijkia, Vielum Diøfuls fra, so hann megi oss ei svijkia, Guds sæta Ordi fra. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þar sem halldinn er Aptan-Saungur edur Kvølld Predikun, a þessum Degi, skal fyrst syngia þeñañ Psalm.

Ef Refsing rietta, raung Verk vor hitta, hvor stendst so strijda, Strøffunar Kvøl ad lijda? Hefndar Hrijsid reida hradt kyñi eyda, Bygd Heimsins breida.

Sia þvi Vægd vorum, Bondsku Hættum stoorum, og lat Rietti lijka, Lijkn þina fylgia rijka, sanit ma sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn eilijfa.

Heimſins heills Smidur, hvi ertu ſo reid-
ur, Ørmum Ohreinum? Efni vort vier grei-
num, Kveik ſpillt, Mor Molldar, og Myrkur
Veralldar, Fet-Torfa Folldar.

Fedra Sekt forna, fleckar oſs borna, veik
ann vorn Huga, Viel Hollds vors þrælbuga,
Manns Neyd ſo ſiwkri, Sloon þijn adhiwk-
ri, med Myſkun miwkri.

Laat Chriſts Koronu, Kroſs, Nagla og
Pijnu, Bond, beyſkañ Dauda, og Bloodid
hañs hid rauda, midt milli ſtanda, Mergdar
vorra Synda, og Handar Hegnanda.

Gøfugt Guds Smijdi, Glotun ei nijdi,
Lauſnar Pijſl lioofa, laat ei vera Gagnlauſa.
Dijrſt Vatn og Dreyri, Drottins Briooſts
hier veri, Lauſn Synda Sauri.

Heill þa helgaſta, halldaſt laattu faſta, oſs
Chriſtnum øllum, aa þig nu af þvi køllum,
Eirn Gud og Þrenni, i Haatignenni, Heims
HErra ſanni.

Hier eptir ſkal ſijngia þennann Pſalm, med Lag, Nu bidium vier Heilagann Anda.

HEilagañ Anda aakøllum nu, og bidium hañ
hellſt um̃ rietta Trw, ad verndi oſs og geymi,
um̃ Æfi vora, og wr aumum Heimi, i Fridi laati
fara, Kyrie-eleiſon.

Þu helgaſta Lioos, upplioома oſs hier, ad alleina
JEſum þeckium vier, hiaa þeim Lauſnara vorum,
laat oſs blijfa, ſem fylgir oſs ad førum, i Fødur-
Land eilijfa, Kyrie-eleiſon.

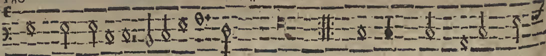
Þu ſæta Aſt, ſend oſs þijna Naad, ſo uppkveikiſt
i oſs Kiærleiks Daad, ad af Hiarta hreinu, hvør ød-
rum uñi, i Samlyndi einu, og Frid blijfa kunni,
Kyrie-eleiſon.

Þu hærſta Huggun i allri Neyd, hiaalp oſs ſo ei
hrædunſt Smaan nie Deyd, og Trw alldrei breſti,
i vorum Huga, nær Ovinur veſti, vill oſs yfirbuga,
Kyrie-eleiſon.

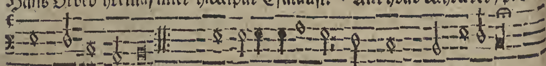
Sijdañ geingur Preſtureñ i Stooleñ, og predikar wt af tilſettu Evangelio, Matth. 3.

Epter Predikun leſeſt Bæneñ, eins og i Haameſſuñe. Sijdañ ſie ſungeñ ſw ſtutta Litania, Tak af oſs
ſæte HErra, etc. Med Veniulegum Verſum og Collectum, hvar uppaa fylger Bleſſuneñ, og
ſijdañ Exitus, Myſkuna oſs O HErra Gud, ut ſupra. Edur þeſſe epterfylgiande Pſalmur.

A

A Gud alleina, eg hefe sett mitt Traust. Ønd, Lijf mitt, Æru, og Hañs Orded hreina, mier hiaalpar Efalaust. Allt hvad aahrærer, þod

Aform eg þier fel. Gief og giøre færa, þier Gud Immanuel. unter þu mier vel.

Hvad Satans faaru, Svik hata rænt fra mjer, i JEsu klaaru, Undunum Lagfært er, vijst vil þvi giefa, i Valld þitt JEsu mig, þu ert aan Efa, mijn Ast Oraskañlig, medañ maa eg lifa, mier une eg vid þig.

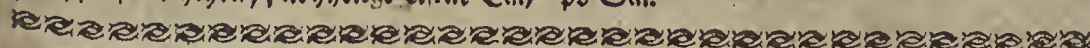
Þier laat mig þioona, þu miñ HErra og Gud, Trw Hiartans hreina, hafande um þijn Bod, nær Heimur hatar, hrekur og stuggar vid, og Eymd eg rata, mier auktu Þolgiædid, fraa Glaum þeim er glatar, þu greid miñ Veg, eg bid.

Þu mig Hughreister, i hvørskyns Sorg og Neyd, sem so dijrt leyster, med saarre Pijnu og Deyd, ad audnast meige, mier i þier Huggun best, og miñast eige, mitt Angur Sorgnie Brest, þa sætt Lof seige, og sijng med Einglа Raust.

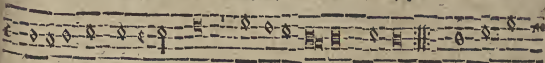
O JEsu froome, mijn einka Roosemd, veit, ad eg ei kome, i Ovinaña Reit, leys mig fraa Mædu, og med þier leid þu heim, send Hiaalp af Hædum, þa hiedañ fer og geym, og gled med Giædum, i Guds Jerusalem.

Þar þa ad blijfa, hiaa þier med Vegsemd hær, og Dyrd eilijfa, med Einglum Drottensaa.

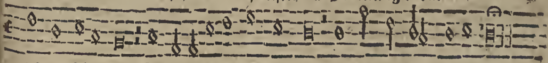
saa. Laat mig og læra, ad lifa i Eymdar-Dal, so heppnest ad heyra, þitt hijrlegt Astar Tal, kom Barn mitt kiæra, i Kongsins Brwdkaups Sal.

Eirn Bæna Loffsaungur i allskyns Neyd og Offsooknum Christneñar, og einkanlega i moote Tyrkianum, hvørn Ungdoomureñ ætte lijka ad læra og ydka, so ecke falle wr Miñe, þad Raan sem skiede hier i Lande, af Tyrkians Ahlaupum, Año 1627. Maa sijngia stundum pro Exitu aa Bænadøgum, epter þvi sem Tijdeñe hagar.

Eilijfe Gud vort einka Raad, eirn Fader og vor HErra. Lijknsamur øll Christneñ bidur uñ þijna Naad, aa siaa du Hørmung vora.

til vor lijter þu, Løstu vora so þeckium nu, og kyñum Yfirangiora.

Syndaast høfum hier miøg aa moot, margvijslega uñ Æfe, med Drambe, Hatre, Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fie-Draatt, Agyrne Fals og Ploog, framed høfum med Lygd og Roog, ei finst saa aumum hlijfe.

Helgust Ord þijn vier høfum smaad, høfnndum þaug ad geyma, Afsverka þiña ecke gaad, yfir oss vard þvi koma, Vøndur þiñ stoor og Hyrting hørd, hvar med þu straffar þijna Hiørd, aa þessum Effsta Tijma.

Myklar Sootter i mørgum Stad, Mañ-Fiølda slooraň deyda, Dijr-Tijd geingur og Aureygd ad, annlega Foolked neyda, Tyrkians Ofrijke aafrañ fer, aaf eker opt med grimum Her, og kieppist Christne ad eyda.

Eingeñ Madur þad þeinkia maa, hiñ Vønd raanglega hl[illegible]m, førskulldad hefur Hyrting þa, hvør vor med Syndum lioótum, sw Refsing þiju af riettum Doom, Raanglæte voru makleg kom, þvi Bod þiin jafnañ vier briootum.

Af þvi vor Fader eirn ert þu, ei vilium fraa þier falla, helldur Eflaust af Hug og Trw, Hiaastod þijna aakalla, sva til þiin med fullre Von, forsmaa þu alldrei vora Boon, þu verndar þijna alla.

Sæte HErra þijn Giædska good, gleyme ei Christne siñe, vernda oss þijna veiku Piood, vor Eymd sie þier i Miñe, ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veiter oss ecke Lid, so Tyrkiañ sigra kyñe.

Þu hefur frelsad Fordum Tijd, Foolk Jsrael wr Voda, þa Oviner uppvøktu Strijd, ætludu þad ad deyda, Josua, David, Ezechia, og fleyrum veitter Lidsemd þa, sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa Lydur þiñ ysde þig, med allskyns Syndum sinum, heydrudu Skwrgod Heideñlig, hafnade Lærdoom þijnum, þa brautst Her-Foolk aa þeirra Lønd, þvinnde aungvu med grimre Hønd, sloo þad med allskyns Pijnum.

Ef þeir snerust aptur til þijn, þa Anaud þoldu mesta, og gyrntust Hiaalp af Hiarta sijn, Hiaastod liet st þaa ei bresta, þu leysier þaa af þwingre Kvøl, þeirra Ovine sloost i Hel, Foolk þitt fieck Huggun besta.

Kiære Fader þig køllum aa, Kvøl hørmuleg oss græter, Hiaalpa oss eingeñ añar maa, utañ þu Herra sæte, fyrergief þu oss alla Synd, Ovina Vallde fraa oss hrind, Neyd vora Naad þijn bæte.

O Gud vor Fader eilijfe, aa vorar Bæner heyrer, kom nu til Hiaalpar Christneñe, kvitta af Ossooknum giører, fyrer JEsum Christ þinn sæta Son, sem oss forþiente Naadar Von, Hlijfd og Hiaastod oss verer.

O JEsu Guds Son Eingieteñ, ei gleym oss Christnum þijnum, fyrer Haatign og Heidur þiñ, Helgañ Mañdoom og Pijnu, fyrer þitt Blood og dijrañ Deyd, DRotteñ leys oss af allre Neyd, og fraa grimmum Ovinum.

Heilage Ande HErra Gud, af Hiarta aa þig køllum, wr hættum Kvølum, Hrygd og Neyd, Hiaalpa oss Christnum øllum, Ovine vora ysirviñ, upplijs og blessa Lydeñ þiñ, so alldrei fraa þier føllum.

O Preñing heiløg, HErra eirn, hugga nu Christeñdoomeñ, Gud Fader Son og Ande hreirn, ei laat oss hrædast Heimeñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, um Allder Allda Amen.

III. Nockrer Hymnar, Psalmar og Lofsaungvar,

æ þeim sierlegustu Hætijdum, lijka æ Kvølld og Morgna, Utañ Kyrkiu sem Innañ.

Uñ Joola Tijmann.

Nu kom Heidinna Hiælpar Ræd, helgasta þetta Meyar Sæd, undarlegt virdtist øllum Heim, ad Gud villdi so fædast þeim.

Ei af Holldi nie Bloodi Manns, helldur Guds Krapte og Anda hañs, Ord Guds einn Madur ordinn er, Avøxtur Lijfsins Blomgast hier.

Lijf einnrar Jomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Meydoom Pwnaann bar, af Dygdum lioomar eins og Sool, og var Gud þæ i sijnum Stool.

So geck hann frañ uñ Svefn-Hws sitt, sem var Konglegum Sooma prijdt, sialfur Gud og eiñ sannur Mann, sijna Leid fws ad ferdist hann.

Af Fødurnum wtgenginn er, aptur til Fødurs hiedann fer, allt til Helvijtis ofann stie, upp þadann æ Guds Hæsæte.

Fødurnum jafn ad øllu er, æ sier Hollds Sigur-Merki ber, leggiandi æ sitt eigid Valld, Eymdir

vorar og veika Holld.

Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos niitt gefur ofs Moottinn hanns, eckert Myrkur pad kefia kann, Christinn Trw bijr vid Lioomia pann.

Hærstum Gudi sie Heidur og Diird, hans Synt Lof og Packargiørd, Heilogum Anda sie æ og nu, um Alldir Allda Vyrding sw.

A sar Psalmur, um Holldgan og Hijngadkomu Herranns Christi, med sama Lag.

Nu Adam er'um allan Tiid, a voru Holldi Vol, van striid, Til Dauda Saal og Andi er saar, saklaust eckert a Mani var.

Ofs hafdi sangad Ogna Neyd, yfir ofs riikti Synd og Deyd, i Fordæmingu fiellum vier, sannst einginn Boot hia nockrum hier.

Pa leit Gud yfir allt Kyn Manns, ef nockur giørdi Vilia hans, han villdi ein sier hollan sia, Holldlega Men alleina sia.

Pvi Liif og sannlegt Sakleisi, Sæmd og Upprunu Riettlæti, i Adam høfdum allir mist, af hverium komnir vorum vijst.

Pa hann so leida Løstu sann, Lækning eingva nie Hialpar-Mann, a sijna stooru Elsku leit, ad øll hanns hielldist Fyrirheit.

Mælti, eg vil myskuna heim, minn Son wtgefa fyrir Heim, ad Heill peirra og Hialprædi, Huggun og Saalar Lækning sie

Abraham og Afkvæmi hanns, og David soor han Eyd til Sonns, hann Soninn hiet ad senda heim, sem leysti allann Lijd um Heim.

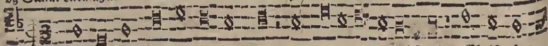
Spaamønnum var sw Vitran giørd, viida wtbreydust peirra Ord, Fra Kynda Konga og frooman Lijd, fijsti par eptir langa Tijd.

Lijkamlega sem lyste pa, lijka po hann ei mætti sia, pa Trw høfdu po i Hiarta traust, han mundi frelsa pa Efalaust.

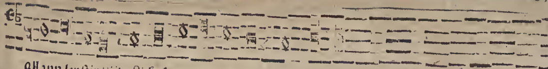
Sem komid var heim Alldri ad, af hverium Jacob hafdi spaad, Davids Ætt-Manni einum pa, er trwlofud Mey Maria.

Af hennar Meydooms hreinu Bloodi, Himneska Guds Krapturinn goodi, skoop Barn helgasta Heimi i, Hialp, Raad og Myskun er hia pvi.

O JEsu Liifs Avoxtur hreinn, an Synda ert pu getinn einn, veit pu ofs Blessan, Heill og Hiilp, Himneska Diird og Eilijft Liif.

alle

Mæddi þinn Hug sw mesta Neyd, ad Mañkyn fiell i Eilijfann Deyd, vejæla leystir Befolld þa, Bægd og Lækning hiertt auma faa.

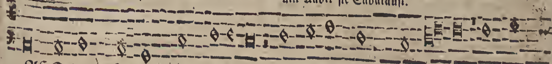
Þa Kvolldi Heims var komid nær, kom af Salnum Brwdgumi skiær, af Jomfrwr Lijfi sm HErra hæar, helgust Moodir var Meyann klaar:

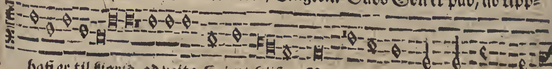
Hañs dijrstu Bolldi hneigia sig, Hnie allrar Skepnu andmiwklig, a Himni, Jordu og Helvijte, hañs Vilia øllum hlijdinn sie.

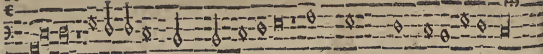
Allt hefur hann med Ordi skapt, Edli gefur þvi Lijf og Krapt, eptir sijns Vilia Seininge, so hann af øllum þecktur sie.

Helgasti Jesu heyr oss nu, Heimiñ ad dæma kiemur þu, vardveitu oss a allri Tijd, illgiarna Diofuls Vielum vid.

Gudi Fodur og Syni sie, sonn Dijrd, Heidur ad Eilijfu, og Helgum Anda sem huggar traust, hvad uñ Alldir sie Endalaust.

jaatum, i Gledi og Hrygd þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

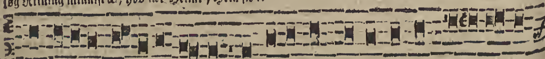
Mey sw Heiløg vijst mun vera, Mann slijkann i Heiminn bar, hvør kann skilia og kunngiøra, Kraptur og Naad sw hvilijk var? Syni og Moodur, mest Heidur, gafst af Hæd, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Valld og allir Englar bioода, ædst Lof Fødur Himnum aa, so skal og af Hiarta hlioода; Heimur unn Guds Elsku þaa, mestu Milldi, veita villdi, gaf sinn Son, þvi Gudi sie, Lof Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

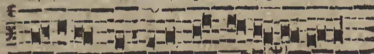
Unn hann Spaamann allir segia, ad hanns Komu gyrntust sieа, hvørra Ósk og Hiartans Trega, heiløg Rijning minnist aa, hvo ær Heimi, Heill sw kiæmi, sem feingum nu, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Elldri Menn og Yngri lofid, ætijd Gud med Hug og Raust, Inngaang Himna opinn hafid, og erud tvøfallaust, vid Eymd stærsta, eignist hærsta, Dijrd og Naad, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

O ad vier þaa Elsku þecktum, Oforskulldad Gud oss gaf, ad hanns Bod og Vilia vøktum, vorum Syndum lietum af, i Lijfi og Dauda, ODrottni hlijda, Hann hiaalpi oss og hønum sie, hærst Lof, Heidur ad Eilijfu.

Christur allra Endurlausn og Von, af Fødur Guds Eingietinn Son, fyrir Upphaf

einn fæddist hann, framar þad eingiun segia kann.

Geisl

Geisli Fødurfins erku og Lioos, elliif Von ollum giefiñ ofs, giættu blessadur ad Bænum þeim, bidur þiñ Lijdur uñi allañ Heim.

Miñsiu eflandi Aund og Frid, ad Salir vor i fyrri Tijd, af hreirni Jomfrw hijngad barst, Holldś Mynd vorri þu skrijddur varst.

Haatijd vottar hier þessi þad, hvert Ar kiemur ofs eitt Siñ ad, ollum Heimi ein Hiaalpiñ Trw, af Haasæti Fødurs varst sendur þu.

Himiniñ, Jord og hier med Sioor, hvar Skiepnañ i þeim smaa og stoor, fagnandi sijngi sætleg Lof, ad Son siñ Gud i Himiñ gaf.

A Fædingar Haatijd ad færa þier, Fagnadar Lof saung skylldugt er, ofs sem hefur þu biargad best med Bloodi þijnu endurleyst.

HErra JEsu þig heidrum vier, hvar af Meyuñi fæddur er, med Fødur og helgum Anda, ollu stiornandi aan Enda.

Eirn Lof-Saungur med sama Lag.

FØdurfins Tignar lioomandi Lioos, af Liioosi Lioosid færdir ofs, Lioos Lioosfins og Bruñur Byrte kiær, bortandi Dagiñ Dagur skiær.

Ofs uppluse hin saña Sool, sem æfiñlega lioomar vel, og Guddooms Anda Geyslañ siñ, giefandi i vor Hiørtu iñ.

Fodur þig nefnum fegnir vier, Fodur, hvørs Dijrdiñ eilijf er, Fødur sem besta Blessan gaf, Byrdi Synda ofs lietti af.

Athæfi heilagt efli saa, Ædi Diøfulsins hrindi fraa, og Praurir allar þverri braadt, Poliñmædinar styrki Maatt.

Huganum raadi og hegdi nu, i Holldi skirlijfu byggi Trw, Astsemi Trwar audgi Saal, ecki kuñandi Flærd nie Taal.

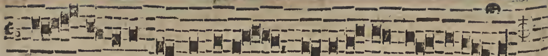
Christur veri vor Sadning sæt, sie Trwan og vor Dryckiañ mæt, Taallaus svo Andans Giøfiñ good, gledie mest jafnañ Christna Piood.

Daguriñ lijdi ofs allvel af, Ydran lijk sie vid hans Upphaf, Middegi Trwiñ myndist vid, Merkingar Hwmsins fordunst Sid.

Færist Daguriñ fagur uñi Heim, fylginn Lastvarir Skilning þeim, med Fødur Sonuriñ allur er, allañ Fødur hefur Ordid i sier.

Gud Fødur aller heidrum hier, hans einka Son og dijrkum vier, med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud aan Enda.

Jaati þad allur Heimur hier, Hiaalprædi Lijfsins kom = id er

O = vinarins þa Anaud hver, Endurlausniñ vard opinber.

Esajas hvad ordti fyr, af Meyuñi framkom þar, Engill DRottins hañ Bodskap bar, af blessudum Anda fullgiört var.

Af Trwudu Sædi Maria Mær, medtook Ordid DRottni kiær, hvörn allur Heimur ei halldid fær, hañ bar i Lijfi Meyañ skiær.

Bloomgast Root Jesse saña sw, so eirniñ frio ofgast Vondur nu, Avöxtiñ tiedi Oliett Frw, Obrugdiñ Mey var Moodir þo.

J Jötu ljet sig leggia hañ, sem Lioosid öllum fyrstur fañ, med Födur skapadi Himna hañ, hvörn Moodir Reifum vafdi Mañ.

Hañ sem Logmaalid Hejmi baud, hvör eirnin setti þau Tiju-Bod, eirn Madur sialfur giördist Gud, gieck undir Lögmaalsins Anaud.

Adam saurgadi elldri flest, Adam nije þad þvodi best, Metnadur hiñs hvad læckadi verst, hoof Lijtillæti þessa mest.

Veittist öllum Lijf, Lausn og Trw, lidiñ Noott, sigradur Daudi nu, kom hijngad Piood, so trwir þu, ad Gud fæddi Maria Jomfrw.

Dijrd verdi jafnañ DRottiñ hier, sem af Meyuñi fæddur er, med Födur og helgum Anda hier, hiedañ af og um allar Allder.

Eñ þa eirn Lofsaungur, med sama Lag.

ORd Himneska wtgieck til vor, af Födur fyrr sem gietid var, hvör Sonur oss til Hiaalpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

Lijs upp þu DRottiñ dapra Lund, i Daad Astar þiñar verdi brend, ad allri mætti sviptast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

Alla ad dæma aptur ser, eingiñ Hugur þig dulid fær, Afbrot ressandi riett sem ber, Riettlaatum hlijfir Kongur kiær.

Vægd sia oss um þad Gialld og Grand, sem Greldsla er makleg vorri Synd, med Helgum þijnum a Lijfsins Land, leid þu oss prijdda þiñi Mynd.

Soñum Födur og Syni mest, sie Lof, Dijrd, Heidur, Velldi, Traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um Alldir sie Endalaust.

Añar Lof=Saungur, med sama Lag.

AF Fødurnum Son Eingietiñ, i Heim oss fæddi Jomfrw ñ, Skiirn med Kvøl siñi helgar hañ, hvorn einn so fædir Christiñ Mañ:

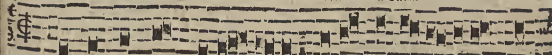
Hærstur Guds Son af Himnum stie, Hollds Mynd skrijddi sig Mañlegre, Skiepnu med Dauda Frelsi hañ, Fognud Lijfs eilijfs øllum vañ.

Lausnari vor þad hygginn vier, þijn Nad yfir oss komi hier, i Hug vorn gief þitt helga Lioos, hreina Trw þar med auk i oss.

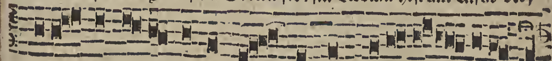
Vor DRottiñ jafnañ vert oss hiaa, Villu og Myrkri frels oss fraa, af oss Saur allra Synda þvo, Saal vorri veittu Lækning so.

Pañ aadur komiñ vitum vier, Verølld ad dæma aptur ser, Kongur vor þijna vallda Piood, verndi þijn Naad og Mildiñ good.

Heidur, Lof, Dijrd sie Herra þier, af hreirni Mey oss fæddur er, med Fødur og helgum Anda, um̃ allar Alldir aan Enda.

So vijdt um̃ Heim sem Sooleñ fer, siñ Liooma ytst um̃ Alfur ber,

JEsum eirn HErra jaatum vier, sem Jomfrw Maria fædde hier.

Heims Skapari og HErra einn, Hølldi klæddist sem aumur Sveinn, so leysti Holld med Hølldi hreinn, ad Hiaalplaus ei væri Madur neinn.

Hrein Moodir medtook helgast Bloom, himnesk Guds Naad til heñar kom, Lijf Jomfrwr bar þañ Leyndardoom, lijkleg var ei su Saaks froom.

Meyar Hiarta Hreinlijfi prijdt, hier vard Guds Musteri nijtt, um̃ Hollds Tilverknad hrein og kvitt, hun gat af Ordi Barnid sitt.

Sæl Maria fæddi Soniñ hañ; sañast Gabriels

Ord

Orduñ hañ, i Moodur-Lijfi Lausnarañ, luktur Johannes þeckia kañ.

Hærsti Kongur i Heye lꝏ, hafnadi ecki Stalli þa, litla Mioolk þyggur sialfur sꝏ, sem fedur eirniñ Fugla smꝏ.

Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim siingia Englar Diird, gløggt byrtist þeim sem geymdu Hiørd, Gud og Skapari Alls ꝏ Jørd.

Heidrum med Muñi, Hug og Trw, HErrann oss fæddañ af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, ꝏn Enda halldist Losgiørd sw.

Lof-Saungur wt af Fædingu Christi, eptir Gudspialls Historiuñe.

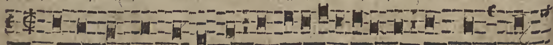
Ton, J Dag eitt Blessad Barnid er.

HAtijd hærst er halldiñ sw, Himna Kongs Tilkoma, af Meyar Lijfi Lausnariñ nu, liet sier Fæding sooma, dꝏsamlegur er Sveirniñ sꝏ, Sæmdum prijddur mest sem mꝏ, i Mañdoomlegum Hætti, allt er hønum Onijtt hiꝏ, aungvum vinst ad segia frꝏ, hañs Guddooms Dyrdar Mætti.

Guds Son kom af einni Mey, eins og Roos ber Lilia, Mañs Natturañ orkar ei, Atburd þañ ad skilia, af Frw Maria fæddur er, þañ fyrir Upphaf jꝏtum vier, Skapara Heims og Herra, Moodur-Brioost hañ metta hier, Mioolk Skijrlijfis sem þo ber, Alldur, Eilijfd stærra.

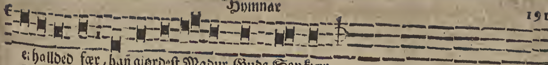
Sooliñ skijn i giegnum Gler, og giørir ei Spilling neina, fyrir og eptir Fæding er, Ospillt Meyañ hreina, sæl var hun sem Sæmd þa fieck, ad soddañ Barni Oliett gieck, og Gud i Heimiñ fæddi, heppiñ Brioost Preñingu þeck, þañ til lietu Mioolkur Dryck, sem sialfañ Gud vel saddi.

Hyrdar vøktu heila Nꝏtt, Hiardar siñar giæta, Engill Guds þeim byrtist brꝏtt, bodar Gledi sæta, boriñ er Kongur Himna hreiñ, i hørdum Stalli liggur Sveiñ, vafiñ i vondum Reifum, sꝏ er DRottiñ Engla eirn, Adams Barna siñst ei neiñ, hvørs Vænleik vier so leifum.

Moodir Guds og Meyañ skiær, med Lijfi þijnu huliñ var, þañ Heims Vijdd

ei

ei hallded fær, hañ giørdest Madur Guds Son kiær.

Sonar Guds en saña Trw, Synder Veralldar leyste nu, hier med veitte Heiløg Frw, hrein Mey ofleckud værer þu.

Milldasta Guds Mooder hrein, Medal Kveña ert blessud ein, barst i Heim þañ sæta Svein, sem græder øll vor Andar-Mein.

Gud vorn Fødur heidrum hædst, hañs Syne JEsu Dijrd sie stædst, og Heiløgum Anda næst, eilijft Lof sie þier Peñing æist.

Uñ Holldgan og Fæding HErrans Christi, wt af Gudspiallsins

Historiu. Vid Lag. Hatijd hærst er halldeñ sw.

JOmfrw Maria Oliett var, a Augusti Tijma, Heiteñ Guds og Helgar Spaar, hlutu fram ad koma, af Keysaranum wtgieck Bod, uñ allañ Heimeñ skillde Piood, sig Skattskrifa laata, hvør Mañ foor ad hallda þad, heim a siñ Fædingar-Stad, Hlijdne hønum ad jaata.

Joseph wt af Nazareth, a Galilæa Lande, i þa Borg Bethlehem hiet, braadlega farande, þvi af Davids Ættum var, aatte hañ ad biooda þar, Skattskylldu aasetta, og med hønum Maria, Mey hafde sier fastnad þa, ad Barne Olietta.

Tookst so, heñar Tijme var, Tøf medañ þar hafde, fyrsta Son siñ fædde þar, Føtum sijnum vafde, i Jøtuna hañ hneigde þa, þvi Herbergium var vijsad fra, þwng var Fatækt þesse, fyrer oss bolde Freisareñ, uñ Ellefu Areñ Preñ, og endade Krosse.

Fiaar Meñ voru i samu Sveit, sem vøktu uñ þær Nætur, hiellдu siñe Hiørd a Beit, HErrans Eingell mætur, til þeirra kom so Byrtu braa, Blessadrei krijngum þaa, af þvi Hrædslu hlioota, Eingell kvad, ei ottest þier, ydur eg stoorañ Føgnud ber, øll Piood a þess ad nioota.

J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnareñ traustur, i Borg Davids Bethlehem, boreñ er Herrañ Christur, gaanged nu. i greindañ Stad, gief eg ydur Merke þad, þar skulud þier siña, reifad Barn i Jøtu lagt, sugva hefur Heimsins Makt, a sig toock Eymder siña.

Ad þeim Eingle epter þad, otal Himna Sveita, søfnudust i sama Stad, sætt Lof Gude vei-

ta, sungu Gude a Himnum hædst, Heidur, Lof og Dijrd sie stædst, um eilijfar Allder, Fridur a Jordu jafnan sie, Fognudur med Mankyne, og heilog Trwa ad halldest.

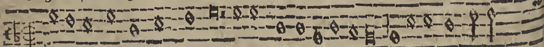
En sem fooru Einglarner, upp til Himna hadan, Fiaar-Men saadu, ferdunst vier, fram til Davids Stadar, Athurd skulum han sialfer sia, er seigia liet oss DRotten fra, og har er tilfallen, komu fram og seingu sied, Frw Mariu og Joseph med, og Barned lagt i Stallen.

Pa nu hofdu þetta sied, hadan af kunngiordu, Atburd han og Orden med, er af hvi Barne heyrdu, hvor Man sem hvi heyrde lijst, af Hiardar Monnum hootte vijst, undarleg sw Saga, Orden þesse oll sier hia, ein vardveitte Marla, og sette sier i Huga.

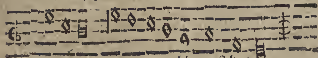
Hyrdar geingu glader heim, Gud heidra og lofa, ad Sannleik allan synde þeim, sem adur heyrt hafa, Christen Piood med Packargiord, hygge JEsum borenn a Jord, og honum hlijda skillde, hwen er nu Blessan stoor, sem baud oss Gud og fyrre foor, af sine Ast og Millde.

O vor HErra JEsu Christ, oss i Mandoom borenn, þu hefur allan Lijd hin leyst, til Lijfsins adur kiorenn, opna vor Hiortu, ad vier nu, Ord hijn geymum med riettre Trw, hvar med hier a Jordu, Endurfædder eignunst vier, Af Himna med sialfum hier, og blessud Born hijn verdum.

Eingla Lof-Saungur um Blessada Barned JEsum. Af odrum Capitula Lucæ.

Ofan af Himnum hier kom eg, hef eg Tijdenden gledeleg, Tijdende good vil eg

Eitt Barn er ydur bored og skeinkt, sw blessud Mooder Osorkreinkt, fædde ydur þad frijdast Jo-od, fagne og gledjest Hiørtun good.

Sæ er hiñ hædste HErra Gud, sem hiælpar ydur i allre Naud, Endurlausnare ydar kiær, af øllum Syndum frelsad fær.

Hañ giefur ydur Glede þa, sem Gud hefur tilreidt Himnum æ, ad eilijft Lijfed eirneñ þier, eignast mættud lijka sem vier.

Til Merkes munud þier fiña þetta, minna Jøtu og Reifa lietta, sæ Heime øllum hiælpar vidur, hañ er þar lagdur i Stalleñ nidur.

Pvi glediunst vier nu gooder Meñ, og gøngum þar iñ aller señ, og skodum hvad oss Skapareñ mætur, Skiepnum sijnum hier veitast lætur.

Hygg ad mitt Hiarta og horf þar æ, hvad i Jøtu liggur: Hvør er sæ? Pad er so miøg blijdt Barnkorn eitt, af blessudum Fødur giefed og veitt.

Ver velkomeñ þu Gestureñ milde, oss auma ei forlijta villder, i Utlegd til mijn ert komeñ hier, alldrei fæ eg fullþackad þier.

Pu sem ad giørder Himna og Haudur, hvar fyrer ertu so vrdeñ snaudur? Pu lætur þetta lijka þier, ad liggia æ stirdu Heye hier.

Po Verølld sie bæde vijd og laung, ad vijsu er hun þier Sæng of-þraung, og ei þess verd þo være hun full, med vænar Perlur og besta Gull.

Pijn Silke-Sæng og Flugel frijdt, eru fæir Klwtar og Hey Obijdt, þad var þitt Skraut og Skarted stædsta, þu sem rijker æ Himne hædsta.

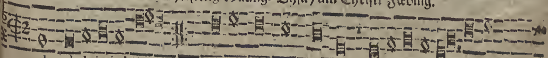
So liestu DRotteñ lijka þier, þiñ liwsa Sañleik ad synа mier, ad Audur Heims og øll hañs Mekt, i Augsyn þiñe sie ecke þeckt.

Græðareñ bid eg þig goode þess, þu giører þier bæde Sæng og Sess, ad hvijla i Briooste og Hiarta mier, so hiedañ af alldrei gleyme eg þier.

Af þvi vil eg af Elsku Grund, ætijd fagna æ alla Lund, og syngia Lof med sætum Ton, siælfum Fødur fyrer siñ Son.

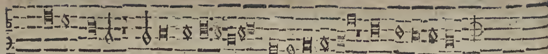
Heidur sie Gude æ hædsta Tron, hañ hefur giefed oss siñ Son, Einglaña sijnge Fylking frijd, fagurt Lof Gude nu alla Tijd, Amen.

Ein Gømul Christeleg Saung-Vijsa, um Christi Fæding.

In dulci iubilo. Liggur Oss vors Hiarta, in præsepio, skijn sem
Glader sijngium so
S

Sooleñ

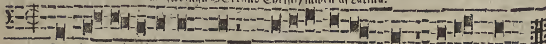
Sooleñ biarta, Matris in gremio. Alpha es & O, Alpha es & O.

O IEsu parvule, Hugureñ hia þier sie, styrk þu oss i Siñe, O puer optime, med allre Giædsku þiñe, O princeps Gloriæ, trahe me post te trahe me post te.

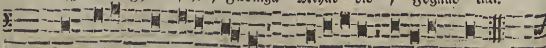
O patris charitas, O Nati lenitas, Vier Daudañ hefdum fengid, per nostra crimina, hañ hefur oss umgeinged, cœlorum gaudia, eja værum vier þar, eja værum vier þar.

Ubi sunt gaudia, þar sem heyra ma, ad Guds Einglar syngia, nova cantica, og Bafsonur klyngia, in Regis curia, eja værum vier þar, eja værum vier þar!

Ein good og gomul Seqventia, sem sungeñ var i Christelegre Kyrkiu, af Fædingu HErrans Christi, sniweñ af Latinu.

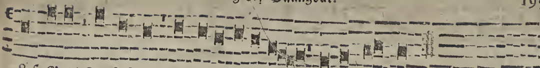

Hatiid þessa Heimsins Þiood, Himnesku Organs Hliood, heyrdu hær.
Einglanna Fylke friid, Fædingu Meyar vid, Fognud tiar.

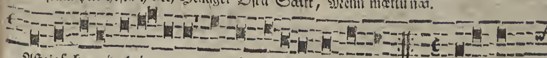

Hvad velldur, ad Vilie Maña, Virding saña, ei efla mær?
Hyrdar wte voru ar Velle, vegleg heyrdu Ord Einglanna.

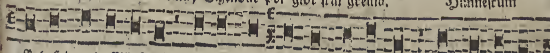
Lof

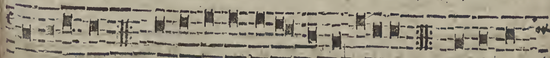
Lof Gudi Foo:ki Frid, fagnandi Engla Lid, sætt syngur þaa.
Christum þeir hefir hitt, Heilagri Oska Saatt, Menn mættu naa.

Afgiof þar ei adrir reyna, enn sem hafa Hyggiu hreina. Syndirnar
Alment sljkt ei aattu meina, Eigendur þvi gior skal greina. Himneskum

skal Hiartad skiliast vid, skirann þar hlootum þennann Frid, þvi Hreinlyndum
Jardneska lijkist Lund, Losgiord veiti aa hverri Stund, hærstum Gu-

heitinn er saa. Æ skal Madur minnast gladur Milldi þaa. Bodar Fæd.
di Himnum aa. Gnddooms Velldid, voru Holldi, vistast hiaa. Leidsegu

ingar Stundu Stiarnann blaa, stooru Lioosi yfir braa. Christum komna
greida af þvi Fiaarmenn faa, framm t-l Bethlehem Borgargaa. Gud sem giordi

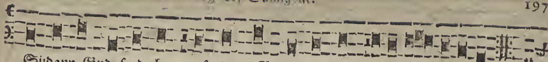
HErrann Himna, hiaa Skynlausum Skepnum siaa. Meyann Moodir,
allt med ORDJ, nu i hørdum Stal - le laa. Lof sem ætti,

Mañ þañ fædir, h eidrar þessi Hiørdiñ smaa. Frelsid þeir sem feingu samsyngi, Amen.
lijka mætti, ve'tt oss hanns Vitskann haa.

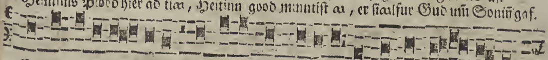
Sw fagra Seqventia. In Sapientia Disponens Omnia. Um̃ Sending Guds Sonar af Himnum i vort Holld. Maa syngiast aa øllum Stoor-Haatijdum Arsins og optar. Utløgd af Sr. Olafe Gudmundssyni.

Guddoomsins hæsta Naad, hefur med Vitsku gaad, Haattum Mannkynsins ad.
Lidum vier laanga Pijn, leit hann med Myskun sijn, og liet sig aumka þad.

Stijdañ

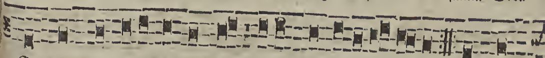
Sijdann Gud sendi þann, soddann Bod veit og kann, Haasæti Fodurs af.
Heimsins Þiood hier ad tiaa, Heitinn good minntist aa, er sialfur Gud um̃ Soniñ gaf.

Mey kvedur og mællti þaa, Madur og Gud Maria, mun gietast medur þier.
Lijfi þijnu fædast fraa, Frelsarinn Manna saa, sem allra Hluta Upphaf er.

Ei leingi undann droo, og verdi þad hun mællti so, giordist Guds Naadar-Stooll.
Liaadi fram̃ tijgin Son, trwadra Mañna Lioos og Von, Riettlætis sanna Sool.

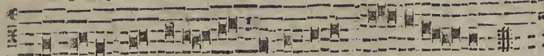
Son Guds fæddist i Heim̃inn hier, Himna Kongur ei annar er. Lioos þad
Himnarijkisins Hyrdinn gaf, Heidur Gudi og mesta Lof. J laag-

Fiarhyrdum lioomar hiaa, Lijdir Vollduger ecki sia. Stiarn = ann
um Stalli hvijlir hañ, hvørn vijd Verølld ei lykia kann. Gaf = ur

Viar = ta byrtist þar, sem Bloomgan Von = dur Jesse bar.
Kongar greida Svein, Gull, Myrru og Reikelsi sijn.

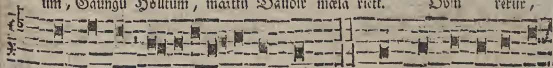
Umskurn leid hañ einninn hier, oss sem fæddur og gefinn er.
Vid Jordanar Vøtninn hrein, vora þvodi Syndanna Grein.

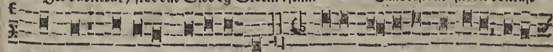
Mey Offrar Einka Son, allra Lijf og Hiaalpar Von. Lausnarans
Simeonis Hendur þaa, sijnum Fognud hielldu aa. Gaf Sioon blind=

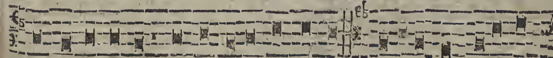
Christi Kraptur Fyrsti, Vatn ad Vijni verda liet. Heyrir Daufur,
um, Gaungu Holltum, mattu Daudir mæla riett. Ovin rekur,

Holldþrai flijr, og upprijsa daudir Menn. Braudinn Fim̃ og Fiskar
Jet burttekur, stodvar Sioo og Storm i senn. Canverskrar moott kvittast

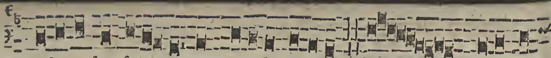

Tvennir, Fim̃ sedia Þusundir þa. Eptir Ordum Sparmañaña, Einka
Dottir, Kviñu Bloodlaat stodvast mai. Lamb Guds kvitt vid Lost og Syndir, leysti

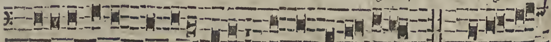

Hyrder Saudanna, leidt til Fornar Lambid er. Veitti Lijfgiof Voludum,
Daudans Bond, Krossins Naud og Kvalir ber. Er sien af Postulunum,

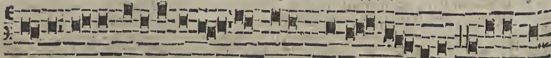
velk

veik aptur fra Helvijtum, uppreys a Pridia Degi. Og ad uñum
J Daisemdar Giørdunum, sañri Naad samverkandi. Holldsins vors Heidur

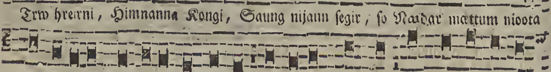
Ovinum øllum þeim æsiaendum, JESUS er uppnuminn. Huggunar
nu, hædstri med Sigurvinningu, i Himin er upphafinn. Sendi Gæf-

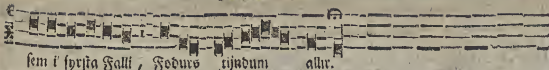
Anda, Engill Raadsins ried senda, er ad hann ædur lofadi. Eja hvor af
ur sijnum þeim, sem sier hañ kiøri wr þessum Heim, Twngur nyar hvor taladi.

Trw hreini, Himnanna Kongi, Saung nijann segir, so Naadar mættum niota

nær þessi Heimur næir ad þriota, friælsir af Syndum, Fognud vier findum,

Responsorium og Lof-Saungur um̃ JEsu Christi Hijngadkomu og Fæding, 'er sỳngid af Tveimur Ungmeñum og Kornum til Skiptis. Versin̄ eru undir þvi Lagi, Nu vilium vier allir þacka Gudi, vorum HErra. Og Jñtaked af Kornum, sem: Honum ber jafnañ, ad vier sijngium.

I. LOfid Gud goodir Christnir Meñ, sijngid honum Lof allir señ, oss skal gledia þad, ad af stoorri Naad, Gud vid oss giort hefur eilijfañ Frid.

Guds Son hiaa oss villdi vera, vort Holld aa sierfialfum bera, liet sig hier fiña, Lijku oss ad sij-na, og þad eilijfa Lijf ad forþiena.

Hañ er komiñ Hialp ad veita, himneskum Aud oss ad bijta, oss vel ad frida, af Synda Voda, sem oss gladir hañs Englar boda.

Þockum jafnañ Gudi, ad oss fyrir siñ Son, soddañ Myskun og Naad veitti hñ!

II. Unga skal þad gledia og Gamla, Guds Lofun eckert maa hamla, Arf siñ vill fiña, upphoof Hialp saña, og sendi Fyriheitiñ Gud til Maña.

Hvor kañ ædra hugsad hafa, hvad Gud mætti Moñum giefa, eñ þeñañ Hialpar Mañ? JEsus nefnist hañ, vorn Lausnara sañañ vier jaatum þañ.

Hvor maa añar Hialp oss veita? Hier med vo-rum Ovin mæta, og Blessan giefa, blijdañ Gud ad hafa, saa oss frelsar eiñ af ollum Voda.

Lof sie Gudi, ad hañ sitt Foolk ei vill hata, helldur siñ Son þvi hialpa laata.

III. Gledied ydur Guds Utvalldir, giorid Þack-ir Meñ Allraldir, hañ ried oss fiña, Hialprædid saña, og sijna Naad vid oss giordi kuña.

Vinskap ydur villdi sijna, veitti ollum Elsku hrei-na, ydar vill vitia, Anand vel bæta, og sijna Blessan oss sialfur veita.

Neidi liet hañ rietta falla, med rijkri Blessan gladdi alla, liet oss kuñgiora, Lausn Synda vorra, Myskunsamañ og Milldañ vera.

Lof

Lof og Þackir, Gudi Fødur, jafnañ verdi, fyrir siñ Son oss Blesson færdi.

1. Lofid Gud Christnir Meñ kæátir, og Christum sem Syndir bætir, Vitsku oss fundi, Sanleit so kiendi, øll siin Fyrirheit Gud allvel endir.
Gudi skulum gladir siingia, og gøfga Lifos Heidingia, i Myrkri mun skiina, med Kieñing siina, saa Utvaldi fyrir Fæding hreina.
Allir skulum eiñ Gud lofa, aa Christo vorn Føgnud hafa, honum aa hvør Tunga, Heidur og Lof siungia, og Engla Lof-Saung alldrei afgaanga.

Heidur Gudi, hier aa Jørdu, Fridur verdi, Christur oss Gudi þecka giørdi.

Eirn goodur Psalmur, med Lag, Fádir vor sem aa Himnum ert.

EItt Barn er borid i Bethlehem, þvi gledur sig Jerusalem, Almaattugs Fødurs eilijft Ord, aa sig took Holld og Madur vard, Gabriel þeñañ Bodskap bar, Barns hafandi ein Meyañ var.
Sem Brwdgumi af siinum Sal, Son af Meyuñi komiñ skal, i Ausnu Stalli einum laa, Endalaust sem þo Riiki aa, Fiaar-Meñ Engill þa fæddañ, Frelsari Heims saa væri Sveiñ.
Af laangri Komu Froodir For, færdu Gull Myrru og Reyki-Kier, allir þeir geingu i þad Hws, ungañ Svein sierhvør kvaddi fws. Einum og Þreñum allir hier, eilijfum Gudi Lof siingium vier.

A Nyaars Dag, Barna Saungur, med Ton, Ofañ af Himnum.

JEsu vor Endurlausnari, eptir Moysis Løgmaali, aa Atta Degi umskoriñ, upp fraa þvi þu varst i Heim boriñ.
Sw Uthelling þijns helga Bloods, hier var fyrst Mañkyni til Goods, lagdir þig undir Løgmaaled, ljetst so þess Bølvan aa þig med.
So ad oss leystir Syndum fraa, sjaalfur gieckst undir Byrdi þa, hier fyrir JEsus heitir þu, Heill vor eilijf og Lausnin trw.
Umskier þu HErra Hiørtun vor, hreinsa þau vel af Synda Saur, sem þijnum Vilja sækia moot, og Satan villdi ei feingi Boot.
Gief oss þijn Bod ad geyma riett, glæt vor vid Heimsins Slægd og Priett, ad vier uppbyrium Ared nijtt, elskum og, hølldum Ordid þitt.
Ouijt er Meint og øll vor Verk, af þvi gief þu

oss Raad og Styrk, so ad þijn Christne um allan Heim, eilijft sijnge þier Lof, Amen.

Nijaars Psalmur, ad Oska Goods ollum Stiettum, med Lag, Heidra skulum vier HErran Christ, etc.

Gud late Saung vorn ganga nu, Gledelega af riettre Trw, Fagnadar Ar þa osk um vier, af Guds Millde ad þigge þier, Haleluja.

Eingen Heims Stiett, og eingen Man, an Guds Hialpar standast kan, þvi bidium af Huga a hvorre Tijd, han leide allan Christen Lijd, Haleluja.

So ad Vallds Men i sine Stiett, fetter af Gude, stiorne riett, umvande vel og gaumgiæfe, gooder, froomer og vijser sie, Haleluja.

Hondle so allt til Heidurs sie, hædstum Gude og hans Syne, stunde hans Ord og vernde vel, so varast meige seirne Kvol, Haleluja.

Almwgin hlidin ad þeim sie, i Sidgiædum og Riettvijse, med Kiærleik, Trygd og fullan Frid, froomum Vallds Monum lijkest vid, Haleluja.

Bwanda Foolke bidium vier, Bærum og Eign sem hefur hvor, gange ollum sem giegner best, Gude til Lofs og Dijrdar mest, Haleluja.

Vinuhiwum Hlidne og Frid, Hollustu og Trw sem bijdur Gud: Oss þienade Guds fæte Son, sa þvi trwer er þarfur Þioon, Haleluja.

Hioonum sie jafnan Hiartad eitt, hvort bere anars liwft og leidt, lifei Ast sem eitt sie Holld, under Guds Raad og Hlijfdar Skiolld, Haleluja.

Bornen fra Æsku ottest Gud, Ord hans lære og hallde Bod, ad lofe Gud og gagnest Heim, good Ment og Sider aukest þeim, Haleluja.

Forelldrar best þar fylge ad, full Þorf og Skyllda son er þad, til Guds erum þvi uppalder, ad eins vid Bornen breytum vier, Haleluja.

Yngis

Yngis-Foolk so siæe vid, Saurgan Hollds og liootum Sid, i Hreinlijfe sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Haleluja.

Þeim Heilsu-Brest og þwnga Soott, Þoldu leinge Dag og Noott, oskum vier ad Gud giefe Þol, giore Linun a Þeirra Kvøl, Halelu.

Þa sem Freisting og Fængelse, Fiandskap, Offookn og Mootlæte, leinge hafa lided i Heim, leyse DRottẽ af Þijngslum Þeim, Haleluja.

Fætækum sende sañur Gud, sijna Nauðþurft og Daglegt Braud, Þoleñmæde i Þeirra Naun, Þeim giefe fyrer Christ sinn Son, Halelúja.

Þeim riett med Heidre hvørn eirn Dag, hållda sier vid sitt Viñulag, Børnum og Kviñum Biørg ad fæ, blesse DRottẽ og efle Þa, Haleluja.

Audugum sem um̃ Eigner hier, Ahuga bera, oskum vier, sedie auma af sijnu Fe, so ad i Gude Rijker sie, Haleluja.

Aumwgans Biorg sie Efling good, og aumum veite Vernd og Stod, læte Børn stunda Lærdoom mest, Lof fæ Rijker af Þessu best, Haleluja.

Syndugum Kvittun kioosum nu, Christs Næd gyrnest med riettre Trw, breyte sier eins og Ord hañs kijs, ad hier og sydar Næd sie vijs, Haleluja.

Þeim Synd og Villu vara vid, vel kieña Trw og Christeñ Sid, byrta oss JEsu Ord og Verk, af Gude bidium Næd og Styrk, Haleluja.

Alls Þessa af Hiarta oskum hier, ad Gude Þecker verdum vier, heidarlegt Foolk i hvørre Stiett, hañ dijrke, elske og otteft riett, Haleluja.

Vernde oss JEsu Volldug Hond, vid Diøfle, Skada, Skom̃ og Synd, bregdest alldrei sw Blessan klær, byrium vier so hid Nija Ar, Haleluja.

Nijars Psalmur, Ortur af Biskupenum Mag. Steine Jonssyne.

Ton, Blijde Gud Børnum Þijnum ei gleym.

Eitt

EItt vier Nijtt, Ar byriad faaum nu, gott og blijdt, Gud Naadar tiaa oss þu, þetta bijtta Tijma Toom, til Saalar Glede, Christur hædsta Himna Bloom, Heill ollum tiede. Uñe hañ, oss vissra Boota, Siñu Nañ, Swt laate ei brioota, Jñra Mañ, eige Noo þrioota. Gief oss liwfe Faidereñ Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Heilleñ oll, Heidurs Þiood breidest ad, Villu-Foll, faae ei med oss Stad, gofugt Yfirvalldet, Volld, i vil Soolar-Grame, Brwke, sekum giallde Giolld, goodañ Lijd fraime: Presta-Briooſt, Bord Hiordum reide, freste Þiooſt, fraa Otrw sneide, bestu liooſt, Bod Naadar greide. Gief oss liwfe Faidereñ Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Hioona-Mein, hept Loptsins Stijrer klaar, une ein, vid Jndis-Band sierhvor Ar. Bornen giarnañ bioode blijd, bestu Ast sijna. Christe, hreſtu hvdañ Lijd, laat Þrauter dvijna, rauda Blood, wr Ben duned þiñe, Saudum Slood sijne, Naun liñe, Nauda Mood, Þiood þijd ei sijñe. Gief oss liwfe Faidereñ Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Dijrdar Ord, Drottne haftt færum vier, Værd a Stord, veitaſt liet kiæra hier. Soñ siñ eina sende aa Grund, Saalar-Kvol bæta, Von er bein ad Andar-Und, ei naae græta. Christe Briooſt, beſt giſtu Lijda, mesta Þiooſt, moot laat ei ſtrijda, þitt hædsta hooſt, Lofs gnæfe vijda, gief oss liwfe Faidereñ Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Nijaars Psalmur, med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

NIJJs upp mijn Saal ad niju nu, nija Lofgiord uppbyria þu, þvi nu er Nijtt Ar komed, nijr Skemkur þier, nij-giefeñ er, nij-ruñed Himna-Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs-Heilleñ mijn oll i þier ſtaar, O! þu miñ Andar-

Kraptur, sem Vægder mier, so eñ eg er, að Nijtt Ar komeñ aptur.

Þu hefur verndad Veðhlaup mitt, vel so eg giærte Hnössed hitt, að nu umm dnu Are, miñ Lijfsins Bæt, i læst Uppsæt, leidder wr ollu Fære.

Mitt Lucku-Segl wtþander þu, þijnum med Nædar-Vinde nu, i Heimsins Offa Floode, og miñar Stiettar Stiure riett, Stiornader þu Gud goode.

J þier var Hvijlld og Unun mijn, eg sat og under Skugga þijn, og gieck i Geimslu þinni, Athvarfid þad, var Innsiglad, er þu fieckst Sælu miñi.

O! mijn Sælar Heill Hiartanlig, halltu þvi sama fram vid mig, að Are Iñgæangande, Handleidslañ þijn, sie Hlijfdeñ mijn, vid Hæska og ollu Grande.

Myskunar rijka Regned þitt, reñe allt iñ i Hiartad mitt, og vel plante þar iñe, Riettlætis Skart, og Elsku Art, med allre Gudrækneñe.

O JEsu sockku Syndum mijn, i Særa-Flooded Tæra þijn, og Helags Hafs Blood-rauda, añastu mig, Næd Elskulig, eins i Lijfe sem Dauda.

Allt þad gott sem mier unter þu, Almættug Hond þijn geyme nu Blessande mig og mijna O Andlit blijtt, eilijft Ar Nytt, yfir oss lat þu skijna, Amen.

A Þrettanda, eirn Psalmur med Hymna Lag.

HErodes grimme þvi hræddest þu, þoott hijngad kæmi Christur nu! Veralldleat Gots ei gyrnest sæ, sem Glede Himna oss veita mæ.

Ferdast Vitringar, fylgiande þa, Frijdre Stiørnu sem liet sig siæ, Liossins leitande med Leiptre sijn, losudu Gud med Gæfum sijn.

Let sig hier Vatne lauga i, Lamb Himneska og laut að þvi, oll vor hreinsande Andar-Sær, alls Syndalans þo siælfur var.

Hellst mæ þad kalla haþsta Mætt, hier næst litast i Kierinu brætt, einfallt Vatn ædur, eñ vard þo Vijn, vijst bregdande Nætturu sijn.

Þig Fødur og Son lofe Þiooðeñ flest, þu sem i Dag auglijsast lietst, og helgum Anda Heidur og

Priis, æ hvorre Stundu æ sie viis.

A Hreinsunar Dag Mariæ, Med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu i Faatækt fæddest þu, frelsade oss þijn Milldeñ sw, lijtel Miwolk hefur Lijf þitt nært, lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Sex Vikum þiñe Fæding fraa, Færdur varstu i Kyrkiu þa, froomum Simeon feingeñ var, i Fadme sijnum þa Barned bar.

Hvør's miøg leinge af Hiarta bad, hønum nu veitte DRotteñ þad, hañ losade þa Lausnarañ, ad lifa næde Tijma þañ.

Anna Spaakona Eckia froom, aa sømu Stundu þaangad kom, uñ þañ Svein øllum sagde vel, sem væntu Lausnar i Jsrael.

Christe a Jordu veit oss Børn, verda laat oss þijn Andleg Børn, so fræde oss þiñ Ande hier, ad af Hiarta til þijn snwunst vier.

Laat þu oss stioorna Lærdoom þiñ, leid oss i þijna Kyrkiu iñ, hvar alleina Meñ þockrast þier, Pock, Lof og Heidur sungeñ er.

Allt sem i Trwñe er þar beidt, af Myskun þiñe verdur veitt, hvør þar iñ kiemur, sæll er saa, og Sofnud þeim ei hverfur fraa.

Helgaste JESU hiaalp oss nu, Holde vor u þvi skrijddest þu, i Nafne þijnu øll Christneñ, eilijfa fæe Lausn, Amen.

Eñ þa Eitt Psalmur, Med Hymna Lag.

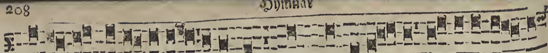
GUds Syne hægust Hlid sw var, helg Mey Maarfull sem hañ bar, er þo læst og til Eilijfdar, eñ þo Christur frañ geinge þar.

Himneska Lioossens Helgast Skyn, hier kom af Meyu Skapariñ, Lausn, Blessan, og so Brwdgumiñ, Beriandist fyrer Søfnud siñ.

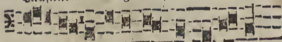
Huggun Moodur og Hædsta Dijrd, Helgust Von Riett-Trwadre Hiørd, Blessud hañs Pijna Beisk og Hørd, borgade Mañkyn allt aa Jørd.

Heidrum med Muñe, Hug og Trw, HErrañ sem fæddest af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aa Enda halldest Lofgiørd sw.

Gamall Paalma Dags Lof-Saungur.

Lausnarinn Kongur Christe, Lof sie þier, Dyrd, Heidur mesti, hvorium af Hiarta

sw.131, hæsta Lof Sveinarnir ungu.

Israels ert þu Soomi, og Davids Sonurinn froomi, Blessadi Yfir-Kongur, J Nafni Guds til vor geingur.

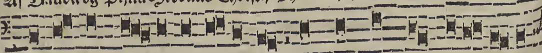
Hædur þier hærstann veitir, Hird Guds og Tignar Sveitir, hvør Madur hier aa Jørdu, Heimur og Skepnurnar giørdu.

Med Paalma moot þier fooru, margt Foolk sem Gydingar vøru, med Bænum Psalm og Saungum, Sioa, til þijn audmiwkir gaungum.

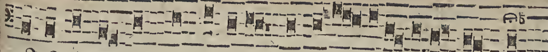
Adur enn upptookst þijn Pijna, priisudu þeir Komu þijna, heidradann Heimi ofar, hvør vor nu giarnann þig lofar.

Lijkadi Lofgiørd þeirra, liit nu aa Pioonustu vora, allt Gott þier lijka lætur, Lijknsamur Kongur ágiætur.

Af Dauda og Pijnu Herrans Christi, Hymnar, Psalmar og Lof-Saungvar.

Konungsins Merki framkoma hier, Krossins Tign leynda auglijst er,

J Holldi þa Heimsins Skapare, hieck fyrir oss aa Krossins Trie.

Med Nøglum helgast Holld var fest, Hendur og Fætur teigdar mest, ad frlesud ydi Adams Børn, offrud var þessi Saklaus Foorn.

Nakinn aa Krossi þa Herrann hieck, hanns Sijdu Spioot i gegnum geck, Blood med Vatni þar wtaf rann, ad oss af Syndum þvæe hann.

Uppfylld var þar sw Andleg Spaa, i Davids Psalmi sem finnast maa, Samkundunni þar segir fraa, sialfur Gud rijkti Trienu aa.

Skijnandi og vel skapad Trie, skrijddist med Guds rauda Bloodi, af vænsta Stofni wtvalid, svo heilagt Holld ad koma vid.

Tyguglegur saa Vidur var, Verd Heims a sijnum Kvistum bar, Vigt þess helgasta Holldz var hann, sem Herfaang Vijtis aptur vann.

O JEsu allra vor einka Von, af Myskun veit oss nu þaa Boon, med Hiartans Føgnud Guds Børn gled, gief og syndugum Kvittun med.

Pier eini Gud i Prenningu, Packir og Lof sie ad Eilijfu, ad med blessadri Kvøl aa Kross, keyptir, og ætijd verndar oss.

Eiñ goodur Psalmur, med Hymna Lag.

SKaparinn Christe Kongur vor, Kvittun Trwadra Naadar stoor, audmiwkra Bænir þockuast þier, þig einn lofum og dijrkum ver.

Himna og Jord þu hefur giørdt, Holldi voru þu klæddur ert, virdtist ad undir vorri Eymd, væri Dijrd þinnar Tignar geymd.

Gudleg Naad þijn og Giæðska klaar, grima Kvøl leid og Krossinns Saar, vid fyrstu Hioona Fall og Mein, fann Lækning þijn Myskuniñ hrein.

Søkum vor bundinn Saklaus vart, so oss leystir fiøtrada hardt, Svivyrding leidst, og bættir betst, Brot allra Maña stoor og flest.

Frelsarinn aa Kross festur vart, fraabært Myrkur þar giørdist snart, þa Herrann uppgaf helga Aund, Hellur klofna og skialfa Lond.

Sigrari Dandans sien vard braadt, samjafn Fødur i Dijrd og Maati, Naad Heilags Anda Hlijf og Stod, hærsti Kongur veit þiñi Piood.

Ein fagur Lof-Saungur, med Lag, Pa JEsus till Jerusalem.

HErsta Hiaalprædis Fognude, Heimur allur nu kaatur sie, Lausnari allra Christie kiær, kvittadi Syndir Veralldar.

Faam Døgum fyrir Paaska kom, Frelsarinn i Bethaniam, Lijknarfullur lijfgadi þar, Lazarum sem fyrr grafinn var.

Christur vid Bord med Sveinum setst, sw kom sem foor med Smijrslinn betst, Høfud og Fætur HErranns þa, hrein-trwud smurdi Maria.

Eins sem spaad stendur, eptir þad, Øsnuna og Folann sækia bad, til Jerusalem sat aa þeim, so kom herlega Kongur heim.

Audmykt sw var Osegiannlig, ad Gud vitdtist so lægia sig, Heims Skapari og Herra med, hovgvær, forsmaadri Asnu reid.

Oliu Greinir gøfugar, og grænann Paalma Fool-kid bar, maklega JEsu aa mooti geck, Myskunar Køngs var Koma þeck.

Dijrdlegt Hosanna swngu hærst, Syni Davids sie Virding-stærst, Christur blessadi Kongur er, komminn i Nafni Drottinns hier.

Preuning og Eining fanri sie, swnginn Dijrd / Heidur Eilijfe, Gud Fødur, Son og Anda med, æ-tijd mest lofi Mannkyned.

Psalmur af Pijnunñ Herranns Christi, eptir Fioorunn Gudspiallamenñunum.

Med Ton, Vor Herra JEsus vissi þad. Versinn eru eptir Stafroofs Rød.

ADams Barn Synd þijn so var stoor, Søkum heñar ad JEsus foor, af Fadmi Fødurs til Jardar, hreinust Maria hann hijngad bar, Heimi til Lausnar sendur var, saatta vid Gud oss giørdi. Sitt Lijf i Dauda lagdi hann, leid Synd vora sem veikur Mann, þar til ad villdi verda, Son Guds fyrir oss Sætleiks Foorn, og Synda Þwnga ad bera vorn, hafinn aa Krossinn hardg.

BYriadi sætra Brauda Tijd, byrti þad JEsus sijnum Lijd, Son Manns mun Svikum mæta, hann slaa, kvelia og hrækia þeir, haaduglega a Krossi deyr, uppriis þo ydar ad giæta. J Simeons Hwsi sat vid Bord, Smyrsl hefur Kona þaungad færd, Herrans Høfud ried væta, Agiarn Judas þad Eydslu kvad, enn Ast-Verk Drottinñ sier virdti þad, Kvinnu baud kyrra ad laata.

Christi

CHristi Hollustu fallinn fraa, Falsari Judas Silfur þaag, fyrir það Son Guds seldi. J fyrr tilbwna Salnum sat, med sijnum Paaska Lambid aat, og endadi aa þvi Kvolldi: Nijtt Testament hefur sijdann sett, so hanns Dauda æ minnunst riett: Þeirra Fætur þvo villdi, Astar Dæminn þañ dijrust baud, dapra Lærisveina af Naud, fræddi, so Huggun hielldi.

DRottinn foor þa i Fiallid wt, Fylgdar-Mönum hann baud med Swt, vid Freistni bidia og vaka, skamt i Gardinn þeim gieck hann fraa, grandvar fiell nidur til Jardar þa, Fodur bad fraa sier taka, þennañ Kaleik, þvi eckert er, Omögulegt ad vinnist þier, þiñ Vilia þo ei forsaka, þrisvar sinnum um þetta bad, þess aa milli gieck sijnum ad, af Svefni sig ei Omaka.

EEka ber eg þier sofid samt, Svijkiandi mig er burtu skamt; nu er sw Stund, uppstandid, Mañsins mun verda seldur Son, i Syndugra Hond, þvi gierid Boon, ad Freystni ydur ei grandi. Sia þar Judas med Söfnud Mañs, med Sverdum, Staungum, kom til hañs, med Lyktum og LögBrandi, þetta Merki gaf Þegnum hlioodt, þañ sem eg kyssi, faangid fliott, og Medfor Meñ vel vandi.

FYrr vissi allt sem framkom hier, Frelsariñ spyr, hvors leitid þier? JEsum Nadverska votta, jaatadi DRottinn, Jeg er saa, Juda Sveitir sem sooktu aa, jafnskiott til Jardar detta. Judas heilsadi Christ med Koss: komstu Vinur ad svijkia oss? Heriñ þa heyrdi þetta, HErrañ griipa og hallda fast; hvert ei skuli med Sverdum slaast, Fylgdar-Meñ Jesum frietta.

GRamdist Petri, sitt Sverd wtdroo, Svein Yfir-Kieñimañsins sloo, Eyrad þa Malchus misti, DRottiñ baud þeim, ei bañid nu, brugdid Sverd aptur slidra þu, ætlar þu Boon mig bresti? Þo Engla villdi eg Fylking faa, Fodurs Kaleik eg drecka aa, Þioon Lækning þaag af Christe. Bundiñ til Annas færdu fram, fraa þeim til Biskups Caipham, allt Raadid þaangad þuste.

HErrans For Petri Hugraun fleck, i Holl Biskups til Sveina gieck, Mals-Lof ad mætti kaña: Dyra Ambættiñ oñur brædt, og adrir þvi nærst liistu hætt: eirn ertu JEsu Maña. Neytadi Petur nærsta frekt, nockru Sinni hann hefdi þeckt, soor sig og sært ried banna. Hañ ñ galar; ster HErrañ snijr, hañ leit, þa man hvad mællti fyr, wtgieck med Ydran sanna.

JEsus spurdur uñ Kieñing, kvad, kiendi eg øllum i hvorium Stad, þa lættu þar uñ svara. Eirn Þioon JEsum i Andlit sloo: ættu Biskupi ad svara svo? Lingvitni lietu bera. Biskup sagdi: Þig særi eg hert, Son Guds blessadur ef þu ert, ofs þad nu augliooſt giøra; ansadi DRottiñ: eg em sa, upphiedann skulud Son Mañs sia, vid Hønd Guds Hægri vera.

Kieñimañ reif sijn Klædi þa, klært hanns Gudlastan heyra ma, Votta þa virdum nijta, allt Radid spyr, hvad ydur lyst? Af Lyfe strax þeir dæma Christ, uñ hañs Asioonu hnijta. Ymser med Spotte spyria so, spa du ofs Christe, hver þig sloo? A hañ med Hædung spijta. Arla kom samañ alment Rad, eñ spyria Christ, so feinge næd, hvar med hañ mættu ævijta.

LAndstioorn þa bundiñ seldañ sier, Svikariñ Judas aptur ber, Talid Fie, Tuga Þriggia, syndgadi eg þvi saklaust Blood, sveik eg: þa ansar Juda Þiood, ofs ber ei sw Umhyggia: Kastar Sylfre, wr Kyrkiu gieck, Kvidur hañs brast i Snoru hieck, Blood-Giallд villdi Gud ei þyggia, leist æ Stefnu ad looga þvi fyrir Leyr-Smids Akur þeim Daudu i, Utlendingum ad liggia.

MEinlausa JEsu Jarl vid took, Juda spyr, hvoria hefde Sok? Amæli ecki spara, Skatt af Keysara skipar hañ fyrst, skielfir Foolkid, sig helldur Christ, opt neiddur einu svarar: Mitt Valld er ei af Verolld hier, Vottur Sannleiks eg fæddur er. Til Herodem hlaut ad fara, fætur margs spurdi Kongur fliott, ad Christ þeigiandi giordi Spott, sialfur med sijnum Skara.

NEitar Kongur, kvad Jarl, og jeg, JEsum sekaun a nockurn Veg, refstum, burt banna eg eigi. Um Fanga eirn hafid fornañ Sid, friaalst sie ydur um Paaska Tijd, añann hvorn ȯska meg'd, Piodin a eggiud pusti fram, þyggium vier helldur Barrabam, Christur a Krossi deye. Frw hañs baud um þañ frooma Mann, faast eckert, mig so margt um hann, dreymdi a þessum Degi.

HEekañ strijkti Stioornar Mañ, Strijds Meñ Purpura klæddu hañ, Þyrni hañs Hofud krijna; Lietu i Hend hañs hægri Reyr, heill Juda Kongur sogdu þeir; Hnie Fall og Hædni sijna, Hofud og Kynnur Hnefum slaa, hañs Asioonu miog hræktu a, wtleiddu hann fyrir hina, med sˈddann Bwnad Saar og Blood, Sveitiñ kallar sem væri Od, hañ skallt a Krossi pijna.

PJlatus vill hann verdi laus, villtur Lijdur hañs Dauda kaus, þviad sig Guds Son giordi. Keysarans Reidi þu fulla fær, Fridi leingur ef þessi nær. Þa Jarlinn þetta heyrdi, Hand-Laug sier tooк, a Doom-Stool stie, Stoorbrota Mann þeim liet i Tie, JEsus lijflaatinn verdi. Utleiddur, Kross sinn sialfur bar, Simoni þar til naudgad var, ad gieck undir þa Byrdi.

HOrnum baud, aumkid ecki mig, um ydur og Borninn hvor um sig, hafid Græt og Harma stoora, sw kemur Tijd ad segid þier, sæl Obyria og Barnlaus er; Fioll, hylied oss og vora. Ef giort er so vid þad græna Trie, gietid, hid visna hvad mun skie? J Aftoku Stad wtfara. Christ negla þeir a Krossiñ þar, kvaldir voru tveir Ræningiar, siñ honum vid Hend hvoria.

MEningum jafn sa sijndist Heim, sagdi Fadir fyrirgief þm, ei vita hvad þeir viña. Handskrift Sok JEsu jaata liet, Juda Kongur af Nazareth: Yfirmeñ ad þvi fiña. Hañs Klædum skiptu Hermenn þa, vid hriggva Moodir mælti; sia, sa er þiñ Sonur Kviña, sijdann Johañem sagdi vid; Sia, þijn Moodir; Fra þeirri Tijd, hana took sa til Siña.

GKapraunir, Haudung, Hroop og Brygl, Heidnir og Judar sogdu a vijxl. Ræningia

ingia annars Ordi, ansar hinn, Gud skallt Ottast nu, ockur er makleg Pijna sw, þessi Illt eckert giørdi. I Rijki þijnu minnstu mijn, Milldinn føør, I Dag Ondinn þijn, med mier i Paradijs verdi. Sortnadi þa Sool og miøg vard myrkt. Minn Gud, minn Gud, þvi fraa mier ert? Hvør Mann hann kalla heyrdi.

Trwlega allt nu framkvæmt fann, ad fylltist Ritning, sagdi hann: Þyrstir mig. Þar ried standa, Kier fullt Ediks og Ysoop-hiaa, af þvi hann dryckia: sagdi þa: Allt hefur þad nu Enda. Med haarri Roddu hann mælti miøg: Minn Fadir nu bijfala eg, Ond mijna þier til Handa. Sijdann hann hefur þetta sagt, og Høfud sitt blessad nidur lagt, uppgaf sinn eiginn Anda.

Vard þa aa Tialldi Skipting skioot, skielfur Jordinn enn klofnar Grioot, opnast Grafir allvijda, lidna Menn helga lijfgar þad, lijstust mørgum i helgum Stad, Upprisu Jesu sijdar. Høfdinginn stood med sinni Sveit, sem hanns giætti þau Undur leit, hvar af þeir Hrædslu lijda, Guds Son hann vera votta lieost, vidstaddur Lijdur sloo sijn Brioost, þad siaa hanns Vinir, þar bijda.

Yfir-Menn vilia ecki sie, umm Haatijd Lijkinn fest aa Trie, Strijds-Mann Bein beggia brijtur, litu JEsum laatinn til Sanns, lagdi eirn Spiooti i Sijdu hanns, Blood og Vatn burtu flijtur. Raads Herrann Joseph kom umm Kvølld, af Krossi ad taka JEsu Holld, Pilati Leifi hlijtur, Christ med ad sveipa kaupir Lijn, kom Nicodemus fyrri Vin, Smyrsl mikil med sier flytur.

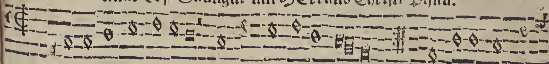
ÞEssir af Krossi Lijk ð laust, Lijni sveipa, og smurdu traust, eptir Sidveniu sinni. Þar stood og Josephs Stein-Þroo ny, Stad þeim ei fiærri Gardi i, fyrr laa þar einginn inni, Lijkama JEsu løgdu þar, þvi leid ad Haatijd, og velltur var, stoor Steinn ad Grafar Munni, helgar Kvinnur þar voru vid, vitia heim, tilre da Smyrslinn frijd, varast umm Haatijd vinni.

ÆEdstu Menn Juda Annars Dags, eggia Pilatum, laattu strax, giæta Grafar

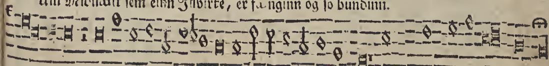
svo

þo leingi, þessa Svikara þeinkium Tal, at Þridia Degi eg upprijsa skal; verri þa Villa geingi, honum ef þeir hvenska i burt, hitt ad segi, mun verda spurt: Vakt baud þeir fulla feingi, sett Vørn og margur Veku Sveinn' var þa Innsiglum merktur Steiñ, ad geyma, so grandi eingiñ.

Añar Lof-Saungur umñ HErrans Christi Pijnu.

JEsus sem ad oss frelsade, eiñ var hann saklaus funðinn. Og færdur Ogud-
Um Midnætt sem eiñ Illvirke, er fanginn og so bundinn.

legum Lyd, sem ad hañ Lijgi bera, hæda, lijta og hrækia med, hvad Gudspiallið kunngiora.

A Føstudagsins Fyrsta Stund, þo findist Sokiñ eingiñ, i Pilati hins heidna Hønd, hafdur sem eiñ Mordingi, irvomañ Christum og Fridhelgañ, fañ og so vðarkiendi, þvi fra sier i Halldiþañ, Herodi Konga sendi.

Umñ Þridiu Stund ad strijktur var, og stood sem Lamb til Dauda, Þyrni-Koronu þwnga bar, þar med Purpurañ rauda, Reyrlegg i Hønd til Hædungar, Høgg og Sprætt vard ad renna, til Krossfestingar siaalfum sier, siñ Kross hañ bar alleina.

Nær Siøttu Stund ad negldur var, nakiñ a Krossiñ Christur, og Bloodi sijnu wthellti þar, upp med Krossinum reystur, vidstaddir margir hæddu hañ, og hiñ añar uppfesti, Gudlast þad Sool ei lijda kañ, Lioma siñ af þvi misti.

Umñ Nijundu hañ hroopar haatt, hvorsiñ kvad Gud

sier

sier vera, en̄ þeir Gallid og Edik brꜳdt, upp ad hans
Mun̄i bera, JEsus þꜳ sijna Aund uppgaf, i tven̄t
Tialldid sier skipti, hristist Jørdinn hardlega af,
Hellum i sundur svipti.

Um̄ Kvølldsins Tiima til var sagt, tveggia Bein
ad Men̄ brioti, sijdast var þꜳ i Siidu lagt, sialfum
Christo med Spioti, Blood og Vatn þar strax wt
af ran̄, uppfyllda Skrift þa seger, Johannes þvi ad
þad sꜳ hann, þessum þier trwa egid.

Enn þegar Dagin̄ endadi, og miøg ꜳ Kvølld leid
lijka, þa kom Joseph, af Krossinns Trie, Herrans
Christs Holld ad taka, veglega sem þꜳ Sidur var,
smyriandi þad til Grafar, Vardhallds-Men̄ sijdan
sꜳtu-þar, svo sem Matthæus skrifar.

Hialp oss O JEsu Herra kiær, harda Kvøl þu
sem reyndir, ad hlijdnir þier æ verdum vær, og vør-
unst allar Syndir. Dauda þinn og hanns san̄a Søk,
so iafnan̄ vier gaumgiæfum, og þig Drottin̄ med Ast
og Pøck, Æsilegana lofum.

A Pꜳska Hꜳtijden̄e, wt af Upprisu HErrans JEsu Christi

Nockrer Hymnar og Lof-Saungvar.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtest brꜳdt, etc.

FAgnadar Kien̄ing Kvin̄um fær, Klaar Guds Ein-
gell talar vid þær, i Galilæa Christur kiær, kan̄
vijst sien verda sijnum nær.

Grøsin̄e skioott þær geingu frꜳ, greina Postulum
slijkt sem sꜳ, Lifanda JEsum lijta þa, lwta hans
Footum og þreyfa ꜳ.

Heyrande þetta HErrans Piood, hradt ferdast
sem þeir feingu Bod, ad lijta Christ, þeim Gyrnd er
good, Glede, Von, Traust, af þessu stood.

Jørden̄ og Soolen̄ byrtast blijd, bist og reid i hans
Dauda Tijd, þa Christ lijta ad Lijkams Sid, Lære-
sveinar, og mæla vid.

Klꜳrlega Sꜳr þeim sijnde han̄, ꜳ sijnu Hollde
er Daudan̄ van̄, Uppriseñ iꜳta aller þan̄, ei lijsa
Myskun veita kan̄.

Lijkusamur Kongur Christe þu, Kveik i oss til þijn
Ast og Trw, ad lin̄e þier alldrei Lofgiørd sw, er Lijd-
ur ꜳ greida leystur nu.

Milldaste Gud sw Myskun þijn, med Upprisun̄ar
Fognud skiju, vid Ogn Daudans og Andar Pijn,
øllum hlijfe Trwudum sijn.

Nu Diirkum aller DRotten̄ þan̄, af Dauda reis
og Sigureñ van̄, med Fødur og Anda helgum han̄,
hefur þad Valld, ei endast kan̄.

Ein̄

Eirn goodur Psalmur, Med sama Lag.

CHristneñ sijnge nu Sætleiks Lof, Syne Guds þacke Lausnar-Giof, Ovin med sijnum øllum Her, i Siooeñ Rauda søktur er.

J stoorum Voda vorum þa, villde hañ alla oss afmaa, Lausnare vor saa Lijf oss gaf, leidde i giegnum Rauda Haf.

Fridade oss og frelste wr Neyd, Flecklausa Lambsins Blood og Deyd, þa Christur bardest vegna vor, Vijkingeñ kiæfde diupur Sioor.

Paaska Lamb Helgast hefum vier, hvørt a Krosse oss bakad er, Holld þess er Fæde Heidurs verdt, HErra JEsu þad siaalfur ert.

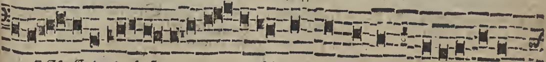
Petta er saña sæta Braud, svipkande oss eilijfum Deyd, dijrast Blood Lambsins dreckum vær, Diøfull oss þa ei skadad fær.

Packer alldrei vær gietum giørt, Gude, sem er þad Offur verdt, fraa Ofognud og Andar-Kvøl, erum vier þar med leyster vel.

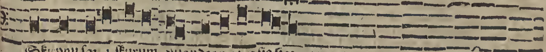
Lamb Guds þier hæfer Lofgiørd best, Lotning, Heidur og Dijrdeñ mest, øll þijn Christneñ i Heime hier, Æfeñlegana þacke þier.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, af Dauda reis og Sigurjñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld, ei endast kañ.

Eirn Psalmur under þessum Nootum.

JEsu Endurlausneñ vor, ertu og Hiartans Gyrndeñ stoor, Skapare allrar

Skepnu saa, i skyrum Mandoome liet sig sia

Mesta þig þar til Millden drov, Misgiørder vorar ad bera so, Holldsins þolande hardañ Deyd, hvar med oss leyster af Daudans Neyd.

Helvijtis giegnum Hliden gieck, Herfekna sijna frels-

frelsad fieck, Sigurvegareñ vid Merked mætt, med Fødur situr a Himnum hatt.

Þijn Goodvilld til þess þreingde þier, þijns Fød-urs ad bera Misgiørder, byrma ofs, og so þar med lia, þitt millda Auglit mættum sia.

HErrañ Christum nu heidrum vier, hvør af Da-uda upprisen er, Fødur og Helgum Anda med, i øll-um Løndum Lof sie tied.

Eirn stuttur Lof-Saungur um Upprisu HErrans Christi,

Med Lag. Christur reis upp fra Daudum, etc.

UpPrisen er Christur, af øllum Kvølum leystur, af þvi glediunst nu aller vier, JEsus vor Hialp og Huggun er. Haleluja.

Ef Upprisiñ ei væri, øll Verølld fyrerfærist, DRotteñ vor Jesus Daudañ vañ, dyrkum og lofum þvi allir hañ. Haleluja.

Eirn Añar Lof-Saungur og Responsorium wt af Upprisuñe Christi.

Med Ton, J Dag er Christur Upprisen, etc.

KORENN.

UpPriseñ er nu JEsu Christ, Haleluja, Haleluja,
sa allañ Heimeñ hefur leyst, Haleluja, Haleluja.
Ef hañ ei uppriseñ være, Haleluja, Haleluja.
Øll Verølld þa fyrerfærest, Haleluja, Haleluja.
Þar hañ er nu uppriseñ vijst, Haleluja, Haleluja.
Aller lofum vier JEsum Christ, Haleluja, Haleluja.
Heilagar Kviñur komu þriar, Haleluja, Haleluja.
Til Christi Grafar þegar i Ar, Haleluja, Haleluja.
Leitudu hañs Lijkama þar, Haleluja, Haleluja.
Lausnareñ þa uppriseñ var, Haleluja, Haleluja.
Heilaga Eingla hittu Tvo, Haleluja, Haleluja.
Hryggvar Kviñur þeir gløddust, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Hrædslu keingur ei hafe þier, Haleluja, Haleluja.
Hvørs nu leited, hañ er ei hier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæll Guds Eingell seig mier þa, Haleluja, Haleluja
Sialfañ Drotteñ hvar fiña ma, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Af Grøfeñe Uppriseñ er, Haleluja, Haleluja.
Arla i Dag þad seige eg þier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæl

Sætañ HErrañmiñ sijn mier þa, Haleluja, Haleluja.
Sem nu er Daudum riseñ fraa, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

So gaanged iñ og siaaed þar, Haleluja, Halelula.
Samastad hvar hañ lagdur var, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Herrañ er burt hñ hier ei siest, Haleluja, Haleluja.
Ef finda eg hañ, þvi fagna mest, Haleluia, Haleluia.

Eingelleñ.

Liited hier a Liindwka strax, Haleluia, Haleluia.
Laa hañ i þeim til Pridia Dags, Haleluia, Haleluia.

Maria.

Søñum vler þetta sialfar vijst, Halel. Haleluia.
Syn oss vorn Herra Jesum Christ, Halel. Haleluia.

Eingelleñ.

J Galilæam gaange þier, Haleluja, Haleluja.
Þar siaaed hañ sem sagde fyrr, Haleluja, Haleluia.

Maria.

Þier Eingell Guds vier þøckum nu, Hale. Hale.
Pad skal oss øllum Huggun trw, Hale. Haleluia.

Eingelleñ.

Fared og seiged satt þar um̃, Haleluia, Haleluia.
Sancte Petre og Postulum, Haleluia, Haleluia.

Maria til Foolksins.

Syngium nu aller af Hug og Raust, Hale. Hale.
Uppreis vor HErra Efalaust, Haleluia, Haleluia.

Allt Foolked.

Af þvi glediunst nu aller vier, Haleluia, Haleluia.
Eilijf Huggun vor Christur er, Haleluia, Haleluia.

A Uppstigningar Hatijd DRottens Vors JEsu Christi, Hymnar og Lof-Saungvar.

Barna Saungur a Uppstigningar Dag, Med Ton, J Dag er Christur upprisen, etc.

J Dag er Christur Uppstijgeñ, Haleluia, i Dijrd sins Fødurs iñgringeñ, Haleluia.

Hvør med Kvøl siñe Saarustu, Haleluia, Synder þvode af Verølldu, Haleluia.

Mestu veitte oss aumum Ast, Haleluia, ecke maatte nein þvilijk saast, Haleluia.

Þvi rijker nu saa Sigrare, Haleluia, samjafn Fødur i Almætte, Haleluia.

Og wtvegar oss aumum Lijd, Haleluja. Af sijnum Fødur Naad og Frid, Haleluja.

Þier Meñ wt af Galilæa, Haleluja, þvi vitied upp i Himeneñ saa, Haleluia.

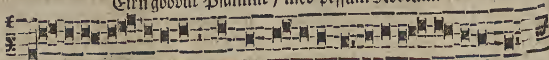
Sem hañ stie upp fraa Heime hier, Haleluia, hijngad aptur komande er, Haleluia.

J þessum mesta Sigre sie, Haleluia, sunged Lof Gude af Christneñe, Haleluia.

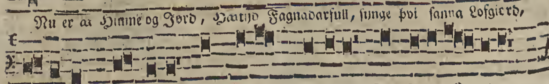
Hel-

Heilagre Preñing Hædstu Dijrd, Haleluia, af Hiarta seigium, og Packargiørd, Haleluia.

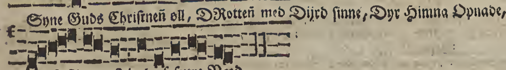
Eirn goodur Psalmur, med þessum Nootum.

Nu er aa Himne og Jord, Hwatijd Fagnadarfull, synge þui sanna Losgierd,

Syne Guds Christneñ øll, DRotteñ med Dijrd sinne, Dyr Himna Opnade,

oss Aumre Þiood af sætre Naad.

Eingeñ Tunga i Heim, um̃ þañ Føgnud og Tign fær, diktad sem aa Deige þeim, Dijrdlegast byrtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds aa Himna Stool, med Eingla-Her, Uppstiigeñ er.

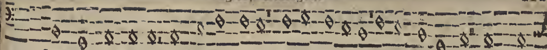
Hañ hefur vissañ Veg, viisad øllum upp til siin, aa Trwñe mun liggia miøg, Madur vel giættu þiin, alla Guds Naad og Gots, giefur riett Trweñ oss, Vatn, Ande, Blood, votta þad Þiood.

JEsu vier bidium þig, ad i þessum Eymdar-Dal, Fylgd þijn og NaadFødurlig, forde oss Vijtis Kval, þitt Laan med Packargiørd, þiggia laat oss hier aa Jord, gief oss Gyrnd þa, þier verda hiaa.

Eins sem fyrre fraa Jord, foorstu uppaa Himna hædst, med Valld og mestu Dijrd, munt þadañ aptur siaast, aa Doomsins Deige þeim, sem Einglar søgdu Heim, Tign og Ast þijn, oss forde Pijn.

Eirn Gud, þo Preñe med, þig af Hiarta lofum vier, ad oss hefur auma sied, af Millde toolst ad þier, vid hreina Trw oss hallt, so hliootum vier þetta allt. Vert þu vor Hlijf, veit eilijft Lijf.

Eirn aagiætur Psalmur, under þessum Nootum.

Heill Helgra Maña, Heidur Englaña, Eilijft Lijf allra, i Trwñi sælra, Drottinn

deyandi, Djofulsins Grandi, ollu eydandi.

Gief Glede þijnum, goodfwsum Pioonum, Sigur þiñ sæla, ad syngia og mæla, i Heime vijdum, a þessum Tijdum, Paaska-Halld prijdum.

Fra Wijte fareñ, frægur Sigrareñ, uppreist i Sooma, og Fylgdeñ þinn frooma, Holld þitt helgasta Hætijd þar nærsta, hoofst i Dyrd hædsta.

HErrañ nu helldur, hædstu Tign milldur, upp yfir Himen, er Christur nu komeñ, med Mañdoom sama, mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

Alltijd upptoga, til þijn vorn Huga, Haa-Stool hiaa Fødur, a Hægra Veg rædur, i Afgruñ vara oss þijnum Skara, fra þier ad fara.

Guds Son og Fader, giefe þad baader, og helge Ande, af þessum komande, allt yfirviñur, eilijfur sañur, eirn Gud og Preñur.

Lof-Saungur wt af Uppstigningar Historiuñe, maa sijngia so sem

Allfagurt Lioos oss byrtest braadt, etc.

Fertugasta Dag Paaskum fraa, Frelsareñ stie til Himna þa, sijnum Lijd safnar a eitt Fiall, uppfylld var-Stiett og Verk hañs øll.

Hañ sagde: Nu er Endad allt, hvad i Ritning um mig er mællt, Spaamañaña, og Moyss, margt kieñde þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie um sialfañ Christ, saarañ Dauda ad þylde fyrst, Pridia Dag rise Daudum fraa, Dijrd sijna iñ ad gaanga þaa.

Bæde a Himne og a Jørd, er mier giefed allt Valld og Dijrd, Ande miñ kieñer ydur þad, af þvi vitned i hvørium Stad.

Gaanged nu wt og prediked, øllum Heims Pioodum Gudspialled, Skijred so verde Syndeñ kvitt, so skal uppbyriast Rijked mitt.

Hvør Trw og Skijrn i Heime nær, Himneska Sælu

Sælu sidan fær, hvor Trwñi vill ecki taka vid, tapast og fiñur alldrei Frid.

Allt pad sem hafid heyrt af mier, heilagri Christni kieñi þ er, og æsiñlega med ydur er, eptir Gisf miñi bijdid hier.

Hendur siinar þa hoof hañ broadt, hiedañ foor upp til Himna haatt, Postular litu Loptid i, leiddi hañ heim fraa Sioonum Skii.

Hvijtklædda Meñ þeir hittu Tvo, hiaa sier standa, er mæltu so: Galverskir Meñ þvi undrist opt, allir horfandi haatt i Lopt.

JEsus sem upp fraa ydur stie, er aa hægra Veg Tigniñe, eins sem hañ stie til Himna hier, hingad komandi aptur er.

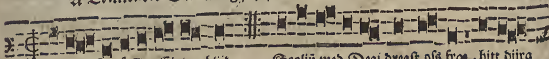
Nu situr hañ i siñi Makt, Syni Guds allt er undirlagt, hañs Rijkisstioorn er Ordid sitt, af Gæfum hañs þad verdur prijdt.

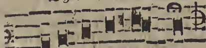
HErrañ opnadi Himna Dyr, i Hæd stijgandi øllum fyr, med sier faangadañ færdi Lyd, Fridar Stioorn helldur allañ Tijd.

Aptur kiemur aa efsta Doom, allir vakna vid Lwdurs Hlioom, blessudum Lombum bijdur Frid, Bølvan eilijfa hreppa Kid.

Med Huga og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, leys oss JEsu og leid til þijn, fraa Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

A Trinitatis Suñudag, Psalmar undir þessum Nootum.

Arla þig lofum aller vier, ad Kvølldi bidium Naadar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu aa, og laat hana einganñ Enda faa.

Dijrd sie Fødurnum fyrr og Sijd, og Frelsara vorum hveria Tijd, heilagur Andi, sem huggar Aund, hañ þyggi Lof um Christiñ Lønd.

Añar Psalmur, med sama Lag.

HEilaga Preñing hiaa oss siert, hærst Guddoms Tign sem samiøfn ert, a øllum Hlutum ert þu ein, Upphaf, sem fylgir ei Ending nein.

Aull Hymna Fylking heilaglig, heidrar, tilbidur og lofar þig, þar med Prijs-hlutud Verølld vijd, vegsamar þig a hvørre Tijd.

Eirniñ vier aumir erum nær, aakøllum þig vor HErra kiær, Audmiwkra Bænir, Ast og Trw, med Engla Lofgiørd þiggir nu.

Eitt Lioos þig trwum aller vier, i Preñingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, þañ Skiepnañ lofar hvør um sig.

Lof Gudi Fødur eilijfum, Lof sie hañs Syni Eingietnum, Lof helgum Anda æ sie tied, Einum Gudi og Preñum med.

Eiñ Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Preñingar, med sama Lag.

O! Gud sañur i Einingu, og Eilijfur i Preñingu, Haasæti þitt er Himna Dijrd, Heidur þiñ lætur siaast aa Jørd.

Goodañ og hreinañ þu giørdir Mañ, med Gaafum þijnum prijddir hañ, þijna siaalfs Mynd hefur þu hønum veitt, hallda aatti þitt Bodord eitt.

Pa yfir Adam og allt hañs Kyn, afbrióotanda kom Bølvaniñ, Son þiñ Gud Fadir þu sendir Heim, so hañ leysti oss af Voda þeim.

Pa sitt Embætti endade, og i Dijrd sijna aptur stie, bad hañ ad sendir Anda þiñ, ad hugga og styrkia Lijdiñ siñ.

Giarnañ þu veittir þad Guds Son bad, Gaafa þørfust var Møñum þad, Utvallda þijna vel tilbiaost, Veg til Fagnadar sijndir lioost.

Af Myskun Naad og Milldi nu, Mañkyni Blessan bijdur þu, Herrañ Jesus þvi Himnum af, heilagañ Anda Trwudum gaf.

Paug vorrar Lausnar Verkiñ stærst, vegsama þig, O Preñing hærst, i Persoonum þu sañast so, sialf Gudleg Vera, ein er þo.

Saal hefur Gaafur þessar þriaar, þvi er hun kollud Mynd þiin klaar, Mañ-Vit, Vilia og Miñi frekt, med þessu fær hun þig alvel þeckt.

Sooliñ þriu Giædi giefur Heim, gledur alla med Verkum þeim, lijsir, vermir og veitir Maatt, vel

þijd,

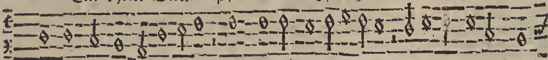
þijdandi þiñ eigiñ Hœtt.

Almættug Þreñing, eilijft Lioos, upplijs þu Myrkrid allt i oss, verm vora Sæl og send þiñ Styrk, so vier geymum þijn Ord og Verk.

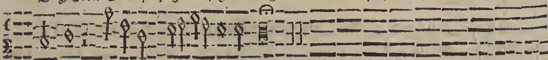
Af þijnum Stool oss upplijs þu, og verm þu oss i þijns Sonar Trw, styrk oss med heilags Anda Nææd, Elska þijn blessi so allt vort Rææd

Þig Gud Fadir, sem gafst oss Christ, Grædara sem oss hefur leist, helgi Andi sem Huggun fær heidrum lofum og dijrkum vær.

Eiñ lijtill Bænar=Psalmur til Heilagrar Þreñingar.

O HErra Gud oss helga nu, Hörmungar vorar ælijt þu, veit þynu Foolki Vægd

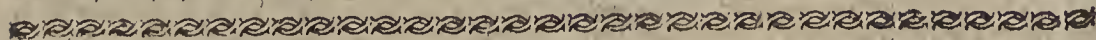

og Nææd, vid allar Syndir kvitta þad.

O Guds Lamb HErra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, þig bidium vier þitt veika Lid, veit oss jafnañ þiñ Nædar Frid.

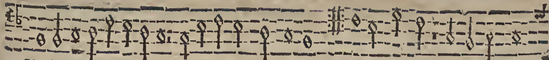
O vor Gud Andi heilagi, yfir oss jafnann Nææd þijn sie, Græfur þijnar og Giædska stoor, gledie og efli Hiortun vor.

O Þrenning Eining heilaga, eilijf samjöfn ælmættuga, æ þig setium vier alla Von, ætijd heyr giarnann vora Boon.

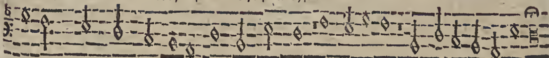

A Jons Messu, Lof=Saungur Zachariæ.

Bless=

Bleſsadur ad eilijfu ſie, Iſraels HErrañ hædſti. Oſs øllum vijſt, upp hefur reyſt
Sa ſañi Gud vor vitiade, veſælann Lijd ſinn leyſti.

i ſijns Þioons Davids Kyni, Hiaalprædis Horn, ad helga Børn, Utvøldum øllum ſyne.

Fyrir Spaamaña ſiña Muñ, ſem fordum verid hafa, lofadi hañ oſs Lijdiñ ſiñ, leyſa og Frelſi giefa, af Ovinum, Oganarlegum, og Hendi þeirra oſs hafa, Myſkun miøg haa, ad meiga ſaa, og hañs Saattmaala niota.

Og miñaſt þad hañ ſoor eiñ Eid, Abraham Fødur vorum, ad leyſa villdi oſs ſiñ Lijd, af Ovinum Maatt-ſtoorum, ad Ottalauſt, honum einum Trauſt, uñ alla Æfi þioonum, i helgum Eid, Sakleyſi og Frid, ſem þocknaſt ſiaalfum honum.

Hier med ſkalltu hiñ ſæti Sveiñ, Spaamañ Guds nefndur vera, undañ gaanga aattu eiñ, Aſioonu vors Lauſnara, vijda uñ Heim, Veg HErra þeim, biva og Byrting ſaña, Guds Hiaalprædes, giefa til þeſs, ad ødlaſt Lykn Syndaña.

Fyrir meſtu Guds Myſkun þa, Mañkyni nu er ſeingiñ, vor hefur vitiad ſiaalfur ſaa, ſem er af Hæd utgeingiñ, þaa uppliijſer, ſem ſitia hier, i Myrkri og diñum Dauda, og vill vorn Foot, aa Fridar Braut, med ſijnum Sañleik greida.

Dijrd Gudi Fødur og Syni ſie, ſwngiñ og heiløgum Anda, eins ſem hun var ad Upphafe, oſs veiti Raad ad ſtanda, vel aa hañs Veg, eñ varaſt miøg, Synd, Dioful, Holld og Heimiñ, Gud giefi þad, hañs helldum Raad, ſijngium þvi allir Amen.

A Vltimar Dag Mariæ, Lof-Saungur Mariæ, med sama Lag.

LOf Saung Gudi Mey Maria, mijn Sæl vorn DRottinn tignar, Hiælprædi mitt er Herra sæ, hønum minn Andi fagnar, mig virdtist siæ, þo væri smæ, af Myskun Ambaatt sijna, hiedann i fræ, hver Ætt mun tiæ, sætlega Sælu mijna.

Volldugur DRottinn veitti mier, veglega Dæmsemd hreina, hanns Nafn sañlega heilagt er, heidrum vier þad alleina, og Myskun hanns, mun vijst til Sanns, halda, blessa og hlijfa, ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, sem i hanns Otta blijfa.

Sialfur Gud villdi Mestu Makt, med sijnum Armi giøra, og þvi Dramblæta eydelagt, i Hugsun Hiarta þeirra, af Stooli hratt, Høfdingium bratt, enn upphoof lijtilæta, Hungrada mest, hann saddi betst, Rijkum ei villdi veita.

Siun eiginn Pioon, Lijd Jsrael, ad sier nu took, med Milldi, Miskunar siñar miñtist vel, mestu Naad veita villdi, framkoma liet, sem Fedrum hiet, Frelsarinn þeim ad senda, allt kom þad fram, vid Abraham, og hañs Sædi æn Enda.

Dijrd Gudi Fødur og Syni &c, swagiñ og Heilogum Anda, eins sem hun var, etc.

Añar Psalmur wt af Historiuñi, Luc. 1. med Lag, Christur allra

MAria geck inn til Elizabeth, Astsemdar Kvedin heyra liet, i heñar Lijfi Barn vid bræ, byrte so Guds Son kominn þæ.

Johañes laut og kvaddi Christ, i Kvidi Moodur var þo vijst, Elizabeth þañ Føgnud fann, fylltist med Anda heilagann.

A Jørdu sw Gledi er jafnann mest, JEsus Guds Son þæ anglijstest, Elizabeth i Gudi glødd, giørdi þad lioost med hærri Rødd.

Miøg virdulegert Maria Frw, med Heill Mañkynsins gengur þu, Kvinnum framar þu Blessan ber, blessadur þinn Avøxtur er.

Dædst eg ad hæsta Heidri þeim, Herrañs Moodir mig sækir heim, skylldug var eg ad vitia þijn, virdtist þu sialf ad koma til mijn.

Audmykt og Naad sw er miøg stoor, med Edla Son þinn komst til vor, Heilsun þiina þæ heyrdi eg, hrærdist Barn mier i Lijfi miøg.

Sæl ertu fyrir soddann Trw, sonn Guds Moodir ert ordinn nu, æ þier mun fyllast Efalaust, allt hvad þier sagdi Gudleg Raust.

Alltiid syngi þvi HErranns Hiørd, hønum Lof, Dijrd, og Packargiørd, Hollds Mynd voori ad hulldi sig, hañs Myskunsemi er Æfinlig.

A

A Michaelis Messu, eiñ fagur Psalmur af Englunum.

Ton, Guds Son kallar, komid til miin.

NJett Christnenn hærstum Gudi holl, heidrar og lofar hann i Dag øll, þackar hanns Ast eilijfa, Heilagra Engla Herskarann, hefur skapad og skickad hann, oss ad þioona og hlijfa.

Sem Leyptur Soolar lioma þeir, logandi Elldi skijna meir, Himneskir Andar hreinir, i sinni Art sannheilagri, Son Guds er þeirra Skapari, af Skepnum vænstir einir.

An Aflaats Guds Augliti siaa, og Tignar Sprigil horfa aa, af Saañleiks Vitsku sælir, syngia: Heilagur, Heilagur, Heilagur er Gud DRottinn vor, sem Spaamadur um mælir.

Nøfn og Stører adgreind eru þeim, og þeir wtsendast hier um Heim, vijda med ymsum Hætti. Sem hier er margskyns sierleg Stiett, so hefur Gud þeim eiñig sett, adskiliannleg Embætti.

Michael Herra JEsu Christ, hærstur Engla, jafn Gudi vijst, undir hanns Merki strijda, Englar hanns allir Dag og Naatt, aptra Flærd Diofuls Griñd og Maatt, sem Guds Ord gyrnist nijda.

Hiñ Gamli Dreki hefur ei Naad, hvoria Stund bruggar Svika Raad, svo hann oss sigrad nædi, Aund, Lijf, Sæmd, Heilsu, Eign og Gots, Umsitur þvi ad svipta oss, med Lijgi, Mord og Brædi.

Fyrst formar Vantrw, Villur og Nijd, Vijg, Upphlaup, Ofriiki og Strijd, Stiett Guds stundar og þienir, Høfdingia hann uppæsir þraatt, alla Tryggdslijtur, Frid og Saatt, Illsku og Heipt wtsaair.

Stormarekur og Strijdvidre, steipast þvi Turnar, Hws og Trie, Loptinu lijka spillir, Jardar-Groda oss ecki ann, um rootast, so ei gagnast hañ, og allt med Eymdum fyllir.

Verie oss ecke Engla Her, Eign, Lijf, og hvad sem høfum vier, eingva Stund ospillt væri, med Vindi, Baali, Vatni og Snioo, Vargur saa eyddi øllu þo, ef hanns Akefd framfæri.

Nær sem aahorfist Haaski stoor, heilagir Englar giæta vor, og leysa oss wr Naunum, Dijr olm ei skada Daniel, DRottinns Engill hann geymdi vel, aunars upplyki hønum.

Pa Himna Elldur ofann kom, yfir Zeboa og Sodomam, var Loth leystur med Vijsi, og bøadnum Dætrum Baali wr, burtleiddi Engla Styrkur trwr, so hielldu sijnu Lijfi.

J Prisone þa Petur var, Pijslardooms ætti ad bijda þar, Herodes hann vill deyda, Engill Guds kom þar iñ um Noott, af Petri fiellu Jaarninn skioott, vard so leystur wr Voda.

Breñ-

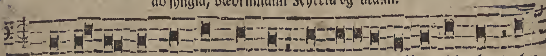
Brennandi Ofn i Babilon, band þremur Sveinum Lijfsins Tioon, Guds Engill giætti þeirra, sem Kiælu Dogg vard Ofni i, einkis Hita þar kendu þvi, swngau Lof sijnum Herra.

Englar oss jafnann vernda vel, vid Slisum, Voda, Tiooni, Kvøl, af Trw yfir oss vaka, biarga, geyma oc betstañ Hoatt, beriast fyrir oss Dag og Naatt, forda vid forna Dreka.

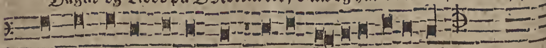
HErra JEsu hier þøckum vier, þessa Vaktara gafst oss hier, ad geyma oss og stoda, so Diøfuls Swik og eytrud Or, ei slisi vora Saal nie Fiør. Þyrm oss med þijnu Bloodi.

LOF-SAUNGVAR a KVØLLD og MORGNA,

ad syngia, bædi innann Kyrkiu og utann.

Dagur og Lioos þu DRottiñ ert, dimt og hulid allt er þier bert, þu

Guds Fødurs lioomandi Lioos, lioosañ Sañleika kieñir oss.

Þig bidium Herra Heilagi, hlijf oss a Noottu þessari, laattu oss hafa Hvijld i þier hæga Noott einnig þiggium vier.

Svefn-Oorar falli oss ei a, Anskotans Vielum leys oss fraa, ad Svik hañs ei samþicke Holld, so af þier komi ei a oss Giølld.

Þo Augunn taki Svefn til siin, samt laat vor Hiortu vaka til þijn, Almaattug Hønd þijn þyrmi nu, Þioonum sem elska þig med Trw.

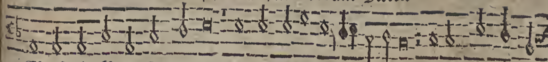
Siaa oss JEsu vor Heill og Hlijf, hept þeim sem svijkia Aund og Lijf, kom nu til Hiaalpar Christinni Þiood, sem kvittadi þitt Blessad Blood.

Milldasti JEsu miñstu vor, mørg er Neyd Holldsins þwng og stoor, þu ert alleina vor Andar Vorn, ætijd vardveit þu oss þijn Børn.

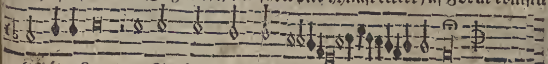
Gudi Fødur sie swnginn Dijrd, Syni hañs JEsu Packargiørd, og helgum Anda sem huggar eiñ, A Heidri þeim sie ei Endir neiñ.

Sam

Saml Psalmur, med ødrum Hætti.

Christe þu klaari Dagur ert, kañ fyrir þier hyliast eckert, af Fødur komstu

lifaȧda Lioos, og Liooſsins Kleñing færd = = ir oſs.

O Gud vor Fadir geym oſs þraatt, vid grimum Ovin um̃ þeſſa Naatt, oſs laattu Hvijlder i þier faa, Andskotans Vielum leis oſs fraa.

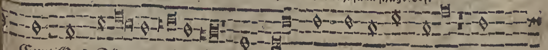
Eñ þo ſofe vor Anguñ hier, aavallt vort Hiarta aki i þier. Hallt yfir oſs þiñi Hægri Hønd, ſo hrøpum vier ei i Skøm̃ og Synd.

JEſu þig bidinm allir vier, ad Diøfuls Svik ei grandi oſs hier, ſem ſitur um̃ vorri Saalu ad naa, svipt oſs hanns illu Valldi fraa.

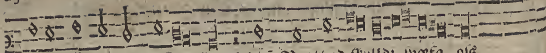
Vier erum Christe þijn Erfdiñ good, wtvegadir fyrir þitt bleſſad Blood. Eilijft Guds Raad þui oſs þig gaf, ad ſkilldum vier Syndum leyſaſt af.

Einglum heiløgum um̃biood þad, Eign þiñe Gud þeir giæte ad, vake yfer oſs Verudin ſro, veida mun oſs þa Hvijldeñ trw.

J Nafne JEſu nu ſofunm vier, Nærre ſie oſs þin Eingill hier. Heilagre Preñing ſem Hlijſd oſs gaf, hvør Madur jafnañ ſijnge Lof.

Eirn Gud Skapare allra ſaa, alls Himins Raad og Jardar aa, Dag-

eñ skrijdandi med dijrsta Lioos, diñ Noott ad skylldi svæfa oss.

Afliiast mætti Lijfid þreitt, leingur ei sier til Viñu neitt, Hugraun linni og gledie Ged, Graatur og Harmur hverfi med.

Uñlidnum Degi allir vier, af Hiarta syngiandi þøckum þier, byriandi Noott þig b.dium nu, biarga oss sem þier hietum Trw.

Þig heidri Hiartans Þelid allt, þig lofi Rødd og Maalid sniallt. Þig Ast vor jafnann eliki einn, þig aakalli vor Andinn Hr.inn.

Dimpt þo nidre hin døckva Naatt, Dags Lioosid fraa oss byrgi braadt, fortni alldrei hin sæla Trw, Satt Lioos Lijd Christnum lioome un.

Saal verdi ei af Svefni mood, sosi fraa Løstum Christinn Þiood, ad Trwann hreynlijsann halldi Sid, Hvoossemdar æ inun þursa vid.

Sofendra Brioosti bygg þu i, ad Blecking Hollds ei grandi þvi, nie Ovinarins illa Villd, Adsoolu sie aiñkomi og hindre Hvijld.

Christ og Fødur vier køllum aa, Christs og Fødurs þar Andann hiaa, Eining Heiløg og Preyning þu, þijnum Lijd Christnum lijkna nu.

Eñ eiñ Bænar Lof=Saungur, a Kvølld, med sama Lag.

Nu heffst Noottinn og hylur Dag, hver Mañ skilst vid sitt Viñulag, Gud laati oss vel gaanga þad, og gæti vor med sijni Naad.

Af Noott og Myrkri Ogn og Faar, almennelega jafnann staar, Son Guds vak þu og siaa vorn Hag, sw Vernd nægir oss Noott og Dag.

Leys oss alla af Løst og Synd, til Leidriettingar veit oss Stund, gef oss Vitsku ad gaungum vier, Granvarlega, so lijki þier.

Forda þu Hoijlu Fleckun vid, fylgia laat þu oss hreinum Sid, banna ad spilli vorri Værd, vondir Draumar og Diøfuls Flærd.

Hvørs sem nu framar bidia ber, Brædrum Christnum og siaalfum mier, Lijknsami Gud þu lijt þar aa, og laat oss þijna Myskun faa.

Fødur, Syni og Anda sie, ædst Lof, Dijrd, Heidur eilijfe, sem i Upphafi er og nu, Æfiñlega sie Virding sw.

Eiñ

Eiñ goodur Kvølld Psalmur, med sijnum Ton.

EPter Guds Wilia gengur þad, sw gooda Nøtt oss lijdur ad, þvi Dagur þessi þrotinn er, þad Myrkur og Svefn nu eptir fer.

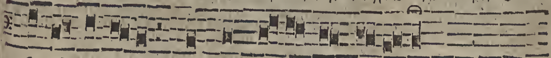
Undaundrætt allaun os skal slaa, ad þacka þeñan Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giædsku Mætt, goodlega og er þvi Hiartad kætt.

Þar liggur oss mest Maktinn aa, iuilldann Gud bidia hiaa oss staa, ad Ansk otans Ognir eingar ski-vött, yfir oss komi þessa Nøtt.

Þig bidium vier med þeirri Trw, hvlad Fadir vor sannur ert þu, gior eptir þinni goodri Lund, geym oss uñ þessa Nættar Stund.

Lof, Æra sie Fødurnum løgd og tied, lijka hanns Syni JEsu med, þeim helga Anda Heidur saa, ad hvergi finnist Endir aa.

Þu sem Skapari allra ert, Adgreining Tijma heimr giordt, Manus Holldid Dagleg Mæda lijr, med Nætur Hvijld þvi Næring biir.

Hollð vort lijdur nu Hryggd og Kvøl, Hier-Wist Mañleg er lijtil Dvøl, sofni Lijkamiñ sætt med Frid, Saalinn i Christo vaki vid.

Med Audmykt bidium allir nu, ad oss fraa Ovin frelsir þu, so kom. st ei ad Christnum Piood, sem kvittade þitt blessad Blood.

HErrann JEsum vier heidrum einn, Hiaalpari vor er ei añar neiñ, hañ gaf oss Lijf og leysti. Anda, Løf sie honum aa hvorri Stund.

Eñ eiñ Bænar=Lof=Saungur aa Kvølld, med Lag, Dagur og Lioos, etc.

SOOlar Lioos nu fer burtu braadt, byriar þvi aptur dim̃a Naatt. Eilijfi Gud vort Andar Lioos, Æfinnlega þu fiert hiaa ofs.

Þu ert vor Heill og Vom̃ sterk, verndar og blessar øll þijn Verk. Ef þu veitir ofs ecki Hlijf, eingiñ kann stoda Saal nie Lijf.

Ovini høfum marga miøg, Meinkaka ofs aa allañ Veg. Siert þu ofs ei i Svefni hiaa, Svik og Heipt þeirra reynum þaa.

Ofs og allt vort þier Offrum vær, ad þier tak ofs nu Fadir kiær, so Ovin giøri ofs eigi Tioon, annars høfum ei Hiaalpar-Von.

Blessa ofs fyrir JEsum Christ, annars dugir vor Viña-sijst. Hiaa þier faai ofs sijnum Saatt, so ad Morgni þig heidrum haatt.

Þessa Kvølld Foorn þier færum nu, Fadir vor HErra þiggir þu, fyrir Christum þinn kiæra Son, kvittandi ofs med sinni Boon.

Barna Saungur af Catechismo, maa syngia sem, Dagur og Lioos.

GUDinn Fader eg þacka þier, þinn Son JEsum ad gafstu mier, um̃lidinn Dag mig leystir vel, fraa Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

Eg bid þig ad forlaatir mier, allar Synder og Misgiørder, sem mooti þier aa allann Veg, i Dag raanglega giørda eg.

Þijna Myskun eg þar med bid, þessa Noott veit mier Vernd og Lid, i Svefni og Vøkn veit mier Frid Voda og Ogn mig skilier vid.

Eg fel i þijna helgu Hønd, Hølld mitt, Sæmd, Vine, Eign og Aund, Engill þiñ sie mier ætijd hiaa, Auskotann laat ei til mijn naa.

Eñ eiñ Christilegur Kvølld Psalmur, maa syngia sem,

Af diwpri Hrigd aakalla eg þig, etc.

J Svefni og Voku sañlega vier, sialfum Gudi tilheyrum, hvørt ofs Dauda eda Lijf þu lier, leitum ei Hiaalpar af fleirum, Vier þøckum þier fyrir JEsum Christ, þu hefur ofs geymt i Dag eun vijst, af Milldi og Myskun þinni,

Fraa Skøm̃, Hneysu og Hreckia Nægd, og hvad Saalu kann tijna, fraa Satans Vondsku og Svika Slægd, Saudi geymdu vel þijna, sem grim̃ast Leon leitar hann, ad Lømbum þeim er svelgia kann, og Saalar Tioon ad syna.

Med Saalensi fromdum giørvaskt þad, sem giarnañ skylldum ydia, ad sæma þitt Nafn i sierhvørn Stad, siist villdum Naunugañ stydia. Vor Veikleiki þvi velldur mest, vier hrfum æ øllu Goodu Brest, nema þijn Naad oss leidi.

Med fwsu Hiarta Fadir af þier, Fyrirgiefningar bidium, Glæpa þeirra er giørdum vier, so greidt i Dauda midium, nu er oss Vondskañ nærsta leid, Naad sin oss fyrir JEsu Deyd, vor meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oss allri Glotun fraa, undir Gjædsku þiñar Skugga, og Ovina lika Ossvokn þa, i allri Freistni oss hugga, Andskotiñ fer med Flærdar Taal, hañ frekt vill bædi Lijf og Saal, giarnañ Glotun brugga.

Þijn mikla gaf þvi Milldiñ haa, oss myrkva Nott til Handa, ad hefdum vier Roo og Hvijldir þa, so hressari mættum upp standa, af Vijsi, Sorgum, Vesælld og Praa, sem vora Lijkami jafnañ þiaa, Ar og Siid i ymsum Vanda.

Þijdi Fadir þig bidium vier, þu gief oss Roosemd þijra, i allra Siñi og Hiørtu hier, fyrir Hiaalparañ vorn hiñ dijra. Samvitskuñar saarleg Okyrd; fyrer saka Trw sie wti byrgd, og Anda þiñ eñ skijra.

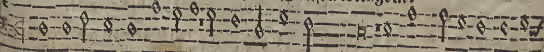
Gief vorum syndugra Molldar Serk, ad sofna i Fridi blijdum, so meai sw Hressing ad Morgni sterk, mæta þess Dags Astrijdum. Upplijs vor Hiørtu og Saalir so, ad sieu þau vakandi lijka so, og til þijn treysti sidañ.

Sö ad af heilags Anda Naad, æ kyñum i Voku og Svefni, i þijnum Otta, Utvegn og Naad, med Mund og Lijkama tilefna. So ad Lyktum þier lendum hiaa, og Liossins Børn verdum Himnum aa, fyrir Adstod JEsu Upphafnir.

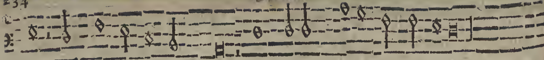
J fullu Trausti felum nu vier, oss Fadir þier til Handa, med Saal og Lijfi sañur Gud hier, svipt af oss Haaska og Vanda, hllijf þu og vernda Hws og Meñ, af Hiarta þess bidium allir señ, so megi oss Mein ei granda.

Þier liwfum Fødur sie Lof og Dijrd, fyrir Lykn og Velgiørd þijna, og þijnum Syni ad sønu skijrd; er sig let fyrir oss pijna, heiløgum Anda og Heidur sie, sem Huggun vid oss lætur i Tie, laatum hañs Lof ei dvijna.

Kvølld=Psalmur, wr Dønsku wtlagdur.

Saa liooßi Dagur lidiñ er, lijdur ad Nætur Stund, O Herra Jesu h. aa oss

ver, hægañ glef þu oſs Blund, gledie oſs Gud i Himnarijke.

Giædſkañ þijn allvel geymdi oſs, og good verndadi i Dag, mykti i Nææd Mootlæti og Kroſs, Myſkun þijn ſæ vorn Hag, gledie oſs Gud i Himnarijki.

Þar fyrir vier nu Þackargiørd, þier færum Drottiñ ſvoɩ, heidri þig Meñ, Himin og Jørd, og heilagur Engla-Kor, g. o. G. i H.

So margt brutum vier mooti þier, megnum eitelia þad, Ord, Hugreñingar, Athafner, allt var ſæræfordiarſad, g. o. G. i H.

Fyrirgief oſs nu Fadir kiær, þad frømdum þier æ moot, med Anda þijnum oſs endurnær, ſo Ydran giørum og Boot, g. o. G. i H.

Adgiæt þu oſs nu eñ i Nootl, med Engla Skylldi þijn, ad ſofna kyñum ſætt og roott, ſviptir fra allri Þijn, g. o. G. i H.

Þa Lijkamiñ ſefur, lææ tu þo, liſa vorn Anda i þier, ætijd veit þu oſs andlega Roo, fræ Illu vel geymer, g. o. G. i H.

Myrkrañá øllum Meinum fræ, Myſkun þijn oſs hliſe, volldugi JEſu vertu oſs hiæ, veit Nææd Saal og Lijfe, g. o. G. i H.

Ad Morgni aptur uppvek þu, oſs æ hagkvæmri Tijd, ſo af oſs þa i ſañri Trw, ſijngiſt þier Loſgiørd blijd, g. o. G. i H.

Eñ þegar endaſt Æſi-Tijd, og kiemur vor Dauda Stund, veit oſs JEſu, hun verdi ei ſtrijd, væraũ gief ſijda ſta Blund, g. o. G. i H.

A Enda Heimſins oſs ſiert hiæ, iñleid i Dijrd med þier, lææt oſs himneſkañ Fognud ſæ, og Frid uñt allar Allder, g. o. G. i H.

Loſgiørd Fodur og Syni ſæt, ſijfelldt verdi frameñ, heilagur Andi vor Huggun mæt, hlioti Þrijs æ Amen, gledie oſs Gud i Himnarijke.

Kvølld-Pſalmur, med Ton, JEſu Chriſte þig kalla eg æ.

LOF ſie þier Gud forir lidiñ Dag, og Luckuſæla Stioorn alla, þu heſur leidt miñ Lijſſins Hag, og lææ tid mier allt vel falla, þo hef eg bleſsud Bodor þijn, brotid i margañ Mææta, hvad eg nu jæta, miñ-

ſtu alldrei aa Illverk miñ, uñ mier af Syndum laata.

Nu er ad komid Naattar Pel, nu vil eg Hvijldir taka, O Gud! ſem geymir Iſrael, yfir mier virdſtu vaka, laat þu nu Verndar Vængiñ þiñ vandlega ad mier giæta, med Svefn-Roo ſæta, veittu mier heilla Hyrdir miñ, Hiwkrunar Naakvæmd mæta.

Vertu nu miñi Hvijlu hiaa, med heilögum Engla Skara, Ovini drijf þu alla fraa, eñ mig heilañ bevara, Lijkamañ laattu ſofa ſætt, eñ Saalina i þier vaka, og Tilſioon taka, Draum-Ora, Ogn, og illa Vætt, alldrei laattu mig ſaka.

Eg befala þier DRottiñ þijr, Dag og Naatt Saalu mijna, breid þu yfir mig HErra hijr, þar aga Bleſsan þijna. Lijf og Aſt-Vini, Eign og Bæ, utañ og iñañ Gaatta, og þa hier haatta, Gud miñ eg þier i Geymſlu ſæ, giördu þiaa oſs ad naatta.

Eg legg nu ſamañ Auguñ mijn, i Guds Nafni og Trausti, ſigni mig Heilla Höndiñ þijn, Hyrdir miñ goodi og hrausti. Signdu Foolkid og ſigndu Hws, Signing þeſsi oſs hlijfi og Illt wtdrijfi, Signingeñ þijn ſæti JEſus, ſignud yfir oſs blijfi.

Kvölld-Pſalmur med Ton, Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord.

O Gud! ſem geymir Iſrael, og öllum Hlutum ſtioornar vel, af Hiartans Root eg þacka þier, þad i Dag hefur giætt ad mier.

Almaattug Hönd og Aſiaa þijn, eñ hefur naad og ſied til mijn. Lof ſie þier Gud fyrir Laan og Hag, Lijfid, Heilſu og Vernd i Dag.

Eñ hvad eg hefi aum Mañkynd, aareitad þig med margri Synd, Gud miñ bleſſadur gief þad kvitt, fyrir Giædſku þijna og Nafnid þitt.

Naada Blood JEſu, Svidi og Saar, Saalar Angiſt, Kvöl, Hrygd og Taar, breydiſt wt yfir Brotiñ mijn, og byrgi þau öll fyrir Auguni þijn.

Þeſsi Dagur nu wti er, eñ Naattar Tijd ad Höndum fer, Gud miñ goodur eg gief mig þier, giættu nu eñ i Noott ad mier.

Eg vil gaanga til Naada nu, nu bid eg Gud mig geymir þu, vertu hier miñi Hvijlu hiaa, hiaa mier vak þu og ad mier gaa.

Umkrijngi mig aa alla Hlid, Aſiaa þijn og þitt Engla Lid, ſem fordi Adſookn Andſkotans, Armaſum, Flærd og Svikum hañs.

Veittu mier DRottiñ Værd og Roo, vek mig i riettañ Tijma þo, Lijkamiñ ſofi ſætt ſem ber, Saaliñ og Andiñ vaki i þier.

Skijl þu mier þiñi Skepnu Kynd, ſkapadri eptir ſiaalfs þijns Mynd, Hondiñ þijn naakvæm hwkri mier, og hlijfi vid þvi ſem ſkadlegt er.

Svæfilliñ miñ og Sængiñ mijn, ſie ſñur miwka Hondiñ þijn, eñ adra breid þu ofañ aa mig, er mier þa Værdiñ roosamlig.

Blessa þu DRottiñ Bæ og Lijd, blessa oss nu og aƙañ Tijd, Blessan þiina oss breid þu aa, blessud verdur oss Hvijldiñ þa.

Kvølld=Psalmur; med Ton, Værí nu Gud oss ecki hiaa.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fadir ad Handa, yfir mig lijsi Asiaan þijn, ei laat mier Satan granda, þo Auguñ lyktist aptur hier, Andañ laat vaka samt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

Eg þacka miwkri Myskun þijn, miñ Gud af Huga hreinum, ad þeñañ Dag fraa dapri Pijn, Dauda og Andar Meinum, mig verndad hefur veikañ Pion, so veitti ei minsta Satan Tioon, med Flærdar saarum Fleinum.

Eins sem Daudur aa allañ Haatt, eg ligg i Hvijlu miñi, hefur nu ecki Høndiñ Maatt, nie Huguriñ vekur Siñi, eg veit ei hvert mier audnast aa, aptur ad Morgni Lioosid siaa, treysti eg þo Tilsioon þiñi.

Hiartans bid eg ad Hræring þu, heiløgum stioorn-ir Anda, Draum-Orum burtu døprum snw, og Draugum allra Handa, Engill þiñ drifi æ mier fraa, Andskotañ sem þar stundar aa, graadugur þijnum ad granda.

Bidiandi framar Blessan þijn, blijdi Fadir med Taarum, sømuleidis þu siaa til mijn, vid Satans forda Arum, hier ligg eg eins og lattiñ Mañ, Lijfs-Biørg einga sier veita kañ, hladiñ med Synda Saarum.

Sæla Lofgiørd skal sijngia þier, Saala mijn, Herra goodi, þa loksins aptur Lioosid sier, og liettir þwngum Moodi, miikandist þijna Myskun aa, Myrkrañna Skielfing leystur fraa, þijn Huggun mitt Hiartad rioodi.

Laattu yfir mier licoma nu, Lioos þijns heilaga Anda, so ad eg mætti i sañri Trw, sijngia Lofgiørd og vanda, Noott þessa leys mig Naudum fraa, nu bid eg Gud þu siert mier hiaa, Herrañ Himins og Landa.

Umhyggiu Sorg og Angrid med, allt nu i burtu flioott, halla ea mier so hægt a Bed, Hvijldar i Naadunni nioota, þo sijgi hæaur Svefn mig aa, samt vaki Ondiñ Drottni hiaa, hañs alldrei Heidurin þriootí.

Eirn Kvølld=Psalmur, med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

DAgs Vøku er eñ nu Ende, eñ Nætur-Svefn fyrer Hende, allt Stundlegt hefur so Umbreyting, eñ eilijft Lijfed Stadfesting, Kyrie-eleison.

Eilijfe Einvallds HErra, eg vil þier Packer giøra fyrer JEsum Sæta Soneñ þiñ, Saaluhiaalpara og Hirder miñ, Kyrie-eleison.

Þu

Þu hefur a þessum Deige, þyrmt mier eñ glatad eige, añast so sem þitt, ꝥeinka Barn, O Gud hvad þu ert Nadargiarn, Kyrie-eleison.

Jeg vil þo aumur játa, Jeg maa ei Barn þitt heita, Haatt fyrer þier i Himiniñ, hef eg þrátt syndgad, Fader miñ, Kyrie-eleison.

Þu gafst mier Blessan þijna, þaa Naad hef eg Syndum launad, i Dag sem øll mijn Æfe-Kvølld æ! miina Þusund Punda Skulld, Kyrie-eleison.

Fader O Fader Naada, Fader Sañleiks og Daada, fyrergief øll miin Afbrot leid, fyrer Arnan JEsu Piinu og Deyd, Kyrie-eleison.

Añars eg ei maa sofa, ellegar Naader hafa, hvør vill vænta sier Værd og Frid, vera osáttur þo vid Gud, Kyrie-eleison.

Gleym þu þvi Glæpum miinum, Gud miñ, eñ Fame þijnum, Vef þu uñ mig, so vil eg traust, v.l sofa og hviilast Hætkalaust, Kyrie-eleison.

Saal, Æru, Ond og Lijfed, og allt þad þu hefur mier giefed, gief eg i þiina Giæt-sku Vorn, Gud m.ñ vardveit þu øll þiin Børn, Kyrie-eleison.

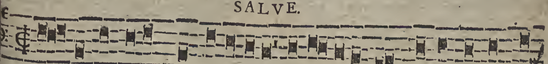
Eg fel i Umsioon þiina, alla Sam-Christna miina, Heilage, Heilage, Heilage, Himens og Jardar Stioornare, Kyrie-eleison.

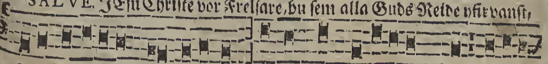
Meinum og Myrkra Vellde, mykli Satans Ofbellde, og øllu Illu oss frelsa fraa, Fridar Eingell þiñ sie oss hiaa, Kyrie-eleison.

O! JEsu allrar Millde, oskar miin Saal og villde, Himneska Roo og Hviilder faa, Heilagra þiña Lande naa, Kyrie-eleison.

Gud giefe oss goodar Nætur, Gud hialpe oss vel a Fætur, i Nafne Fødurs og Sonar, og Anda Guddooms Hætignar, Kyrie-eleison.

SALVE.

so ad Adam i þier Naadena fañ. Þu ert vort Lijf og sæta Traust, bæde i

Mootgange og i Lyst, a þig vier treystum O JEsu Christe, vier kollum til

þijn i vorre Naudsyn, sem erum fallner i eilijfañ Deyd, med Evu allra vorra

Moodur. Vier kollum til þijn, af þessum grætlega Dal, vier sijtum og græt

um sioddañ Fall, þo ertu fullur af Guds Glæsku og Naad. þvi hialpa oss þu

Naadarfulle HErra. Eja Christe, vor Tulkur ertu erdeñ til vors Fodurs/

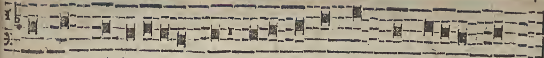
for=

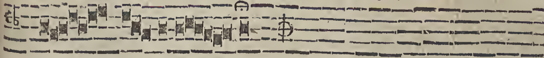
forlaat oss saker þijns Dauda allar vorar Synder, og venda þijnu naadarlega Andlyte til vor, Vesælltra og Aumra, og ad þu Mildelega jafnañ vilier oss Myskuna. O JEsu ! kieñ oss ad þeckia Fødur þiñ, hvørs Naad og Giædska i þier skijn, laat oss so þeckia hañ i riettre Trw, ad vier meigum hañs blijda Andlit skoda, og sijdañ med þier og honum vera.

1. Vers

JEsu Christe

Christe Guds Son, heyr vora Hiartans Bon, og skil oss vid vor forbientu
Laun, þu sem frelster Adams Kyn, heyr vora Gudlega Bæn, og sem vier
trwum þier, þu oss vel reynst. Undertrod þu þañ gamla Hogg-Orm, so hañ
meige oss ecke farga, sem hañ hefur giørt vid marga. O Abrahams Saad!
gleim þu oss ecke, heldur skipt med oss þiñe Naad. O Jomfrw: Mariu Sont

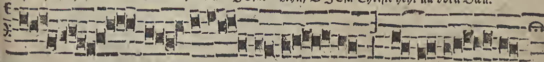

2. Vers

JEsu þu ert vort Traust, heyr vora Grætlega Raust, og Naada oss alla Efalaust Þu ert Emannel, upplijs vo t myrkva Pel, og uppkveik Naadar-Livos i vorre Saal. Þu ert Jacobs Stiarna og Jsraels Kvist, sem Balaam sagdi fyrer vijst, og Esajas ei allra sijst. Þu ert sw Kiellda, sem Naadeñ wt af spratt, sem Spaameñerner hafa sagt. O Jomfrwr Mariu Son ; O Kong Davids eiliifa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn. Oh Millde JEsu.

3. Vers.

JEsu þu ert vor Vegur, og til Himensins Stijge, laat oss ei fara i O-Vege. Þu ert Paradijsar Port, laat oss ei villast burtu, i þessu Villu Myrkie svørtu. Þu ert ein føgur Sool, Skijnande og klaar, sem i Heimiñ skijn, Sijdla og Ar, hvør hana sier, utañ Skada gaar. Þu ert þad Guds Lamb, sem fyrer oss i Neyd kom, skil oss vid þad gamla Dramb. O Jomfrwr Mariu Son, O Kong Davids Eilijfa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn.

Sie Nafn DRottens JEsu Chr'sti Blessad, Haleluja.
Nu hedañ af og ad Eilijfu, Haleluja.

Heyr HErra Gud, hvør ad Dijrdarfulla Nafn DRottens Vors JEsu Christi, Eingietens Sonar þijns, Giørder øllum Trwlyndum Þioonum þijnum, til hiñs hærsta Sætleika, Hiartañs Astundunar Elskulegt, eñ Óhreinum Ondum Hrædelegt og Skielfelegt. Veitti oss Lijknsamur, ad aller þeir, sem þetta Sæta Nafn JEsu goodfwslega Vegsama hier a Jørdu, medtake Sætleika Heilagrar Huggunar hier i Heimi, eñ ødlest i Okomnum, Eilijfañ Føgnud og Glede. Fyrer þañ sama, etc.

Bæna og Packlætis Psalmar a Morgna.
Morgun Saungur.
Ton, Guds Son kallar, komed til mijn.

DAgur burt tekur dimma Nætt, DRottens Foolk sparneitt vakna braatt, og heidra Gud þiñ HErra. Otelianleg øll Eingla Hyrd, aan Afslaats sijngur Gude Dijrd, alls Skapara og þeirra.

Haneñ og allskyns Fugla Faung, fagurt vegsama Gud med Saung, sem þaa klæder og fedur. Himnar, Jordeñ og Hafed vijdt, Hæt'gu og Lof Guds boda tijdt, þioona hønum þar medur.

Øllum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhvør med sijne Art, skijrt gøfgar siñ Skapara. Þu mætust Skiepna Madur hvør, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, varast Viliañ ad spara.

Hugleid, ad Gud vid sialfañ sig, samlijkañ hefur skapad þig, þvi giør hañ þeckia kyñer, so þu elsker af Hiarta hañ, hefter, sem Muñur ørka kañ, Ast hañs og Fylge fiñer.

Upp fraa þvi Giøf hañs Anda hlautst, eirneñ hañs Sonar Naadar nautst, af Hiarta þacker hønum. Vel fulltur jafnañ vak og bid, vanda hañs Stiett med helgum Sid, sem hæfer hañs Læresveinum.

Uñ HErrañs Komu ecke veitst: Asetta Stund hañs ecke leitst, hañ baud þvi þier ad vaka. J Saattmaala Guds þig sida ætt, sing hønum Lof af Hug og Maatt, miñst hañs Milde ad þacka.

O vor Fader eilijfe Gud, eg þacka þijna Hiælp og Naad, Velgiørder, Vernd og Gaafu, sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Eymdum eydt. Lof sie þier ad Eilijfu.

Fyrer

Fyrer JEsum sæta Soneñ þiñ, sem med þier lofar hvørt eitt Siñ, Eingla Her allur samaň. Hiaalp HErra, ad eg sem sw Hyrd, sijnge þier jafnaň Lof og Dyrd, nu og aan Enda, Amen.

Eirn goodur Morgun Psalmur, Ton, Eirn Gud Skapare allra saa.

Klaar Dagur og Lioos nu komeñ er, kiære Fader þig bidium vier, geym oss i Dag vor Verndar-Maň, fraa Voda sem oss skada kaň.

Still vora Tungu ad ei styggest þu, Stijrer Himna, og vardveit nu, Augu vor allra eirneñ med, so eckert faae þau faanijtt sied.

Vor Hiørtu giør þu og Hugskot hrein, so hverfe af þeim øll Synda-Mein. Ofneytslu tak oss eirneñ fraa, og alla Gyrnd er oss skada maa.

Nær Dagur þesse nu lijdur hier, og Nætur Tijmeñ komeñ er. Ad vier aller þier þøckum þaa, þu sem oss geymder Illu fraa.

Sætt Lof sie Fødurnum sialfum tied, hañs Syne og helgum Anda med, sem helldur yfir oss Hlijfdar-Vørd, hønum sie eilijf Þackargiørd, Amen.

Same Psalmur, med ødrum Hætte, uppaa Dags-Tijdernar.

NJoosaň Dageñ nu lijta maa, lifanda Gud vier kiellum aa, i vorn Staf se virdest saa, Voda øllum oss frelsa fraa.

Stijre Tungu aa helgaň Hatt, ad Heiptar Kijf ei spille Saatt, giæte Sioonar og giefe Maatt, Glise Heimsins ad hafna þraatt.

Hrein verde jafnaň Hiartans Root, hverfe Omenska leid og loot, Fylle og Sælld ad falla i moot; aa Forse Hollds mun viña Boot.

Ad þa Dagureñ hætter hier, og hefst Nootteñ, sem epter fer, søñum Gude Lof sijngium vier, Sidader vel, sem skylldugt er.

Heilagur Ande er til Saňs, eitt med Fødur og Syne hañs, virdest þo byggia Brioosted Mañs Blessadur kome til þessa Rañs.

Muñur og Tunga, Siñed, Saal, samhliodi æ vid Gudlegt Maal, Kiærleikur loge, tooltu Taal, kveike Naaunga soddaň Baal.

Pu saňe Gud og DRotteñ dijr, Daasamlegaer Skiepnum snijr, med fegrum Lioma Morgun bijr, Middagur er og eirneñ hlijr.

Med sundurlyndum set þu Grid, svipt af Ohreinrar Elsku Sid, Lijkømum halltu Heilsu vid, Hiørtunum gief þiñ Andar-Frid.

Obreytanleg aa alla Lund, efter Skiepnur þijn Volldug Hønd, Lioosa Dagsins þa lijdur Stund, lætur hwma i sama Mund.

Virdstu oss biart ad veita Kvølld, ad varest Lijsed

Synda Giølld, þegar ad liñer þesse Olld, med þiñar Dijrdar hlijf oss Skiølld.

Adur Dagureñ endast skiær, Allsvalldande Gud bidium vær, Naad þijn, hvør best oss frelsad fær, fylgiande oss, sie jafnañ nær.

Svefu-Orum ad burt svipter nu, Sioonar Ognum oss forda þu, Flærd Ovinar so fraa oss snw, ad flecke ei Hollded Blecking sw.

Vollduge Fader fullgiør þad, fyrer þijns Sonar JEsu Naad, med Helgum Anda aa Himne og Laad, hafande med þier Eilijft Raad.

Eñ eirn Morgun-Saungur, med þad Lag, Christe þu klaare Dagur ert, etc.

STanded upp Christi Børneñ blijd, byrter sig Morgun Stiarnañ frijd, Lystelegasta Lioos hun er, Liooma uñ allañ Heimeñ ber.

Klaar Morgun Stiarnañ kom þu sæl, Christ vorn HErra oss boda skal, Grædare vor er Guds Son kiær, giarnañ þig af þvi losum vær.

Af þeirre Størnu þier mijn Børn, þecked Christ JEsum HErra vorn, milldaste er þad Mariu Son, med sijnu Orde giefur oss Sioon.

Morgun-Stiarna Guds Ord þu ert, alldrei vilium oss horfeñ siert. Ætijd vertu vort Andar Lioos, ellegar faanga Myrkureñ oss.

Med Liooma þijnum lys oss hier, Lausnara vorn so þeckium vier, mijnka þu i oss Myrkra Volld, svo meige Elskañ ei verda kolld.

Velkomeñ siertu Dagur dijr, diñ Noott fyrer þier burtu flijr, hreiñ Lioome oss i Hiartad iñ, Himneske jafnañ Geysle þiñ.

A þig vier trwum JEsu Christ, med Bloode þijnu hefur oss leyst, til Heimsins Enda oss siert hiaa, Arf Himnarijkis laat oss faa.

JEsu þu ert vor saña Sool, saa þier trwer, fær eilijft Skiool, Arfa hiest Sælu eilijfrar, allre Christne sem bweñ var.

Hædst Lof og Þock af Hug og Raust, hier Stundleg, sijdar endalaust, fyrer Naad Myskun og Fulltijnge, Fødur, Syne og Anda sie, Amen.

Eñ eirn Lof-Saungur aa Morgna, Ton, Dagur og Lioos þu DRotteñ ert.

BJartur Dagur nu byriar hier, Brædur þacklaatir verum vier, milldum Gude hvørs Myskun stoor, miøg vel þessa Noott giætte vor.

Lofum og dijrkum aller nu, eirn Gud med Muñe Hug og Trw, ad virdest med Volldugre Hønd, vernda i Dag vort Lijf og Ønd.

O Gud vor Fader eilijfe, sem af þiñe Myskunseme, med Hiaastod, Krapt og helgum Maatt, hefur oss geymt uñ þessa Naatt.

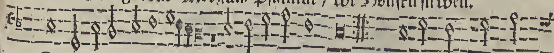
So hlijf oss i Dag HErra miñ, hiaalpa oss fyrer Soneñ þiñ, laat ei svijkia oss Satans Taal, sem sæker epter vorre Saal.

Veittu oß DRottiñ Vernd og Hlijf, Vardhalld fiert oß a hvørri Tijd, Kongur, Skiool, Stioorn og sterka Vørn, styd og leid oß þijn aumu Børn.

O Gud þier giefum oß i Foorn, ad þu Verk, Maal og Huga vorn, i Lærdoom hijnum leidir hier, Lifnadur vor so þocknist þier.

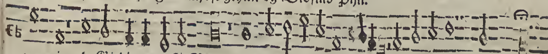
Medtak þaa Foorn og Morgun Boon, milldi Fadir fyrir þiñ Son, ad vier so þyggium þijna Giøf, þier sijngium Þackir, Dijrd og Løf.

Eirn goodur Morgun-Psalmur, wr Donsku snweñ.

Dagur i Austri ollum, uppreñandi nu skijn, So Lijf giorvallt fram-

Gud miñ fraa Glæpa Follum, oß geymi og Diøfuls Pijn.

gaangi, ad Giedi og þiñi Villd, enn Illu ei aahaangi, oß efli Naad þijn milld.

Þier vil eg þijdi Fadir, Þackir og Lofgiørd tiaa, þu veittir i Nootl mier Naadir, og Naudum svipptir fraa, hefur aa hverri Stundu, Hiaalp og Naad mier audsynt, Meiniñ Diøfulsins mundu, mier ellegar hafa tijnt.

Framar eg bid med Blijdu, þu blessud Voniñ miin, vernda fraa Vesølld og Striidu, ad Veniu Børniñ þijn. Skijl oß undir Skugga, Skapariñ Vængia þier, sem Hænañ Unga huggar, høfum vier Traust aa þier.

Hritt burtu Heipt og Bræði, og Heimsku i Dag fraa mier, so i Stilling stioorna nædi, ad Starf mitt likit þier, og Hiartad heilags Anda, haaleit verdi Bygd, laat mig stødugañ standa, i Striidi og allri Hrygd.

Mig hept fraa Holldsins Gyrndum, svo Hiartad ei festist aa, Heimsins Blooma blindum, og bleckist þier i fraa. Þitt Riettlæti virdst mier veita, vidhallt i Trwñi mier, so eg ødlist Ydrañ heita, i Anda og Lukn hiaa þier.

Leid-

Leidiua ſiin mier ſaña, i Sorgar-Dalnum hier, Dioflinum bæg og baña, þiin bleſsud Ord giefmær, med allri Trw að treyſta, tiað og hallda þig, fyrir hañ ſem Piood hefur leyſta, þar til þa ſtyrk þu mig.

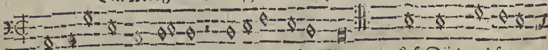
Ad ſiiſt mig ſviika megi, fra Satans vonda Flærd, nie fra Trwñi teige, med Tæalt og Mañin Slægd, Lat mig þig eiñ ækalla, i Anda og Sañleik beſt, og alldrei fra þier falla, fyrir nockurn Kiærleiks Breſt.

Ad elſka Æru þiina, Embætti ad ſtunda mitt, HErrum Hyſi ad ſiina, ſem helldur Bodord þitt, giefmier þeſs ad giæta, og Gagnſemd øllum-tiað, Polldum Biørg ad bæta, med Bleſsan þad eg má.

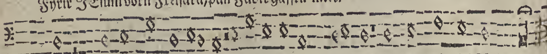
Dijrd þijn allreie dvijne, ÓRottiñ Gud Fadir þiað mier, þijns Sonar ſkiæri Lof ſkiine, Skylldañ þad krefur og ber, hier med heilögum Anda, hæleit Tign ſie veitt, mig fyrir þu Fæari og Vanda, og frida uñ ſijdir greidt.

Gief ad ei feolni Christnum, Kiærleikſins Hiti hreiñ, ad vier i Trwñi ei viſnum, vernda þu hvern og eiñ, ſvo i Gudſpialls Lioosi giætum, þier Gudi Packir tied, og i Sonar þijns Fadmi ſætum, ſijdañ ad hvijl aſt med.

Ein Morgun-Bæn fyrir allra Handa Stiettum.

Himneſki Gud vor HErra, Heidur og Lof ſie þier, Lof Dijrd med ſætum
Fyrir JEſum vorn Frelſara, hañ Gadir gafſtu mier.

Saung, Sijd og Ar hier ſegi, ſo og að þeſsum Degi, og øll mijn Æfiñ laung.

Miog vel þiin Myſkun gooda, mig hefur þeſsa Nætt, fra Synd, Fæari og Voda, fordad að allañ Hætt, af Hug þig HErra bid, Myſkun þijñ mier tilgæfi, moodgad þig jafnañ heft, med allskins illum Sid.

Eñ i Dag Gud eilijfe, eins bid eg, þu gevmir mijn vid Satans Svikum og Kijſe, Synd, Smæan og allri Pijn, Elldsgang og Ovedri, fra Orbyrgd og O- for-

-sorum, illum Dauda og Sussrum, Freisting og Fangelse.

Hollo, Saal og Heilsu mijna, Heidur, Goß, Kviñu og Born, eg sel i Umsioon þijna, og Undir-Mañ miñ hooru, og alla Andan mijn, Fedgin, Frændur og Vini, med Foolki þeirra og Kyni, giorvallt er Gæsla þijn.

Engill þiñ um mig bliffi alldrei hverfi mier fra, vid Satans Svikum hlijfi, sem til mijn vilja naa, hier ad hañs Illskañ lioot, i Syndum sijst mig veidi, Saal og Lijf ei leidi, i Hrak og Heliar Noot.

Eiñ Gud læt eg ollu rauda, allt i hañs Valldi er, vill mig vernda og naada, vel tekst hvad ætlar sier, reidi eg mig þvi a hañ, Æfi mijn Aund og Lijfid, i hañs Valld sie giefid, verdi mier sem vill hañ.

Þockum, heidrum af Huga, HErra vorn allañ Tijd, Guds Laan og Giædsku nooga, giefur oss Ar og Siid, af Audmykt Ofrum þess, þa hætter holldleg Æfi, Himna Arf oss giæfi, Fognud og Fridar Sess.

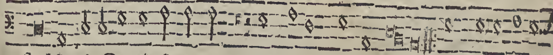
Gud veiti Kyrkiu Valldi, ad vanda helga Stiett, vid Lijf og Heilsu halldi, hañs Nafn ad gefgi riett, og Foolkid frædi nu, med hreinu Hiartans Ordi, Hræsni ollum fordi, Villum og Vantru.

Eins vora Vallds-Meñ geymi, og verndi Almugañ, Bændur og Born i Heimi, Bw-Foolk og Undir-Mañ, þijn Hond þeim hlijfi vel, Plaagum, Hassta og Hungri, Hernad og Orbyrgd þungri, og allri Eymd og Kvol.

Uppaa þad segium Amen, efandi þetta sijst, giorir þad Gud allt samañ, geingur sem honum lijst, sijdañ i sini Stiett, sijn Verk sierhvor giore, sem Gud hañ tiltiore, fast ræki Frid og Riett.

Heyr vor Himneski Fader, Helgist þitt Nafn og Ord. Þitt Rijki byggium glader. Þiñ Vilie skie aa Jord, Veit oss i Daa vort Braud. Forlaat oss vorar Syndir. Og Freistni fraa oss hrindir. Leys oss af allri Naud.

Eirn goodur Morgun-Psalmur, eptir Donskuñi wtlagdur.

Þañ signada Dag vier siaaum nu eirn, og Soolar Geyslañ frijda, DRottiñ lati i Gu... ...ollum alltijd hreirn, so ad aukist Gledi og Blijda,

Dag ei ne·rn, detta i Skoñ, Lost r.ie Kvijda.

Þañ signada Dag, þa signudu Tijd, sem fæddist vor HErran mæti, kom ofañ þad Lioos og Leyptran frijd, sem lioomar uñ Veralldar Stræti, þessi hin fagra Byrtañ blijd, er Braut i eilijft Sæti.

Gud Fadir, Guds Son, Gud Heilagur Andi, geymi med Englum sijnum, oss i Dag fra døpru Grandi, Diøfulsins Valldi og Pijnum, fyrir hañs Ofundar Illsku Blandi, vora Aund og Lijf fra Meinum.

Kvøl vors HErra og Krossins Pijn, sem keypti oss fra Dauda, set eg i Dag millum Diøfla og min, hañs Dreyra Fossiñ rauda. Þad blessada a mier Bloodid hrijn, sem Bootiñ er mina Nauda.

Þo Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griootid og Sandar allir, mæla kyñi, ef mætti skie, med Engla Røddu snjallir, Losid noog alldrei læta i Tie, uñ Lausnara vorn med Spialli.

Dagur so længur alldrei er, ad ei med Kvølldi lendi, Daudiñ Lijfid dregur med sier, dapur i burt ur Hendi, vier skulum ut, eñ Grøfiñ er giør, þar giessi ei añar Endi.

Gud giefi þad so þioonum vier, i þessari Verølldiñi, ad Guds Son med Trwñi taki hvør, so traustlega Myskun fiñi. Þa Heimuriñ fra oss hallar sier, Hiaalp vor alldreigi liñi.

Nær førum vier i vort Fødur-Land, og ur Fææriñu skulum venda, gief eg mijna Saalu Gudi i Hand, i Gledi Himnarijkis senda. Gud Fadir, Guds Son, Gud Heilagur Andi, giefi oss go. þañ Lijfs Enda.

Morgun·Psalmur, med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

Blessada Þreñing blessud sie, blessandi Hægi mijna, Lykn og Naad sem mier lietst i Tie, Lidsemd og Myskun þijna, Lijf mitt og Saal uñ lidna Naatt, leyst hefur eñ fra Vanda, og illum Anda, so i Dag hef eg Megn og Maatt, i mijnu Kalli ad standa.

O Hiartans Fadir eg bid þig, yfirgiefdu mig eigi, añastu nu ad øllu mig, aa tilkomanda Degi, halltu so fast i Hønd med mier, ad hendi mig Slijsiñ eingiñ, nie Glæpa Geingi, helldur hvad sem eg forma fer, farsælijst vel og leingi.

Eg

Eg befel mijna aumu Aund, og vesælan Lijkama, og bu-fanda Lif i þijna Hond, þennann Dag og hvern Tijma, Hegdan, Vit, Skin og Hiartad allt, Hugsun, Skilning og Sinni, sem Maal og Mini, Ord og Giørdir og Aform allt, innlæsi eg Tilsioon þinni.

Blessa þu Inn og Utgaang minn, og allt hvad eg skal vinna, Vidmoot og Hegdun sierhvert Sinn, Sess og Gaang Foota minna, Idiu, Vilia, Raad, Asetning, allt hvad eg er og orka, til Vits og Verka, i Utfør gevin mijn allt um kring, og giør þa Trwna sterka.

Hvad þier til Dijrdar einn Gud er, og til Velferdar minnar, framkvæm þad allt i aumum mier, af Nægd Myskunar þinnar, Enn ef i Dag þijn Bodord brijt, Breiskleika mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hiaalp og Naad þinni Fadir fliit, forþienta Reidi lægdu.

Einginn er Gud annar enn þu, og einginn Hiaalparinn Manna, þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Naad þijna læt mig kanna, geim mijn fraa allri Glæpa-Slood, gief mier þitt Ord eg læri, og Avoxt færi, Fyrir JEsu blessada Blood, Bænheyr mig Fadir kiæri.

Morgun-Psalmur, med Ton, Oss maa auma kalla.

HEidur og haaleit Æra, Heiløgum DRottni sie, sem oss vann endurnæra, med allskyns Roosemi, veitandi Værd og Naadir, veriandi Myrkra Her, ad oss so giørla gaadir, Grandlauser vøkum vier, Gud minn oss geymir vel, Gud blessar Israel, Guds Børn Gude eg fel.

Hvør kann ad hugsa og reikna, hvad margt Eitt Andartak, liwfur DRottinn oss lijknar, og lætur sofa med Mak, elur so Dun aa medann, øllum sem treysta aa hann, þar til hann hiaalpar hiedann, i Himneskann Dijrdar-Rann, Gud minn oss geimi vel, Gud blessar Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Ei kann eg wt ad skijra, alla þaa stooru Naad, sem Gnds mijns Giædskann dijra, Grunnlaus hefur mier tiaad, eg gledst i Gudi mijnum, þeim gooda Lijfsins Brunn, Saal mijn med Sætleik sijnum, syngi med Hiarta og Munn, Gud minn oss geymir vel, Gud blessar Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

I JEsu Edla Nafni, eg byria þennann Dag, blessi hann øll mijn Efni, Andar og Lijfsins Hag, fra øllum illum Kindum, Adstod hanns hlijfi good, fordi vid Falli og Syndum, forlijki mig hanns Blood, Gud DRottinn geymi oss vel, Gud blessi Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem einninn Kallt, og allt hvad þar inni sveimar, Hønd DRottinns geimi þad allt, einkum hanns Edla Christni, ædri og lægri Menn, verndi vid Voda og Freistni, vel-

signi oss Eining Þrenn, Gud Drottinn geymi oss vel, Gud blesse Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Lotning og eilijf Æra, ædstum Fødur sie, samt hanns Syninum kiæra, sem er vor Frelsare, hier med heilsgum Anda: Hiaalpi til Þrenning skiær, Fognudi Lijffsins lenda, Lioosß Degi hroosum vær, Gud DRottinn geymi oss vel, Gud blessi Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Morgun Psalmur, med Ton, Endurlausnarinn vor JEsu Christ.

GUdi sie Lof fyrir-Lioosid gladt, lidinn med Værd er þessi Noott, eg vil upprissa, og minn Gud prijsa, Kyrie-eleison.

Hvørs Verk ad eru Himin og Jørd, hier med er Lioos og Dimman giørd, moot morgnum Voda, Mønnum til Gooda, Kyrie-eleison.

O minn Heilagi Herra Gud, Hiartans Dag-Stiarna sæl og glød, upp, upp mijn Saala, umm hana ad tala, Kyrie-eleison.

So marga Lofgiørd segi eg þier, sem þu gafst Andar-takid mier, umm Æfi mijna, og alla Blessan þijna, Kyrie eleison.

Eg bid þig nu audmiwklega, J-klæd mig Christnum Herskrwda, send Sigur-Hreysti, Sigrarinn betsti, Kyrie-eleison.

Mijnum Misgiørdum Gud minn gleym, Gud minn laat mig ei deya i þeim, minn Verk od stunda, veit mier aa Synda, Kyrie-eleison.

Forsorga þu mig Fadir sæll, fyrst eg er þinn dijrkeyptur Þræll, Saal og Lijf sedier, Samvitskuna gledier, Kyrie-eleison.

Laat mig so sem þu vera villt, verdi Naadar Heit uppfyllt, aa mier og mijnum, med Krapti þijnum, Kyrie-eleison.

Gef mier ad skynia endast aa, Æfi-Dagar og Lijfsins Stiaa; minn JEsu goodi, mier øllum raadi, Kyrie-eleison.

Eg fel mig og øll Guds Børn, i JEsu Naadar-Skiool og Vørn, i Himnarijki, hann oss inntaki, Kyrie-eleison.

Gudi Fødur og Syni sie, samt helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrir væra, Kyrie-eleison.

Morgun Psalmur, med Lag, Himna Roos, Leid og Lioos.

DAgur er, dijrka ber, DRottinn Gud minn, Noottin lidinn; Lof sie Gudi, Lioos skijn, gledur eim, marga Menn, Myrkra Flottinn, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Fyrir þinn Son, Sæln-Von, sie þier hærst Lof,
nig þu spardir, Meinum vardir, minn Gud, mier
asst Frid Lyfn og Lid, leid so Noottinn, Lijf og
Sæl, lijka Mæl, lofi Drottinn.

Mig hefur leidt, Meinum eydt, Myrkuninn þijn,
voria Stundu, a Heimsins Grundu, hier til, af-
end þier, ei fra mier, nær afleag Proottinn, Lijf
g Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Eg bid þig, annast mig, enn i Dag æ, fyrir bann
eta, Saalar næta, Son þinn, veit mier Naad,
ernd og Raad, Vægd og Lidsinn, Lijf og Saal, lij-
Maal, lofi DRottinn.

Helgann Dug, hreinann Hug, hia mier uppkv-
, þier ad hlijda, lijka lijda, Laun Dags, og Pwng-
ann med,holngt Ged, breyta hlijdinn, Goodañ Dag,
gladann Hag, gefi oss DRottinn.

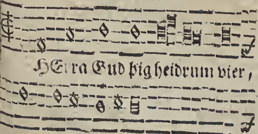
Hvad eg hier, forma fer, fariælist vel, Utgaang,
Framgaang, Inngaang blessa æ minn, og i Naad,
allt mitt Raad, annast hvort Sinn, Goodann Dag,
gladann Hag, gefi oss DRottinn.

Eg fel þier, allt hvad mier, adur gafstu, sie þinn
Dugur, mier maattugur minn Gud, bæti sa, betst
sem ma, Breiskleika minn, Goodaun Dag, gladañ
Hag, gef oss DRottinn.

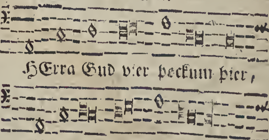
Lijf og Aund, Efn nu vond, eg nu þier fel, ollu
Illu, Voda og Villu, ver mig, Svom og Dijrd,
sie þier skijrd, sijfelldt Gud minn, Lijf og Saal,
lijka Maal, lofi DRottinn.

Lof-Saungur þeirra Heilogu Lærifedra, Ambrosii og Augustini.

Fyrsti Koor.

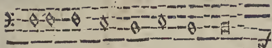

Annar Koor.

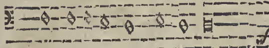

Allir

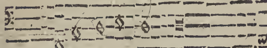
Fyrsti Koor.

Allir Englar og Himna Her,

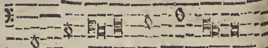

Þig Cherubim og Seraphim,

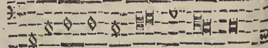

Heilagur er vor Gud.

Añar Koor.

Og hvad til Heidurs þienar þier,

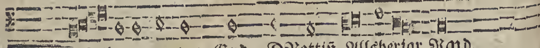

Lofa jafnlega med Reddu sijn.

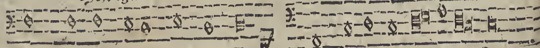

Heilagur er vor Gud.

Baadir Koorar til samans.

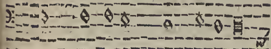

Heilagur er vor Gud DRottiñ Allsherjar Raad.

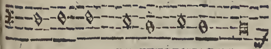

Þijn Guddoomlega Makt og Dijrd, Meiri er eñ Himiñ og Jord,

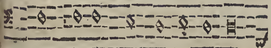
Fyrsti Koor.

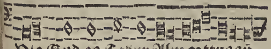
Dijr Søfnudur Toolf Postula,

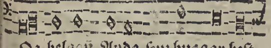
Og Pijslar-Votta Fylking from

Pijn heilög Christine øll aa Jørd,

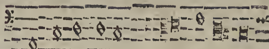

Pig Gud og Føður Almaattugañ,

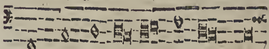

Og helgañ Auda sem huggar best,

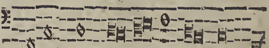
Añar Koor.

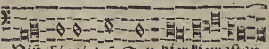
Og Lofleg Tala Spaamañaña.

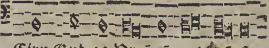
Sijngur þier Lof med sætañ Room,

Fææer þier Lof og Packargiørd.

Piñ Eingieteñ Son, þier kiærastañ.

Eirn Gud og Preñañ medkieñest.

Fyrsti Kor.

O i Dyrdar Kongur JEsu Christ,

Jomfrwr Lijf hefur þu ei forsmaad,

Þu hefur Daudans Afle eydt,

Þu situr a Guds hægra Veg,

O. d..ū kiemur þad er vor Trw,

Aññar Kor.

Eilijfur Guds Sonur ert þu vijst.

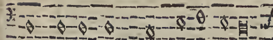
So Mañkyn leysstir med þiñe Naad.

Og i Himna Hvijld Utvallda leidt.

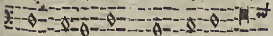
þijns Fødurs dyrd er þier jamelgeñleg.

Lijfs og Dauda ad dæmer þu

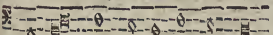
Fyrsti Kor.

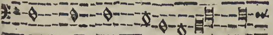
Hialp oss þijnum þionum Herra Christ

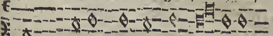
Leat oss ad Himnum ødlast Dyrd,

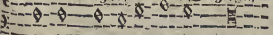
Þin Sofnud HErra hoolpen atør,

Hlijf þeim stioorna og æ siert hiaa,

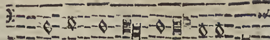

DRotten þig lofum vier Daglega,

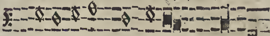

Hlijf og geym oss a hvorre Stund,

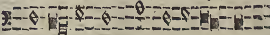
Aññar Kor.

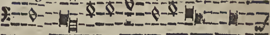
Hvøria med Bloode hefur þu leyst,

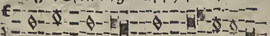
Eilijflega med þinne Hyrd.

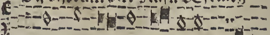
Og blessa þaa sem þin Arfur er.

Og Æfenlega upphefier þaa.

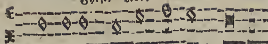

Og dijrkum þitt Nafn Æfeñlega.

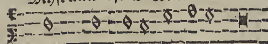

Vid Illgiordum og allre Synd.

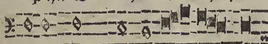
Fyrsti Kor.

Myskuna oss O Millde Gud!

Þijn Vernd yfir oss ætijd sie,

A þig DRottenn er øll vor Von,

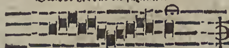
Annar Kor.

Og Naada oss i allre Naud.

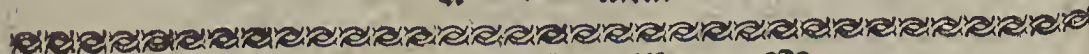
Þu ert vor Heill og Hiælpræde.

Alldrei læt þu oss verda ad Smaan.

Baader Korar til samans.

A = men.

Viku Saungur Kvølld og Morgna,

wtdreigenn Af

Fyrsta Skøpunar=Verke, Fyrsta Ordi Christi aa Krossenum;

Og Fyrstu Bæn i Fadirvor.

Af Saal. Sr. Joni Magnussyni i Laufaasi.

Sunnudags Morgun Psalmur.

Ton, O Gud vor Fadir sem i Himerijke ert.

NAfn Guds sie blessad, nu er Vika nij komin, þan hellsta og fyrsta hennar Dag, helgann Sunnudag köllum, a honum giordist Himin i Fyrstu, og Haudrid senn, þar med komst og þad Lioos i Lag, sem lijsir enn Augum öllum. Vier trwum allir a eirn Gud þann, allt þetta sem skapadi, hann og vid Makt þvi hallda kann, hroosa skal þeim Verknadi, helgadur DRottni, hvor einn Mann, hier og i alla Stadi.

Dijrd i Upphædum dyrdarfullum Drottni sie. Ordid vard Holld og hia oss bioo, hvers Fullnad eg a treysti. JEsus sa Guds og Jomfrur Son a Jardrijke, saklaus sem Lamb fyrir Syndir doo, a Soolar-Dag upp sig reysti. Med fyrsta Ordi a Krossi klaar, Kvolurum Lyknar beiddi, læknadi öll vor Saalar Saar, Sunnudags Hvijld tilreiddi, i Sigur upp Daudans svelgdi Faar, Satans Makt alla deyddi.

Hæsti Lof sie Gudi sem hefur oss alla helgad sier, fyrir sitt Ord og Andann med, er yfir Skijrn Vatns sig færdi, eins og hann nærdi Afgrunn dymt i Upphafe, a Postulum hafa Menn Svip hanns sied, sierhvern a Tungur lærdi, endurnijar hann hvers þess Hag, er Hvijldar Minning Guds prijdir, himneskur Blær med himneskt Slag, holldlega Vanart þydir, andlegum sælann Andlaats-Dag, eflaust stiptar unn sijdir.

Heilagi Gud, sem Himna stijrir hæum Troon, i Helgidoominum Heimili aatt, og hia þeim, sem Syndir græta, Fadir vor ertu fyrir þins Sonar Fridar-Boon, oss hefur tekid alla i Saatt, er Trw i Stadinn jaata, Þrenningar Eining þitt Nafn a, þar fyrir af Hiarta bidium, ad þad verdi oss helgad hia, helgudum

um Fridar-Ridium, Vanhelgan allri vijk þu fra, veit oss ad heilagt ydium.

I Skyrniñi hefur oss Skaparans Fingur skrifad iñ, i Preñingar Nafni i þad Mañtal, er þvæsti i Guds Sonar Bloodi, Ceremoniu settri fylgir Sættmaliñ, so vier vitum hvad vera skal, veit oss þvi DRottiñ goodi, Hlijdneñar Anda Hættalag, Heidur þiñ fremst ad rækium, helgum þitt Nafn og Hvijldar-Dag, Hialprædi til þijn sækium, Naunga vorra hlijsum Hag, hafnandi Vansa og Klækium.

Siaa oss og øllum syndugum Moñum sæta Vægd, þiaair oss dagleg Prælkan hier, þar fyrir Hvijldar leitum. Laat þu oss finna Lykn hiaa þier og Hugar-Hægd, nu medann Tijmiñ Naadar er, Nafni christnu sem heitum, so ad vier flijum Faar og Bañ, eñ Fridar helgra Gudspialla, endurnæri vorn innra Mañ, ytri nær fraa skal falla, Hvijldar-Dag sijdañ himneskañ, hølldum uñ Alldir Allda.

Suñudags Kvølld-Psalmur. Ton, Gud myskunt nu øllum oss.

Pier Lioossins Fadir Lof sie tied, Lioossins nu kvøldar Degi. Sioon vorri hefur þu Liosid lied, og leidt oss aa riettum Vegi, hvert øllum Heimi hefur lijst, Heimsins fraa fyrsta Dægri, þessi Dasemd mier lofleg lijst, lijka þo onnur frægri, fiñist og Naadar nægri.

Sæti JEsu vort Saalar Lioos, søñ Nægd af øllum Giædum, til Gledi og Prijdis øllum oss, upp ert ruñiñ af Hædum, þeim er sætu vid Meidsl og Mein, i Myrkri og Daudans Skugga, Uppspretta Lijfsins ertu hrein, Adams Børn kañ þad hugga, sem aññars mæa Angrid ligga.

Oss hefr skinid andlegt Lioos, i Ordi Guds lifanda, heilagt Mat-Bord med himneskt Gotz, høfum vier sied i Anda, Bæn-Hws Drottins oss hefur og hyst, hrundid þar Saalar-Mædi, vort Hugskots Myrkur er hætt upplijst, halldmr vel-a Guds Fædi, heyrdum og heilløg Kvædi.

Gud nadi ad nu gleymdur er, goods Dags Abatiñ besti, Ellds og Skijstoolpinn

undann ser, ei þrijtur Saalar-Nesti. Logmaal og Gudspioll Leid kinner, latir vier tijnum Vegi, Holld Guds og Blood oss Hwngriver, a heilogum DRottins Degi, Avoxt færum þo eigi.

JEsus grædi vor Vondsku Volld, og vora lagfæri Sidi, gefi oss enn nu gledilegt Kvolld, so gietum sofnad i Fridi. Laat oss Gud aungva lijda Neyd, honir Hvijld a sig taki, Astar-Skiool yfir oss alla breid, ad þrijstu Briosti og Baki, so aungvann hier uppa saki.

Vertu hia oss, þvi komid er Kvolld, Christni þinni vor HErra, a þessari Heimsins ytstu Olld, ei laat Trw vora þverra. Gud Fadir Son og Andi hreinn, oss blessi alla samann, vegsami hann og ottist einn, allt Mannkynid um Heiminn, syngium af Hiarta Amen.

Maanudags Morgun Psalmur, med Ton, Heidur sie Gudi Himnum a.

HEidur sie Gudi Himnum a, og hærst Lof um Christinndoominn, Annann Dag Viku Augunn sia, yfirlioomandi Heiminn, a hverium Vatna Hvolfid blaatt, hann vijsann fyrir Guddooms Maatt, giordist, sem heitir Himin.

Himnarnir boda HErrans Prijs, med hann þeir fullir eru, einginn Skiepna þo er so viis ad hanns rannsaki Veru, i fraa Eilijfd var Eining klaar, i Einunginni Persoonur þriaar, fyrr enn Veralldinn voru.

Himin wr Vatni giordur glær, Guds nefndist Velldis-Sæti, þadann og þangad Naad hanns nær, Naudþurft sinna so bæti, hanns Sannleikur um Heiminn frij, hlioomar so vijdt sem skiwga Skij, gofgum hanns gudleg Mæti.

Adam syndgadi i Himininn haatt, hæddur af Satan ligna, Naad Guds took hann i sæta Saatt, so ad Himin leit rigna, þar hann blessadann sinn liet Son, Sædi verda fæddann af Kon, Mannsins Velferdar vegna.

Þa Christur a sijnum Krossi hieck, kvalinn ydrandi Madur, af hanns Munni þad Andsvar fieck, ad andast mætti hann gladur, Samdæg-

ris skylldi Saal hans vi s, sæl vera med sier i Paradys, feigum er þad Fagnadur.

Upp til Himnanna aptur foor, eptir Pijsl sina Christur, Hásiing sw er vor Heidr stoor, i Herradoom Guds er setstur, ad tilbwa oss þar væna Vist, Vinum sem hefur endurleyst, Eilijfligenn allra bestur.

I hans Nafne nu Hag vorn siaa, Himneski Naadar-Fader, laat oss Naad þijna halldast hiaa, so i heilogum Anda gladir, gøfgum þitt Rijki æ hiaa oss, enn eignunst sijdann þitt Dijrdar Hnoss, i Himna Vist heim feradir.

Heilagi Andi Hiaalpinn trw, Huggarinn allra besti, fraa Dioful's Svikum forda þu. Jl ock þeim sem JEsus leysti, med saarum Dauda og Undum sijn, wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, sem af Hiarta aa þig treystir.

Maanudags Kvølld Psalmur. Ton, Væri nu Gud oss ecki hiaa.

LAtum oss Hiortun hefia til, Himins medur Þacklæti, Gudi ber oss þaug giora Skil, glæsilegt sitt Haasæti, let oss i Dagsins Lioosi siaa, og lijka sem Þak þar undir gaa, er þad stoort Eptirlæti.

Hefur i Dag vor Skaparinn skiær, skijlt oss i Tialldbwd sinni, Aundina drogum eirninn vær, i Loptsins Vijdaattunni, Vinda Blær hefur Verolld nært, Vokva Jordunni Skyenn fært, einatt eptir Tijdinni.

Hvoria Asioon, sem Himin ber, og hvad sem wr Skyunum slijtur, eptir þess Vilia allt þad skier, sem efst aa Himnum situr, Himna-Rodinn og Heidrijkiann, haatt prijsa med oss Skaparann, og allskonar Loptsins Litur.

Vier þraa-shudgum i Himininn haatt, hvert vier þo Augum mænum, daglega raufum dijrsta Saatt, DNottinn vorn Heidri rænum, angrar oss nu sw Illskann slæm, O Gud, oss ecki i Reidi dæm, hlijd vorum Hiartans Bænum.

Tak oss nu enn i sæta Saatt, Synd oss fiarlæga giordu, eins og Himnanna Hvelfid blaatt, harla fiarstætt er Jordu, og sem þad breid=

eidist utann um̃ Fold, anniſt þijn Naad vort daudlegt Holld, og frije fraa Faari hordu.

Þijn Naad i Dag oſs giordi gott, Gud vor þad er þijn Æra, ſie hun og med oſs nu i Noott, Naudir oſs añars færa, heilagra Engla Himnum aa, Herſkarann lat oſs vaka hiaa, og Satans Valld fraa oſs færa.

Himneſki Fadir, Hag vorn ſiaa, hier aa Jord Vegfarandi, Heimili gaſt oſs Himnum aa, hiaalpa til ſo vor Andi, þar uppi bwi æ hiaa þier, ytri Hamur þo dvelieſt hier, hlijf oſs vid hverskins Grandi.

Þridiudags Morgun Pſalmur, Ton, Hvør ſem ad reiſir hæga Bygd.

LOF Guds beriſt um̃ Lond og Sioo, lioomar af Deginum Þridia, aa hvorium Hønd Guds høg tilbioo, Heimſins Boolfeſtu midia, þa aatſkiliandi þurt og vott, ſo þar af kiæmi Otal Gott, þorf var Guds þeſs Dags Ydia.

Vier trwum Gud hafi Grundvallad, og giordt Jord Ohræranlega, Siaa far Hafinu ſetti hann Stad, og ſo gyrdti alla Vega, med Ordi ſijnu, ad eckert Grand, yfir kann gaanga hid þurra Land, uppaa þad vel maa voga.

HErra Gud Verk þijn heidra þig, hlat iñ med allskyns Giædi, Avoxt ber Jord og audgar ſig, allar Skepnur ſo fædir, aa Braudi, Jurtum og Mallti Meñ, med Aldin-Grøſum Fienadenn, Friooſgun lier ſierhvert Sædi.

Hreinn Løgur burt wr ſelltum Siaa, ſijaſt i gegnum Brunna, ſaurugu Þvott maa ſkekia i þaa, og Svølun fyrir þyrſta Munna, Avoxtinn bera Alldin-Trie, Edla Bloomſtur med Luktenne, Giædſku Krapt gefa kunna.

Þeſsu velldur þad þarfa Ord, aa Þridia Dag Gud talade, Vijn og Vidſmior þad i er um̃ Stord, vor ſo ad grooe Skade, Myklu diirra þo meina eg ſie, Maal Guds Sonar aa Kroſſens Trie, er ſiñe Moodur ſvarade.

Þad kann ad deyfa Dauda-Mein, Diofuls þar Skeyti granda, Sorgfullra Saalna ad ſefa Kvein, ſem undir Kroſsi ſtanda, til þeirra er honum ſaart til Sanns, ſo ſem þad væri Moodir hanns, ſem diirka hann med drwp-

um Anda.

Þvi skulum vier lesa a Þridiudag, Þridiu Bæn Christs i Hlioodi, verdi um vorn og vorra Hag, Vike þinn, Fadirinu goodi, eins og Englar a Himnum hatt, hier nidri lat þig prijsa datt, Lijd þinn, a Folld og Floodi.

A Himni og Jordu, Heidur og Dijrd, sie Hædstum Födur ad Vanda, hanns lika sinum Syni lijka skijrd, med Lofgiord allra Handa, eilijflega sw alldrei dvijn, aukist Lofid og Virding þijn, med Heidran Heilags Anda.

Þridiudags Kvolld Psalmur, Ton, Mitt Hiarta hvar til hrigg ist þu.

KVolld Dagsins er nu komid enn, Kvolld Saung vorn h:fium allir senn, vor Kvolld Stund verdi oss blijd. Kvolld Æfinar kemur Lijd, kvolldar lijka Veralldar Tijd.

Þridia Guds Verk a Þridiudag, þient hefur oss nu enn i Hag, blessud sie Herrans Hond, sem oss bioo til Sioo og Lond, sier oss Gagn, en hepter vor Grond.

Frægur Gud virdtest Foolke lia, Foot Skor sijna ad bwa a, þader sw þyckva Jord, sem Fæder og Dryckiar hvorskins Hiord, Honum bær Eilijf Packargiord.

Lof sie honum fyrer Landed vort, Lijdur ei Foolk hier storann Skort, Guds Forsioon gætum ad: Vermir hann og vokvar þad, i Veralldar Nordurs Js kolldum Stad.

Bwum vier hier vid Bwr=Dyr hanns, berast wr Sioonum Faung til Lands, so Næring verdur noog. Gudi sie Lof fyrir Gagn og Ploog, þo giori Menn opt wr Man Jllsku Roog.

Allskonar Gotz, sem Vijn og Vist, ad voru Lande a Skipum flitst, Framandi Þioodum fra. Guds er þetta good Forsia, Gudi sie Packir, Amen Ja.

Naadi Gud, hvad vor Brioost eru blind, Braud vort etum vier opt med Synd, og dairlega dreckum med, Avijtur fær sa oss hefur lied, enn einginn Laun nie Packlæted.

Plægium vier Jord og sækium Sioo, svor=

um Guds Vundi ecki þø, etum vier Avoxt Lands, enn gleymum Vilia Giafarans, giørum margt i Forbodi hanns.

Grøsum þa Jordunn groointt stood, Gud leit yfir, og Vatna Flood, allt var þad Giæda Gnoott, enn villum vier skoda vora Iþroott, vort Athæfi flestallt er lioott.

Fødur, og Milldiñ Fridar sterk, forlaati oll voor Iuskn Verk, tækni vor Orkumsl oll, reisi upp þa sem feingu Foll, fægi af Saur og Lijti giørvoll.

Laat oss ei giallda nu i Noott, nædugi Gud þo Dags Verk lioott, siaer vort siaalfur þu, oss ollum til þijn aptur snu, fyrir Jdran, Bæn og rietta Tru.

JEsu vor sem a Jordu geckst, og Jardar þinnar a Hnetti lieckst, einmana opt og þraatt, laat oss finna Lykn og Saatt, lijka odlast roolega Naatt.

Vernd og Lid þinni veittu Hiord, vijdt fer Diøfullinn hier uñ Jord, sollt nu i Sauda Blood, hrittu fra hanns Heiptar Mood, so hverki grandi oss Elldur nie Flood.

Lof og Heidur a hvorri Stund uñ Himin og alla Veralldar Grund, sijngist hier Þrenning blijd, af ollum Tungum Ar og Sijd, eilijfa og Stundlega Tijd.

Midvikudags Morgun Psalmur. Ton, Gudi Lof skallt Ond mijn iña.

LJoomandi Lioossinns Fodur, løfum vier nu þann Fioorda Dag, Midviku mestann Hroodur, meina eg og vorn allra Hag, DRottinns Dasemdum hroosa, er Dijrd sijna auglijste i Skopun skijnandi Lioosa, skiær mun sa Meistare, er þad med Ordi einu, a Auga bragdi feck giordt, ad Soolinn i Heidi hreinu, Heimi lijsir gloo biort.

Lioomandi Lioossinns Kierra, liær sijna Fegurd Augunum, gladir Geislar ei þverra, sem Glans færa af sier Skyunum. Allrar Byrtu Uppspretta, vr Austri rennur i krijng, alls Heimsins Augad rietta, er ætijd i sijnum Hrijng, Dasemdar Verkid dijra, DRott-

inns

'nns sw Kreijngla er, Jordunni Himkun hijra, og Hlijendi gefur af sier.

Pad stoora Lioos stioornar Degi, Stundir og Syktir sundur sker, lyser Lijdum a Vegi, i Lioosinu eru Menn Ohulter, hvad sem gyrnir ad giora, glogglega siaa þeir til, skiær og skijnandi Vera, skopud Mønnum i Vil, hvar fyrir Gledinni giæddur, Guds Madur sierhvor skal, lofa þann Lioosi er klæddur, Lioossinns i dijrstum Sal.

Sæll er Madur siaandi, Soolar Biartleik a Himninum, med Athygli ahorfandi, Edla Fegurd i Geyslunum, eins og Christs Andlits Blooma, er eitt Sinn a Tabor saast, lærandi af þeim Liooma, ad lifa i DRottinns Ast, og laata sig laanga af Hiarta, Lambsins ad skoda Stool, og Utvalldra Andlit sem skarta, eins og skijnandi Sool.

Soolunni hæitt maa hæla, Heimsins giorvalls hun Prijdi er, Riettlætis Soolinn sæla, Saalunni meira Gagn þo lier, sem er vor kiæri Christur, er Krossfestur Pijnu leid, og þwngt Mootlætis Mistur, Middeigis eptir Skeid, Sool Dimma i Oskaplig skiedi, skyggdi a Lioosid vort, daprádist Drottinns Gledi, Daudans nalgadist Port.

Faar i Formyrkvan stoorri, Frelsarinn huldi Geysla sijn, falinn i Forsmaan vorri, foreflóist Holld ad lijda Pijn, fliootandi folur i Bloodi, Fodurs hrædddur vid Grimd, kallandi haau Hlioodi, Harma Grein ei vard stemd, Gud minn, Gud minn, þvi giordir, ad gefa mig þaninn wt, Andar Kvol a mier herdir, Obær þiaair mig Swt.

Dijr var þad Daassemd fordum, a Doegum þess fræga Josua, ei gat skeikad wr Skordum, sw skiæra Soolinn Himnum a, og sijdar seig hun til Baka, sem ei er optar skied, maatti þar Mark a taka, Myskun DRottinns þar ried, þo tel eg þann Tilburd stærri, Tign Guds i Myrkri hieck, og Lioomi hanns hvorium hærri, hnignandi i Daudann geck.

Heidur sie Gudi a Hædum, hvorttveggia fyrir Soolar Lioos, þo mikill sie Munur ad Giædum, mundu Fadir ad gefa oss, i Dag vort Daglegt Fædi, Drottinn oss þar til lia,

Blessa-

Bleſsunar Medolinn bædi, Born þijn ſo megi ſæ, Andar og Holløs Upphelldi, einkum gef oſs þad tvennt, allt fram ad Æfi-Kvølldi, Ord þitt og Sacrament.

Midvikudags Kvølld Pſalmur. Ton, Kiært Lof Guds Chriſtni alltijd.

GOOLinn er ſettſt i Æginn, ſie Gudi Lofgiord enn, af þvi nu endar Daginn, Erfidid lijka ſenn, fraa Augum Lioosid lijdur, lwnum ſo gefiſt Roo, Dijrdar Forſpraſkinn ſrijdur, Foolk i Hag ſo umbioo.

Þa ſa Meiſtarinn milldi, Myrkrid var ſvart og lioott, ſem kiemur ad hveriu Kvølldi, klaara þvi giordi Noott, tilbioo Twnglid ſkinandi, tendrad ſem Nætur Blis, vex og verdur þverrandi, Viti ſa, til Skiptis.

Lof ſie hoomandi DRottni, ſem lijſir upp biartann Dag, og med Twngls Liooſs Tilbreitni, temprar Naatt-Myrkurs Hag. Aſtgiafarinn allra betſti, Otal Stiornur i Krans, Himins aa Hvolfid feſti, og hagar vel þeirra Glans.

Himin Twnglinn oſs teikna, Termin i Heimi margt, Tijmans maa Reglur reikna, rett eptir þeirra Art, þeir ſem med Gætni grunda, Guds Merkinn hvørgi raung, i Tolu Tijma og Stunda, Tijd þykir ei mieg laung.

Tokum vel lientu Laani, Luckunni ei treyſta ber, hun vex og minkar ſem Maani, miklum Gud, hvørt ſem er, Chriſtne Guds Naud þo nijſte, Nafn hanns er hennar Skiool, Trwar Lioos tekur af Chriſte, ſem Twngled Byrtu af Sool.

Guds Lioominn Geiſla huldi, i Graat Skyum þegar Od, Formyrkvan Daudans duldi, Dijrd hanns, þaa wtrann Blood, ſolvum þa maa þad Maana, ad miſſa Sælgiætis Skyn: Vær þo ad vætum Braana, veikir, þad er ei Kyn.

Guddoominum Giædſkurijka, geſum Dijrd allir ſeñ, ſkygn Augu og Lioosid lijka, lienti oſs i Dag eſi, hañs Naad oſs hvorn Dag vægi, hvørttveggia misbrwkaſt, Mirkranna Fleck af-ſægi, ſem fogur Trw af ſaurgaſt.

Vier erum a Vegi raungum, Vorkun sieſt oſs þo rijr, blindir i Byrtu gaungum, Vakid vid Liooſi ſniir. Rettlætis Soolinn ſanna, Saalunum til þijn ſnw, Upplijſing allra Manna ertu minn ſæll JEſu.

Milldur ad Midviku Aptni, miñ Gud lát ollum hier, hlotnaſt þa Heill og Heppni, hvijlaſt Drottinn i þier. Myrkranna illur Andi, eingum hier giori Tioon, Amen Gud allsvaldandi, eg bid, heyr vora Boon.

Fimtudags Morgun Pſálmur. Ton, Giædſku Guds vier prijſum.

LIfandi Lijfſins Brunnur, Loflæll Gud Himnum a, hvors Mañs Hiarta og Munnur, Heidur þier giori tiaa, ſem veit þa dijra Daad, er a Fimtudag fyrſta, Foolki þijnu til betſta, giordi þijn Gudleg Raad.

Af Vatni lietſtu lifna, lifandi mikinn Her, Fugla er fyrſt ſkal nefna, fliwgandi uñ Loptid hier, eñ priiddir med Fiſkum Flood, ſem fløgro, ſynda og ſveima, Siaafar uñ diwpa Geyma, metta þo menniſka Þiood.

Skepnur Guds allar eru, fyrir adra giord ar enn ſig, ſierhvor i ſinni Veru, ad ſoñu nytſamlig, þeim ſem Gud lier þad Lien. Þeirra þarf Lnnd ad læra, lijka i Nyt ſier færa, heidra ſo Gud igien.

Sie honum Eilijf Æra, ſem oſs hefur fyrir ſett, af Fuglum Frood-leik læra, ad fliwga er þeirra Stiett, kvaka og ſyngia ſætt, eñ Ahyggiu eingva hafa, odlaſt þo hver ſinn Krafa, af þvi ſem þeim er ætt.

Fugl ei fellur a Jordu, Fødurſins utann Villd, Saal mijn þa Huggun heyrdu, hærri þier lient er Snilld, Dijrd Guds þu erfa att, Orvinglan øll ſkal þagna, Efalaus ſkalltu fagna, i Drottni um Dag og Naatt.

Þvi ſa ſem bioo til Brunna, og bruggar af Triaanum Vijn, þur Brioost og þyrſta Munna, þar med ad fyrdi Pijn, Svølun ei ſialfur feck, þad er vor kiæri Chriſtur, ſem kvadſt Daudlega þyrſtur, þa kvalinn a Kroſſe hieck.

Fyrir oſs leid Piaaning þeſsa, þiggiandi

bitrann Smeck, þvi blijdur villdi blessa, bædi voorn Mat og Dryck; saup hann og swrt Edik, so Dijrdar Vijn fengium drecka, enn daudir ei skylldum smacka Brennistein, Elld nie B.k.

Fridar Fadirinn hærsti, fyrirgef oss vor Brot, fyrir hvør af kiærum Christe. komin er algiørd Boot, Lijkn hiaa þier laat oss faa, eins og vier vilium veita, Vægd þeim sem oss aa-reita, Myskun þijn miøg er hææ.

Guddoomsins Andinn goodi, sem gafst oss eitt Andlegt Fiør, i skiæru Skijrnar Floodi, skickandi oss Himnesk Kiør, Hiørtu vor fær.a Flug, so leitum hellst Lijfs ad Gædum, hiaa lifanda Gudi i Hædum, med þreyandi og þyr-stum Hug.

Fimtudags Kvøllds Psalmur. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

BLessadur sie vor DRottinn dijr, Dags-Lioos fyrir Naatt Myrkri flijr, Myrkrin þo ecki þockníst Pjood, þreittum er ætijd Hv-ijldinn good. Lof sie Gudi fyrir lidna Tijd, lofud sie Guddooms Þrenning blijd, Aund mijn Gud prijsi Arla og Sijd.

Alldrei fær neinn i nockrum Stad, naad-ugi Gud þier fullþackad, þad er so margt og mikils verdt, Mannsins vegna þu hefur giort, Fuglum Loptsins og Fiski i Siaa, med fleiru ødru hann raada maa, Vit og Makt fieck ad veida.

Gudi sie Lof sem giordi Vøtn, Gagnaud-ug fyrir vora Nautn, og lætur oss þiena Løg og Jord, leggium i Stadinn Þackargiord, daunst ad HErranns dijrri Ment, daudt þo hann taki Element, Skopun getur og Lijf þvi lient.

Drottni JEsu sie Dijrdinn stoor, a Diwp til Fiski Afla foor, þvi Arlega blessar Elskann hanns, Utvegi Foolks til Sioos og Lands, he-idrum vier Nafnid hanns fyrir þad, hefur vor Tilfaung margfalldad, og lætid margt dragast Landi ad.

Drottinn so lætur duga hier, Degi hverium þad hann oss lier, þad sem oss gefst af Landi og

Lai, leggiandi sijna Blessan o, Unum vid slijkt sem oss er lied, ei veit hvad leingi þurfum med, er vor Gud Saalar Upphelldeð.

Avi ad hefdum Vængi vær, Vilia og Fijsn til Jdrunar, og fliwgum i Kvolld sem Fugl i Bool, Fodurs vors undir Nædar Skiool, Sæti JEsu i Sijdu Or þitt, Saal vor hverfi so verdi fridt, eins sem i Hreidur Svalañ sitt.

Næd Drottinns lieni oss Nætur Grid, Nauda Tilferlum varni vid, so vor verdi Nattura nærd, naatturlega oss gefi Værd. Sælir i Gudi sofnum vier, i sætum Fognudi uppvakter, og gaungum i Fridi Gudhrædder.

Føstudags Morgun Psalmur.

Ton, Dagur i Austri øllum.

SJ: Gudi Lof! þann Siotta, sieaum vier Vikudag: Trwar Regluna rietta, rækium, og Saalar Hag, hroosandi þvi Handverki, Herranns sem giordist þa, þad var mesta Stoormerki, Manninn skoop Jordu a.

Ei þo fyrr enn Kvikindi, øll voru bwinn til, hafandi hid hellsta Yndi, ad horfa a Meistara Spil, sijdarsta sem hann giordi, sinni lijkt Dijrdar Mynd, viliandi ad ytsta yrde, sijn Eptirlætis Sijnd.

Lof sie Guds Lyndi froomu, hid laga ei forsmaar hann, vænt Þijng wr Efni aumu, al hagur smijda kann, Lyknesskiu burt wr Leyri, liet sijn Augu addaast, hanns er Heidur ad meiri, þo hafi a sijnu Ast.

Gøfugt var Gudlegt Smijdi, er' giordist fyrir hanns Maal, ljoomandi i ljoosri Prijdi, lifandi Holld og Saal, þo var sw Heilinn hærri, hrumda Manneskiu er skied, Drottiñ med Dasemd stærri, Daudlegt Mein lækna ried.

Vard Guds Naad þad til vinna, ad vita sijns Sonar Bol, Son Guds til Fleina ad finna, fordæmdur Kross i Kvøl, og sier af Angri barma, wt þegar pijpti Blood, lijkt sem Guds Lamb ad jarma, Lausn so ad fengi Þiod.

Frægd stoora framdi a Jordu, Frelsariñ þegar doo, Syndanna Hapti hordu, hañ fle-

igdi i rauda Sioo, sijns Bloods, og so af Reidi, sagdi i Aftoku Stad, Satan Svikarinn leidi, siaa mitt Verk fullkomnad.

Friaa-Dag þvi holldum frægstann, framyfir Lioosinn hin, Lausnar Verk Naadar nægsta, naadadi Mannlegt Kyn, þa Lijfid i Solur lagdi, og Lijknar Fordæmdum bad, Son Guds og til vor sagdi: Siaa, allt er fullkomnad.

Fadir, leid Foolk þitt eigi, Freistingar inn i Neyd, frid ad aa Føstudegi, fyrir þijns Sonar Deyd, laat oss þaa Huggun hlioota, sem hefur hann forþienad, og Himnaskra Heilla nioota, þa Hlaup vort er fullkomnad.

Føstudags Krelld Psalmur. Ton, Eilijfur Gud og Fadir kiær.

PRinnum Gudi sie Þackargiord, aa þessu Friaadags Kvolldi, ort og tied um̃ alla Jord, af ollu lifanda Holldi, þviad þad allt er Handverk hans, þo haaleitust sie Skopun Mans, er sijdarst hann vanda villdi.

Dijrdar verdugur einkum ert, af ollu man̄legu Kyni, eilijfur Gud, sem allt hefur giort, ad Adams Bornum þad þieni, þvi Englarnir þurftu þess ei med, til Þarfa oss skapadir Fied, og lagdir oss þad i Lieni.

Oss hefur þient þad enn i Dag, aa Utlegdar vorrar Vegi, sem þu vanst oss sialfur i Hag, aa Siotta Skopunar Degi, af Kvikfiaar fedur Kiot og Mioolk, Kvolld og Morgna þitt hungrad Foolk, daglega og Daa sem degi.

Sem Konunglegur Kiallari maa, og Kiotbwr DRottins heita, Maalnytu Gagn, sem mettunst aa, og Millди hans giorir oss veita, Skoo og Klædi af Skinni og Ull, skopud er oss þar Næring full, launar Gud so vorn Sveita.

Vier niootum þess ad Naadinni hanns, naa komna oss sier giordi, þa Andanum blies i Asiaan Manns, og eilijft Lijf innfærdi, i Lijkneski d af Leyri skapt, lofum bædi hanns Gæsku og Krapt, til Dijrdar þad Verk hanns verdi.

P 3 Man̄

Mann elski Gud hvers Milldi ei þver, myskunar øllum Þioodum, Avi vort Edli ordid er, Olijkt Skapara goodum, þinna Verka vier þyggium Not, enn Þioonusta vor er ill og lioot, Skaparans Skickun trodum.

Frelsari vor sem fyrir oss badst, a Føstu Dag þann hinn langa, og Reidinnar Pressu trwlega tradst, a Trienu þa virdtist hanga, med þinni Hlijdni bæt vorn Brest, Blood þitt heilagt oss a helleſt, og afmae allt hid ranga.

Heilagi Andi oss hiaalpa þu, ad Heill þa ei af oss briootum, efldu med oss Ydran og Trw, so allra Guds Verka niootum, i Naadum bædi Noott og Dag; Naatturu Brest vorn fær i Lag, so eilijfa Hvijld vier hliootum.

Laugardags Morgun Psalmur. Ton, Myskunar Fadirin milldi.

Laatum a Laugardegi, Lof-Saung Gudi i Tie, Packlæti hans þagni eigi, þo halli Vikunne, Hvijldar Mining hins Hæsta, hiet fordum þessi Tijd, helgud med Heidri stærsta, HErrans af Erfda Lijd.

Eptir Skopunar Ydiu, Almætti hvijldist hans, enn ecki Erfidi midiu, eins er Skapnadur Mans, Sex Daga eigum ad eria, eptir þad þyggia Roo, heilaga Hvijld ad byria, a Himnum er Gud tilbioo.

Vier eigum hartt ad hæla, Handverki Almættisins, um Viku Heims Alldurs heila, Hag studdi Mannkynsins, Gud til Gagnsemi og Fridar, giordi oss Daga Sex, i Hvijld sinni hann ersidar, Hiaalprædis Verk þvi vex.

Oss ber villiugum vera, i Verki med Herra þeim, sem kiendi oss gott ad giera, giorandi þenn enn Heim, myndadi Mann og Brwdi, med Mynd sijns Bijlætis, Verk þad hanns Veru ei lwdi, vert þo stoors Packlætis.

Vier med Lamech oss lijum, leitandi fallvallts Auds, og Armæ-u a Iord drygium, aflandi Daglegs Brauds, opt verdur rijr Abati, ollir þvi Mann Spilling, a andlega Ydiu latir, erum, og Leidrietting.

Fyrir þvi fram ad Kvølldi, Frelsarin þræl-

kad=

kadest, at Saal og heilögu Hollde, Heill vor so fullgiordest, uppgiefinn af Erfide, afhendte i Födursins Hönd, sofnandi i sælum Fride, syna blessada Önd.

HErrann fyrir Præla þoldi, þessa Mæ du og Smt, þa eptir Pijning hvijldi, Þvott-Daginn mikla mt. Lof sie Lausnara mijnum, sem lagdi a sig þad Prek, ad afmaa med Sveita synum, Syndir vorar og Brek.

Kiennandi oss ad enda, Erfide vort med Bæn, og Saalir honum afhenda, Heim For so verdi væn. Honum skulum so heilsa, Heim þegar kvedium vær, fraa öllu Illu oss frelsa, O Gud vor Fadir kiær!

Laugardags Kvölld Psalmur. Ton, Fadir vor sem aa Himnum ert.

SJötunda Kvölld nu komid er, kiært Lof Gudi þvi syngium vier. Ein Vika er oss enn af þreyd, alltiafnt sinaa stittist Lijfsins Skeyd, er oss þad Gledi i Eymdar Dal, af þo reiknist vort Daga Tal.

Sie Gudi Lof fyrir sijna Naad, Syni Guds Dijrd fyrir vort Hiaalpraad, Anda DRottins sie Þockinn Þijd, þad hefur verid oss Fridar Tijd, heilög Guds Þrenning heldrud sie, Hundrad margt gott sem oss liet skie.

Guds vors i Liosi gienglum vier, Guds undir Vaki vardveitter, Gud oss sitt Braud til Bordhallds fieck, Brunnur Guds til liet Svala Dryck, at Felli med oss Guds Fridur var, i Fadmi Guds svaafum at Næturnar.

Belzebub saa hinn bölvade, Babyloniskur Tyranne, kyndt hefur enn sinn Kvala On, kieppst vid ad giöra oss öllum Tioon, enn Drottins Engili Dagana Sio, Diöfulsins Vondskap hindrade.

Gud heimtir Viku Verkid vort, vor Hlijdni hefur mikinn Skort, Siotijusinnum Siosinnum, signad ann Gud vier stiggt höfum, enn haann Sio Daga gaf oss Grid, glötudum Lijfid enn hiellt vid.

Hvad skulum segia hier til vier, hæda lætur ei Gud ad sier, saarheiptast hann vid Synda Lyst, sijst vill þo nockur fortapist, Ottunst Ni-

ett=

ettlætis Reidi hanns, reinum enn Giædsku Lausnarans.

JEsu, sem margar Vikur varst, i Verolld og hennar Syndir barst, saar Græild þu leidst fyrir Saklense, seinast i Pijslar Vikunne. Klæki vora þu kvitta best, klarann gior nu vorn Reiknings Brest.

Hvor Dagur, Vika, Ar og Olld, endast þa þess er sidarsta Kvolld, ad settri Tolu i sama Mund, so kiemr og vor Dauda Stund. Unn oss þa, JEsu, eg þig bid, ærlega ad skilja Heiminn vid.

Trwarjatning Athanasii. Med Ton, Nu kom Heid inna Hialpar Raad.

Maa og lagast vid þann Ton, HErra Gud þig heidrum vier.

HVor sem villdi ad hoolpinn sie, helga Trw einkum vel kunne. Heila flecklaust sem hiellt ei þa, hann ferst Eflaust eilijflega.

Eirn Gud i Þrenning, almennt trw, i Eining Tignar Þrenningu. Persoonum meingar samann sijst, Sundrun Guds Veru neitar vijst.

Fodurs, Sonar og Anda hanns, er sijn Persoona hvor til Sanns. Þessar Þriar eru samt eirn Gud, eilijft Valld og Dijrd samtofund.

Sem Gud Fadir, eins Sonur er, so helgann Anda jata ber. Oskoddud, Eilijf, Omælanlig, er Guds Persoona hvor umm sig.

Ei eru Þrijr þo Eilijfer, Eini Gud æfinnlegur er, Oskapadann, Omælanlega, Eirn so trwa, enn ecki Þria.

Fodur, Son, Anda heilagann, eins trwe hvern Almattugann. Ei hafa Þrijr þo allann Matt, Allsvalldanda einn heidrum hatt.

Fadir, Sonur og Andi hreinn, er Gud og Drottinn hvor sem Eirn. Hallt þo ei Gudi nie HErra Þria, helldur Einn Gud og DRottinn tiar.

Sannleiks Kienning sem jata baud, sw Greining hvor sie HErra og Gud. Hrein almennt Trw so hratt oss fra, hallda Gudi nie DRottna Þria.

Gud Fadir er af aungvum til, ei skapadann nie boriun skil. Guds Son af Fodur Einum er, ei vard nie skoopst, þo fæddist hier.

Eirn Veg Gud Andi heilage, af Fodurnum og hanns Syne, Ogiordur Skopun aungva ber, ei fæddist, þo framgeingiun er.

Eirn er þvi Fadir, enn ei Þrijr, Eini Guds Son og Andi dijr. J Þrenning verdur einginn Grein, Ædri, Minni, Fyrri nie Sein.

Persoonur eru allar Þriar, eilijfar jafnt i Heid-

ri

ti haar, so i Preñingu Einingeñ, i Eining Preuning tignest senn.

Til Sæluhiaalpar sunn er Þorf, sie Trwinn med oss vijs og diorf: JEsus vor HErra eilijfe, oss til Lausnar Holldgadur sie.

Þvi er hrein, riett og heilög Trw, Hiartañlegt Traust og Jaatning sw: Guds Son JEsus vor HErra haar, hañ sie Gud og þo Madur klaar.

Af Fødur Olst i Eilijfd Gud, i Heim barst Mañ af Meyar Kvid. Fullkomeñ Gud og fullgiør Mañ, fyrer Saal og Mañs Lijkamañ.

Miñe Fødur ad Mañdoome, med Fødur jafn i Guddoome. Eirn þoott sie Gud og Madur hreirn, ei Tveir, helldur er Christur eirn.

Eirn er þoott ei sie umsnweñ, Art Guddoomleg i Mañdoomeñ, helldur so, ad heil Guddoomlig, hefur Mañdoom teked aa sig.

Soñ ein Persoona sw er vijst, Sam-meingast Tvær Naatturur sijst, sem Holld og Ondu eirn Mañ sier, eins Gud og Mañ eirn Christur er.

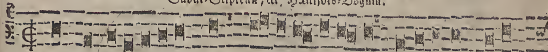
Sa eirn leyste af Syndum oss, saarañ Dauda þvi leid aa Kross, og sne til Vijtis ofañ strax, uppreis fraa Daudum Pridia Dags.

J Haatign upp til Himna stie, hiaa Fødur jafn i Almætte, aptur vill koma eins þadañ, ad Lyfs og Dauda dæme hañ.

J hvørs Tilkomu aller Meñ, i eigeñ Hollde riisa señ. Af sijnum Verkum sierhvør þa, sañañ Reikning framlaata maa.

Goodsiwser til Lijfs aanga þa, Gudlauser i Kval eilijfa. Hrein Almeñ Trw er hier framsett. Hiaalpast eingeñ þa hiellt ei riett.

Þetta Symbolum Nicænum, edur Messu Credo, epter gamallra Versione, Laatum vier hier med fylgia, hellst epter þvi þad er Alkuñugt og Tijdkanlegt viidast i Sudur-Stiptenu, aa Haatijdis-Dogum.

eñ vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, og af Fodurnum fæddañ,

fyrer allar Veraller, Gud af Gude Lioos af Lioose eirn sañañ Gud, af

Gude sonnum, gieteñ enn ei gierdañ samvafn sijnum Fodur, fyrer hvorn ad allt

er giort, hvor fyrer ofs Mañena og vorrar Heilsu seker, stie nidur af Him-

ne. Took Hollðgan af Heilags Anda Krapte, af Mariu Meyu, og Madur

svo vordeñ. Hañ er og fyrer ofs Krossfestur, under Pontio Pilato, var hañ

pijndur og grafeñ. Og upprijsande a Þridia Deige, epter Ritningunum.

Og uppstijgande til Himna, situr a hægra Veg Guds Fodurs. Og i annad

Siñ er hañ komande med Dijrd til ad dæma, Lifendur og Dauda, a hvors

Rijke verdur eingeñ Ender. Og vier trwum a Heilagann Anda, DRotteñ

allt Lifganda, af Fodur og Syne framfaranda, hvor med Fodur og Syne æ

tilbeidest, og æ aavallt samdijrkast, hvor ed mællte fyrer Spaamennena. Og

vier

vier trwum Heilaga Christne, Stadfesta fyrer Postulana, og jatande

eina Skijrn vera til Fyrergiefningar vorra Synda, og Epterbid Upprisu

allra daudra Manna, og þa komande Eilijft Lijf, allr = a Allda,

A = = men.

GLORIA.

Sem siungast mæ Stundum, bæde i Kyrkiuñe og heima i Hwsunum, þa ecke er Embættisgiørd frameñ; Ton, Alleinasta Gude i Himmarijke, etc.

HEidur sie Gude Himnum aa, og hædst Lof fyrer Naad sijna, ad hiedañ af oß alldrei mæ, Ogn nie Kvol nockur Pijna. A Jordu hofum vier feinged Frid, Fodurnum þocknast Mañkyned, nu hlaut oll Heipt ad dvijna.

Vier Losum, Dyrkum og Þackum þier, þig tilbidium alleina. Vallð þitt Gud Fader eilijft er, alldrei kañ þad ad riena. So er þiñ Makt

Makt Omæleleg, Algiort er allt hvad þier er i Hug. Vel þeim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds Eingieteñ Son, eilijfe Gud vor HErra! Þu bætter allt vort Andar Tioon Eymd vora virdtest bera. Lamb Guds sem Daudañ leidst a Kross, Lijknsamur siert þu ollum oss, vora Bæn vilier þu heyra.

Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, fra Diofuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, med sarum Dauda og Undum sijn. wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, sem af Hiarta a þig treyster.

Eitt Bænar Psalmur, ad sijngia þa Born eru skijrd, med Lag.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

ÞU varst fyrer oss eitt Ung-Barn, O JEsu HErra Naadargiarn. Af hreinnre Jomfrw fæddur ert, Foolk þitt so hefur hoolped giort.

Ung-Born hefur þu ei forsmaad, a Funde þijnum feingu Naad. Yfer Borneñ hefur þu Hendur lagt, blessad þau, fadmad og so sagt:

Lated Born meiga til mijn naa, meined þeim ei miñ Fund ad faa. Himnarijks Eigñ þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

Þetta Barn þier bijfalad sie, bliide JEsu vor Lausnare. J þijna Christne þad inleid, þyrm og frelsa fraa allre Neyd.

Ætijd hlijf þvi med Einglum þijn, fraa Olucku Slisum og Pijn. Med þiñe Ast og mildre Naad, myskuna þvi og blessa þad.

Veit þvi med Alldre Voxt og Spekt, ad verde hlijded þier og þeckt. Og life hier heilaglega, hiaa þier sijdar æfenlega, Amen.

Hioona Psalmur, Med Ton, Kom Ande Heilage, etc.

SÆll ertu sem þiñ Gud, i Sañleik ottast, gack fram hañs giorvoll Bod, sem glogt nu vottast.

Þu munt og þiña neyta, Prisleiks Verka sællertu, so mun þier veitast, Sæmdeñ sterka.

Þijn Hws-Frw þijna Bygd, skal hañ Veg

sedia

sedia, sem Vijn Tries vænust Dygd, kañ Virda gledia.

Þitt Bord Uṁbergis þa, ad Syner sitia, sem Vidsmiors Vidur sa, er vel maa nytia.

Sia, hier þa Sæmder fa, i siñe Veru, Guds Otta ef gyrnast aa, þeir gypter eru.

Signe þig sialfur Gud, af Zions Vellde, so ad Jerusalem, med Heidre hallde.

Og þu munt eirneñ Born, sia Barna þiña og Jsraels agiæt Vorn, ad Frid mun siña.

Same Psalmur, med ødrum Hætte.

CHristens þad eitt mun Maṅs, mest Audlegd vera, og Lijfe hryggvu haṅs, hellst Blessan bera.

Eilijfañ ottast Gud, og hønum uña, haṅs jafnañ heiløg Bod, hallda og kuña.

Hand-Biørg þier Fædu fær, fullrar ad nioota, sañre þu Sælu nær, Sæmd muntu hlioota.

Hwøssens Upphellde sie, hollt Eigeñ-Kviña, sem gott Vijnvidar-Trie, var Kvista siña.

Allt Bord þitt uṁ i kring, eins sitia Syner, Eyk Vidsmiørs og uṁ kring, Ungvider kliener.

Swanda Blessan sw, bregdst alldrei neinum, eirn Gud sem ottast nu, af Huga hreinum.

Weite þier Giæfu Gud, Grande vid varbe, af Zion alla Tijd, og Frida Garde.

Audlegdar Elle med, uñe þier giarna, ad feinger Syne sied, sijdañ Børn Barna.

Foolk Guds wr Faare leidt, Frid hallde leinge, goodsiwser aller eitt, Amen Meñ sijnge.

Epter Kyrklu Jñleidslu Kveña, sijngest þetta Vers, med Ton, Gud Myskune

HErra Gud Fader Hlijfd þijn sie, ad hitte þig eingeñ Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, geyme haṅ Saalu þijna, Helgañ Anda eg uṁ þad bid, Jñgaung þier þeñañ giefe, ad eignest Guds Naad og Andar-Frid, Utgaang sem Froomum hæfer, nu og uṁ alla Æfe.

Maa og sijngia þesse Vers, Ton, Af Fødurs Hiarta Barn er bored, etc.

JJEsu Nafne Gud miñ giæfe, þad Gagn sækte eg til Mysteris, ad Hreinsunar Dagar sie øll mijn Æfe, aa mier hrine Løg-Boot Christs, so kuñe eg kiæra, Foorn þier færa, Fødur Himneskum, hvert-

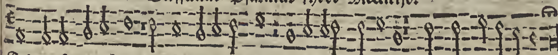
ium sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

Ecke er til i Eigu miñe, Offur-Lambed Sakleys-is, utañ þad sem af Elsku þiñe,eg medtook,Forþien-an Christs. Blood hañs Saara, best mun klaara, Brot mijn øll, þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Hiarta mitt med Huga hollum, helgad sie miñ DRotteñ þier, sem lifnar fyrst af Limunum øllum, lijka seinast burtu deyr, laat þad kuña, æ þier uña, allt til Dauda, so þier sie, Lof,Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Moodur Lijffins Avøxt allañ, eg fel Gud i þijna Hønd, laattu Hioon aan Heiptar-Galla, hafa rietta Dwsu-Lund,og epter Løgum, hegde Høgum,hrør og eirn,so Gude sie,Lof,Dijrd,Heidur ad Eilijfu.

Blessunar=Psalmur fyrer Maaltijd.

Fader a Himna Hæd,hvør fyrer Jesu Naad,Elsku þijna oss vottar, Aund og Lijkama mettar.

Hvad um̃ Lopt, Vøtn og Jord, lifer og hefur Ferd, Forsørgar og Framfærer, Fiolgar, Klæder og Nærer.

Blessar øll Børneñ þijn, burttekur Synd og Pijn, færer þeim Fædu hreina, fyrer þiñ Son alleina.

Til Lofs og Dijrdar þier, lijka sem Christnum ber, þiggium i Dag þacklaater, þitt Lann sem oss ve.ter.

Laat oss i hreinum Hug, hallda oss vid þiñ Veg,so med Samvitsku goodre, sediunst voru Foodre.

Veit oss þad verde fyllt, sem vottar Paull oss skyllt, gleymum ei þijnu Orde, yfir voru Borde.

Laat oss ei lijkiast þeim, Lijd sem stundade Heim,hvørium þu hlijfder eige,hvad Skrifteñ af þeim seiger.

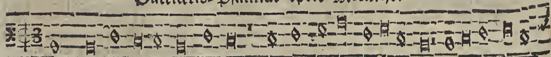
Medañ mettudu sig,miñtust þeir sijst a þig, giordu sier heidna Glede,grim̃ fiell a þa Reide.

Hialp oss nu HEira kær,so Heidur þiñ eflum vær,fyrir Frelsarañ Christum, Fader a

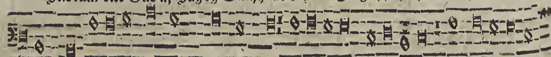
þig

Þig treystum.

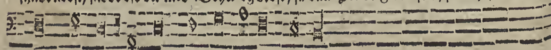
Packlætis-Psalmur epter Maaltijd.

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, hans Lof vor Tunga sijngia skal, ad sijna Giæsku

sijnde lioost, sadde oss vel med Dryck og Kost, sa ollu Hollde Fædu fær, fædt hefur oss nu

DRotten kiær, þad allt hans Millde þockum vær.

Þockum honum nu Þioonar hans, þad er oss ollum skyllt til sans. Jaatum ad oss elskade han, af Naad sijne skapade Man, med Hwd og Hollde, Bloode og Bein, Bygd er vegleguft Skiepna ein, og sijdan giefen Saalen hrein.

Þa Madur Lijf i fyrstu fær, Fæda heilnæm er honum nær, i Lijfe sijnar Moodur moa, Madurin sijna Næring þa. Þo Barnkynd sw sie ung og aum, ei hefur skort a Gaasum þeim, fram til þess hun fædest i Heim.

Gud hefur Verolld vel tilreidt, vanta lætur ei a Næring neitt, Fiollen og Dale frioofgar han, Fienaden Gras ei vanta kan. Vex wr Jordunne Vijn og Braud, veiter þad hvort Ar milldur Gud, og hiaalpar so af Hwngurs Naud.

Fiska veita oss Votn og Sioor, verdur af þessu Maaltijd vor, Egginn og Fugla eignunst vier, oss til Atvinnu skapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda-

uda Fie, sialfur Gud lætur oss i Lie, so ad vor Næring noogleg sie.

Þockum honum og bygginum nu, þad hañ giefur oss saña Trw, ad hofum slijkt i Hiarta riett, halda Bod hañs i vorre Stiett. So jafnañ oll hañs heilog Hiørd, heidre hañs Blessada Nafn a Jørd, þad skal vor allra Þackargiørd.

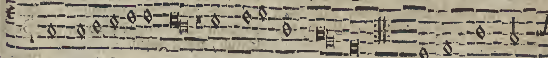
Añar Packlætis Psalmur, epter Maaltijd, Ton, Christe vier aller þockum þier

GUD vor Fader þier þockum vier, fyrir þiñ Son Christ vorn HErra, Millde þijna sem margfolld er, med hvorre virdest ad næra, allar Skiepnur sem eru med Ond, oss hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dijrd og Æra.

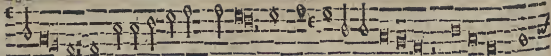
HErra sem mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur. Saal vora eirneñ sedier þu, sem alldrei deyr nie þriitur, Ord þitt er heñar Afl og Megn, þar til þu verdur heñar Eign, Naavistar med þier nytur.

Himna Fodur a hvorre Tijd, heidrum um Christeñdoomeñ, sem oss kvittade Synder vid sw Naad af Trw er komeñ, fyrir hañs Son JEsum HErra vorn, hvor med sier liet oss verda Born. Ætijd losum þig, Amen.

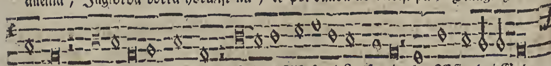
IV. Nockrir Hiartnæmir Psalmar, um Daudann, sem syngiast meiga yfir Greftran Framlideña.

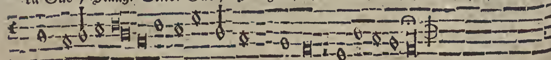
Midt i Lijfi erum vier, umvafdir med Dauda. Til þijn DRottinn
Hvert litum so finnum hier, Hialp vid þessum Voda?

alleina, Illgiörda vorra ydrunst nu, er þvi vallda ad reidist þu, Heilagi HEr-

ra Gud, Heilagi Stirki Gud, Heilagi Lijknsami Lausnari, þu Æfinnlegi Gud,

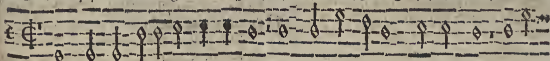
Laat oss egi falla, i þa grimu Daudans Neyd, Kyrie eleison.

Midt i Dauda ad oss stær, Ogn af Vijtis Kvolum, hver þeim af oss hrundid fær? Hiaalp þa oss vier folum, þad ertu DRottinn alleina, mædir Hiartans Myskun þijn, Mañ kyns Kvol og Synda Pijn. Heilagi HErra Gud. Heilagi stirki Gud. Heilagi Lijknsami Lausnari. Þu Æfinnlege Gud. Laat oss ei ofbiooda, Ogn af Vijtis grimri Glood, Kyrie-eleison.

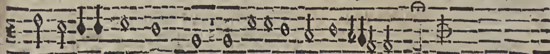
Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiördir oss reita. Hvar faaum vier þeim Hiaalp i giegn? Hvor kann oss Lid ad veita? Þad ertu Drottinn alleina. Þvi Bloodid þitt vor Christe kiær, kvittad allar Syndir fær. Heilagi HErra Gud. Heilagi stirki Gud. Heilagi Lijknsami Lausnari. Þu Æfinnlegi Gud. Hiaalpa oss þa Heim vid skilium, ad hallda rietta Trwar Glood, Kyrie-eleison.

Bænar

Bænar Psalmur umñ goodañ og Christilegañ Afgaang af þeßum Heimi.

Minn HErra JEsu Madur og Gud, sem Mædu, Pijnu, Spott og Deyd, fyrir

mig þoldir og Kroßins Kvol, og kvittadir mig vid eilijft Vol.

Fyrir Kvol þijna bid eg nu', mier aumum ad hiaalper þu, nær Daudans kiemur þin strijda Stund, stoorlega grim̃ aa alla Lund.

Nær Augun missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Twngañ ei leingur mæla maa, mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

Nær allur Maattur minn eydist so, einginn Madur mier hiaalpa maa, O! HErra JEsu þijn Himvist blijd, huggar mig þa i Daudans Tijd.

Leid mig af þeßum Eymdar-Dal, og stittu mijna Daudans Kvol, Andskotans Reidi frels mig fraa, fyrir þiñ Anda, og vert mier hiaa.

Eñ þegar skiliast Lijf og Aund, O Gud tak hana þier i Hønd, Hvijld Holldi af þier eg þyggia vil, þar til Dooms Dagur tekur til.

Glada Upprisu gief þu mier, geym mijn þa Dagur Doomsins er, mijnar Syndir miñstu ei aa, milldur gief mier Lijf eilijft þa.

Lijka sem fyr mier lofadir þu, legg eg aa Ord þitt mijna Trw: sañlega, sañlega segi eg þier; Saa mijn Ord helldur og treystir mier.

Ogn Daudans reinir aungva hañ, eilijfañ Dauda ei smacka kañ, lijkamlegt Andlaat eitt

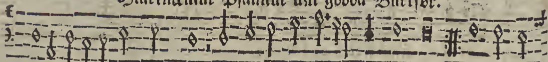
Siñ fær, vid Andar Dauda ei verdur var.

Vil eg med volldugri Hønd, vid skilia hañ vid Daudans Bond, Arf mijns Rijkis skal eignast faa, æfiñlega mier siaalfum hiaa.

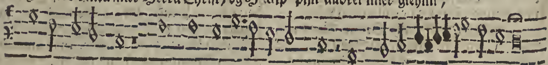
Og lifa i Sælu og soñum Frid: Sæmd þa veit þu oss milldur Gud, allar Syndir oss forlaat þu, ad þoliñmoodir vier bijdum nu.

Med hreiñri Ast og traustri Trw, til þess ad kiemur Stundinn sw, og feingium þinna Orda giætt, allt þaangad til vier sofnum sætt.

Hiartnæmur Psalmur uñ gooda Burtfør.

Þa liñir þessi Lykams Vist, og leidir þu mig fraa Heimi, J Sk.lnad
Hiaastod veittu mier Herra Christ, og Hjalp þijn alldrei mier gleymi,

mijna aumu Aund, eg gief og fel i þijna Hønd, ad medtakir og geymer.

Mig pijna jafnann Sekt og Synd, Samvitskunni fast aamæla, þær eru fleyri Siaafar Sand, samt skal eg um Hiaalp ei vijla, þvi Dreyrinn raudi og Daudi þinn, DRottinn JEsu Frelsari miñ, er min Lijfgiøf og Sæla.

Eg er þinn eigiñ Limur einn, af þvi fæ eg Huggun gooda, alldrei slijtur mig af þier neiñ, i Angist og Daudans Voda, enn þo eg deye, er eg med þier, eilijfann Fognud fannstu mier, DRottinn med þijnum Dauda.

Eins sem af Dauda uppreist þu, i Grøf mun eg ei blijfa, Himnafør þyn er Hugaun

trw`, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, hiedann fer eg med Fognude, fullvijs hiaa þier miñ Lausnare, ætijd þu lætur mig lifa.

Hiaa Christ aa Fialli Helias var`, i Heidri Odaudlegum, Lærisveinar hann saau þar, so eflaust trwa meigum, eilijft Lijf sie i ødrum Heim, Elias lifir i Fognud þeim, þaa Dijrd vier þyggia eigum.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd. Ton, Gud myskuni nu øllum oss.

LIfandi DRottiñ lykna mier, laat mig Naad þijna fiña, af þvi mitt Traust er allt aa þier, Eymdaña giættu miña, Syndir giora mier Sorgar Mood, Saaliñ er tvist af Angri, frelsa þu mig fyrir þitt Blood, fyrna af Pijnu laangri, so liñi Strijdu straangri.

Eg berst vid Daudans bitra Maatt, braatt verd nu hiedañ hallda, Heimiñ forlaata hlijt eg braadt, Helid mig sækir kallda, Lijkamiñ veikur og lasiñ er, Lijfs Krapt tekur ad þrioota, Saaliñ af Bwknum flya fer, fiñst þvi ei neitt til Boota, laat mig Naad fiña flioota.

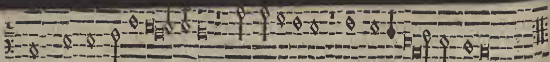
Eins geingur mier i Eymdum mijn, og þvi Barni er fædist, hørmulegri i Hrygd og Pijn, Hørku Þreingingu mædist, hafandi hverki Maatt nie Megn, miwka Hiaalp sier ad veita, utañ Lioos-Moodir liwf og giegn, Lund blijd med Astsemd heita, Lidsemdar giori ad leita.

Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, uppaa þig nu eg væli, og hijngad þijnar Hendur hrær, HErra miñ JEsu sæli, fyrir þitt rauda fossad Blood, fordum sem wt af dundi, uñ Trie þijns Kross þa tijgid Flood, Tafarlaust nidur hrundi, ad mier þiñ Elska grundi.

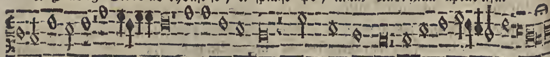
Vid miñi Saal þijn Hiaalpar Hond, hijr sem Lioos-Moodir taki, þa verdur Lijkamañ vidskild Ond, vijst so ei uppaa saki, i varmri Laug þijns Lijffins Bloods, laat hana Hrein sun faanga, so Heiptar Pijnu Heliar Moods, hun kañi alldrei straanga, uñ alla Eilijfd laanga.

Eirn goodur Psalmur, hvørniñ Madur skuli bwa sig til Daudans.

Vid

Vid Dauda mig ei veria mæ, verd eg falla fræ, fws vil eg mig framgefa,
A Holld og Blood ad eydast so, ei spillist þo, minn Andi mun aptur lifa.

allfagur og klaar, eilijfur er, Gudi Fodur hia, friæls Dauda fræ, og eilifst Lijf mun hafa.

Andlæti kvijdi eg ecki vid, æ hvorri Tijd, vil eg mig vel tilbwa, og tilreida sem eg kann betst, i Trwnni mest, til Guds Sonar mier snwa, þvi hann er minn, Þræl þeckir siñ, hañs Kvol og Deyd, mier hiælpar wr Neyd, huggar mig þessi Trwa.

Gud Fadir Son sinn sendi mier, sæ Dauda hier, leid Sokum Synda minna, ad yrdi eg friæls vid Andar Kvol, og hvolpiñ vel, þad hlaut hanns Son ad vinna: Er slijkt ei mest, Guds Giof og Ast? Hañs Myskun stoor, og Milldi var, mier vill sijns Rijkis Arfs uña,

Eiñ Huggunar Psalmur, med sama Lag.

GLadur nu deya vil eg vijst, vid Dauda sijst, megna eg mier ad hlijfa, Fordiorfun aungva eg siña mæ, þo falli fræ, mijn Aund hiæ Gudi mun blijfa, þvi Þioon er eg þinn, þu HErra minn, ætiid hiæ þier, Eflaust eg er, ei kann mig fræ þier hrijfa.

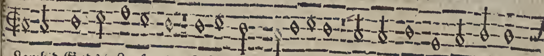
So leingi sem hier Lijfid dreg, læra vil eg, Gudlega i Drottni deya, og bwast til med besti i Lyst, blijdann um̃ Christ, fast Trwar Fadm ad beigia, mitt ædst Traust er hann, Aund leysa vann, fyrir siñ Deyd, og frelsti af Neyd, gladur þvi vil eg þreya.

Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, æ Kross uppheingt, Jesum Christ Son siñ kiæra, so fyrir mig lidi

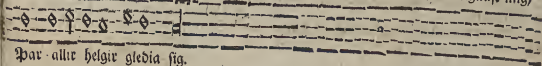
þi særann Deyd, ad svipta Neyd, sie honum þvi ... ærid og Æra, Oh! Hvilijka Naad, hefur Gud ... ier tiaid? þaa kraunku Aund mijn, kalladi til sin, eilijft Lijf inn ad færa.

Gief mier nu Drottinn Giædsku ør, glada Burt-Før, fyrir JEsu bijrstann Dauda, ad lifi og deye eg i hjer, Aund minni og mier, Boot veit fyrir Blood hanns rauda, minn JEsu Christ, mig hefur leyst, i þijna Hønd, eg fel mijna Aund, sofna eg so aan Nauda.

Aññar Huggunar Psalmur moot Daudanum.

Lambid Guds og Lausnarinn, Lijfs og Daudur er eg þinn, med þier Arf laat eignast mig,

Þar allir helgir gledia sig.

Skyllda eg ecki eignast Lijf, Eilijflegt og ...ordast Kijf, hvar væri Daudi helgur þinn, og ...ellst Bloodrijki Bardaginn?

Hvar til var þitt helga Hold, hulid og gr... afid nidur i Folld? Ef þinn Daudi ecki mier, eilijft giæfi Lijf hiaa þier.

O JEsu! vid mier vertu þvi, viss og trwr, Eg til þijn flij, yfirgef þu alldrei þann, sem Unda-Flood þitt hreinsa vann.

J Fridi laat mig sofna sætt, so vid eingvu verdi hætt, Andliti blijdu og Augum þijn, Æfinnlega snw til mijn.

Frelsari minn af Faari og Neyd, fyrir þiñ bid eg saarann Deyd, laat mig Oskum øllum naa, og Æfinnlega Lofgiørd tiaa.

Bænar

Bænar Psalmur um gooda Burtfør, Ordtur af Sr. Sigurdi Jonsſyni.

Ton, Fadir vor ſem a Himnum ert, etc.

O JEſu, JEſu, JEſu minn, JEſu mitt Lijf og Hertoginn, Aundinn myn kvakar eptir þier, O log Daudans þvi formerker, yfirgefdu mig ei vid þad, þo Aundinn og Hollidid ſkilieſt ad.

Senn rennur Glaſed Ara af, eg ſtend vid Daudans rauda Haf, Vatns Floodid beliar unnum ad, alldrei veit nær mig ſvelgir þad, Ogna Bylgiur ſem ofra ſier, O JEſu! Laat ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Kroſsiñs Staf, klappandi uppa Dauda-Haf, laattu mig þurrann Farveg ſaa, og Fødurlandi Klaklauſt naa, bleſsadi Daudans Bani þu, Burtfør gief mier Saaluga nu.

J þennann dimpa Daudans Hyl, Drottinn þig med mier taka vil, leid þu mig Haaſka ollum wr, einka Hoop mitt og Verndar Mwr, ſyndu mier Bygd og Bæinn þinn, i bleſsud Hijbijli leid mig inn.

Myſkunar þinnar Skuggi ſkioott, ſkyle nu minni Synda Gnoott, fyrir þiñ Dauda fleig þeim inn, i Forþienuſtu Hylinn þinn, Nauda Bloodid wr Benium þijn, blædi wtyfir Illverk mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier, þegid Laan allt ſem veittir mier, mieg opt hefi eg þad misbrwkad, minnſtu nu ecki Gud a þad, fyrir Brot oll og Breiſkleik minn, Borgun er JEſus Sonur þinn.

Jeg vil nu feginn fara til þijn, og faa þier aptur Saalu mijn, leid þu hana um Lioosſins Hlid, i Lifandi Manna Bijdinid. O þaug æſkileg Umſkipti, ad ſiaa þig þar i Dijrdinni.

Skapari minn þier ſkila eg nu, Skepnu þeirri ſem giordir þu, O JEſu, tak þu eins ad þier, og annaſt þann þu Fridkeypter, Heilagi Andi haf Gaat a, helgudum þijnum i Skijrnar Saa.

Velkominn Daudi, Velkominn, vijſa þu mier a Bwſtad minn, laattu upp Dyrnar Lijfſins þa, langar mig þar til inn ad naa/

þu

þu goodi Giefur giordu það, Gud sem hefur þier befalad.

Andvarp mitt DRottinn ætijt þu, O DRottinn tef ei leingi nu, Fodur Landi mig fyser nu, fordæmdum Heimi leys mig fraa, Naadinn er vijs enn Neydinn stillt, nem upp minn Anda þa þu villt.

Kom þu Lioos-Moodir liwf til mijn, laugadu mig i Bloodi bijn, sofna og vakna sætt i þier, sialfur JEsu það veit þu mier, leys mig þegar þier þykir Maal, þier befala eg mijna Saal.

Christeleg Umþeynking Daudans, Orkt af Saal. Sr. Hallgrimi Peturssyne

Ton, Dagur i Austri ollum, etc.

ALLT eins og Bloomstred eina, uppvex aa slettri Grund, fagurt med Friosgun hreina, fyrst um Dags Morgun Stund, a snoggu Auga Bragdi, afskorid verdur fliott, Lit og Blod nidurlaadi, Lijf Mannlegt endast skiott.

So hleypur Mskann unga, Ovissa Daudans Leid, sem Alldur og Ellinn þwnga, allt rennur sama Skeid, Innsigli eingver feingu, uppaa Lijfs Stunda Bid, enn þann Kost undirgeingu, allir ad skiliast vid.

Daudinn maa so med Sanni, samlijkiast þykir mier, slijngum þeim Slaattumanni, er slær allt hvad fyrir er, Grosinn og Jurtir græna, glooandi Bloomstrid frijdt, Reyr, Stor, sem Roosir vænar, reiknar hann jafn fænijtt.

Lijfed Manns hradt framhleipur, hefur það einga Bid, i Daudans grimmar Greipur, Grosinn tekur þar vid, allrar Verælldar Vegur, vijkur ad sama Punct, fetar það fws sem tregur, hvert fellur lett eda þwngt.

Hverki fyrir Hefd nie Valldi, hopar Daudinn eitt Strik, fæst sijst med fogru Giælldi, Frestur um Augnablik, allt hann ad einu gilldir þoott illa lijki edur vel, Boon ei nie Brædi milldir, hanns beiska Heiptar-Pel.

Menn vada i Villu og Svijma, veit einginn neitt um það, hvorninn, aa hvorium Tijma, eda hvar hann kemur ad: Einn Vegur ollum greidir, Inngaang i Heimsins Rann, margbreittar lijtst mier Leidir, liggi þo wt þadann.

Afl Daudans eins nam kreynkia, alla i Verølld hier, skal eg þa þurfa ad þeynkia, hañ þyrmi einum mier? Adams er Edli runnid, i mitt Natturlegt Hølld, eg hef þar og til uñid, aptur ad verda ad Mølld.

Hvorki med Hefd nie Raani, hier þetta Lijf eg fann, Saalinn er so sem ad Laani, samteingd vid Lijkamann: J Herranns Høndum steindur, ad heimta sitt af mier. Daudinn maa segiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel i Herranns Nafni, fyrst Naudsyn ber til slijk, jeg er ei þeirra Jafni, sem Jordiñ geymir nu Lijk: Hvønær sem Kallid kemur, kaupir sig einginn frij, þar læt eg Noott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

Jeg veit minn liwfur lifir, Lausnariñ Himnum aa, hann rædur øllu yfir, einn heitir JEsus sa, Sigrarinn Daudans sanni, sialfur aa Krossi doo, og mier so aumum Manni, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hann deyddi, Daudann, og Sigur vann, Makt hañs og Abli eyddi, eckert mig Skada kann, þo leggist Lik i Jordu, lifir mijn Saala frij, hun mætir alldrei hørdu, Himneskri Sælu i.

JEsus er mier i Miñi, mig aa hañs Valld eg gef, hvert eg er uti eda inni, eins þa eg vaki og sef, hann er mijn Hiaalp og Hreysti, hann er mitt rietta Lijf, hønum af Hiarta eg treysti, hann mijkir Daudans Kijf.

Jeg lifi i JEsu Nafni, i JEsu Nafni eg dey, þo Heilsa og Lijf mier hafni, hrædist eg Daudann ei. Daudi! eg Ottast eigi, Afl þitt nie Valldid gylldt, i Christi Krapti eg segi, kom þu sæll þegar þu villt.

Stutt Umþeynking þessa fallvallta Lijfs, og Jhugun Eptirkomandi Sælu,

J Psalm-Vijsu samanntekinn, af Mag. Steini Joonssyni, Biskupi Hoola Stiptis.

Ton, Pa linner þessi Lijkams Vist.

Vakna mijn Saal, og vird fyrir þier, hvad valltur er Lijfsins Bloomi, Frægd og Dijrd Mannsins faanijt er, þo fagurt um Stund hier lioomi, Metord, Vijsdoomur, Makt og

Fe-

Fe, Maulsnille good og Friidleike, liidur burt liikast Hlioomi.

Hvar af villtu þier hroosa þa? Hvar af kanntu þig stæra, þu Molld og Aska? Minnst þar aa, Mekt oll og Stundleg Æra, leitar i burt þa Liifid þver, þu leggur þad ei i Grof med þier, þoott villdir þangad færa.

Hvad kann þig stoda Hefd og Valld, Heims Tign og allur Soomi, þa fyrir þijn Brot skallt greida Gialld, Gudi aa effsta Doomi? Veralldleg Makt er þrotinn þa, þessa mijn Saal i Tijma gaa, þeynk um ad þar ad komi.

Eptir Daudann er Doomsins Tijd, Daudinn er Laun Syndanna, dapurlegt hefur Daudans Strijd, dregist til allra Manna, enn so þu Dauda frelsist fraa, flij til Drottinns og ad þier gaa, ydrastu Illverkanna.

Graat þijna Synd og græt ad þvi, Gud þa Manninn skapadi, Dijrdar Sess hann hann setti i, sinni Mynd begaafadi, allskonar Vegsemd aa sier bar, til Eilijfs Lyfs hann giordur var, þo ad hann þvi tapadi.

Sorgandi maattu Saal mijn nu, sjaa eptir Missir slijkum, Riettlætis Skrwda rænd ert þu, Raanglætis vafinn Flijkum, Helgun og Lijf þier hvarf i fraa, hvar kanntu Boot aa slijku faa? Hiaa Gudi Giædskurijkum.

DRottinn vill ecki Dauda Manns, Daudann Satan innleiddi, Ofund, Svikrædi og Illska hanns, allt Mankyn Lijfi sneiddi, Daudinn til allra diarfur fer, deya um sijdir hlijootum vier, Giolld þau oss Syndinn greiddi.

Daudinn þo orkar ecki meir, athugum Saal mijn þetta, enn ad giora þitt Lijk ad Leyr, og Lijfinu burt ad fletta, Aundinni Daudinn ecki nær, Aundinn hiaa Drottni Hvijldir fær, Hond vill hann henni rietta.

J þeirri DRottinns Ástar Hond, Andir riettlaatra byggia, lausar vid Harm og Holldsins Bond, Heims Veliyst einga þiggia, þar kiemur ekkert Angur nær, einginn Pijna þar snertir þær; hvad kann oss þar ad hryggia?

Heyr nu, mijn Saal, og hygg ad þvi, Heims af Ástrijdu lwinn, Hondunum Drottins er þier i, eilijf Hugsvolun bwinn, millum blessadra Handa hanns, aa Hormum þijnum ver-

dur Stanns, og Grætur i Gledi snwinn.

Þo ad i Heimi Hiartad mitt, hvorskyns Pijnningar liidi, eg veit þvi seiña verdur fridt, vijst þvi eg ecki kvijdi, Himneski Fadir Hond- inn þijn, Hrygdar Tarinn af Augum mijn, afþerrar oll um sijdir.

Ur þinni Hendi einginn fær, Aund mijna burtu slitid, Jesu Blood-Fadmi bijr hun nær, Brwdguma sinn fær litid, hana þadann ei hrekia kann, Heimur nie nockur Veralldar- Mann, medur Bakmælum bitid.

O! hvad sæl ertu Saal mijn þa, er slijkann þu Bwstad hlijtur, Jardnesku Hreisi horfiñ fraa, Himneskrar Dijrdar nijtur, Augsyn Guds sier aan Enda þar, Endalaus Prijdi Vegsemdar, ad þier um Eiliifd liitur.

Vertu þvi glod mijn sæla Saal, Sorg læt þig eingva beigia, fagni nu Hiarta, Hugur, Maal, hier er Stund ein ad þreya. Deydd- ur sigradi Daudans Kijf, Drottinn JEsus vort rietta Lijf, Abati er oss ad deya.

Siing þvi fagnandi Saala miin, Sias, hvar er Daudans Skeyti? Helviite, nu er Hroosun þijn, horfinn ad ollu Leiti, Daudinn svelgdur i Sigur er, sæll Herra JEsu Dijrd sie þier, sem oss Sigurinn veitir.

Andlaats Psalmur, Orktur af Sr. Gudmundi Erlendssyne.

Ton, Gudi Lof skallt Aund mijn iña.

EIndurlausnariñ liwsi, Liifid mitt og Vern- dinn trw, Elskann þiin ei totskwsi, Ordum þeim sem eg mæle nu, Daudans þaa Tijdinn twista, tilfellur so sem ber, læt ecki Neyd mig niista, Nadinn þijn vægi mier, ad eg sætlega sofni, sijdann aa Doomsins Dag, eins lijka endurlifni, i þeim Fagnadar Hag. Heimiñ so kijs ad kvedia, og komast hiedañ med Hvijld og Ro, Saal mijna sætt mun gl- edia, Sigrari Daudanns A og O. Hijr sit- ur Himna Kongur, hætt yfir Cherubin, eins er og einn Gullhringur, Endalaus Nadinn þijn, einn Gimsteinn allra bestí, O JESu! Mariu Son, einum þier a eg festi, alla Hiælp-

rædis Von.

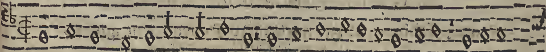
Hvonær sem fer eg hiedann, Harmkvælum Daudans nalægist, eg horfi æ aa medann, uppa þig Drottinn Jesu Christ. Þu hefur sagt þad sialfur, sa sem geymir miju Ord, grimit skal ei Daudans Gialfur, giora þeim Andar Mord. Item: Þeir eru sælir, Ord Guds heyra med Gaat, heyrdu þad Milldur, Mælir, mig æ þeim filgia laat.

Dijrmætur fyrir Drottni, Daudi Riettlaatra Manna er, þo ad Hiervistinn þrotni, Þusund betra medtokum vier, ad siaa Guds Andlit blijda, Utvolldum rijkia hiaa, syngiandi med þeim sijdañ, Sanctus og Gloria. O þañ eilijfa Sooma! Æ þa Fagnadar Stund! Nær mun eg naa þar koma, og nalægiast þiñ Samfund.

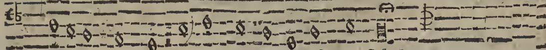
Eg veit ad liwfur lifir, Lausnari miñ i Dijrdinni, ollu raadandi yfir, uppvekur mig wr Jordunni, eg mun med eiginn Augum, eilijfann Gud minn siaa, enn ecki annarlegum, Efalaust þar treysti eg aa, laattu mig þola og þreya, þad sem ad Hondum ber, sijdann sætlega deya, sialfur Drottinn i þier.

Ad standi eg fyrir Stooli, stodugur þiins mikla Dooms, aa Himnesku Hofud Booli, hoolpinn i Atkvædi þiins Rooms, þad mier ad noogu nægir, neins añars kresia vil, Huga mijnum þad hægir, ad hugsa jafnann gott til, þig med Fognudi ad finna, fraaskilinn Eymd og Sorg, laattu so Liif mitt linna, ad lendi eg i þinni Borg.

A medann Meñ fylla upp Grofina med Molld, sie sungiñ þessi eptirfylgiandi Psalmur, edur fleyri, ef Þorf giorist.

Nu laatum oss Lijkamañ grafa, og eingañ Efa aa þvi hafa, aa Effsta

Degi Upprijs hann, i Dijrd sem alldrei bregdast kann.

Holldid er Iord og af Iordu, ad Iordu einnig aptur verdur, þad rijs af Iordu Efalaust, þa uppkemur Guds Lwdurs Raust.

I Guds Riiki Aundinn lifir, eiliif Myskun henni hliifir, fyrir Christum hanns kiæra Son, kvitt vid Syndir og Daudans Von.

Hanns Mootlæti, Hrigd og Mæda, hefur nu øll Ending gooda, Ok Christs umm sijna Æfi droo, er nu framlidinn, lifir þo.

Eilijfann Frid Aundinn hefur, allt til Dooms Dags Holldid sefur, Gud þa af Iordu uppreisir þad, Odaudlegt heilt og forklarad.

Lwinn skildist hann vid Heiminn, i Himna Sælu er nu kominn, þar lifir hann hia Lambsins Stool, lioomar ætijd sem skiæra Sool.

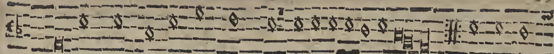
Sofi hann (hun) nu hier i Fridi, heim vier gaungum fra þessu Leidi, sem betst jafnann sig sidi hver, so vitiar Daudinn lijka vor.

Þar til hialpi oss Herra Christe, hver med sijnu Bloodi oss leyste, fra Dioffi, Pijnu, Dauda og Heim, Dijrd, Heidur, Lof sie Kongi þeim.

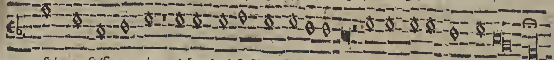
Þegar heim er geingid fra Grøfinni, sieu swnginn þau Tvø sijdustu Vers af fyrirfarandi Psalmi, Sofi hann (hun) nu hier i Fridi.

Bænar Psalmur, ad vier mættum a Daudann ætijd minnast,
Af þeim 39. og 90. Davids Psalmum utdreginn.

Umm

Um̃ Daudann gief þu DRottiñ mier, eg daglega hugsa megi, Upprijs mitt
Og ad mijn Æfi at Enda fer, eg vijst þvi gleymi eigi,

Hiarta HErra minn, ad hrædast kyñi eg Doomiñ þiñ, og Ottast at hverium Degi.

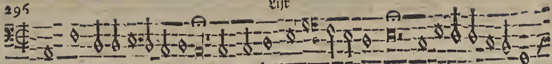
Eins er mijn Æfi og Þver-Hond breid', allskyns hladinn med Sorgum, lijtils verdt er mitt Lyffsins Skeid, undirlagt Eymdum morgum, fallvalt og miøg forgeingilegt, fanijtt og þar med hiegoomlegt, eins sem Draumur og Skuggi.

Vort Lijffsins Bloom er Sorg og Swt, og so sem Grasid Vallar, lijka sem Ræda lijdur wt, edur lesnar Søgur sniallar. Sem Fuglar fliugum burtu vier, fliott eins og þa Straumur fer, Gud Meñ so, burtu kallar.

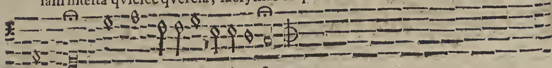
Þoott margir Menn i Heimi hier, hiegoom lega sig mædi, til einkis giora þeir allt þad sier, fyrir Aud og Rijkdooms Giædi, og vita ei hvør þad hliota skal, HErra kienn mier mitt Daga Tal, so ad eg Huggun nædi.

O Gud þu ert mijn Adstod best, at þig miñ Andi treystir, mijn er sw Boon og Þorfinn mest, mig frat Andskota leysir, frels mig frat Daudans dapri Pijn, DRottinn vardveit þu Saalu mijn, og til Lijfs mig upprey sir.

Hymnus Prudentii in Exeqviis.

Iam mœſta qvieſce qverela, lacrymas ſuſpendite matres, Nullus ſua pignora

plangat, Mors hæc reparatio vitæ eſt.

Qvidnam ſibi ſaxa cavata? Qvid pulchra volunt monumenta? Res qvod niſi creditur illis, Non mortua, ſed data ſomno.

Nam qvod reqvieſcere corpus, vacuum ſine mente videmus, ſpatium breve reſtat ut alti, repetant collegia ſenſus.

Venient cito ſecula cum jam, ſocius calor oſſa reviſat, animataqve ſangvine vivo, habitacula priſtina geſtet.

Qvæ pigra cadavera pridem, tumulis putrefacta jacebant, volucres rapientur in auras, animas comitata priores.

Sic ſemina ſicca vireſcunt, jam mortua jamqve ſepulta, qvæ reddita ceſpite ab imo, veteres meditantur ariſtas.

Nunc ſuſcipe terra fovendum, gremioqve hunc concipe molli, hominis tibi membra ſeqveſtro, generoſa & fragmina credo.

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab ore creatæ, fervens habitavit in illis, ſapientia, Principe Chriſto.

Tu depoſitum tege corpus, non immemor ille reqviret, ſua munera fictor & Auctor, propriiqve ænigmata vultus.

Veniant modo tempora iusta, cum spem Deus impleat omnem, reddas pate- facta necesse est, qvalem tibi trado figuram.

Sami Psalmur aa Islendsku, med sama Ton.

Syrgium vier ei saaluga Brædur, syrgium hverki Fødur nie Mædur, riettlaata Meñ Daudiñ ei deydir, uñ Dyrnar til Lijfsins þaa leidir.

Hvad gylldir saa Grøstur aa Steinum, eda Grafir af Marmara hreinum? Saa hiñ saalʼadi sætlega deydi, hañ sefur og lifir i Gudi.

Loks mun þessi Lijkamiñ styrdur, sem liggʼur i Grøfinni byrgdur, med Skilningi og Skynsemdar Sooma, alskijnandi i Dyrdiñi liooma.

Vijst kiemur sw Vegsemdar Gledin, verʼmast Beininn styrnud og fredinn, sijns Lijkaʼma so mun þa vitia, Saalinn, þar hun fyrir nam sitia.

Lijkinn þau sem leingi hier rotna, lijfgud þa med Saalunni drottna, leyptrandi i Loptid sig færa, liooma betur enn Soolinn skiæra.

So sium vier Frækorn aa Folldu, þad fwnar og rotnar i Molldu, med Avoxt og allsʼkonar Blooma, upp aptur aa Vorinn þau koʼma.

Hyl Jørd vor sameiginnleg Moodir, Lijkaʼma sem Holldid og Bloodid, nær og forvara Manninn þann dosna, nædugt so i þier megi sofna.

Hanns var Saalar Heimilis Stadur, heiʼlagur af DRottni skapadur, hreinn Skilnʼingur Hug-Vit og Minni, haaleitlega biuggu þar inni.

Fliott kiemur sw Fagnadar Tijdinn, þa Frelsarinn uppvekur Lydinn, ad saa sami sem hier var grafiñ, til Sæluñar upp verdur hafiñ.

Laatinn hier nu Lijkaminn bijdi, þañ Lausnʼarinn vekur uñ sijdir, Mañ skiepnuna Molldʼinn þoott geyme, Mynd sinni Gud alldrei gleʼime.

Sam! Psalmur wtsettur a Islendsku af S. Stephani Olafssyne, ad Valla-Nesi, maa siingia nær med sama Lagi, og lam mæsta qviesce querela.

PEñañ Tiid, þrwngbært Liid, þverri Harms Kvein, hepti Moodir Harma Floodid hver ein, Afkvæmiñ eingiñ siin harmi a Haudri, Endurboot, er Liifs fljoot, ordinn Daudi.

Steinarner, wthøgner, og Leidinn breitt, hvad mun þad, þijda annad, enn þetta eitt, ad Hlutur saa, hver þeim hiaa, hyrdist um Stund, Hel beid siist, enn hreppti vijst, hægañ Svefn-Blund.

Siaum vier, hvijla hier, Holldid snaudt þo, Anda þrotid, og Hugskoti svipt so, þa er samt þar til skamt þad fær aptur, skijra Daad og skiallegt Raad Skilnings Kraptar.

Alldir þær þokast nær, þa i Mañs Bein, Edlis Hitinn aptur vitiar Ofein, eirninn þær fyrri fær borid Bwdir, lijfgadar lijkt sem var, Lijfs af Bloodi.

Lijkinn þau magnlaus miøg til Molldar snwinn, længa Stund laau undir Leidum swinn, verda haatt furdu fljoott færd i Hædir, og filgiast ad eptir þad Ond og Lijf bædi.

Vita maa, vaxa so visnud Sædi, Groodsku skaud giørvøll daud og grafiñ bædi, Jardar Dypt wr sem ypt Uppvoxt þraadu, Kiarngoodra Kornstaanga, eins og aadur.

Jord tak nu þeñañ þu þijda Værd i, vafiñ Skauti, þijnum Prautum fraa frij, eg nu liæ legg og fæ Limi Manns þier, ofkugar og Leifar ad þu geymer.

Saalinn fws hafdi Hws halldid þetta-Skaparans skiæra Mañs Skiepnañ riettta, baadum lied bædi med bygdi og gisti, Vit skann haa, enn hun var fraa HErranum Christe.

Jeg þig bid, Jord tak vid laatnu Lijki, siina Giof utann Ef aptur sækir, Skaparinn Ogleymiinn eptir þetta, Andlytsins eirninn siins Eptirmynd rietta.

Kiemur Tijd sw um siid sem viss kallast, Christur hier uppfyller einn Von alla, er mijn Trw opnud þu aptur giefer, siaalf med Hynd sonu Mynd sem eg fæ þier.

Eirn

Eirn goodur Hüggunar Psalmur, Ton, Naatturañ øll og Edli Mañs.

MErdi ætijd hvad vill minn Gud, Vilie hanns er jafnann hid betsta, vijs er þeim jafnann Vernd og Stod, vid hann sem sijna Trw festa, hann hiaalpar trwr, Eymd allri ur, og agar Verolld med Maata, hañ a honum Traust, hefur, Efalaust, ei vill nie kañ forlaata.

HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hiaalp, Von, Lijf, eilijf Sæla, hvad sem hañ vill þad verdi mier, vil eg þvi ei mootmæla, hanns Villdi klaar, mijn Høfud Haar, hefur øll talid aan Efa, um Nott og Dag, minn hugsar Hag, Hiaalp nooglega vill mier giefa.

Þar fyrir auma Verolld vid, vil eg nu fwslega skilia, til mijns DRottins i fullann Frid, fara eptir hanns Vilia: Fel miina Ond, i Fodursins Hond, i Framfør og siidarsta Voda. Gud eiliife, mier yfir stie, Andskota, Synd, Viiti, Dauda.

Þvi sie Diird, Heidur, Þock og Lof, þier Fadir allrar Milldi, hvor oss kiærastañ Son siñ gaf, Synd Heims so bæta skylldi, a hñ þeim blood: O Mannleg Þrood, ætt þier slikt vel hugfesta, þvi hugsa tijdt, og þacka blijdt, þaa Naad og Myskun mesta.

Eirn goodur Yðrunar Psalmur, Ton, JEsus Christus er vor Frelsare, etc.

LJknarfullur Gud og goodur, Giæskuriikur og Polenmoodur, skrijd eg til þiin, þitt Skiepnu Barn, Skaparen allrar Naadar giarn.

Ad Footum þijnum fer eg ad kriwpa, flatur vil eg þar nidur driwpa, af þvi eg hefe aadur spurt, aungvañ þar komeñ, þu reker aa burt.

Siaa þu Barn þitt saarlega grætur, sier helldur vid þijnar Fætur. Augunum mæne eg uppaa þig, O Gud kiendu i Briooste umm mig.

Vidurkieñe eg Misgiørd mijna, møgulegt er þo ei ad sijna, Synda Audsiygd og Svijvirding, sem eg er hladiñ allt um kring:

Syndugre Skiepnu Sooln undir, sañlega ecke fiña wunder, so sem er fleckud Saaleñ mijn, samt flij eg þo aa Naader þijn.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur, krijdande Brioost sier nidur-lemur, um Naad bidiande nu i Dag, Neyd aadur kiemur og Neideñar-Slag.

Hegna mier ef villder veikum, vondum epter Maklegleikum, stædest eg ei þañ stranga Doom, sleoðve

Neid-

Reidena Naaden froom.

Blijwgt og skieikad Brioost og Siñe, beyge eg fyrer Majestat þiñe, so sem eitt lijflaus Saka-Mañ, sisialldlega til Dauda vañ.

Allt gott giørde eg af mier ad brioota, Olucku hvøria verd eg þvi hliota, eins i þessum og ødrum H m, of-bijdur mier vid Pijslum þeim.

Nu er mitt Hiarta, hatt þo kveine, hardara ødrum Marmara-Steine, mijke þad JEsu blessad Blood, so braadne þad ei i Vijtis Glood.

Mætte ad søñu molast i Parta, mitt Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, nær þeinke eg um mijn Saalar Saar, sijta ætte eg heitt med bloodug Taar.

Væg þeim auma veslings Orme, sem veykare er eñ Ryk fyrer Storme, þu sem ert DRotteñ sialfur sa, Saal, Holld, deyda og lijfga maa.

Skijl meir under Skugga þijnum, Skøm so eingeñ verde mijnum, Ovinaña og gledie Gied, giete þeir mijna Hel-Før sied.

Veit ad eingeñ Vøm nie Sneipa, nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, legg aa sialfur þitt Lijknar Hrijs, laangtum helldur þad fyrir mig kijs.

Jeg vil i þijnar Hendur helldur, eñ Heimsins Maña, verda felldur, med þeim eingeñ Medaumkan er, eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrirgiefur, afmaa þu þær sem añad Skij. A hvørn Morgun er Naad þijn ny.

Laat mier ecke Olucku alla, aa Elle-Døgum hier til falla, sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

Laat ecke þijna Reide rietta, rijkur af Naad i Koll mier detta, ei verdur mier svo Byrde bær, biarga mier aumum Fader kiær.

Sialfur veit þad Sonur þiñ goode, hvad saart er ad mæta Reideñar Floode, þa hañ i Pijslar Baale brañ, bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

Fyrer hañ þeyska Bloodnga Sveita, Biørg virdstu mier og Vægd ad veita, þu fyrerdæmder sialfs þijns Son, søkndum hlijf þvi mier hañs Pioon.

Mig skal i DRotteñs Vijge veria, þa vill þijn Reide aa mig heria, eg veit mig sakar alldrei þar, añad er ecke neitt Forsvar.

J Biarg-Skoru Naadar nya, nu vil eg undañ Reide flya, þad er þitt JEsu Sijdu-Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

Þar er sæta Saalar Fæda, og svo Lækning sem mig maa græda, þar er lifande Lijfsins Skiool, Lof-sæl Glede og Naadar-Bool.

Þar er svo lifande Lijfsins Kiellda, sem laugar mijna Saalu hrellda, i þañ sæta Svølunar Brunñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

Hiortuñ Gud þu hrelldra gledur, hrwngrada øllum Giædum sydur, læknar þu hvørn sem Lemstur ber, lijka styrker þañ veikur er.

Ad søñu kañtu audga snauda, Dreigana, og revsa

af

af Dauda, vøkva kañtu eitt visnad Korn, verkar þu Odandleikañ vorn.

Makt og Naad þijna hvør kan herma, Huga miñ virdest sedia og verma, luka audga og lækna øll Mein, Lijfga og Stirkia Holld og Bein.

Pad skal vera hier Eilijf Æra, Einglar og Meñ sem kuña ad færa, ad þu Bænheyrer aumañ mig, af iñstre Root eg kalla a þig.

Þu sem losar Lijkn ad veita, laungu aadur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier, vægdu nu JESU aumum mier.

Væg þu mier auvmum Vesælinge, a Verølldar sijdasta Þijnge, utskwfa þu mier ecke þa, i Eilijfañ Elld og Kvala Praa.

Leid mig iñ i Lioss med Sooma, lææt mig þaangad uñ sijder koma, þar sem er dææsem Dijrdeñ þijn, DROTTENN, þu sem lioomar og skijn, Amen.

Þesse Epterfylgiande Vers meiga siungiast af Predikunar-Stoolnum, aadur eñ Gudspialled er lesid

1. Suñudag i Adventu.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

Þacker vier glader giørum, Grædareñ JEsu þier, Zions Børn ordner erum, og þijn Dijrd komeñ hier, i Naatturu og Naalægd vora: Naad sw er Undir-Root, vorra vidriettra Kiøra, og veglegust Meina-Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ, etc.

Uppheñum Høfud og Augu med, Endurlausn vorre a moote, eflaust faaum vier Son Guds sied, Sorg øll frw eg þa þrivote: Sæl mun vera sw Sumar-Tid, Sooluñe fegre Ar og Sijd, ad glediast af Guds Auglite.

3. Suñudag i Adventu.

Ton, Gief þiñe Christne goodañ Frid,

Fullting veit JEsu Þioonum þijn, þiñ Veg so til greidt giete, Vijsande kieñe Sveinum sijn, ad Sañleikans hiaa þier leite, sem þægelegt er i þijnu Auglite.

4. Suñudag i Adventu.

Ton, JEsus Guds Son Eingieteñ, etc.

Sañleiks Meistareñ mæte, mier kieñ ad þeckia þig, med Hiartans Lijtelæte, og lææka sialfañ mig, og ad mijn Rødd þad roome, sem Raadhollt er Christ-

Christeñdoome. Leid oss a Lijffens Stig.

Uñ øll Jooleñ, og til þess a Kyndel=Messu, Sijngest

I Dag eitt Blessad Barned er, etc. Pag. 33

Og sijdañ til Alyktunar.

Hønum ber jafnañ, etc. Pag. 26.

(A Joola Dageñ og Nijaars Dag Sijngest siaalft Versed Prisvar, eñ ei nema Einusiñe þina Helgu Dagana.)

4. Suñudag epter Prettanda.

Med Himna Lag.

EG fel þier JEsu øll mijn Kiør, alltijd ver tu med mier i Før, uñe mier Naad þijn aastwdlig, ad eitt gaange yfer mig og þig.

Vertu styrkur Stafn=Bwe miñ, stijri Ferdeñe Ande þiñ, leif mier eg sie þiñ Læresveirn, line ei Trw mijna Haaske neirn.

5. Suñudag epter Prettanda.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

EG þreifa aa Poleñmæde, þiñe Gud DRotteñ miñ, sem hleyper ei Heiptar=Bræde, hastre aa Illgreseñ, ef skie mætte sæe ad sier, og gooder wr illum yrde, er þier kiærast þad verde, oska eg þess aumum mier.

Gud miñ þitt gooda Sædi, gief Avaxtest hiaa mier so hafe eg þar af Hiaalpræde, sem Himneskt og eilijft er, og verde so Hveite hreint, i þijnum Akre fundeñ, eñ ecke burtu hrundeñ, sem Illgrese i Ellde breñdt.

6. Suñudag epter Prettanda.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

FRijde JEsu, þu fieckst af mier, Formyrkvan Mañdoomlega, Forklaaran aptur fagra af þier, feinged hefe eg Andlega. Eja, blessad sie Auglit þitt, eirneñ þiñ Klæda=Bloome, sem nuñ=myndar Saalar Andlit mitt: A efsta bid eg þig Doome, gief eg Lioos biartur lioome.

Suñudageñ i Nijuvikna Føstu.

Ton, Dagur i Austre øllum, etc.

Lijkna mier Son Guds sæte, Samvitskañ mijn er veik, gief hiaa þier Myskun mæte, meire eñ Verdugleik, og framar ad Giøf eñ Gialde, giør mig Hlutteku=Mañ, i signadrar Sælu Vellde, sem þijn Hlijdne til vañ.

2. Suñudag i Nijuvikna Føstu.

Ton, Giørvøll Christneñ skal glediast nu.

TIgnud sie JEsu Tungañ frood, Talande i Lijf=Ting skijrre, Sañleik Guds fyrer siñe Piood, og sijnde i Rædu þeirre, Astrijke Guds med allañ sañ, eilijfu

eilijfu Naade hefur hañ, Huxun a Velferd vorre.

Edur og þetta Vers.

Ton, Blijde Gud, Vorunum þijnum ei gleym.

Salfuan Christs, sem ert i helgre Ræd, um̃ Vel-ferd viss, vertu i DRottne glød, Preñañ hañ med Packargiørd, þier ber ad losa, veit hañ þu ert vesøl Hiørd, vill þier þo giefa, Hiaalp i giegn, hvørs konar Voda, lijka Megn, ad leita hins Gooda, og friðssamt Regn, Fagurlegs Grooda, Hakelbama hañs þu ert. Hvør sem Eyru hefur ad hlaa, heyre sa DRottne. Hvør sem Augu hefur ad siaa, horfe moot DRottne. Hvør sem Tungu hræra maa, hroose sa DRottne.

Suñudageñ i Føstu-Jñgaang.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

Vatns Skijrn þijn JEsu Vegsamleg, ver mig Samvitsku Pijnum, hreinsadur er i heñe eg, Hollds af Saurendum mijnum.

Vijgdur til Biskups varstu hier, med Vatne og Anda smurdur, Heilagur til Hreinsunar mier, hlaustst þu ad verda skijrdur.

1. Suñudag i Føstu.

Siijngest Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Ovinañleg Borg er vor Gud, etc. Pag. 139

Edur Sieunda Vers i Psalmenum Fader vor sem a Himnum ert, etc.

Ei leid þu oss i Freistne iñ, etc. Pag. 175.

2. Suñudag i Føstu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.

A þig alleina JEsu Christ. Pag. 175.

3. Suñudag i Føstu.

Ton, O Gud miñ HErra aumka mig, etc.

Heidrad sie JEsu Hreiste-Verk, er hreñdaß Sa-Jud greip wr Ulssius Kverk, Dumbum gaf Maal og Miñe, Mynd prijdde aptur siñe, sæll er sa Kvid-ur sem þig bar, sæte JEsu til Adstodar, Afstra ud-um Adams Nidum. Avi, vier þig tilbidium: Orded lattu og Anda þiñ, wt-reka fra oss Diosuliñ, so ad sierhvør i siñe Stiett, siae, heyre, og tale riett, og haaleitast Guds Nafn gøsge.

Midføstu Suñudag.

Ton, Sæler eru þeir aller nu, etc.

Daasamleg er sw DRottens Frægd, DRottiñ siaalfur er eilijf Nægd, hañs stittest Hondeñ all-drei. Allt giørde i Fyrstu wr aungvu hañ, eñ i Dag drygia lijted kañ, so verde ad Mergd margfalldre, Augu Skiepnaña øll til Sañs, Uppmæna a Hend-ur Skaparans, og hañ þær allar sedur, eirneñ Hræ-

Kynda

Kynda aumañ Lijd, Almættugur æ riettre Tijd, bless-adre Millde medur.

Suñudageñ epter Mid-Føstu.

Ton, Nattúrañ øll og Edle Mañs, etc.

HErra JEsu þijn Hroosun er, haaleit i Guds Auglite, utt Brest kuñe eingeñ ad brixla þier, bætust so øll mijn Lijte, Syndlaus þu varst, siaalfur þo barst, Søk mijna hier æ Herdum, var hier þvi Last og vondt Aðkast, veitt i Lijgeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariæ, hvar þess

Dags Gudspiall er utlagt,
Fyrsta Vers af þeim Psalme
Millde JEsu sem Mañdoom tookst, etc. Pag. 50.

A Paalma Suñudag,

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

FRelsareñ Fridar-rijkur, Faatækt sem leidstu hier, Þaal miñe Audlegd eykur, Dreygd sem læ a þier, vilder þu Læging lijda, og laata so þeckia þig, æ añars Mañs Asnu rijda, til Æru og Heidar vid mig.

A Skijrdag.

Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalmi
JEsus Christur er vor Frelsare. Pag. 9.

A Paaska Haatijdeñe til Uppstigningar Dags.

Christur reis upp fra Daudum. Pag. 89.
(Prisvar æ Haatijdeñe, eñ Einusiñe æ Suñudøgunum.) Sijdañ til Alyktunar: Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte, etc.

A Uppstigningar Dag.

Christur til Himna uppfoor. Pag. 98.
Sijngest Prisvar (Eñ ei nema Einusiñe Suñudageñ epter.)

A Hvijtasuñu Døgum.

Fyrsta Vers af þeim Psalme. Nu bidium vier Heilagañ Anda Pag. 5.
Edur. Christur siñ Anda sende. Pag. 105 (Prisvarsiñum.)

A Trinitatis Haatijd.

Þad Seinasta Vers af þeim Psalme.
O HErra Gud oss Helga nu. Pag. 224.

1. Suñudag epter Trinitatis.

Þaug Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Mitt Hiarta hvar til hryggest þu. Pag. 121.

2. Suñudag epter Trinitatis.

Þaug Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Guds

Guds Son kallar komed til mijn. Pag. 146.

3. Suñudag epter Trinitaris.

Ton, O vier Syndum setner, etc.

VJD eg nu Bessan þijna, blijde Fader miñ, auktu Ydran mijna, fyrir Anda Krapteñ þiñ, so Fridarens Einglar fagne, med føgrum Dijrdar Her, yfir þvi Edla-Sagne, sem Yferboot med fylger. Drotteñ þijn Dijrdeñ er, DRotteñ eg treyste þier, Drotteñ Myskuna mier.

4. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Fader vor sem ꜳ Himnum ert, etc.

GJef þu i Hiartad Myskun mier, milldur Gud, ad eg lijkest þier, heptu mig æ af heimskum Dom, hiꜳlpa ad mijn sie Lundeñ froom, vid mijna Brædur so semie hier, ad sijdar Nꜳd þijna findum vier.

5. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Allt mitt Rꜳd til Guds eg set.

GLadur nu wt ꜳ Diwp eg dreg, i DRottens Nafne upplevse eg, Net allrar Ydiu miñar, Hepne mier gooda hlotnast lꜳt, og hvøriu m ꜳ siñ Embættis Bꜳt, Gud, vegna Giædsku þiñar.

6. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme

A þig alleina JEsu Christ. Pag. 175.

7. Suñudag epter Trinitatis.

Tøn, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

ALmꜳttugur um̃ Lopt og Lꜳd, Lausnareñ hefur noglegt Rꜳd, ad næra naudstaddañ, og fram̃ ad færa Fielausañ, Føtum prijda nakeñ Mañ.

Metta hellst DRotteñ mijna Ønd, mijn Augu horfa ꜳ þijna Hønd, sem milld og mꜳttug er. Lifa og deya lꜳt ofs þier, i Lijfe og Dauda biarga ofs hier.

8. Suñudag epter Trinitatis.

Þad Fyrsta Vers af þeim Psalme,
Nꜳtturañ øll og Edle Mañs. Pag. 54.

9. Suñudag eptir Trinitatis.

Þau Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalmi. Af diwpri Hrygd ꜳkalla eg þig. Pag. 65. Edur þetta Vers

Ton, Hvør sem ad reysir hæga Bygd.

HErra JEsu mier Hugur er ꜳ, Hylli þiñar ad niøota, Hwss-nædi lꜳt mig Himneskt fꜳ, Heims Vistiñ nær vill þrioota, vijsa mier þar til Veg og Rꜳd, Vinꜳttu þiñi gieti eg nꜳd, sem eng nam af mier brioota.

10. Suñudag eptir Trinitatis,

Fyrsta Vers af þeim Psalmi.

Ba

Være nu Gud oss ecki hiaa, Pag. 128.

11. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi
Nu bid eg Gud þu naadir mig. Pag. 153

12. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Myskuna þu mier milldi Gud.

MEer kiendu Gud ad mæla riett, so Frægdar Friett, Frelsara mijns wtbreidi, sem allt giørir vid mig einka vel, eirniñ þo Hel, wr Heimi mig hiedañ leidi. Haatt lofad sie, vort Hiaalpræde, sem fyrir oss, Saklaus aa Kross, eins og Lamb wt af deydi.

13. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi,
Sælir eru þeir allir nu. Pag. 126.

14. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

EG vil falla til Foota þier, Frelsariñ JEsu vægdu mier, Ond mijn Spitelsku illt ber Mein, Avi, eg bid hun verdi hrein. Mier og Samspilltum Lykn þu liaa, laat oss alldrei þier falla fraa. Þier skal eilijfar Packir tiaa.

15. Suñudag eptir Trinitatis.

Sijngist eins og Fyrsta Suñudag eptir Trinitatis.

Edur þetta Vers. Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.

GUds Rijki er Gledi og Fridur, i Gudspialls Naadar sætri Fregn, af Anda Guds oss bodadur, Ovina vorra Strijdi i giegn, HErrans heilagt Riettlæti, hylur vorn Misgiørning, þvi Lagaña Brot øll bætir, hañs blessud Fridþæging, hvøriu[m] sem hellst þess leita, hitt añad allt tilgiefst, sem hann sier Hag ad veita, Heit-Ord Guds alldrei bregdst.

16. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Um Daudañ gief þu DRottiñ mier.

LAusnariñ JEsu Lof sie þier, fyrir Lykn og Huggun þijna, Lijfs og Daudans þu Lykla ber, lijttu aa Naudsyn mijna, Burtfør giefdu eg bwist vid, Blessan gief mier og Saalar Frid, nær Lijfs-Dagarnir dvijna.

17. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Sæll er saa Mañ sem hafna kañ, etc.

HVad leinge Gud mier gleymir þu, giørsamlega til Enda? Og hversu leingi ætlar þu, Asioonu fraa mier venda? Hvad leingi Raad eg hugsa skal, i Hiarta mijnu þwnga Kvøl, allañ Dagiñ til Enda?

18. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtist braatt.

LOf sie þier Gud fyrir Løgmaal þitt, Løg-Brotin mijn øll gief þu kvitt, Hugferdi stijrdu Hiarta mij-

ns, so hneigist eg æ til Vilia þijns.

JEsu mier Lyknar mæltu Maal, og mijna brot=lega frelsa Saal, fraa Ogna Straffe sem eg til vañ, Arnadar=sæli Gud og Mann.

19. Suñudag eptir Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalmi.
Nu bid eg, Gud þu naadir mig. Pag. 153.

20. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Mikillri Farsælld mætir saa.

HAtign þess Konungs heidrud sie, fyrir himnesk=añ Naadar Smeck, sem audlegt Brullaup fraa Upphafe, oss Mønum tilreidt fieck, sñ hefur Dijrd=ar Soniñ gypt, samañ vid daudlegt Hollð, og Høg=um þess til Heidurs lypt, eñ hañ lægt nidur aa Folld: J Gipting þeirri Gud og Mañ, giørdi aa þaa Leid samteingdañ, ad Edli Tvø eru til Sañs, Ein Per=sona Christs, i fagri Holldgan Frelsarans, framsoor Kaupmaali viss, Drottiñ vid Hagi holldlegs Mañs, hneigdist til Samlætis.

21. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, JEsus Christur aa Krossi var.

HVørniñ sem vesst eg Hørmung i, hiaalp mier ad trwa Ordi þvi, sem þu JEsu mier segir, so eg af øllu Faari frij, fari burt og vel deye.

Lausnari miñ sem losar þu, laat mier verda eptir miñi Trw, fyrst eg þijn Ord ei efa, Sorgum øllum i Sælu snw, Saal mijn ad mætti lifa.

22. Suñudag eptir Trinitatis.

Pad Siøunda Vers af þeim Psalmi: Nu bid eg Gud þu naadir mig.
Audmiwka Aund aktar Gud mest. Pag. 154.

Af Gudspiall. aa Allrah. Messu.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi: Gud Myskuni nu øllum oss. Pag. 123. Edur þetta Vers.
Ton, Med Hiarta og Twngu.

MEistariñ hærsti, miñ JEsu betsti, laattu mig Nafns þijns nioota, send mier þiñ Anda, Sañ=leik kieñanda, so Fognud mætti hlioota, og Sælu saña, sañhelgra Maña, Trw og Kiærleika, med Von Oveika, so Heimi fraa hverfi, eñ aa Himnum erfi, eilijft Lijf.

23. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Oss laat þiñ Anda styrkia.

GUds Fødurs Gersli og Kraptur, Giædskañ þijn huggar mig, Mynd hañs þu mier gafst aptur, þa mijna tookst uppaa þig, nij Yfirskrift þijn Naad=iñ er, villtu þiñ Heidur hafa, eñ Hlijdni og Ast af mier.

Laattu mig Gud hier gialda, gaguhreina Ast og Trw, og aungvu þvi iñi hallda, af mier sem heimter þu, so ad eg sie þijn eilijf Eign, med Hiarta, Hendi

og Twngu, þioonandi þiñi Tign.

24. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Nu bid eg Gud þu nædir mig.

LAusnara Heimsins Lofgiørd sie, sem læknadi mañleg Krænkdæme, med Krapti sijnum og Klæda Sneit, Kviñum og Møñum giørdi bert, ad Ord hañs øll ern Almættug, Þrendum þar med Lijfsvænlig. Siæ til JEsu, þa sijkiunst hier, ad sofnum, eñ ecki deyum vier.

25. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi: Vaknid upp Christnir allir. Pag. 149.

26. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Christs er Koma fyrir Høndum

JEsu miñ Broodir beisti, bid eg af Hiarta þig, Grædariñ Giædsku mesti, gack ei i Doom vid mig, Hiørd allri þyrmdu þiñi, sem þolir Angrædi hardt, Oska eg Eiñ med heñi, O JEsu, Kom þu snart.

27. Suñudag eptir Trinitatis.

Sijngist sama Vers sem til er giørt Siøtta Suñudag eptir Prettanda. Eñ þegar predikad er af Gudspiallinu Matth. 11. Pa skal syngia Tvø þaug Fyrstu Vers af þeim Psalmi, Guds Son kallar komid til mijn. Pag. 146.

Registur þeirra Psalma og Saungva sem fiñast i þessum Grallara.

A.

B.

JEsus

Nœtt=

Sv

* * *
* * * * * *

APPENDIX,

Inniehalldande Stutta Undervijsun um̃ Einfalldan̄ Saung, fyrer þa sem lijted edur eckert þar wt i lært hafa, en̄ gyrnast þo Grundvølliñ ad vita, og sig framar ad ydka.

1. Um̃ GAMMANN og LYKLANA.

1. EIga þeir sem Saungeñ ydka vilia, Kostgiæfelega ad læra og yfer hafa SCALAM Musicalem edur Saung-Stigañ, sem vier Almeñelega køllum GAMMA, af þeim nedsta Staf edr Lykli sem kallast a Grisku GAMMA, og so teiknast Γ, þad merkir so mikid sem Latinskt G. GAMMañ eiga þeir ad kuña utañ ad, og uppa Fijngurnar, sem Saungsins Grundvøll faa vilia, bædi uppeptir og ofaneptir, og þar med Kostgiæfilega athuga, hvørier Lyklar edur Nootur sieu aa Reglu, og hvøriar aa Spatiu, so þeir viti þar gooda Grein a giøra og tilsvara, hvørt þad er ofarlega edur nedarlega i Gammanum. 2. GAMMENN er sam-settur af Bookstøfum og Adkvædum. Bookstaferner eru Sio stoorer, A B C D E F G, (þvi saa nedsti Γ er so sem Fundamentum og Grundvøllur Gañans.) Sio eru smaair, a b c d e f g, Og Fim̃ tvøfalldir Stafir, aa bb cc dd ee, Hvørier sijdustu hellst brwkast i Tvi-Saung, þa Saungurinn geingur miøg haatt. Adkvædinn eru Sex, ut re mi fa sol la. Sem opt iþrekast i Gamanum uppeptir og ofañeptir. 3. Bookstaferner, (bædi þeir stooru, litlu og tvøfølldu) kallast Lyklar, hvar med Saungnum verdur upplokid, so sem med Lykle, og segia þeir til, hvar sierhvør Noota eigi heima i Gañanum, taka sumer til sijn eitt Adkvædi: So sem ut Γam ut, re A re, mi B mi. Sumer tvø, so sem, sol d sol re, re d sol re, la e la mi, mi e la mi, fa f fa ut, ut f fa ut, etc. Sumer hafa Þriw Adkvædi, so sem, sol G sol re ut, re G sol re ut, ut G sol re ut. La A la mi re, Mi a la mi re, Re a la mi re, Sol c sol fa ut, Fa c sol fa ut, ut c sol fa t, etc. Hvad allt kann betst ad siaast i siaalfum GAMMANUM

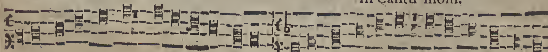
SCALA MUSICALIS.

Claves signatæ

Γ ut
A re
B mi
C fa ut
D sol re
E la mi
F fa ut
G sol re ut
a la mi re
b fa ♮ mi
c sol fa ut
d la sol re
e la mi
f fa ut
g sol re ut
aa la mi re
bb fa ♮ mi
cc sol fa
dd la sol
ee la

Ascensus & Descensus.

In Cantu duro. In Cantu molli.

4. Enn þessir Bookstafer edur Lyklar skrifast ei allir i Saungnum, helldur eiga þeir ad hafast i Minni, einkannlega teiknast þessir þrijr F fa ut Lykill (F) c sol fa ut Lykill (C) og g sol re ut Lykill (g), þo brwkast g sol re ut Lykill ecki i almennilegum Grallara Saung, helldur Tvij Saung.
5. Þegar þessi Lykill b fylgir c sol fa ut Lykli i Upphafi, þa merkir hann þad, ad Saungurinn er linur, enn sie hann i Midiunni settur, þa snertir hann helst næstu Nootu.

II. Umm Linann og hardann Saung, edur þar a milli.

1. Þad kallast Cantus Mollis edur Linur Saungur, sem hefur b Lykil, fyrir framann sig, og er þa sol fa ut i F fa ut, og fa i b fa be mi, hvoriar tvær Nootur, ut og fa kallast linar, þvi þad eru hálf-Nootur. 2. Cantus durus edur hardur Saungur, er þad sem ecki hefur b Lykil ad framannverdu og er þa sol fad, ut i G og mi i b, sem kallast hardar Nootur. 3. Þar a milli Cantus Naturalis edur Naatturlegur Saungur, sem hefur ut i c og nær ecki b. 4. J þessum Saung þarf ecki ad skipta umm Atkvædi Gamans, so sem i linum Saung, og hordum Saung, þvi þar þarf opt og tijdum ad skifta umm Atkvædinn, eptir þvi sem Saungurinn geingur hatt edur lagt, so sem til Dæmis: J a la mi re, skiftist re i mi edur la, Mi i la edur re, la i mi edur re. J d sol re, skiftist re i sol edur sol i re, etc. Hver Umskipti ad ske helldst i linum Saung a þessum Bookstofum, d a g, enn i hordum Saung, a c d a.

III. Umm Samhlioodandi Notur, sem Saungvararnir kalla Intervalla Musica, Þad er, viss Bil milli Hlioodanna.

1. Samhlioodandi Notur eru einkum þessar, er svo nefnast: Ditonus, Semiditonus, Diatessaron. Diapente, Diapason. Ditonus, edur fullkominn Terts, er a Þridiu Nootu, so sem, ut mi, fa la. 2. Semiditonus, edur linur Terts, er a þridiu Notu Ofullkominn, so sem, a milli re fa, mi sol. 3. Diatessaron, edur einn Qvart, er a Fioordu Notu, so sem milli ut fa, re sol, mi la. Diapente, edur einn Qvint, er a Fimtu Nootu, so sem milli
ut

ut ſol, rela, edur mi i a la mi re, og mi i e la mi, Item fa i b fa b mi, og fa i F'fa ut.
5. Diapaſon, edur eiñ Octav, er a Attundu Nootu, ſo ſem a milli G og g. A og a. B og b. etc. Og er þetta Hliood eins til ad jafna, ſo ſem þegar fullkomiñ Madur ſiingur med Ungmenni. Framar ſamhliooda þeſsar Nootur ſem hafa ſijn a milli 9. Nootna Bil. 10. Nootna Bil, og 12. Notna Bil, etc.

Heillrar Nootu Munur kallaſt Tonus; eñ hálfrar Nootu Munur Semitonium, og giorir hvorug þeirra Concordantiam edur Samhlioodan.

IV. Uñ Krapt og Merking Nootnaña, Item uñ Drag Nootur.

1. Ein hvijt Nwdu Noota, ſem ſo teiknaſt: ◊ merkir eina heila Nootu, ſem Saungvararner kalla Semibrevem, (þad er hálfſtutta.) Ein Ferſkeitt Noota, er ſo teiknaſt: kallaſt ſtutt, og gilldir ſo mikid ſem Tvær heilar Nootur. Ferſkeitt Noota med Hala vid, ſo ſem þeſsi kallaſt laung, og gildir 4. heilar Nootur. Eñ hvijt Nwdu Noota, med Hala upp wr, eda nidur wr, kallaſt Minima, edur ſw miñſta, og gaanga ſlijkar Tvær i eina heila Nootu. Svort Nwdu Noota med Hala upp wr, edur nidur wr, kallaſt Semiminima, edur hálfminnſta, og gaanga 4. i eina heila Nootu, hvad allt beſt ſiaſt maa af þeſſum Typo.

Longa laung,		þeſsar gillda	4. heilar Nootur
Brevis ſtutt,			2. heilar Nootur
Semibr. halfſtutt			1. heila Nootu

Þar ſem Punctur ſtendur hiaa eirnri Nootu, þa eykur hañ hana ad Helmingi, ſo ſem gilldir ſo mikid ſem Priaar heilar Nootur. Er ſo mikid ſem hálf auñur Noota. hálf Noota og eirn Fioordi Partur.

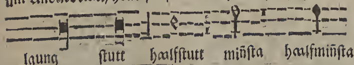
2. Samfaſtar Nootur, ſem eckert er Bil a milli ſvo ſem kallaſt añars Drag Nootur, edur bundnar Nootur, og ſijngaſt

Minima / Minnsta: 2. i eina heila Nootu. — Halfminnsta: 4. i eina heila Nootu. | þær i eirni Syllaba, hvort fleyri eru edur færri.

V. Um̃ nockur Teikn i Saungnum.

1. Fyrir utan̄ Lyklana sem aadur er um̃gietid, eru þar nockur Teikn adgiætandi i Saungnum, so sem ₵ sest optast i Upphafi Saungsins. Sie þad ₵2 þa merkir þad, ad Saungurin̄ geingur seint. En̄ ef þad er svo ₵3 geingur han̄ fliott, og so sem uppaa nockurn Dans, hvad sumir kalla Trippel. Þar sem þetta Teikn er i Enda Lijnunnar, þa segir þad til, hvar Nootan̄ standi a eptirfylgiandi Lijnu, og kallast Custos. En̄ þar sem þetta Teikn stendur, þa segir þad til, ad þad sem fyrir framan̄ er, aa ad Itrekast, og kallast Signum Iterationis.

2. Þagnar Merkin̄, sem kallast pausæ, skamta hvad leingi þeygia skal vid hveria Nootu. Þagnar Merki laangrar Nootu, skipar ad þeygia um̃ Fiogra einfalldra Nootna Tijma, stuttrar Nootu um̃ Tvo, Haalfstuttrar um̃ eirn, þeirrar Minnstu um̃ haalfann Tijma, halfmin̄stu um̃ Andardraatt, hvad siaast kann aa þessu eptirfylgiandi Formi.

En̄ fullkomid Þagnar Merki er, þegar yfir edur undir Nootun̄ er giordur Haalfhrijngur med einum Punct, so sem þessi, og er hellst i Enda Versins.

VI. Um̃ Choral Saung og Figurat Saung.

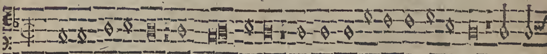
1. Þad kallast Cantus Choralis, edur Choral-Saungur, sem hefur jafnar Nootur, og nefnist af þeim sem hañ hefur fyrst fundid, Gregorius-Saungur, mæ hann siæst i Grallaranum allvijda, einkum i Látinu Saung.

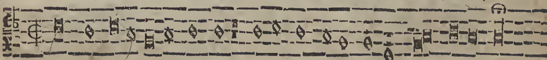
2. Figurat-Saungur, kallast sæ sem ecki hefur allar Nootur jafnar, helldur sumar leingri, sumar styttri og nefnist eptir Authore sem hann hefur fyrst fundid, Musica Ambrosiana, edur Ambrosii-Saungur, þessi er allvijda i Grallaranum a Islendskum Psalmum sem mis-jafnar Nootur hafa.

Og er þetta so hin styttsta og einfalldasta Undervijsun um Grallara Saungiñ fyrir Tyrones, og þæ sem lijtt Idkadir eru i Saung-Listinni.

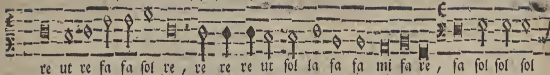
Fyrir þa Fæfroodu setiast og svo hier til Nootur vid Tvø Psalm-Vers til Idkunar ad telia wr, og Solfæ eptir, þad fyrra iñ Cantu Molli, edur linum Saung, enn þad seinna in Cantu Duro, edur hordum Saung.

I. Þañ heilaga Keoss vor HErra bar, etc. In Cantu Molli

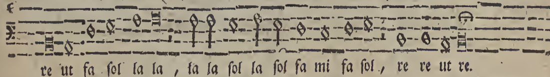

2. Chriſtur reis upp fra Daudum, in Cantu Duro

re ut re fa fa ſol re, re re re ut ſol la fa fa mi fa re, fa ſol ſol ſol

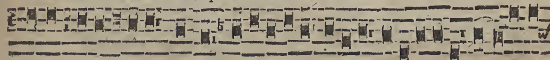

re ut fa ſol la la, la la ſol la ſol fa mi fa ſol, re re ut re.

Fyrir þa ſem leingra eru komner, og nockud ſkilia i Latinu, er þetta til ad þeckia Intervalla Muſica edur Modos.

Ter Trini ſunt modi, qvibus omnis cantilena contexitur, ſcilicet uniſonus, ſemitonium, Tonus, ſemiditonus, ditonus, diateſsaron, diapente,

ſemi

semitonium cum diapente , tonus cum diapente , ad hoc sonat diapason,

si qvem delectat psallere hoc modos esse cognoscat.

Til Uppfyllingar setst hier eitt gamallt Aminningar Form,
þeim til Jhugunar , er til Guds Bords gæanga.

MJner Elskulegustu i Gude , fyrst ad vier vilium nu hallda og minnast Kvølldmaaltijdar DRottens vors JEsu Christi , þar inni ad oss verdur giefen hans Lijkame til eirnrar Fædu , og hans Blood til eins Dryckiar, ecke Lijkamans vegna alleinasta, helldur Saalarennar, þvi skulum vier med mikellre Giætne sierhvor sialfan sig proofa, so sem S. Paall seiger , og sijdan af þessu Braude eta , og af þessum Kaleik drecka , þvi eingenn skal þetta heilaga Sacramentum medtaka, utann alleina hwngrud Ønd , sem sijnar Synder vidurkiener , ottast Guds Reide og eilijfann Dauda, og sw sem hwngrar og þyrster epter Riettlætenu. Enn ef vier proofum oss sialfa , þa finnum vier ecke i oss nema Synd og Dauda , og kunnum oss sialfer þar wt af aungvannveigenn ad hialpa. Þar fyrir hefur vor Elskulege DRottenn JEsus Christus, aumkad sig yfir oss , og hefur fyrer vorar Saker Manndoom aa sig teked , so ad hann fullnægde fyrer oss Logmaalenu , og lide fyrer þad sem vier med vorum Syndum hofum forskulldad.

Og til þess, ad vier stadfastlega trydum, og oss gladlega þar uppa forlaita mættum, took hañ Braudeð epter Kvølldmaaltijdena, giørde Packer, braut þad og sagde: Medtaked og eted, þetta er miñ Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefeñ, sem villde hañ so seigia: Þad eg em Madur ordeñ, og allt hvad eg giore og lijd, þad er ydvart eiged, fyrer ydar Skulld og ydur til gooda skied, og til Sañinda þar uñ, gief eg ydur miñ Lijkama til eirnrar Fædu. Somuleides took hañ Kaleikeñ og sagde: Medtaked og drecked hier af aller, þesse Kaleikur er Nijtt Testamentum i mijnu Bloode, hvort ad fyrer ydur og marga wthellest, til Fyrergiefningar Syndaña, giøred þetta so opt sem þier þad drecked, i mijna Miñing. Sem villde hañ so seigia: Af þvi ad eg hefe ydur ad mier teked, og ydrum Syndum aa mig hladed, vil eg sialfsañ mig fyrer Syndernar Foornfæra, mijnu Bloode wthella, Naud og Fyrergiefning Syndaña afreka, og i so Maata, eitt Niitt Testamentum uppsetia, þar iñe ad Syndaña skal ecke ad eilijfu miñst verda, og til Sañinda þar uñ, gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Hvor nu ad so etur af þessu Braude, og dreckur af þessum Kaleik, þad er: Hvor ad þessum Ordum sem hañ heyrer, og þessum Taaknum, er hañ medtekur, stoduglega trwer, hañ blijfur i Christo, og Christur i honum, og lifer eilijflega. Þar med skulum vier miñast hanns Dauda, og honum Packer giøra, hvor sinn Kross uppa sig taka, og vorum HErra epter fylgia, og yfer alltañad fram, sia vid Syndunum framveigis, hvor añañ Elska, so sem hañ hefur oss Elskad, þviad marger vier erum eitt Braud, og eirn Lijkame, og eins Brauds Hluttakendur. Vier aller sem af einum Kaleik dreckum. Gud hañ giefe oss ollum, ad vier þad verduglega medtokum, AMEN.

Errata

P. Merker Bladsijdu. a. Merkir firra Dalken̄ a Bladsijdun̄e, b. Þan̄ sijdare, L. Merker Lijnu. l. Merker, les.)

PAg. 16. L. 11 a. þirt, l. þitt. P. 18. L. 2. a. aſ. l. af. P. 62. L. 2. fiertu. l. ſiertu. P. 66. L. 7. Blrſſan l. Bleſſan. P. 84. L. 6. a. þur. l þar. P. 115. L. 4. a. þu, l. þo. P. 122. L. 13. b. augda l. aud-a. P. 138. L. 21. a. ie l. ir. P. 163. L. 17. a. ſtjnda l. ſijnda. P. 171. L. 8. a. Fugluni l. Flugum. P. 185. L. 3. a. Veſolld l. Verolld. P. 191. L. 8. b. l. a Kroſſe. P. 192. L. 16. l. Tijdinden̄. P. 195. L. 7. Gnd l. Gud. P. 209. L. 3. a. frleſud l. frelſud. P. 232. L. 16. b. fie l. ſie. P. 245. L. 5. a. hij-um, l. þijnum. P. 249. L. 4. a. han̄, l. þan̄. P. 258. L. 17. a. onnur l. on̄ur. P. 259. L. 16 b. leit liet. P. 262. L. 1. Bleffan l. Bleſſan. P. 284. L. 1. b. Gnd l. Gud. P. 291. L. 12. b. les: Penk.

Lect. Variantes.

Pag. 41. L. 20. b. pro reyna, nu: lijdi, eptir Autographo. P. 82. Er þvi 5. og 6. Verſi eptir Harmonia Evangel. nu riettara ſkiptenn ædur. P. 95. og 96. hafa Menn ylgt vidtekin̄i i 9. nærſtu Editionibus Verſa Rod, nefnil. þess 3. og 4. Vers. P. 114. L. 9. l. pro ſannri, ſiælfri, eptir Edit. 7. P. 117. L. 1. a. pro helldur, nu: Hiálp; eptir ældri og yngri Pſalma-Bookum. P. 236. er Pſalm. Hef eg mig nu etc. leidriettur eptir ylſtu og betſtu Exempl. P. 284. eru 4. Vers uti lætinn med Vilia, eins og i þeim yngri Editionibus, ur Pſalminum: Þa linnir þessi Lijkams Viſt.

Errata i Saungnum.

PAg. 2. Lin. 3. a fyrſta Drag-Nootan̄ yfir ſeirna Atkvædinu i Ordinu Chriſte ad ſtanda a Spatl-iun̄e g ſol re ut. Pag. 4. Lin. ult. a ſijdaſta Nota i þeirre Lijnu yfir Ordenu er ad vera ſtutt Pag. 5. Lin. 1. a Likillen̄ ad ſtanda a an̄are Reglu. Ead. Pag. Lin. 4. a Notan̄ yfer Ordenu eirn ad vera a Reglun̄e a la mi re. Pag. 6. Lin. ult. Stendur ſijdaſta Nota yfir Ordenu Olucku of hærre Drag-Notunum yfer Ordenu rata. Pag. 8. Lin. 3. ſtendur Punctur hia ſeirne Notun̄e yfer Ordenu Eilijfd ſem ei a nie þarf ad vera, þar vantar og pauſam in fine. Ead. Pag. Lin. ult. a ſijdarſta Noota yfir Ordinu lijflætid, ad vera laung. Pag. 9. Lin. 2. & ultima vantar pau-

med pausa yfir. Pag. 14. Lin. 3. vantar sijdarsti pausam. Pag. 18. eins. Pag. 22. ein
Pag. 28. Lin. 1. á fyrsta Drag-Nootañ yfir Ordinu Fødurs ad vera á Spatiuñi ela mi. Pag.
ead. Lin. 2. á Fiorda Drag-Notañ yfer Atkvædenu le ad vera á Spatiuñi D sol re ut. Pag.
33. Lin. 3. á Notañ yfer Ordenu el ad vera á b fa b mi. Pag. 37. Lin. 4. er settur € á 4. Reglu
pad á ad vera ✠ Eñ hiñ á ad standa á añare Reglu. Pag. 40. Lin. 2. á Notañ yfir Ordenu þeir
ad standa á nedstu Spatiu, G sol re ut. Pag. 50. Lin. 1. sijnást 2 Drag-Notur yfer seirud Par-
Ordsins Mariu, sem eiga ad vera sundur lausar. ead. Pag. Lin. 2 á Likelleñ ad standa á Mid
Regluñe i upp hafe Lijnuñar. Pag. 56. Lin. 1 Eiga þær half-miñstu svørtu Notur ad vera samfastar
yfer Ordenu i hvad þo ei er athugad i Ed. 7. og fleirum. Pag. 78. Lin. 1. Pridia Drag-Notañ yfer fyr
Parte Ordsins Handa á ad standa á Regluñi a la mi re. ; þar vantar og pausam i Enda Versen.
Pag. 83. Lin. 2. eiga baadar seinustu Noturnar i Laginu ad vera á Spatiunne G sol re ut.
Pag. 87. Lin. 2. er ✠ rangsnuinn. Pag. 92. Lin. ult. synast allar Noturnar yfir seirna
Halelúja ad vera samfastar, sem skedur af Riuuleysi, eñ þær eiga einasta ad vera samfastar yfir Atkvæde-
nu le og ei Añarstadar. Pag. 103. Lin. 1. Sijdarsta Nota yfir Ordinu Eleeson, á ad vera
Spatiunne e la mi. Pag. 111. Lin. 3. á fyrsta Nota Lijnuñar ad vera á nedstu Spatiu. Ead.
Pag. Lin. 4. vantar Pausam. Pag. 112. Lin. 4. á seinasta Drag-Nota yfir Ordinu Dro-
inn, ad vera á nedstu Spatiu. Pag. 113. Lin. 1. Er ofaukid Notu mi e la mi. yfir Ordinu Ujil,
sem á ad vera ein : Fa f fa ut. Pag. 114. Lin. 3. sijdarsta Nota yfir Ordinu þinnar, á ad vera
á nedstu Spatiu. Pag. 132. Lin. 5. Sijdari-Notan yfir Ordinu ulla, á ad vera á Regluñi F fa ut.
Pag. 135. Lin. 4. á Custos ad standa á mid Spatiunne. Pag. 139. Lin 1. á sijdarsta
Nota yfir Ordinu Veria ad vera á nedstu Reglu, F fa ut. Pag. 199. Lin. 4. Sijdarsta Nota
yfir Ordinu Saudanna, á ad vera á Pridiu Reglu. Pag. 229. Lin. 1. á seinasta Drag-No-
ta yfir fyrra Parte Ordsins hyliast ad vera á Spatiunni b fa b mi. Ead. Pag. Lin. ult. á No-
tañ yfir Ordinu á ad standa á Regluñi a la mi re. Pag. 233, Lin. ult. á sijdari Nootañ yfir
Ordinu JEsu ad vera á Spatiuñi G sol re ut. Pag. 239. Lin. 2. eiga 2. sijdurstu Noturnar
Lijnuñi ad vera Samfastar yfir Ordinu Oss. Pag. 241. Lin. 2. á Fimta Drag-Not
matione ad vera á Spatiuñi b fa b mi.

